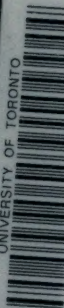
UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 01628354 1

ACADEMICORVM PHILOSOPHORVM INDEX HERCVLANENSIS

EDIDIT

SEGOFREDVS MEKLER

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MCMII

PRAEFATIO.

I. 'Incerti auctoris liber, cuius titulus non superest'[1]), ab Ioanne Bapt. Casanova anno proximi saeculi octavo evolutus, eodem quo Ludovicus Corazza gemellum de Stoicorum successionibus aperuit, in bibliotheca papyrorum Musei Neapolitani exstat octo tabulis marginatis paginas XXXVI complectentibus vitroque inclusus et numero 1021 insignitus[2]). cuius effigiem cum Itali in Collectionis Alterius tomo primo sollerter quidem arte chalcographa exceptam quovis tamen interpretamento carentem edidissent, felicissimo Leonardi Spengelii acumine effectum est, ut litterarum veluti nullo consilio glomeratarum farrago, cui ille Academicorum philosophorum *πίνακα* inesse agnoverat, documenti speciem indueret vere humani[3]). non ita multo post editio reapse princeps prodiit a Francisco Buechelero curata, qui diligentius in libelli anonymi indolem inquirendo egregium sagacis ingenii speciem dedit artem criticam affabre exercentis[4]). eodem fere tempore Theodorus Gomperz, qui in opusculum tractandum iam pridem studia impenderat[5]), cum iam in eo esset ut plagulas novis curis auctas atque perpolitas in lucem proferret, in illud tempus rem gerendam prorogare animum induxit, quoad volumen ipsum cum pulvisculo excussisset: quam cognitionem spei suae secus respondisse ingenue

1) Verba sunt Minervinii, Coll. Alt. I p. 8. cf. Hercul. voll. Oxon. 1824 part. I. praef. p. V.

2) Nescio quibus causis commoti Spengel Philol. Suppl. II 5 p. 536 et Roeper Philol. Anz. II p. 22 de volumine superstite desperent.

3) Sp. l. l. p. 535: '*Wir haben hier ... nichts geringeres als eine angabe der diadochen der akademischen schule*'. primum illum conatum, cui laudem suam Buecheler p. 3 non detraxit, Comparetti '*assai leggermente ed in fretta*' ait susceptum, paullo iniquius, ut mihi quidem videtur, iudicans Relaz. sui papiri ercol. (Atti d. R. Accad. d. Lincei S. III, v. V [1880] p. 163).

4) Heitzii censura, Revue crit. d'hist. et de litt. 1869 p. 353, nullius momenti est, multo gravioris Roeperiana de qua infra dicetur.

5) Jenaer Literaturz. 1875, n. 539, p. 607 b.

confessus est[1]). labentibus deinde annis ab impigro doctrinae Epicureae ex cineribus Herculanensibus redintegratore, prout potestas oblata est, melioris lectionis exempla ex apographo Oxoniensi petitae[2]) velut in antecessum esse emissa non ignorant qui in eadem studia incumbentes tandem aliquando fore sperabant ut partibus disiectis totum iungeret[3]). iam vero illustrissimus historiae philosophae Graecae auctor dum maioribus distringitur propositis, quidquid ad libri editionem instaurandam per amplius septem lustra collegerat, in his exemplaris Oxoniensis imaginem schedulis pellucidis sedulo perscriptam[4]), abhinc fere biennio perbenigne meum in usum concessit, qui quamvis salebrarum conscius eiusmodi opus adgredienti usque quaque obviarum detrectare munus honorificum noluerim. novae autem recensionis fundamenta iacienti et in dies magis magisque iis discrepantiis sollicitato quae inter Anglorum exemplar et tabulas ab Italis editas intercedunt, idem mihi contigit quod brevi post Gomperzium Dominicus Comparetti Stoicorum indicem foras daturus usu didicerat[5]), ut volumine ipso inspecto scrupulos illos quacumque ratione evellere satius videretur. quanta autem cum aerumna in his laciniis plane adustis et contritis atramenti concoloris vestigia teneas dum in formis litterarum internoscendis desudas, quamque saepe oculi vel vitro muniti caliginem discutere Telchinumve illorum ludibria nequiquam eludere studeant, qui Comparettio *sovrapposti* et *sottoposti*, opercula seu tegimina et statumina mihi audiunt, expertis enarrare longum est[6]). quae cum ita sint, percommode accidit quod cum ego

---

1) Anzeiger d. K. Akad. d. Wiss. 1870, 6. Apr.; Jen. L. Z. p. 603.

2) Cf. Philol. Anz. II (1870) p. 67.

3) Praeter scripta in signorum indiculo p. 1 enumerata cf. Platon. Aufs., Sitzungsber. d. Kais. Akad., phil.-hist. Cl., Bd. CXLI (1899), 7. Abh., p. 8.

4) Cf. Hercul. Stud., II. Heft, p. IX. — Quod insuper tabularum phototyparum collectione Bodleiana (vol. IV n. 718—761) intra meum limen uti licuit, eximiae Josephi Karabacek, bibliothecae Caesareae praefecti, liberalitati debeo.

5) Papiro ercol. ined. p. 4.

6) Cf. Humphrey Davy ap. Gardth. Gr. Pal. p. 57, Gomperz, Zeitschr. f. d. öst. Gymn. 1867 p. 1. Comparettii verba Relaz. p. 172 '*la superficie ineguale, corrugata, scrostata, lacunosa, spesso anche lucente come il carbone, il colore scuro e talvolta affatto nero, ma in generale tanto scuro quanto quello dei caratteri, rendono affatto vano qualunque tentativo di riproduzione fotografica*' licet de voluminibus in universum dicta sint, nescio cui magis conveniant quam ei de quo agimus. — De tegiminibus statuminibusque tractandis cf. Compar. Pap. erc. p. 10 sqq., Crönert N. Jahrbb. III (1900) p. 590. — Charta ipsa qua librarius utebatur nescio an superficie salebrosa laboraverit, qua nonnulla parte litterae aut

temporis angustiis compulsus nonnulla tantummodo tetigissem, alia in dubio reliquissem, Guilelmus Crönert, dum brevi post me Musei volumina versat, lectionum mearum perlustrationem ultro mihi obtulit editionem iam apparanti. cuius officiosae voluntati cum propriae recognitionis supplementa debeo non pauca eaque perquam utilia tum gemini voluminis numero 164 signati quod infra tractaturus sum notitiam insperatam.

II. Voluminis igitur P speciem praesentem paucis descripturus atque pristinam quoad fieri potest adumbraturus hoc unum praemitto non uno tenore apographa N(eap.) O(xon.) exemplum comitari, sed eo potissimum impeditam se ostendere rem, quod in modico libri ambitu memoriae perpetuo fere variantis triplicem vel adeo quadruplicem rationem statui necesse est: quae quo clarius illucescat, varietatem uno conspectu positam subicio:

I*[1]) I............................XXXII...XXXVI M..........Z

P

N

O O

Per triginta septem igitur columnas P adesse perspicuum, in quattuor ultimis (XXXIII—XXXVI) apographi Angli adiumento destituimur[2]), utimur autem utriusque exempli ope (O copiosioris, N parcioris) per triginta duas: agmen claudunt paginae Oxonienses adhuc ineditae duodecim, quarum recensio unius apographi Hayteriani fide nititur[3]). unde fit ut aut apographis dissidentibus volumen ipsum consulere aut hoc quidem praesente, sed tamen legendi facultate perempta alteriusutrius eorum partes sequi cogamur aut

---

adscendere (ut V 2. 3, VI 42) aut delabi (XVI 1) aut denique asperitates transsilire (ut V 6) coactae sint: nisi forte liturae fuerint correctioni inservientes (cf. III 36 in O).

1) Paginam cuius frustulum in ipso voluminis exordio detexi apographa ignorant.

2) Accedunt si tanti est loci ubi N alterius apographi vicem brevi spatio intercedit: p. 18, 20; 25 sq.; 27; 60.

3) Cf. index ap. W. Scott, Fragm. Herc. p. 32:
Ox., 44 pages.
Nap., 36 cols., published in Coll. Alt. 1. 162—197.
Not in Nap., Ox. p. 1 to 12, col. M to Z.
Nap. col. 1 to 32 = Ox. p. 13 to 44, col. 1 to 32.
Nap. col. 33 to 36, not in Ox.

denique altero exemplari, saepenumero una cum archetypo, carentes ad unici arbitri subsidium decurramus. nimirum quamvis adsidue uti par erat principem fontem cum derivatis contulerim, uno tenore quid in illo exstet quidve aut omnino aut ex parte evanuerit enotando, ingenue fateor innumeris locis chartae litteratura quidem completae, sed misere detritae et friatae eam esse condicionem, ut ne lyncei quidem oculi quidquam dispiciant. hinc factum est ut persaepe necessitati parens et apographa idiographi instar esse statuens in lectionum his solis debitarum consensu acquiescerem utpote qui genuinae memoriae miserandum in modum disturbatae fidem praestet acceptissimam. sane contra est ubicumque apographorum discrepantia ex archetypo sedari nequit aut ubi alteroutro eorum duce utimur unico: id quod in media potissimum columnarum parte usu venit quam Itali vacuam relinquere solent, imprimis autem in auctario illo Bodleiano totius libelli quantus ad nos pervenit quadrante.[1])

III. Quae cum ita sint, in voluminis specie describenda memoriaque qualis diversa diversorum fontium ratione habita oculis se subiciat aestimanda facere non possum quin de paginis IL ex quibus liber mutilus constat tamquam in unum comprehensis disputem, deinde exemplarium si quae sint proprietates seorsum exponam[2]). et columnarum quidem mensuram in charta pessumdata non facile ineas, at modulorum rationes in utroque apographo probe servatae sufficiunt. sunt autem hae: spatii litteris repleti circiter septenae metri centesimae in latitudinem, in altitudinem circiter undevicenae. versuum numerus in singulis pagellis exaratorum quadragenarium paullulo excedit[3]). semel quidem (col. XV) 47 versus numerantur, bis (coll. VIII, XIV) 46, ter quaterve 45, in universum tamen modulus circa 44 sursum deorsum variare apte dicatur[4]). singuli

1) Voluminis fragmenta postquam ab Hayteri operis delineata sunt haud dubie deperierunt.

2) Cap. VII.

3) Perinde eundem modulum, ut exemplo utar, quartus Philodemi de musica liber praebet. uterque superatur volumine n. 1424 (Philod. *περὶ κακιῶν κ. τ. ἀντικ. ἀρ.*) ad numerum tamen quinquagenarium, ad quem proxime accedit col. XXI, nusquam perveniente. — In pap. n. 1018 plus minusve tricenos quaternos fuisse versus conicit Comparetti Pap. ercol. p. 9, cf. Gomp. Jen. L. Z. p. 604.

4) Rei haud mediocre momentum inesse in lacunarum plerumque mediam, interdum imam columnae partem celantium ambitu metiendo non est quod moneam. — In quibusdam paginis numerus quadragenarium non attingit: in his col. XI est 39 versus amplectens, quorum series quamvis plerique truncati sint

versus minimum senas denas, summum vicenas ternas litteras capiunt[1]: neque vero librarius sibi constat, quandoquidem in duabus columnis *X Y*, ubi chartae pepercit, litterae adeo spissescunt, ut tricenarium numerum fere attingant. quibus paginis simul cum *V*, quae circa 25 et 26 litteras oscillat, exceptis ceteroquin medium fere locum numerus vicenarius obtinet in iis quae periere reficiendis dignus qui diligenter observetur[2].

IV. Quod scripturam librarii attinet, quem ab eo cui Stoicorum indicem debemus diversum esse Comparetti pro certo affirmat (Pap. ercol. p. 10), praeter quasdam rariores litterarum formas non habeo quod Gardthauseni Blassii Wattenbachi Kenyonis tabulis addam[3]. litterarum et spatiorum aequabilitas librarii est munditiei exquisitae studiosi neque eo obscurari potest quod tabularum ex museo Neapolitano edendarum duo delineatores cum quinque chalcographis socii fuerunt. quin etiam versuum decursus bene libratus, qualem in utroque apographo deprehendimus, in ultimis saltem papyri pagellis minus destructis manifesto eminet: ibi enim charta aliquantulum levoris servavit, ita ut solis lumine rarius proh

---

continua est, nec deest ad col. XII transgressio: idcirco exordium mutilum existimandum, etsi in apographis nullum rei vestigium. col. XXIV, cui 37 versus dedi, utrobique transitum habet, quod moneo propter Buech. p. 15: fortasse igitur lacunae post v. 16 signatae mensuram iusto minorem collegi, quod nescio an de quarta quoque col. (vv. 17—31) valeat, sed hanc veniam petimusque damusque vicissim. mancas esse coll. *M* (36 vv.), *O*, *S* (37), *P* (31) variis de causis veri simile.

1) In hac quoque re librorum de musica noster simillimus, sicut libri itidem Philodemei *πρὸς τους* * * * in Coll. Alt. vol. I vicini, tabb. 132 sqq. (pap. 1005). aliquanto minores numeri occurrunt in pap. 1018 inter 13 litteras (col. XII 4, XXXV 2. 6) et 20 (col. LXXVII 4, LXXIX 3) fluctuante (Gomp. l. l.).

2) Propter singularem brevitatem (15 litt.) notatu dignus locus III 6, ceterum lectio incerta est. — Quemadmodum in lacunis explendis necessitas et libertas invicem pensentur, circumspecte exponit Blass Hyper.[3] p. XXXI sq.

3) Gardth. Gr. Pal. p. 153. 172 et tab. 3, Blass in Müllers Handb. d. kl. Alt. I, tab. Ia 2, Wattenb. Anl. z. gr. Pal. pp. 87 sqq., Ken. Palaeogr. of greek pap. p. 127 sq., n. 9. — Singillatim enotare libet: ᐃ = *β* in nomine *Ἀσδρούβας* (col. XXV 2), ᐅ (II 33, *T* 9). W = H (IV 7/8, cf. Crönert Quaest. herc. p. 9). IC = K ut alibi ita III 15 (ЄICΠΛΑΓЄΝΤΑ N), X 1 (cf. Wattenb. p. 95), XI 7. 39 (in O), VI 5, XXVI 16 (ibid.) quare XXII 31 ЄICIN in ЄKIN(HCЄ corrigere non dubitavi (attamen XXVIII 35 nihili est *ἐκεῖ* neque *μιᾷ* per ellipsin dici posse credo). N quater in col. III (6. 8. 27. 37). ᓂ s. G s. Q = O passim. ᐢ (bis in col. *M*), quam figuram usitatae intermixtam invenimus in epistula Gaio Turranio Aegypti praefecto circa a. a. Chr. n. X. oblata, Ken. p. 82 (pap. CCCLIV Brit. Mus.). Ж (X 1).

favente quam pro caelo Parthenopeio litterarum formae non inelegantes prodeant[1]). solet autem et illa de qua dixi versuum et haec litterarum aequitas editionum propria, a codicibus vero privatum in usum conscriptis aliena esse[2]): ut vel hinc eorum opinioni aliquid fidei adcrescat, qui libros Herculanenses e bibliopolae taberna originem ducere existimant.

librarius litteras seorsum exarare solet[3]), idem compendiarii moris scribendi spretor, cui ne in *καί* quidem particula sexcenties occurrente indulget[4]). satis igitur causae habere mihi videbar, quare Heibergio col. *Y* 12 e litteris ΤΟΥϹΑΓʔ Pythagorae nomen (ΠΥΘΑΓʔ) enucleanti vel Gomperzio Antigonum ex ΑΝΤΙϹ (XIX 12) procudenti adstipulari dubitarem.

accentuum notis nihil loci est, nihilo magis spirituum[5]), neque hyphen aliave eius generis sigla usquam vidi usurpata[6]).

verba versu progrediente non dirimuntur, sed uno agmine litterae decurrunt[7]). verborum in versuum fine dirimendorum ea valet norma, ut plenae syllabae succedat plena[8]). rationem enun-

---

1) Litteraturae exempla ex tabulis Neapolitanis aeri incisis deprompta exhibent Preger Inscr. gr. metr. p. 62 (cf. col. VI), Homolle (Bull. de corr. hell. XVII p. 149 (cf. col. XXXIII), secundum exemplar Oxoniense manu depictum Gomperz Festschrift f. Benndorf p. 256 (cf. coll. XXII sq.). specimen papyri 164 v. infra.

2) Cf. Kaibel-Wilamowitz, Arist. *πολ. Ἀθ.* p. VI sq., Blass l. l. p. XVII. XIX, Dziatzko, Ant. Buchw. p. 158. 160.

3) Cf. Wattenb. l. l. p. 21. interdum litterarum ΠΤ, ΤΤ sim. lineae transversae ad proximam litteram productae speciem ligaturae praebent, cf. Blass Hyp. p. XI.

4) Cf. Compar. Relaz. p. 162, Wattenb. l. l. p. 22, 106, Scott Fragm. Herc. p. 98, Ken. l. l. p. 32. — Numeri non notantur, sed litteris perscribuntur, praeterquam quod col. II 36 in adnotatiuncula interlineari litteram numeralem usurpatam invenimus. quocirca nescio an non recte administraverim col. *V* 1.

5) Cf. Ken. l. l. p. 28 sq. 30.

6) Cf. Boeckh. Encycl. u. Methodol. p. 741.

7) Cf. Gardthausen l. l. p. 270 sq.; de Hyperide Blass p. XI, de papyris Flinders Petrie Wattenb. l. l. p. 11, cf. Ken. l. l. p. 26, Wilamowitz Reden und Vortr. p. 230.

8) 'Versus in syllaba semper finiri Boeckhius primus perspexit' Blass l. l. p. XI. cf. idem Lit. Centralbl. 1885$_{1072}$, Müllers Handb. d. kl. Alt. I p. 285, Landwehr BPhW. V$_{1031}$, Wattenb. l. l. p. 118. plura praebet Kenyon l. l. p. 31, plenissima autem Crönert Qu. herc. p. 14 sqq., cui etiam post Gomperzii patrocinium (Philodem u. d. ästh. Schr. p. 26) quae in Dielsii censura libri de morte Philodemei a me editi (DLZ. 1886, p. 515) dicta sunt rata esse ingenue concedo: undecies enim, si bene calculum posui, in errore versatus eram: col. XII 33

tiata distinguendi non possum quin Blassii verbis circumscribam, qui in volumine Harrisiano eam esse fert, 'ut ubi insistat diutius oratio, vacuum quantumcumque spatium relinquatur, deinde eius versus principio lineola transversa supponatur, quae tamen saepissime, in minoribus praesertim distinctionibus, etiam omissa est' [1]).

περιποιήσ|ηται, cf. XIII 8, XXII 33, XXVI 18, XXVII 14, 30, XXXII 36, XXXIV 27, XXXVI 22, XXXVIII 28, 32. — Ut tamen ad nostrum redeam, memorabiliora haec sunt: VI 39 *κατασ|χών*, *N* 14 *Ἀρίσ|τωνα* (cf. *Θεμίσ|ταν* in Epicuri epistula, Herm. V 388, *π. θαν.* XXVI 16 *περίσ|τασιν*), passim. — III 36 *ἐξηγεῖ|τ'*, XVIII 5 *προεστήσαν|θ'*. cf. XXVII 3. — *S* 5 *ἐ|ν αἷς* (cf. Hyper. Lycophr. III 17 p. 29 Bl.[3]). *ἐ)|π'* *O* 21, *ἐ|φ'* XXXIV 4, cf. *π. θαν.* XXII 13, *πα|ρ* in Aesch. Ctesiph. 178 (Hartel Üb. d. gr. Pap. Erzh. Rainer p. 45a 7). — VIII 3 *συ|νέστησεν* (cf. XXI 9, Crön. l. l. p. 16), nec tamen librarius sibi constat, in hac quoque re eius simillimus qui papyrum Harrisianam exaravit, cf. XVIII 6 *συν|ελθόντες*. adde supplementum Buech. XXI 36 *συν|έπεσεν*. ad fragmentum or. Dem. de cor. (Oxyrh. pap. I 52, n. XXV v. 5 sq.), ubi ΠΡΟϹη|[Η]ΚΕΝ legitur, editores adnotant: *The corrector objected to the division* ΠΡΟϹ|ΗΚΕΝ, *and therefore transferred the* Η *to the previous line. Words compounded with prepositions, however, generally form an exception to the rule that a word must not be divided so that a consonant cames at the end of the line, and a vowel at the beginning of the line following.* cf. Crönert, Archiv f. Pap. I 116. — VII 27 *οὐ)|κ ἴσων* reponere non dubitavi, cf. *π. θαν.* XXXV 28, XXXVII 40, *π. ποιημ.* p. 219 Hausr., Aeschin. ibid. 182 (Hartel ibid. p. 46 b 23), Crön. l. l. p. 15, Blass Hyp. p. XI. *οὐ|κ ἴσον* vol. Herc. 1251, col. XI, 11 (Usener, Epic. p. XLVIII). — XX 41 *Κυρηναῖ|ος* diremi ad exemplar vocis *τλα|(ί)η*, *π. θαν.* XIII 28; sed XXIII 11 *Γαζαῖ|ος*. — VI 42 *ἡγήσ|σεται*, XIII 4 *κακώσ|σεως*, cf. *π. εὐσεβ.* 45, 18 *ἀρχ|χήν*, Aeschin. Ctesiph. 180 *βουλομ|μένωι* (Hartel ibid. p. 46 a 5, 79) et quae composuit Crön. p. 13 sq. In Grenfell-Hunt, New Cl. Fr. (Gr. Pap., ser. II) p. 20 *δευτερα|αγωνιστήν*.

1) Hyper. p. XII, cf. idem Handb. p. 286. est ubi paragraphus suo loco mota videtur, col. XX 2, XXVII 2. cf. Hyper. or. fun. VII 17. 43 (Blass[3] p. 84 sq.), Ken. l. l. p. 27. quodsi vero Wattenbach p. 23 Epitaphii librarium officio oscitanter esse defunctum contendit, cum in illa oratione paragraphus sero venire s o l e a t, quippe quae absque iudicio ex archetypo longioribus versibus perscripto translata sit ('*der kleine Horizontalstrich . . . ist also mechanisch herübergenommen aus einer Vorlage, welche l ä n g e r e Zeilen hatte*'), haud scio an vir doctissimus et inter palaeographos facile princeps ipse paulisper dormitarit. videlicet sanam rerum condicionem qua nihil clarius esse potest — ut enim quisque latissime breviores archetypi sui versus diduxerit, ita maturrime ad enuntiati finem pervenerit, et invicem — prava illa confudit quam in Babingtonis volumine observamus. atque mihi quidem, si quid ex his erroribus concludere fas est, Hyperidis volumen ex altero fluxisse perspicuum, cuius versus b r e v i o r e s fuerint. in nostro contra fit: ut enim ad propositum redeam, duos locos quorum mentionem fecimus, XX 2, XXVII 2, simillime esse comparatos certo apparet: ut illic A r c e s i l a i docendi rationem expositam discipulorum index excipit, ita hic ubi extrema L a c y d i s aetas enarrata est Paseas Thrasys ceterique adseclae subsequuntur (cf. locus cognatus XXII 35 ipse quoque para-

paragraphi variae formae occurrunt: angulus ad dextram spectans ∟ bis, XII 44, XV 47, utrobique in columnae calce, altero loco una cum enuntiati fine, ut non sine veri specie, praesertim col. XI 35 sq. conlata, XII 44 *στρατιωτῶν* suppleatur verbumque praedicativum statuatur alicubi praecessisse. XV 3 certe non longe distat a paginae proximae fine. praeterea notanda columnae XXVI. ima pars duplici signo |⊥ cincta nescio an emblemati eiciendo (cf. p. XXIII) inserviente. denique paragraphi *διπλῆς* speciem praebentis [1]) tria sunt exempla: XXV 36, XXVI 4, XXXVI 14, insigne tertium propter clausulam deinceps sequentem.

coronidem nullam repperi, puncta distinctioni inservientia perraro, cf. XIII 10, ubi in photogrammate Oxoniensi *ὑποτελεία*, ut artis vocabulo Nicanoreo utar, paragrapho coniuncta dilucide apparuit. indidem accessit colon (:) XIV 41 [2]), alibi quidem ut in fragmento erotico Grenfelli [3]) creberrimum.

notulae versus supplendi gratia additae ('Füllungszeichen') quarum alioquin usus frequentissimus (ex. gr. Philod. *π. ποιημ.* p. 249 Hausr.) [4]), nusquam quod sciam certae. I 1 ЄΠΑΙ iota abundat. cf. *Z* 5, V 10 ΜΑΙ in N (*μαθεῖν* Gomp.). cf. p. XIII n. 3.

V. De rebus orthographicis haec monenda esse videntur. Iota mutum poni adsolet [5]): rarior omissio est [6]) neque loci desunt ubi abundat [7]). *μειγνύς* scribitur *P* 24, *συνέμειξε* *X* 10 [8]). *βυβλία* XIX 15 [9]).

grapho non carens). huc revocandas censeo (post *αἱρέσεις* et *νόσον*) paragraphos iusto altius ob id ipsum conlocatas quod qui libellum e volumine versibus l o n g i o r i b u s describebat, novum paragraphi locum non curans praeceptique Aristotelici (rhet. III 8) immemor versuum numerum quibus notulam appicturus erat concinnavisse satis habuit.

1) Blass in Müllers Handb. I p. 286.

2) Cf. Gardth. p. 273, Blass l. l., Häberlin Gr. Pap. p. 123.

3) Crusius Philol. LV p. 354. Kenyon p. 28. Crön. Arch. f. Pap. I 115. 522_2.

4) Blass Hyper. p. XI, Gardth. p. 277, Crönert Qu. Herc. p. 10, Kenyon p. 31, Dziatzko Ant. Buchw. p. 112, Wilcken Archiv f. Pap. I 389.

5) *ζωιῆς* XXI 39, *κωμωιδίας* *S* 33, *τραγωιδίαι* XXXI 5, *δρώιη* XIII 37, *ῥαιδίως* XXXII 6. Crön. p. 46.

6) *N* 6. 9, cf. Crön. p. 53. *N* 18, cf. id. p. 52. Jernstedt, Fragm. Porphyr. comoed. Att. (ross.) p. 46.

7) VIII 7 *ε(ἴ)ηι* (cf. Crön. Archiv f. Pap. I 106), *P* 27 *ἀπέστηι*, *T* 8 *ἐπραγματεύθηι*, XXIII 6 *πλείωι* ut cod. A Euxenippeae XLVI 1, passim. *X* 17 *ἐξέγνωικε* dubium est. cf. Usener, Jahn. ann. 1865 p. 261, Buech.* ad X 4, Crön. Qu. p. 45. *ἀληθῆι λέγωι* in tabulis litis Oxyrh. pap. I 80_{12}.

8) Cf. Crön. p. 34, Meisterhans Gramm. d. att. Inschr.[3] p. 51_{400}, 181_{1496}.

9) Cf. Birt Buchw. p. 13. Dziatzko Buchw. p. 36, idem Pauly-Wiss. III 406. Häberlin Centr. f. Bibl. VII p. 273 sqq. Crön. p. 26. Meisterh. p. 28_4.

ἐξηργάσατο XV 46 [1]). *παρετίϑη* V 13. *διίσταντο* XIX 1 [2]). *δυεῖν* (gen.) XVII 1 [3]). *ποεῖσϑαι* VIII 15, *ποῆσαι* XXI 42, at *T* 12 *ἐποιήσατο,* XXVII 3 *ἐποιήσατ'* [4]), cf. XXVIII 9, XXXII 14 [5]). e nominum propriorum exemplis memorabilia videntur: *Ἀρκεσίλαι* XVI 14, *-λαν* supplevi XVI 42, sed *-λαος* XV 3. cf. C. I. A. IV, 433, 29, Cauer de dial. Att. vet. p. 266. — *Φαινίας* XII 2, ut in Athenaei Veneto, Suid. s. *Φανίας,* Ebert dissert. Sic. p. 77, Gomp. ZföG. 1866, 701. *Ἀκαδήμεια* I* 10, *Z* 2, XI 8, VII 11, alibi, cf. comicus ap. Athen. VIII, 336 e, Steph. Byz. 262, 4. Buttmann, Ausf. gr. Spr. 1² 37 sq. Crön. p. 30. 35. Meisterh. p. 41_{230}, 50_{365}. — *Σταγιρίτης* VI 4, Meisterh. p. 55_{462} [6]). quod consonarum litteris mandatarum rationem non minus probam quam vocalium attinet, notatu dignae imprimis mitificatio et adsimilatio modo expressae modo neglectae [7]). libellum ab omnibus fere vitiis in Sudhausi indiculum Philod. rhet. II 370 sq. relatis immunem iusto iure cum multis aliis papyrorum ordini melioris notae Crönert adsignat Qu. Herc. p. 8, et in hac quoque re indices philosophorum ab illis voluminibus privato usui destinatis quae supra p. VIII dixi

---

1) Cf. *ἠργάζετο* Hyper. Euxen. XLIV 18, *ἐξηργασμένων* in inscriptione libri Philodemei *περὶ ἠϑῶν καὶ βίων, ἠργάζοντο* Arist. *πολ. Ἀϑ.* II 2. *ἐξηργάσατο* C. I. A. II 240_{18}, *κατηργάσατο* Dittenb. S.¹ 246_{11}. Weckl. cur. epigr. p. 36, Meisterh. p. 171_{1426}. 2) Cf. Crön. p. 37. 3) Weckl. p. 28, Meisterh. p. 157_{1337}.

4) Numeri brevem postulant. 5) Weckl. p. 53, Cauer de dial. Att. vet. p. 274. Crön. p. 10, Meisterh. p. 57_{483}. debebam I 16 *ἐπόησε* supplere.

6) *Ἀμύντας* Platonicus VI 1, sed *Ἀμύντηι* de Boethi praeceptore XXIX 7, cf. Thumb Gr. Spr. p. 69. — *Ἀριδείκας* XX 7, cf. *-ος Ἀριδείκου Κυζικηνός* Inscr. Samothr. Conze p. 70, attamen *Ἀρεδείκης* Paton-Hicks Inscr. of Cos p. 25, cf. ibid. p. 19, genet. *Ἀριδείκευς* inscr. Lind. 766, 14. 15. — *Καρνεάδει* XXIV 15. XXV 6, sed *-η* XXVIII 38, cf. Crön. p. 38, Meisterh. p. 39_{213}, 120_{10}. — occasione utor e nominum flectendorum varietate unum notandi VIII 2 *Δημάδους,* cf. Meisterh. p. 135_{1187}.

7) *Ζμυρναῖος* *N* 19, Meisterh. p. 88_{766}, Kalbfleisch pap. Argent. Iʳ 13 13 *ζμύρνον,* cf. Luc. *δίκη φων.* 94. *ζμινύη* Aristoph. frg. 402 K. — *ἐγβαλεῖν* XI 38, cf. Gomp. ZföG. 1886 p. 706, Blass Handb. I p. 285, Meisterh. p. 107_{967}. *ἐγλυομένων* XV 39, cf. Meisterh. ib. $_{989}$, *ἐγλείποντ'* XVI 41, *ἐγλιπεῖν* *Q* 5, *ἐγλελοιπότος* XXX 4. *μὲγ γὰρ* I 12, perinde ac Philod. rhet. 315, 20 Sudh. *ἀπηνγελκότων* X 35, cf. Meisterh. p. 113_{1052}, *συνγενόμενος* XXV 6 (cf. id. p. 112_{1049}, *ἐνκεκληκότες* cod. *A*ᶜ Arist. rhet. 1373 a 18, Marx Arist. Rhet. p. 264). — *ἐμ Πελοποννήσωι* XI 35 (v. tamen XII 43), *ἐμ πλεονεξίαι* XII 3. cf. *ἐμ Πειραιεῖ* Arist. ibid. 1401 a 28 (Marx p. 263), Cauer p. 295, Meisterh. p. 110_{1021}. *ἐνποδών* XI 2, fort. *πάνπ(αν* I 22, sed *Πάμφιλος* XXIII 41, Cauer p. 288, Meisterh. p. 112_{1049}. exemplum eorum simile quae sunt *VH*² II 192 (Us. Epic. p. 405) *πολιτικὴμ μέν,* vel Grenf.-Hunt N. Cl. Fr. (Gr. Pap., ser. II) p. 15, frg. b 16 *ἐμ μνήμ(ηι,* non inveni.

(Κα)λχηδόνιος VI 44, cf. Cauer p. 281, Meisterh. p. 104_{931}. *Θράιττης* V 1 cf. Meisterh. p. 101_{904}.

sane quam differunt, ut exercitia omittam immanibus mendis scaturientia et Weiliorum Grenfellorumque ope ab inferis suscitata quae e calamo tironum Aegyptiorum fluxerunt.

litterae paragogicae usum in media oratione ante consonas positae ostendunt XIV 6 *πράγμασιν γυμνάζεσθαι*, *S* 6 *μέλλουσιν τεθῆναι*, XXV 43 *κατέλιπεν δέ*, alia cum in soluta tum in adstricta oratione [1].

de hiatu admittendo intricatior disceptatio est in libello e diversis diversorum auctorum locis ex parte praecisis centonis instar contexto. praestat igitur hic quidem manum ab ea re cohibere [2].

VI. Librarii diligentia in universum tanta est, ut a violentis mutationibus cavere iubeamur, rarissime enim calamo festinante litteras (VIII 36 ΓΕΝΟΜΕΩΝ) vel syllabas (VI 36 Α)ΝΕΚΕΝ pro *ἀνέθηκεν*) omisit [3], neque ulla si quid video dittographia ei exprobrari potest, nam quae esse videri poterat *X* 8 ΚΡΗΤΑΝΑΝ iam neminem impediet. sunt quidem loci non pauci qui ne Graeca quidem verba praebere videantur neque ulla columna una et vicesima corruptior, verumenimvero monstra illa delineatores e charta graviter laesa deprompserunt: quin tantum abest ut is cuius manui volumen debemus hanc culpam praestet, ut ne miserrima quidem apographorum condicione, praesertim in columnis *M*—*Z*, eximia scribae in exemplari exarando accuratio oblitterari possit, qua de re infra dicetur.

manum correctricem Index multifariam expertus est. semel hunc corrigendi modum vidi adhibitum: ΜΕΤΡΟṆ̂ΟΓΙΑΝ *Y* 8. comparari potest ΙΫΑΡΑ ubi ΠΑΡΑ voluit, sed in graphide Oxoniensi correctio non comparet. XIV 3 in *κεκοσμημένος* ultima littera inducta Ν suprascribitur. litterae omissae passim supra versum adduntur: ϹΕΜ^{Ν}ΟΝ XV 30, ΠΑ^{Ρ}ΚΕ (*ἐπαρκεῖν*) X 29, Α.ΙΙΙ^{Ν}ΓΕΛΙ.ΤΩ (*ἀπηνγελκότων*) X 35, item syllabae: ϹΤΑ^{ΓΙ}ΡΙΤΗϹ VI 4, ΜΕΘΗ^{ΜΕ}ΡΑΝ XIII 3, et voculae: ΚΑΙ VIII 41, ΜΕΝ XVII 1, ΜΗΤΕ XIII 14. haec omnia

---

1) Blass Hyper. p. XIV, Weckl. p. 50, Hedde Massen, Leipz. Stud. IV p. 11 sqq., Meisterh. p. 113. v. XIX 14, ubi spatia *-εν* commendant, I 10, *X* 10, alia.

2) *X* 14 *καταστῆναι* (vel utique infinitivus in vocalem desinens), *εὐδαιμονέστερος*. alio pertinet *X* 7 *εἴκοσι ἑπτά*, cf. H. Massen p. 34, Crönert ZföG. XXI 63₄. Antigonum hiatu fere vacare observat Susemihl Al. L. G. II p. 471. sed XIII 42 *γεγονέναι ὑπόβραχυς* inevitabile, cf. X 14 *γεγονέναι οὐδένα* ab Antigono quidem alienum. alia exempla hiatus interim admissi sunt III 9 *τί οὖν*, *V* 4 *Ἑρμία εὐνούστατα*, XI 10 *Ξενοκράτει οὐκ*, VI 27 *ἀνδρείαι ἐσθῆτι*.

3) XXII 39 cum Buechelero *προαπαλλάξας* scribere malui quam *πρὸ αὐ⟨τοῦ μετ⟩αλλάξας* e Gomperzio supplemento. *Y* 33 locus admodum dubius.

praeter levidensia quaedam non dubito quin librarius errore statim percepto ad exempli propositi fidem correxerit, id quod eo plus valet ubicumque talia oblitus erat, qualia ex ingenio neminem supplere potuisse evidens est: veluti VI 4 nomen Chaeronis Pellenensis superadditur, cf. VI 12. 38, XXIV 4. Nonnulla me non intellexisse fateor, in his ΔΙ$\overset{ω}{Ω}$ΝΑ *Z* 12, Π(Λ)$\overset{C}{Α}$ΤΩΝΟC *Y* 6, Charmadae nomen repetitum XXIII 8. utrum autem manus a librarii manu diversa muneris emendatorii particeps fuerit necne, qui est rerum status, quis contendere ausit?

de additamentis in margine sive inter versus minute scriptis, quae tamen plerumque dubites utrum verbis auctoris inserenda an scholia existimanda sint, suo quoque loco dixi [1]).

VII. Iam ad ea accedamus quae apographis communia, quae utriusque propria esse videntur: quanti autem editoris intersit, non modo qualem voluminis speciem utrique delineatores ante oculos habuisse putandi sint cognoscere sed etiam quae ipsis fides debeatur, ex iis consequitur quae cap. II de contorta memoriae ratione praemonui. querebar ibi de deterrima chartae condicione: iam addo eandem eiusmodi et esse et centum abhinc annis fuisse videri, ut vitia ab Anglis et Italis commissa, quae innumera sunt et diversissimi generis, ad unum omnia hoc ipso ex fonte repetere non dubitem. et primum quidem res sic se habet, ut aut in P adhuc mendum legatur quod in exemplaria transiit [2]), aut vitii in utroque exemplari emergentis in volumine quidem *οὐδὲ γρῦ* invenias, sed causam cur bis peccaretur fuisse necesse sit [3]). neque hic neque illic librarios quidquam de diligentia reliquisse statuo. quod autem eam quaestionem attinet, qualem scripturae vel linguae notitiam habuerint, Crönertum audi adfirmantem [4]): '*Die* disegni *sind durch-*

1) Ad ΚΑΤΩ XX 4 cf. Oxyrh. pap. I p. 26 cum nota editorum p. 30; similiter in Hyperidis Euxenippea paginae XIXmae versus tertius omissus supra columnam additur, compendiis $\overset{\nu}{\alpha}$ et $\overset{\tau}{\kappa\alpha}$ adiectis. fortasse etiam X 40 ΚΑ supra versum scriptum ita supplere oportebat.

2) XV 45 ΔΙΑΝΤΑΙCΑΙ, requiritur vox idem fere valens quod vicina *πολεμῆσαι*, emendavit Wilam.

3) VII 40 ΟΙΚΕΙΤΑΙC O, ..ΚΕΙΤΑΙC N, sed recte P ΟΙΚΕΤΑΙC, ut fibra ex transverso currens oculos utriusque delineatoris decepisse videatur. cf. IX 8 ΑΙΚΑΙΡ, *O* 25 ΚΑΙΤΑ.

4) N. Jahrbb. III (1900) p. 589. cf. Sauppe in indice schol. aestiv. Gotting. 1864 p. 4: I. Hayter igitur nonnulla acutius cernebat, multa, ut sermonis graeci sic satis peritus fuit, aut rectius legebat aut, ut fere fit, divinando inventa

gehends von Leuten angefertigt worden, die kein Wort Griechisch verstanden'. iam de similium litterarum ΑΔΛ ΓΗΠΤΥ ЄΘΟϹΦΩ ΖΞ ΚΧ ΜΝ utrobique commutatarum praegrandi numero non mirabere. sed tamen N saepissime male intellexit quod Anglum recte legisse apparet, et invicem, cuius rei non est cur exempla colligam, quoniam adnotatio huius modi peccatis redundat. ex his autem pleraque e tegiminum et statuminum vi turbatrici, qualem Comparetti [1]) exposuit, explicari posse censeo. vide autem qui fiat ut XIX 40 in O monstrum horrendum appareat ΑΝΑΚΡΙϹΙΨ, cum in N habeas *ἀνάκρισ(ι)ν,* aut quid causae immani corruptelae ultimi versus col. VII subsit ΚΟΥϹЄΙΑЄΥϹΑ quod N in papyro sibi legere videbatur, cum diserte veram scripturam *μουσεῖα θῦσαι* O servaverit [2]). videlicet sunt desperati quoque loci et ita quidem comparati ut aegre utri exemplari potior fides habenda sit diiudices, velut XV 20: ЄΦΗΔЄΝΑϹ N, ЄΦΗΔЄΠΛΟ O, ubi mea erat optio, utrum hanc an illam lectionem ad operculum aliquod vel ad glutinatoris errorem vicini (v. 7) [3]) simillimum revocarem an triplex in tribus litteris legendis peccatum statuerem: cur autem Italorum partes hic quidem secutus sim, tota ratio supplementorum ad historiolam de Polemone Cratetis vindice redintegrandam necessariorum docuerit. sed in universum ipsa rei natura tulit, ut in apparatu critico primarii exemplaris vice illud fungeretur, unde quam maximum compendium effici posset, Oxoniense dico, cuius scripturam dedi integram, interposita interdum exemplaris Neapolitani lectione (II, IX, XVI), ubi illa altera deficie-

agnoscebat, complura vero idem minus recte quam Itali describebat, nonnulla per negligentiam omittebat, aliquando coniectura reperta in papyro exstare opinabatur, cum non exstarent. — Compar. Relaz. p. 151: *Da più di un dotto, singolarmente da Spengel e da Gomperz, è stata vantata la superiorità dell' apografo oxoniense sul napoletano. Ambedue sono opera degli impiegati dell' officina. La sorveglianza e la revisione di Hayter, e l'essere quei disegni fatti più immediatamente appena il papiro era aperto e la scrittura meno deperita, spiega quella superiorità, che però è relativa, essendo gli apografi oxoniensi tutt' altro che scevri di errori. Gli apografi napoletani non pare fossero riveduti tutti e con cura dagli interpreti: forse si riservavano a farlo quando preparassero la pubblicazione di ciascun papiro. Ma gli apografi napoletani furono fatti con meno fretta e non solo correggono talvolta gli errori degli oxoniensi, ma anche completano questi per certe parti che in essi furono tralasciate.*

1) Cf. supra p. IV. nidulum operculorum columnae VIIIvae exordium contegit.

2) Cf. XI 10 ΠΛΑΤ|ΚΑ|, ubi syllaba saepta nomen Platonis ex parte abripitur, VIII 5 ΓΡΑΨΑΝΤΑϹ, sed genetivum num. singular. requiri manifestum est.

3) Fort. etiam *Z* 13 syllaba ϹΙ verbo *ἔντευξιν* inculcata e nomine Dionysii propinquo detracta est.

bat[1]). spero autem fore ut ea ratio recensendi probetur, qua praecipuum locum non tam volumini ipsi temporum iniuria pessime habito attribui quam apographo Hayteriano cura et diligentia Italorum operam aliquantulum, ambitu longe superanti.[2])

VIII. Tandem adgredior ad eius voluminis p (n. 164) a Francisco Casanova descripti, de quo per Crönertum certior factus sum, frusta *(pezzi)* subiungenda. exiguum sane usum ex his laciniis usque adhuc evolutis habebimus, de quibus Comparetti[3]) haec tantum rettulit: '*pare storia filosofica; ma frammenti di poche parole*', at quis quaeso maneat donec in lucem volumina proferantur quae Aem. Martini perquisiturus et publicaturus esse nuper ferebatur[4]), praesertim cum Crönert[5]) ab anno 1893 omnem operam iacere adfirmaverit? .

a. tab. I frg. 1 Neap.	Cr. haec legit:	mg. sup.
CI	CẠ	
....Є	..ʌ	
.ϽΨC .... A.	ITC	ЄΠ
OICP ...CTO	///OICB	ΠO
ATO CΘAIMΗ	‹ATO	ᴗıNYCTЄ///
ЄPЄ	ΘPЄ	CΘAIMΗ
	* * *	
		AIM
		INΠΛAT.N
		ϹΓIICΠЄY
		∩≈C
		ΛΛΛAΠΛΝTΔ
		AIΠC | KACT
		mg. inf. (alio pert.)
		post 6 spatium duodecim fere litterarum

1) Non sum causarum ignarus talem modum dissuadentium quas Crönert attulit l. l. p. 591, sed aliam vim ad memoriae proprietates exprimendas ingredi nesciebam.

2) Insigne vacillantis memoriae exemplum e columna IV. depromere libet, ubi 4 ΠPΑKЄMIC O, ΠPAHΦωC N, ut litterarum quaternionem utrumque apographum suppeditet, Є ab uno tantum, ω ab altero praebeatur, media littera — nam ΠPAΞЄωC in volumine plane legitur — a neutro. simillimam rationem habes VIII 44 (*οἶνον*), cf. XXVII 16 (*Εὔανδρος*).

3) Relaz. p. 176. 4) Centralbl. f. Bibliotheksw. XVII, p. 381.

5) N. Jahrbb. III (1900), p. 587.

a. v. infra p. XX.

b. frg. 3 Neap.

	Ε.ΙΑ	
	ΩΙΔΑ	
	ΝΟΝ-	intercolumn.
ΛΟΝ	ΑΙΠΟ	
	ΕΝΣΠΙΝ	
ΟΥΑ	ΟΣΤΟΝ	ΚΛΣ
(alio pert.)	mg.	

c. frg. 5.

ΛΑΟΓ	ΟΙΔΕΔΙΩΝ
ΗΝΑΙΟΣ.Γ	ΣΕΝΟΥΤΗΙΤ
ΕΝΤΩΙ	ΚΑΙΔΙΟΝΥΣΙΟΝΜΕΝ
	ΟΝΤΟΣΑΥΤΟ
	ΛΥΝΧΡΟΝΟΝ
	ΕΝΣΙ/

pars sin. a dextra aliena est. 1 ΟΝΔΕ Neap. 6 ΝΕΚ Neap.

d. p. 1 (pars dextra) = frg. 10 Neap.

......ΕΣ
..Ν.....
ΣΕ..ΑΣ.ΕΑΛ
......ΥΛ
....
.....ΣΕΘΑ.
.....ΟΚΡΙ

e. p. 2 = frg. 11 Neap.

....	ΟΜ.Ν...
....	.....ΣΙ
....	..Ω....
....	..ΟΝΛ...
ΠΑΡ	ΟΥΜΕ...
ΓΟ	ΑΣΕΩΣ...
ΦΟ	ΓΕΑΘΗΝΙΔ
ΚΛΕ	ΟΚΡΑΤΙ.ΕΣ
ΠΙΤΗΔ	...ΑΙΑΙΝΕ
ΓΤ	....ΙΣ..

7 ΦΟΓΑ, 8 ΚΛΕΙΔ leg. corrector

has partes non coeuntes iniuria ab Italis coniungi Cr. ait

Cr. enotavit:

		mg.		ΕΠ	
		ΠΑΡΕ	ΟΜΕΝΑ		.ΩΣΑ
		ΓΟ	ΑΔΣΙΚΑ		
ΕΑΛ	inter-	ΦΟΙ	ΘΟΥΜΕΤΑ		
ΙΚΑ	col.	ΤΩ	ΑΣΕΩΣ		ΑΝ
		ΚΛΣ	ΤΕΑΘΗΝΙΙΔΕ		
		ΠΙΤΗΔ	ΟΚΡΑΤΗΣ\Σς		
		ΤΣ	ΑΙΑΙΝΕΣ[ΕΙ]		
			mg.		

---

b. v. infra p. XXI.

[*c.* (sin.) v. infra p. XXII.]

c. (dextr.) *οἱ δὲ Δίων(ος ἐναντι|ουμ)ένου τῆι τ(όλμηι)* | *καὶ Διονύσιον μὲν* | *(λέγ)οντος αὐτὸ(ν μετ' οὐ πο)λὺν χρόνον (ἀπερεῖν τῆι τυραννίδι?* scil. haud procul a col. *Z.*

e. (sin.) v. infra p. XXI.

e. (dextr.) 8 fort. de Cratete agitur.

f. p. 4 = frg. 6.

mg.

. . . . .	CAMI⁻ENE
⁻AMAΔ	I. OΛAOC
TOYΛEΓC	ΔEIΠNWI
ᴗKBA//	TOPEICΠEY
ɔCITE	TACΞΛPAN
	. ONC

2 ΠCΛOA Neap.
iterum duae paginae confusae' Cr.

g. p. 5 = frg. 7.

HEIC . E
ΛΘHNAC
ΝTOC . A
ɔETOXPE
\ΛWCE
mg.

h. p. 6 = frg. 8.

ɔYΔ⊣C
TE⁻OAKC

litteras corruptas neglegentius se descripsisse Cr. concedit

i. (= *h*?)

. . . . .
IN . . .
. C . KIIΛ
. POΦ . IC
. E . CO⁻Ա . KC (= *h* 2?)
BIAC . NI .

k. p. 3 = frg. 12.

ΔYTCI'CHᴗ
/ΠEPACIAKEITI
\IAPXOCΦHCINM
IᴗNTA ΛΛΛATE
\E\ΞAMENOCΔIA
⁻ΠΛMH⌐EPΓAK⊬
ΓEΛ

vs. 1 admodum corruptus. 2 ITI et 3 M tegimina sunt, 5 \E\ statumen

CEH Neap.

[*f.* (dextr.) v. infra p. XXII.]

g 4 primam litteram B fuisse Cr. testatur et ἀνέλαβε το χρέος supplet: ego ἀπέλαβε malim. v. 2 an ''Ἀρκεσιλάου εἰς) Ἀθήνας (ἀπάρα)ντος Pylades frater pecuniam creditam recepit?' quod supplementum quam incertum sit non ignoro. certe peculii fructum a fratre ei esse summissum Antigonus narraverat (L. Diog. IV 38).

k. v. infra p. XX.

l. tab. II p. 1 (= frg. 9), pars sinistra.

mg.

NIΔ/ .CX | IKAIΔHXΘC

AΠOΘANEIN ΛE
NΘPWΠOCKAI
ИAMAΘHTHN
ΠOΛITHNΓEΓO
ИΛ∩/ ΔOC Neap.

particula inclusa statumen est

m. p. 5 (= frg. 13 Neap.)

TW
ΓETOΔ | E ΛECC
TINAX | ¯C/EMENC
TPOΦH | Ϲ ·ΛIONTIN
PEITAI_ | /ΛΔIANK/
..Ϲ..A | ΛΓPAΦ
 | AIC

n. p. 6 (= frg. 14).

E
ΛI.AC..IEW
¯ ΛΛAI.Λ.CIEIA
C ИAEΠΔIΛ..

Cr. legit:

ΦA
KE
IΛIATI/...EIΛF
ƆFIKAIIACT...IPW
ΛINAI...Λ ΛIΛE
¯CNΛEΓCΔIΦIΛC ΔI statumen est

mg.

o. p. 7 sic legit Cr.:

Δ
ΛIW ΛΔOIC
NON IA.OΛ
CCNE
K
O

p. fr. 15 Neap.:

'*non esiste l'originale*'. erat enim ut videtur *sovrapposto* postea sublatum. CR.

KAIΠOΛΛOIMEN
TANOIOMOYΔE
PIOAYTONTOI
ΔIATPIBHNTEΛEI
T..CEIΛA..ME

---

l. v. infra p. XX.

m. (sin.) v. p. seq.

p. *καὶ πολλοὶ μὲν (ἐπηε)τανοί?* ut dactylos audire tibi videare, deinde *ὁμοῦ δὲ (πε)ρὶ ἑαυτὸν το(αύτην) διατριβὴν* ...?

q. p. 8 (= frg. 16).

mg.

ΓΡΑΦΕΙΝ
ΛΟΥ ΡΟΝΤΗϹΑΙΩ
=Ν ΤΟΛΕΙΑΝΑΙϹ
ΦΩ ΗΤΤΟΝΕΙΝΑ
Τ ΔΟΚΕΙ
Ι

Haec quin ad aliud eiusdem Indicis exemplum pertineant addubitari nequit.[1]) et primum quidem frustuli *m* partem sinistram cum voluminis P col. quarta ima (p. 46 sq.) plane congruere, id quod Crönert vidit, litterae repetitae atque inde suppletae evincent: agitur de Polemone eiusque patre qui fertur fuisse

των πρω-
ΤΩ*ν αϑηναιων ελε-*
ΓΕΤΟ Δ Ε*ιναι των επι*
ΤΙΝΑ ΧΡΟ*νον αρματο-*
ΤΡΟΦΗϹ*αντων ιστο-*
ΡΕΙΤΑΙ Δ*ε και νεανι-*
ΚΩ*σ* Α*κολαστοσ* eqs.

sub oculos cadunt seni deni uniuscuiusque versus loci aut litteris destinati aut spatiis ante novas periodos interiectis, quae constantia simul cum forma litterarum pulchre exaratarum, cuius specimen a Crönerto accepi[2]), argumento est fuisse libellum haud mediocris notae.

ceterum revera frustuli locum in sinistro columnae latere fuisse e norma versuum a syllabis plenis initium capientium ΤΩ, ΓΕ, ΤΙ eqs. colligitur. hinc igitur in litterarum ordinibus disponendis profectus sum. quo tamen dextra fragmenti particula illi adglutinata spectet, id non adsequor. certe *Ἀϑην)αῖόν τιν(α* etiamsi plene esset traditum, nihil iuvaret.

---

q. duas suspicor subesse comparationes: *ηττον εἶνα(ι . . . . .) δοκεῖ*, cui praecedat *-ρον τῆς ἀγω(γῆς*? (hoc Cr.). *λειᾶναι* mihi non liquet.

1) Compar. Relaz. p. 153: *il numero delle opere riesce anche più ristretto pel fatto notevole ed importante, che il prof. Gomperz ha il merito di aver avvertito per primo, che cioè parecchie opere in questa raccolta esistevano in più d'un esemplare.* cf. ex. gr. ZföG. 1866, p. 691.

2) frg. *q* ΓΡΑΦΕΙΝ
ΡΟΝΤΗϹΑ
ΤΟΛΕΙΑΝΑΙ
Η

accedit *l*, quod itidem cum decimae paginae versibus 10 sqq. (p. 27) concordare Crönert intellexit. magnopere autem dolendum est quod, cum ex N praeter prima verba fere nihil elicias neque O incorrupta praebere videatur, in ipso codice lacunae lectionem impeditissimam reddunt. utut est, haecce frustulum partim adsumit partim suppeditat supplementa:

*δρακοντ*Ι ΚΑΙ ΔΗΧΘΕ̣Ι-
σαν ΑΠΟΘΑΝΕΙΝ ΛΕ-
*γει δ α*Ν̣ΘΡΩΠΟϹ ΚΑΙ
(ΒΕ)*λτιο*Ν̣Α ΜΑΘΗΤΗΝ
τε και ΠΟΛΙΤΗΝ ΓΕΓΟ-
νεναι (litt. uncis inclusas e P adieci)[1].

tertium locum illis subicio: velim enim mecum consideres fragmenti *a* partem inferiorem cum columnae *V* versibus 4 sqq. (p. 23) comparatam. in propatulo est p haec exhibuisse de Mysio Aristotelis et Xenocratis hospitio:

*τοτε δε κ*ΑΙ Μ*αλιστα*
*δια τ*Η̣Ν ΠΛΑΤ*ω*Ν*οσ τε-*
λευτην Ε̣ΠΙϹΠΕΥ*σαν-*
*τοσ παραγ*Ε̣*ν*Ε̣*σθαι ο δ' αυ-*
*τοισ τα τ*Ε̣ ΑΛΛΑ ΠΑ̣Ν̣ΤΑ̣
*εποιησε κοινα κ*ΑΙ ΠΟ̣
λιν κτλ.

agmen claudat fragmentum *k* Dicaearchi mentione insigne, ex quo columnae XImae versus 18 sqq. aliquantulum lucis acceperunt. lectionem ex O depromo, N vacat.

. . . . Ν . . . ΗϹ . . .	*δικ)α̣ιαρ*Χ̣*οσ φ*ΗϹ*ιν μ(ε-*
. . . . ΟΔΕΙΞ̄ΑΜ . .	*τ)ιο̣ντα αλλ απο-*
. . . . ΜΗΘΕΡΙ . . .	*δει)*Ξ̄ΑΜ*ενοσ δια*
	*τ̣ο̣λ̣*ΜΗϹ̣ ΕΡΓ*α*

1) Perspicua in his sunt quae Hermippo auctore de perfidae sacerdotis exitio iisdem fere verbis quibus Laertius utitur perhibentur. longe secus est in iis quae deinceps sequuntur: ut enim de mira apographorum dissensione taceam (O: ΦΙΔΕ . . ΔΑ . . . ΘΙ . ◡ΠΟϹΚΑΙΒΕΜ . . . . . ΠΑΘΗΤ . . . ΕΚΑΙΠΟΛ . . . Ν‾ΕΓΑϹ N: C . . . . ΟΝΘ⅃ . . ΠΟϹΚΑΙΒL . . . . . ΤΙΑϹΗΤΙϹ . ΕΚΑΙΠΡ . . . . . . ΗΤ . .), hoc unum mihi exploratum *ανθρωπος* de Hermippo dici eiusque de Heraclide narrationem ab excerptore continuari. in P neque ego neque Crönert syllabae ΦΙ vestigium deteximus, imo post interstitium Λ̣Ε legitur, ut suspicio oriatur tegimen fuisse quod postmodo discesserit; ΒΕ vidi, ΒΕΓΟ Cr. legit, Μ neuter nostrum agnovit.

columna de Chaerone Pellenensi athleta eodemque disciplinae Platonicae adsecla agit, ipsa quoque ad Hermippi fidem (4 sqq.). itaque aut a nostro Dicaearchi testimonium de hoc tyranno disserentis tamquam melioris testis adversus Hermippum esse prolatum aut quod multo probabilius Hermippum ad Graecorum *ἱστορικώτατον* provocasse, a quo *Πελληναίων πολιτείαν* scriptam fuisse Cicero docet (ad Att. II 2) admiratione viri imbutus. an scripserat *φιλοσοφίαν, ὥς Δικ)αίαρχός φησιν, μ(ετ)ιόντα?* in verbis proximis dactylicos numeros casui tribuerim [1]).

talibus commotus indiciis reputavi possetne fragmentorum numerus schedulis consertis imminui, neque tamen quidquam profeci, nisi quod duos pannulos *b* (dextr.) cum *e* (sin.) recte copulasse mihi videor.

proficiscor a v. *b* 5, ubi recte *Σπίν(θαρον* Crönert agnovit: certe non de Aristoxeni patre agi persuasum habui, quoniam propinqua est Laertii Diog. (V 92) narratiuncula de tragico (v. Suid. s. v.) vel aliis auctoribus Dionysio Transfuga Heraclidem ludificante [2]), ut haud procul a columna X frustulo locus dandus esse videatur. non amplius tamen hanc rem persecutus sum, donec verborum memor quae sunt *Διονύσιος ὁ Μεταθέμενος ἢ Σπίνθαρος, ὥς ἔνιοι, γράψας τὸν Παρθενοπαῖον ἐπέγραψε Σοφοκλέους. ὁ δὲ πιστεύσας εἴς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίοις ὥς Σοφοκλέους κτλ.* atque fragmentum *e* (sin.) paullo intentius contemplatus perspexi frustuli *b* (dextr.), cui Crönert enotat intercolumnium a dextra adhaerere, marginem in calce cum *e* (sin.), ubi contraria valent, non modo posse conferruminari, sed oportere. praecedunt fortasse *ἔ(ν)ια | (δὲ τούτοις συν)ῳιδά,* tum ni fallor supplendum:

κ)αὶ πο-
λυθρύλητος?|(μ)ὲν Σπιν-
θάρου τέχνη,) ὃς τὸν
Παρθ(ενοπαῖον ὥς ἔλε-
γό(ν τινες γράψας Σο-
φο(κ)λ(έους ἐπέγραψε.

τῶ(ι σιλλύβωι? δὲ Ἡρα-

1) Occasione data quaestionem proposuerim, liceatne statuere a Chaerone Platonico eodemque herois eponymi Chaeroneae (Hes. frg. 154 Rz. ap. Paus. IX 40, 5) et Alexandri Magni nescio quot Alexandrearum conditoris simio (cf. XII 9) non diversum esse illum Chaeronem, quem idem Dicaearchus in Trophoniana loquentem induxerat (Cic. ad Att. VI 2, FHG. II 267).

2) Nauck tr. gr. fr.² p. 839.

κλειδ(ης πιστεύων ἐ-
πίτηδ(ες . . .

de reliquis fragmentis pap. p videant alii [1]).

IX. Pergerem iam ad libelli argumentum atque scriptoris consilium quantum possim primis lineis designandum, nisi una praesertim causa, ea autem gravissima rectum de hac re iudicium scirem summo opere impediri: partium dico haud exiguarum iacturam, de qua etiam post suspicionem a Spengelio Buechelero Roepero [2]) brevi enuntiatam non possum quin pluribus agam. inspice igitur sodes Stoicorum indicem hodie quidem LXXIX columnis constantem [3]), cum minus L noster complectatur, et illum perpende a Zenone demum Xenocratis Polemonisque aequali initium capere, utrumque autem, quod usu venit in voluminibus Herculanei repertis [4]), initio truncatum. atqui Zenoni e servatis duodecim saltem paginas concessas esse facile cognoscas [5]), at contra Platonis vitae describendae octo columnas I. II. III. V. VI. *X. Y. Z* nimirum sufficere non potuisse. etenim Academiae institutionis ne mentio quidem fit, de ipsius scholae parentis ratione docendi quid libellus prodat frustra quaeras [6]), de libris a Platone scriptis nulla

1) [Sero vidi etiam *c* sin. cum *f* dextr. coire et fragmenta copulata cum VI 12 (p. 35) tantum non ad amussim congruere, neque hoc satis, sed illud additamentum marginale in P (quae inde accedunt uncinis angulatis saepsi) quamvis per duodecim versiculos descendens continuari videri:

⟨Τι-
μό⟩λαος ⟨καὶ⟩ Διογένη⟨ς?
Ἀθ⟩ηναῖος (δ'?) Τι⟨μ⟩όλαος
ἐν τῶι ⟨Περι⟩δείπνωι
ἁπλῶς? ἱσ)τορεῖ, Σπευ-
σίππου πάν)τα ἐξάραν-
τος)

itaque certissime Cenae feralis a duobus minimum Platonicis in praeceptoris honorem scriptae mentio iniecta erat, quemadmodum autem memoria in P et p dissidens concinnanda sit nescio.]

2) Speng. p. 537. 538. 540. Buecheler p. 3. Roep. p. 23 praeter libri exordium aliquot mediae partis columnas interiisse suspicatus est.

3) In quo quod Posidonii nec vola nec vestigium exstat (Compar. p. 18 sq.), ei rei non nimiam vim tribuerim, quoniam ultimarum potissimum indicis paginarum Panaetii disciplinam continentium partes inferiores detrimentum ceperunt et *poche notizie* de philosopho auctoris aequali suffecerint.

4) Compar. Relaz. p. 153: *Anche dei meglio conservati il principio è sempre da considerarsi come perduto.*

5) Compar. p. 16. 40.

6) Columna pretiosissima *Y* excepta in artibus mathematicis solis versante,

littera invenitur in commentariolo mox (XVI 13) stichometriam librorum Crantoreorum tradituro. iusto iniquius puto confiteberis eum historiae philosophae auctorem qui 'nullas partes cupidius secutus sit vel sectam suam dissimulaverit'[1]), si harum rerum commemoratione supersedisset, materiam fuisse digesturum, ne dicam quod columna *X* adhuc ignota docemur Platonis venditionem in tertia tractatam videlicet e fonte diverso rursus ab eo enarrari. adde ab eodem quarundam rerum ad recentiorem Academiam pertinentium duplicem proferri descriptionem, alteram e carmine chronographo excerptam (pp. 92 sqq.), alteram numerorum dulcedine spoliatam (pp. 87 sqq.), adde praeterea ut Boethi Marathonii (pp. 92, 98) ita minorum quorundam Carneadiorum (pp. 85, 105) mentionem per errorem ut videtur repetitam. denique quam saepe, si columnarum seriem persequaris, rerum continuatio interrumpatur, doceat transgressionum ab una ad alteram conspectus.

sunt in Indice qualis superest hae transgressiones

* certae: $\frac{\mathrm{IX}}{\mathrm{X}}$ · $\frac{\mathrm{XI}}{\mathrm{XII}}$ · $\frac{\mathrm{VI}}{\mathrm{VII}}$, $\frac{\mathrm{VII}}{\mathrm{VIII}}$, $\frac{\mathrm{VIII}}{\mathrm{IV}}$, $\frac{\mathrm{IV}}{\mathrm{XIII}}$, $\frac{\mathrm{XIII}}{\mathrm{XIV}}$, $\frac{\mathrm{XIV}}{\mathrm{XV}}$ · $\frac{\mathrm{XVIII}}{\mathrm{XIX}}$, $\frac{\mathrm{XIX}}{\mathrm{XX}}$ · $\frac{\mathrm{XXII}}{\mathrm{XXIII}}$, $\frac{\mathrm{XXIII}}{\mathrm{XXIV}}$, $\frac{\mathrm{XXIV}\,[2])}{\mathrm{XXV}}$, $\frac{\mathrm{XXV}}{\mathrm{XXVI}}$ · $\frac{\mathrm{XXVII}\,[3])}{\mathrm{XXVIII}}$, $\frac{\mathrm{XXVIII}}{\mathrm{XXIX}}$, $\frac{\mathrm{XXIX}}{\mathrm{XXX}}$,

** probabiles: $\frac{\mathrm{III}}{\mathrm{V}}$ · $\frac{\mathrm{XVI}}{S}$ · $\frac{\mathrm{XXXIV}}{\mathrm{XXXV}}$, $\frac{\mathrm{XXXV}}{\mathrm{XXXVI}}$,

*** dubiae: $\frac{\mathrm{XV}}{T}$ · $\frac{\mathrm{XXXI}}{\mathrm{XXXII}}$ · $\frac{\mathrm{XXXIII}}{\mathrm{XXXIV}}$,

† nullae ante III. IX. XI. VI. XVI. XVIII. XXII. XXVII. XXXI. XXXIII,

nullae post V. X. XII. *T. S.* XX. XXVI. XXX. XXXII,

neque ante nec post I* I *X Z Y* II (integram) *V Q* XVII *P R* XXI *M N O*,

ordine autem huius editionis servato

---

quatenus Plato et Platonici eas exercebant. — occasionem amplector dum aurea illa verba *ἀρχιτεκτονοῦντος καὶ προβλήματα διδόντος τοῦ Πλάτωνος* obversantur, in memoriam reducendi quae olim ab Usenero de origine doctrinarum Platonico-Aristotelica disputata sunt in Preuss. Jahrbb. vol. 53 (1884), pp. 11 sqq.

1) Buech. p. 3. cf. infra §. X p. XXV, XII p. XXXII.

2) De sententiae integritate Buechelerum dubitare non debuisse vel col. XXX docet.

3) Manifesto enim Schwartz errat in Pauly-Wiss. Encycl. I p. 2859 columnas cohaerere negans, quarum conexus vel ex proecdosi patet.

p.
3. 4. 6. 11. 12. 14. 15. 18. 22. 24. 26. 28. 31. 33. 38. 42. 45. 47. 52. 55.
I* I *X* *Z* III V *Y* II *V* IX X XI XII VI VII VIII IV XIII XIV XV
† † † † ** † † † † * † * † * * * * * * ***

57. 58. 59. 61. 63. 65. 67. 69. 72. 75. 75. 77. 79. 80.
T *Q* XVI *S* XVII *P* XVIII XIX XX *R* XXI *M* *N* *O*
† † ** † † † * * † † † † † †

81. 83. 86. 88. 91. 93. 96. 98. 100.
XXII XXIII XXIV XXV XXVI XXVII XXVIII XXIX XXX
* * * * † * * * †

101. 103. 106. 108. 110. 113.
XXXI XXXII XXXIII XXXIV XXXV XXXVI
*** † *** ** **

summa rei haec est, ut in ipsa dimidia parte columnarum, si quidem certae transgressiones cum probabilibus congregantur, lectio non intermittatur, in viginti quattuor residuis transitus desideretur. utut est, tertia, ut parce dicam, Indicis pars interiit: veri autem simillimum est etiam maiores calculos esse adhibendos. sane praeter ea quae iam memoravi desunt non pauca quae deesse mireris: ut unam rem sed gravissimam perstringam, exstat quidem album quamvis initio mutilum Platonis discipulorum (VI), exstant Xenocrateorum et Crateteorum indiculi (IV, *S*) et tabulae illis multo latius patentes Arcesilai Carneadisque adseclarum (XX, XXII—XXIV, cf. XXXII), deinde sub libri finem indices Antiochi et Aristi sectam enumerantes, quibus ex Oxoniensi exemplo disciplina Lacydea (*M*) et alia, fortasse Teleclea (*N*) accesserunt: quae omnia qui integre consideraverit, aegre adducetur ut in defectu indicum scholarum Polemonis Euandri Phocaeensis [1]) Philonis adquiescat, ut de Speusippi principatu post Platonis diuturnum brevissimo vel de aliis scholarchis posteriorum temporum taceam [2]).

etiam peius res se habet, si de philosophorum habitu iuventa eruditione necessitudine quid supersit quaerere velimus. iterum quam inaequalis distributio fieri videatur, uno exemplo demonstrare libet Carneadis Polemarchi f. qui Buechelero demum opitulante ex Orco redux bis occurrit, cum Hegesinus, quem in successionis historia

1) De Charmada lubrica res est, cf. p. 112.

2) Non me fugit alias quoque causas subesse potuisse, quare has tabulas auctor revera omiserit. fortasse codicillorum vetustiorum pars interciderat, antequam Academiae biographus ille, cuius librum noster decerpsit (Wilam. Ant. p. 54, cf. infra p. XXVII n. 1), aut recentiorum, antequam ipse musei tabularia pervestigaret.

praetermitti non oportebat, prorsus absit[1]). itaque quo accuratius libri argumentum examinamus, ea quae desint ad ea quae insunt perpendentes, eo certius apparet eos quibus papyri evolvendae munus impositum erat, quidquid pagellarum adeo destructum esse videretur ut quidquam erui aliqua cum specie negari posset, e medio sustulisse. ego autem in Inventario Papyrorum manu scripto quod inspicere mihi licuit (p. 105) verba *papiro intero* nescio quo iure usurpata legi voluminis signaturae apposita.

X. Opus musivum est quod in manibus habemus[2]), neque magna laude scriptorem dignabimur, qui centonem suum ex innumeris pannis consuere non erubuerit. attamen ne iniusti simus, summa illa varietas rerum e testium oculatorum memoria, e multis vitarum scriptoribus, e scholae tabulariis congestarum consideretur, licet iam congestam invenerit in praecursoris illius libro, unde alii quoque summo cum fructu sua hauserunt. scripsit librum, ut Buecheleri verbis utar[3]), ʻphilologus potius quam philosophus', cuius magis intererat hominum vitam et indolem describere quam doctrinae vicissitudines explicare. ʻ*Mit Vorliebe*, inquit Gomperz[4]), *schildert der Anonymus die äusseren Lebensumstände sowie die Charaktereigenthümlichkeiten der Philosophen, aber auch die Entwicklung der philosophischen und wissenschaftlichen Doctrinen ... geht in seiner Darstellung nicht völlig leer aus .... Von Anekdotenklatsch ist die Darstellung noch völlig frei*[5]), *während sich mythische Elemente (in der vom Berichte des Diogenes etwas abweichenden Version über das Ende des Heraklides Ponticus und vielleicht auch in der Erzählung von der Unterredung des greisen Plato mit einem Chaldäer) bereits vorfinden*'.

haec omnia sic fere in ordinem quendam digesta leguntur, ut primo ut par est de philosophorum stirpe[6]) iuventute[7]) studiorum

---

1) Quamquam alibi quoque huius philosophi memoria oblitterata est, fortasse quia Carneadis gloria decessoris nomini offecerat. cf. p. 115 sq.

2) Cf. Zeller, Grundr. d. Gesch. d. gr. Phil.[3] p. 9 sq.

3) p. 3.

4) Anz. p. 40 sq. cf. Spengel p. 535.

5) Non plane adsentior, nam neque dicteria desunt (Plato col. *X*, Metrodorus XXVI) neque fabellae ex parte pusillae.

6) IV 35 sq. (Polemo, cf. Panaetius Comp. col. LV), XVII 1 sqq. (Arcesilaus), XXV 1 (Clitomachus).

7) *X* 5 (Plato), IV inf. pars, XIII sup. (Polemo), XXI 1 sqq. (Lacydes).

principiis[1]) agatur, ultimo loco disciplina videlicet non omnis sed adseclarum memorabilium delectus exhibeatur[2]), mediam partem occupet morum descriptio[3]) et rationis docendi brevis explicatio[4]): haec autem pars mihi quidem ita disponi visa est, ut alicui facto memoratu digniori atque agmen characterismi claudenti deinceps subiciantur disciplinorum tabulae[5]). saepe tamen haec concinnitas desideratur in rebus in una eademque pagina enarratis, cuius rei duo insignia exempla in promptu sunt: col. II undecim versuum ultimorum argumenta adeo variant, ut primo referatur Platonis pagus patrius, tum quot annos natus et quo archonte obierit, denique unde nomen Aristocli puero inditum originem duxerit. in *O* autem tam diversae res promiscue congeruntur, omnes quidem ad Lacydis familiam et aetatem pertinentes, neque vero inter se conexae, ut schedularum copiam credas e capsa diffusam esse.

illam autem rerum seriem ne satis dilucide perspiciamus, praeter paginarum defectum obstat ordo columnarum non φύσει ut ita dicam sed θέσει constitutus neque semel graves turbas perpessus[6]). eodem pertinet suspicio a Roepero verbo tacta, columnarum quarundam partes superiores cum a l i a r u m inferioribus esse coniunctas[7]). profecto in mediis paginis transitiones non desunt tam abruptae, ut sedulum scriptorem tam inconsiderate rem egisse vix credas[8]). ut ordo confusus antiquo bibliopegae vel nostrae aetatis evolutori imputari possit, haec quidem turba minime.

---

1) *X* 7 sqq. (Platonis itinera), XVII 8 sqq. (Arcesilai eruditio), XXV 5 (Clitomachus).

2) VI 1 sqq. (Platonici, sequitur 28 Speusippi successio), *S* (Cratetei), XX (Arcesilei).

3) XIII, XIV, *T* (?) (Polemo), *P* inf. p. (Arcesilaus).

4) XVIII — XX (Arcesilaus).

5) VIII inf. pars, IV sup. (Xenocrates vini capacissimus coronam auream aufert: sequitur IV 7 disciplina), XXII 21 sqq. (Carneades legationis Romanae particeps: sequitur 35 disciplina).

6) Cf. Buech. p. 4, qui quartam paginam octavae vidit adhaerere. Roep. p. 23. Gomp. Jen. p. 604. columnas IX — XII quartae cum Buech. subiungere, postquam Gomp. XIIIam eidem conexuit, nullo modo potui, ideo sextae eas invitus obdidi in indice Platonicorum nomina Heraclidis et Chaeronis rursus continenti.

7) L. l. cf. ad XXII 15. Comp. p. 6 de altero indice: *può nascere il dubbio se i frammenti dell' estremità inferiore appartenguno poi veramente alle stesse colonne dei frammenti superiori.*

8) Ex. gr. col. XVI.

XI. In fontes commentarioli fontiumque fidem et usum subtilius inquirere non huius loci est, multo minus in eam rationem quae inter eum et Diogenem ceterosque philosophorum biographos intercedat[1]). ne tamen hanc provinciam omnino neglexisse videar, ea quae gravioris momenti esse videntur attingens de auctoribus a nostro diserte laudatis vel levius significatis carptim disseram. ordior a Platonis vita enarranda, cui quae praemittit (*X* 5), siquidem Buecheler et ego recte lacunas supplevimus, demonstrant auctorem libelli nihil antiquius habuisse quam ut ex unius scriptoris opere iis rebus delectis (*ἐπιτεμών*) quibuscum aliorum libros concordare vidisset (*οἷς ἄλλοι συνῇδον*), imaginem (cf. *ὑπογραφάς*) fide quam maxime dignam effingeret. profecto intra tres saltem columnas *X Y Z* relationem habemus procedentem neque ulla testium mentione interruptam. testem auritum col. III 37 prodeuntem videmus nescio quem, cui aliquispiam cuius nomen charta non servavit, de Chaldaei cuiusdam adventu deque Platonis morbo res historia dignissimas rettulisse fertur, meo quidem iudicio Philippus Opuntius[2]), ad quem triplex auditoris[3]) scribae[4]) astrologi[5]) designatio quadrat. accedit quod idem Suida teste inter eos numeratur qui de Platone scripserunt, cuius vivam vocem perceperant. sciebamus de Hermodoro (VI 6 cum reliquis testimoniis) Xenocrate Speusippo[6]) biographis, Erastum et Asclepiadem Memorabilium scriptores (VI 10 sqq.) ex hoc tempore in societatem eorum adsumemus qui hominis divini admiratione imbuti facere non potuerunt ut stilum ad encomia promptum comprimerent. at nullum in indice deprehendimus eorum librorum vestigium.

ex eorum numero quos de Platone aliquanto post scripsisse aliunde quoque constat, Neanthes bis laudatur: col. V ima, qua de mentione v. p. 15, et II 36. ibi de cognomine puero propter frontis amplitudinem indito[7]) testis producitur, ita tamen ut ipse

1) Verbo rem tetigit Bergk Gr. L. G. I p. 295 sq., altius descendit Wilamowitz Antig. pp. 54 sqq., cf. Leo die gr.-röm. Biogr. pp. 56 sqq.

2) Moneo tamen, siquidem littera solaris in v. 36 prima recte tradita sit, pro legibus verba dirimendi supra pp. VIII. XIX indicatis nomen aegre conlocari, neque ΟΠΟΥΝΤΙ|ΟϹ ferri posse nisi spatiolo posthac vacuo.

3) Suid. s. *Φιλόσοφος*.

4) L. Diog. III 37.

5) Zeller II 1^4 991.

6) Zeller ib. 389.

7) FHG. III 5, n. 13.

Philisco Aegineta, Diogenis Sinopensis discipulo [1]) eodemque Alexandri Magni praeceptore [2]), arbitro ex quo rem audiverit utatur [3]).

de Philochoro cf. quae pp. 19, 37 dicta sunt. altero loco (VI 32), ubi nomen a Buechelero suggestum confidenter supplevi, de Speusippo Gratiarum simulacra dedicante agitur, neque quidquam obstare video, quominus aut noster aut quod probabilius is ex cuius hortis rivulos suos duxit hanc quoque rem ex Atthide mutuatus sit. sane celeberrimum illud Speusippi epigramma in stelocoparum antiquissimi *Ἐπιγράμμασιν Ἀττικοῖς* [4]) non defuerit: sed huius corpusculi memoria ante tempus abolevisse videtur. certe Harpocratio aliud epigramma, illud quod novem archontes, cum Athenienses Piraeeum communire coepissent, Mercurio ad portulam inscripsisse fert [5]), in eiusdem scriptoris Atthide legit, ac quidem in quinto libro (frg. 81 Müll.) [6]). ut autem ad nostrum redeam, notatu dignissima videntur verba v. 38 *καὶ γράφει διότι κτλ.* quibus cum nomen auctoris non addatur, quaecumque abhinc de Speusippi torpore et annis principatus, deque Xenocratis electione per iuvenes facta (Leo Biogr. p. 59), Aristotelis peregrinatione, Menedemi

---

1) L. Diog. VI 73. 84, Suid. s. *Φιλ.* a.

2) Ael. v. h. XIV 11, Suid. l. l.

3) Aegina oriundum diserte dici idcirco probabile, ut a Philisco Milesio, cuius discipulum Neanthem fuisse Suid. s. *Νεάνθης* tradit, distingueretur. ille autem, si quidem Favorino (ap. L. Diog. IV 3) fides Platonem *κατά τινας* Aeginae natum dicenti, de Aristoclis *μετονομασίᾳ* certa scire poterat.

4) Suid. s. *Φιλόχορος*. Müller FHG. I p. LXXXIX.

5) S. v. *Πρὸς τῇ Πυλίδι Ἑρμῆς*, Suid. s. v.

6) Phot. Lex. p. 15, 399 Pors. cf. frg. 80 apud eundem Harpocr. s. v. *Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ Πυλίδι*. iterum quintus liber recurrit, non tertius, quem ex Hesychio s. v. *Ἀγοραῖος* Boeckh de Phil. p. 14 et Müller I p. 393, 397 temporum ratione habita adoptant. observandum tamen alterum Mercurium ab altero esse diversum (Wachsm. St. Ath. I, 208, Lolling in Müllers Handb. III 314₁) neque ab Hesychio ullius epigrammatis inici mentionem. quidni igitur quintus Atthidis liber excursum continuerit de urbis epigrammatis, qui ex alia fortasse dedicatione non ante olymp. XCIV (cf. Müller p. 404) facta ansam ceperit? ex eiusmodi autem deverticulo Epigrammata Attica orta esse facile animo informo. — ceterum col. II 12 non his causis motus, sed soli spatiorum rationi obtemperans *ἐν τῶι πέμπτωι* supplevi. praecedit ni fallor auctoris nomen, sequuntur eius auctoris ipsius verba: *καὶ ἀνέθεσαν εἰκόνα.* — addo Crönerto teste II 14 chartam *Ἰσ(ο)κράτους* praebere, sed quid inde ad loci lacunosi sententiam intellegendam redundet nescire me fateor.

et Heraclidis discessu referuntur, ipsa quoque e Philochoro fluxisse opinor. dubium quidem, sintne ex eodem deprompta quae VII 10 sequuntur *οἱ δ' ἐν Ἀκαδημείαι λέγονται κτλ.*, at tam arcte causae mentio cur Academiae cives Xenocrati primas detulerint (*ἀγασθέντες αὐτοῦ τὴν σωφροσύνην*) cum suffragiis enarratis (*ψηφοφορήσαντες ὅστις αὐτῶν ἡγήσεται*) cohaerere videtur, ut continuam epitomen usque ad VII 17, ubi has res legatio ad Antipatrum missa repentino transitu [1]) excipit, porrigi credere malim.

accedo ad Dicaearchum, cuius nomen cum Philochoro erroris nescio cuius in Atthidis libro sexto commissi coarguto coniunctum comparet col. II 5 [2]), verum quid eadem de re ipse dixerit non magis perspicuum. ex triplici apud Laertium rerum ad Platonis vitam pertinentium mentione (frgg. 24. 25. 26 Müll.) locus de philosopho athleta (reliqua testimonia ap. Zeller II 1⁴, 394₂) memorabilis; *Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ περὶ βίων*, ubi num recte Müller p. 227 *φιλοσόφων* supplendum esse censeat, quamvis admodum dubium sit, concedi tamen poterit operis duos minimum libros complexi partem priorem praeter Septem Sapientes et Pythagoram etiam Platonem continuisse. iam confer col. *V* argumentum simul cum exordio mutilo: Aristotelis et Xenocratis apud Hermiam hospitium ita exponitur, ut trium virorum commercium ante oculos habeas reique dilucide exprimendae lenocinio tenearis [3]). cuiusmodi narrationi qui v. 1 testis locuples adhibetur, eum pro certo habeo a philosophis illis propius afuisse quam qui eandem rem multo exilius enarravere Apollodorus Strabo Dionysius (p. 22), nescio autem cui auctori melius conveniat quam Aristotelis ipsius discipulo *ἱστορικωτάτῳ* (Cic. ad Att. VI 2). has habui causas cur Dicaearchi nomen supplere non dubitaverim [4]).

de Dicaearchi testimonio col. XI 18 adhibito pauca dixi §. VIII p. XX. ut ille ita Hermippus (XI 4) et Phaenias (XII 2) de Chaerone Pellenensi egerant, quorum altero (XI 11 sqq.) victorias ex arena reportatas sedulo enumerante Pausanias teste usus

---

1) Gomp. W. Stud. IV p. 109₉.

2) Una et de Clearchi mentione propter Italorum lectionem ΚΛΑΡΧΟΥ propinqua actum est, et vitarum scriptoris Solensis vestigium ne in Arcesilao quidem (FHG. II 317) invenitur.

3) Locus lacunosus V 14 memoriam mihi attulit proverbii tritissimi 'primum vivere, dein philosophari', cuius originem graecam frustra quaesivi.

4) [Cf. tamen p. VIII.]

est. addo quae ex Hermippi libro excerpuntur, ad verbum reddi videri, id quod e particula adversationem vel continuationem significante colligo: *Χαίρων δ' ὁ Π.* Hermippi nomen in narratione de oraculo adulterino deque sontium una cum Heraclide theororum morte fabulosa (IX X) etsi nusquam legitur, tamen non dubito quin initio locum habuerit. hic quoque multo uberius res explicantur quam apud Diogenem: accedit quod oratio directa, quam ille prorsus oblitteravit, magna ex parte servata est (IX 1—11; X).

de Timaeo Xenocratis biographo p. 43, de Diodoro p. 57 dixi [1]).

restat ut duos fontes praecipuos breviter attingam, Antigoni Carystii Vitas philosophorum in antica libelli parte praevalentes et Apollodori Chronica opusculi sub finem vergentis locum primarium occupantia. de utroque a strenuis sospitatoribus satis superque est disputatum [2]), unde fit ut pauca tantum addere opus sit.

et Antigoni quidem characterismis nonnulla incrementa amplior voluminis notitia addidit. refecerunt eos quoad fieri potuit Wilamowitzii curae consensu Laertii atque nostri manifesto nisae eique operis biographi parti quae in enarrandis quattuorvirorum venerabilium post Xenocratis obitum Academiam moderantium vitis versabatur, lucem attulerunt. accedunt columnae *S P*, quas Antigoneis adscribere non dubito [3]), accedunt in paginis iam a Buechelero

---

1) Auctoris nomen periit I 18 (*φησί*), *Y* 2 (*φησί*), II 34 (*φησὶν* scriptor diversus a Neanthe statim nominando, fort. quem Laertius [ad v. 32] laudat Anileo in chronicorum l. II [FHG. IV 306]), XVIII 33 (*-ος φησι*), alibi, fort. XI 27, cf. 31. — creberrime nominibus non additis testimonia proferuntur: VII 29 (*φασιν*), *S* 27. — *S* 19. *τινὲς* laudantur I 36, IX 1. 2, XII 8, XVI 14. 41. *S* 30. *P* 17. XVIII 37. 38, *ἔνιοι* VIII 11, *πολλοὶ* X 34, *ἄλλοι* *X* 2 (cf. supra p. XXVII).

2) De Antigono egerunt Gomperz Anz. p. 41, Jen. L. Z. p. 603, Wilamowitz Ant. p. 55 sqq. (cf. Lortzing, Jahresber. f. Alterthumsw., Bd. LXXXXVI [1898. I.] p. 182), de Apollodoro Roeper et Gomperz locis p. 92 indicatis. — Gomperzii de Antigono verba adferre libet: *Die gemeinsame Quelle unseres Autors und des Diogenes, aus der nicht wenige fast wörtlich übereinstimmende Nachrichten und Urtheile (vornehmlich in der Darstellung des Polemon und des Arkesilaos) geflossen sind — eine Übereinstimmung, die so weit geht, dass wir mehrere Versehen des Diogenes oder seiner Abschreiber nunmehr mit Sicherheit berichtigen können — ist, wie sich mit vollster Evidenz erweisen lässt, Antigonos von Karystos, der jüngere Zeitgenosse des Arkesilaos.*

3) *S* 19 *ἔνιοι* (sc. ab Antigono diversi) supplevi, quo non unam de Crantoris supremis mandatis fuisse memoriam significarem: verumtamen quam incerta supplementa inde a v. 16 proposuerim probe scio.

editis quaedam minoris momenti. uno certe loco evidens est interruptio excerpti, exordium dico columnae *Q*, pergit enim v. 6 Ἀντίγονος δὲ γράφει, ut vel sic columnae *T* quae ad Antigonum revocari nequit, alioquin erraticae perfugium pone XVam concedi possit.

quod vero opus chronographum attinet, seriei illi amplius triginta senariorum solutae orationi insertorum, quam Roeperi acumini debemus, et spicilegio a Gomperzio e copiis Bodleianis deprompto perpauca adicere licuit quae iudicium de pretiosissimo emblemate neutiquam puto esse commutatura. ea fragmenta, quae ad grammatici celeberrimi Χρονικά summa cum probabilitate a Roepero relata sunt, cui nemo quod sciam oblocutus est [1]), in Apollodori editione a Fel. Jacoby parata reperies, cui in dissertatione inaugurali bonae frugis plena praelusit [2]).

XII. Auctoris nomen quod reticent pagellae [3]), duarum triumve rerum ultro citroque adminiculantium concentu coargui videtur. quod enim in hoc indice Academici Ciceronis aetate posteriores non magis recensentur quam in gemello de Stoicorum successionibus ex iisdem cineribus eruto, quem simillime dispositum fuisse primo obtutu apparet, perbene id quidem et cum librorum Philodemi Gadareni, acerrimi partium Epicurearum adsectatoris, Herculanei repertorum crebritate convenit et cum testimonio Laertiano, quo decem minimum τῆς τῶν φιλοσόφων συντάξεως volumina ab eodem homine conscripta comprobantur [4]). quae refragari videbantur verba col. XXVI 42 ἄρχοντος παρ' ἡμῖν Εὐγάμου seu potius Εὐμάχου, unde Atheniensem fuisse scriptorem aut saltem Athenis scripsisse effici poterat, eorum vim Theophili Roeperi inventum illud exoptatissimum infregit, cui memoriae Apollodoreae ceteroquin paene oblitteratae recuperationem debemus. forsitan mireris

1) Ne Unger quidem Philol. XLI p. 633.

2) De Apollodori Atheniensis Chronicis. Berol. (MDCCCC).

3) In libelli fine exstante deest subscriptio sicut in Philippidea Hyperidis vel in Athen. rep., cf. Kenyon Pal. p. 22.

4) Cf. Petersen, Phaedri Epicurei de nat. deor. fragm. p. 8. Buech. p. 3. Roep. p. 27. Compar. Pap. ercol. pp. 4. 23. idem Relaz. p. 163. Gomp. Hermae vol. V p. 386, idem Jen. p. 603, idem Festschr. p. 256. Zeller III 1^3 p. 33_2. Susem. I p. 116_{544}. II p. 269_{187}. Scott Fragm. Herc. p. 32. De papyris 1018 et 1044 probabiliter ad idem opus conlectaneum referendis cf. Scott ibid. p. 35, 65 sqq. (*Biogr. Rolls f, g, h*), Crönert Sitzgsber. d. Berl. Akad. 1900, p. 942 sqq.

sectae Epicureae pugilem ardenter luctari solitum[1]) adeo sibimet ipsi temperari potuisse, ut libros ederet quibus 'curiose quidem tamquam in annalibus vitae philosophorum, fortunae actates magistri discipuli, denique res externae enarrantur, interiores autem philosophiae rationes fere negleguntur'[2]): sed versatilis Graeculi indoles, ne quid dicam de epigrammatis eleganter tornatis, Ciceronis testimonio de homine 'non philosophia solum, sed etiam ceteris studiis quae fere Epicureos neglegere dicunt perpolito'[3]) evincitur. et tulit litterarum et antiquarum et recentiorum historia huiusmodi ingenia ex se parum fertilia, quorum calamus modo bellandi avidus modo ipso scribendi pruritu agitatus, ut taceam de paupertate audaci, ad quamlibet studiorum varietatem exprimendam se applicaret.

itaque satis probabiles causas esse non diffiteor, quare L. Pisonis familiari in Herculanensibus voluminibus facile primas tenenti hic quoque libellus addicatur, nullam inveniri graviorem qua hoc nomen dissuaderi possit. nihilo minus cautionem cum rei natura consentaneam arbitratus, quoniam post Comparettii editionem nihil praesidii quo rei fides adderetur accessit, et ipsius et Buecheleri auctoritati parens Indicem ἀνώνυμον prodire malui.

Haec habui quae libello de disciplinae Platonicae successionibus praemitterem post Italorum operam mancam quidem usuique parum aptam nec tamen prorsus spernendam ac Buecheleri curas et acumine ingenii et prospero successu florentes tertium prodeunti. reliquum est, ut his potissimum quattuorviris qui de me deque opusculo egregie meruerunt gratias persolvam quam maximas: Theodoro Gomperzio praeceptori dilectissimo, cuius pro-

---

1) Cf. Gomperz, Philod. u. d. ästh. Schriften p. 4 sq.

2) Buech. p. 22. cf. Gomp. Jen. p. 604 '*die farblose Objectivität der Darstellung und der totale Mangel an nergelnder Polemik*'. unus quod sciam Fr. Nietzsche m. Rh. XXIV 208 de alio auctore cogitavit: Spengelii enim sententiam qui p. 535 e laude Metrodoro horti desertori (L. Diog. X 9) tributa (col. XXVI) auctorem Epicureum esse non potuisse concluserat, suum in usum vertens et 'animum Epicureis infestum' aperte prodi adfirmans Iasonem Nysaeum Posidonii nepotem eundemque successorem (cf. ad col. XXV 38, Susem. II p. 245) et Sotionis διαδοχάς unde ille sua hauserit nuncupavit. quam opinionem optimo iure Buech. l. l. impugnavit probantibus Roepero p. 27 qui illam laudem restringi demonstrat et Comparettio Pap. ercol. p. 26.

3) In L. Pis. XXIX 70. cf. de fin. II 35, 119.

pensa erga me voluntate factum est ut praestantissimis subsidiis instructus ad negotium adgrederer, Francisco Buechelero et Udalrico de Wilamowitz-Moellendorff viris humanissimis, qui plagulas perlegendi taedium non recusantes quantum me consilio monituque adiuverint, in libro edendo magis expertus sum quam editus quamvis ubique eorum opem exhibens aperire poterit, Iohanni de Arnim viro mihi benevolentissimo, qui de multis coram agens ad verba libri in ordinem redigenda plurimum contulit. praeter hos variis officiis me sibi obstrinxerunt viri doctissimi Eugenius Bormann, Guilelmus Crönert, Felix Jacoby, Iohannes Kirchner, Edgar Martini. denique Academiae Imperiali cuius beneficio pagellas papyraceas in Museo Nationali perscrutandi copia facta est pro adiumento lautissimo quod ad iter Italicum praestitit grates ago singulares.

Scribebam Vindobonae mense Augusto MDCCCCI.

PRAEMONENDA.

Dispositio editionis ea est, ut uncinorum explicatione facile supersedeam, qua intervallorum punctis discriptorum modulus non magis egebit. moneo tamen litterarum perditarum numerum in universum totidem punctis denotari.

Hoc unum addo, litteris diductis me illas Spengelii Buecheleri Gomperzii lectiones designasse, quae postmodo melior aut apographorum aut voluminis ipsius notitia comprobavit: qua distinguendi ratione non nego opus non fuisse, at superflua non nocere omnes concedimus.

ADDENDA.

p. XXX. Mirum in modum de emblemate Apollodoreo Wachsmuth disputat in libello de Eratosthene, Apollodoro, Sosibio chronographis p. 19 '*und zwar blickt die ursprüngliche (metrische) Form hier noch vielfach so deutlich durch, dass es mit meist nicht sehr bedeutenden Änderungen gelungen ist, grosse zusammenhängende Stücke der Chronik aus jenem Tractat herauszuschneiden*'. immo pinacographum has partes *ὁλοσχερῶς* describsisse vel describendas curasse (Wilam. Ant. p. 54) res ipsa indicat, recteque illa suppressa sunt Einl. in d. St. d. alt. Gesch. pp. 131. 136.

p. 4, col. I, 6 cf. Themist. 319 A de Platone: *πρὸς δὲ καὶ ἕτερα πάμπολλα ἐπεισηνέγκατο καὶ εἰσήγαγε, λόγου ἰδέαν κερασάμενος ἐκ ποιήσεως καὶ ψιλομετρίας.*

8 *γενόμενα* Gomp. ΜΟΜΕΝΑ N.

p. 27, X 10 *δράκοντι*] de angue Heraclidis contubernali quo ille ad *ἀπαθανατισμοῦ* fraudem abusus sit, Demetrio Magnete et Hippoboto auctoribus L. Diog. V 89 sq., Suid. s. *Ἡρακλείδης* ab Hermippeis diversa tradunt. cf. Rohde, Psyche[2] II p. 174, et quae contulerunt Tylor Anf. d. Cult. (Spengel u. Poske) II p. 240, Marx, Dankb. Th. p. 95 sq., Th. Elze, Dioskuren XX p. 261, Riess Pauly-Wiss. I 77.

p. 29, XI 12 *ἀπτώς*] cf. Reisch Pauly-Wiss. II 2055.

p. 33, VI 1 de Amynta aget Diels, Fragm. d. Vorsokr. p. 91. Roeperi Quaest. Abulph. alt. non vidi.

p. 41, VII 43 *τῆι εὐνοίαι τῆι πρὸς τὸν δῆμον,* cf. *εὔνοια πρὸς τὸ πλῆθος* inscr. Sest. 246, 52, 93 Ditt.[1], Gomp. W. Stud. IV p. 106.

ibid. 45 *μουσεῖα θῦσαι* 'musis sacra facere' accedit loco Iamblichi v. Pythag. 36 (184, 3 N.) *μουσεῖα θυόντων αὐτῶν ἐν οἰκίᾳ* ob singularem dicendi rationem notato a Weinbergero Fleck. Jahrbb. 1892 p. 269.

p. 57, *T* 2 *Διόδωρος*] cf. etiam Wilam. Ant. p. 329.

p. 62, *S* 30 [cf. p. 76] in eorum numero qui de Bione Academico dubitant non praetereundus Aldobrandini ad L. Diog. IV 46: 'Bionem Borysthenitam qui in Academicis numeret non facile invenias. quin etiam ex verbis Laertii si illum spectemus, haud ilico Academicum dixerimus. Cicero certe, qui totam Academiam diligentissime noverat, hunc non reticuisset, si inter Academicos habendum existimavisset'. — qui sit *Σκύθης ὁ Ἀκαδημαϊκὸς σοφὸς* apud Eustath. Il. p. 325 ed. Rom. nescio.

p. 64, XVII 9 *ἐπὶ φιλοσοφίαν ὁρμῆσαι*, cf. *ἐπὶ τραγῳδίαν ὁρμῆσαι* v. Eurip. 3, 18 Schw.

ibid. 11 *ὑποδοχὴν* Gomp.

p. 78, *M* 17. Nescio quo pacto cum Platonico Moschione poetam tragicum (fragm. p. 812 N., cf. Meineke Sitzg. d. phil.-hist. Cl. d. preuss. Ak. 15. Febr. 1855) confundit Bernoulli Gr. Ikon. II 55.

pp. 85 sq. (XXIII 38, XXIV 1. 4) Arnim qui Asclepiadem Apamensem *unter den Schülern des Karneades*' recenset Pauly-Wiss. II 1631, nollem ibid. III 114. 545 dubitantius locutus esset de discipulis ad eandem seriem manifesto pertinentibus: '*Batakes (Biton) scheint als Schüler des Karneades genannt zu werden*'.

CORRIGENDA.

Levidenses operarum errores quales sunt *diem* (l. *idem*) p. 13, 15 ab ima, *Πλότωνος* p. 23, 19 vel *γεν(όμεν)ος* p. 78, 34 quod debebat esse *γ)εν(όμεν)ος*, lector ipse corriget.

SIGNA.

P: volumen Herculanense n. 1021 signatum. cf. Scott, Fragmenta Herculanensia, a descriptive catalogue of the Oxford copies of the Herculanean rolls, Oxf. 1885, p. 32 sq. 68.

P^c: lectiones a Guilelmo Cr(önert) e P notatae in schedis editoris in usum conscriptis.

p: volumen Herculanense n. 164 signatum, cuius usque adhuc exigua pars evoluta est.

N: Herculanensium voluminum coll. alt., tom. prim., Neap. 1862, tabb. 162—197.

O: apographon Oxoniense.

Sp.: Leonardus Spengel in Philologi Supplemento II 5 (1863) p. 535 sqq.

Buech.*: Franciscus Buecheler, Academicorum philosophorum index Herculanensis, in indice schol. hib. Gryphisw. 1869.

Roep.: Theophilus Roeper in editionis Buecheleri censura, Philolog. Anzeiger II, 1 (1870) p. 22 sqq.

Gomp. Anz.: Theodorus Gomperz, Anzeiger der kais. Akad. d. Wiss. in Wien, phil.-hist. Cl., 6. Apr. 1870, p. 41 sq. cf. Philolog. Anzeiger II, 1 (1870) p. 66 sq.

— Jen.: idem, Jenaer Literaturzeitung II (1875) n. 539, p. 603 sqq.

— W. Stud.: idem, Die Akademie und ihr vermeintlicher Philomacedonismus, Wiener Studien IV (1882) p. 102 sqq.

— Polem.: idem, Die herculanische Biographie des Polemon, Philos. Aufsätze, Ed. Zeller gewidmet (1887), p. 141 sqq.

— Sitzgsb.: idem, Philodem und die ästhetischen Schriften der hercul. Bibliothek, Sitzungsberichte der kais. Akad. d. Wiss., phil.-hist. Cl., Bd. CXXIII (1891), 6. Abh., p. 83 sqq.

— Festschr.: idem, Eine Schülerliste der neueren Akademie, Festschrift für O. Benndorf (1898), p. 256 sqq.

Comp.: Papiro ercolanese inedito pubbl. da Dom. Comparetti, Torino 1875 (Riv. di fil. III, 1875, p. 449 sqq.), Stoicorum philosophorum indicem e volumine n. 1018 signato editum continens. hac de editione egit Gomp. Jen.

Wilam. Ant.: Udalr. de Wilamowitz-Moellendorff, Antigonos von Karystos, Philol. Untersuchungen, IV. Heft (1881), p. 54 sqq.

Zeller: Ed. Zeller, Die Philosophie der Griechen in ihrer geschichtlichen Entwicklung.

Susem.: Frider. Susemihl, Geschichte der griechischen Litteratur in der Alexandrinerzeit.

L Diog. X 3 de Epicuro et fratribus disserens *καθά φησι Φιλόδημος ὁ Ἐπικούρειος ἐν τῷ δεκάτῳ τῆς τῶν φιλοσόφων συντάξεως.*

Col. I*

deest in apographis.

1 . . . . Є	. . . . ε
3 . . . . ΚΑΘΑ	. . . . καθὰ
5 . . . . ΧΑΝ	. . . . χαν
6 . . . . ΧЄ . .	. . . . χ̣ε̣ . .
8 . . . . ΑΧΑ	. . . . οὐκ) ἄχα-
. . . . ΚΑ	ρι τοὔργον νομίζοντες) κα(ὶ
10 . . . . ΔΗΜЄΙΑΝ	τὰ περὶ τὴν Ἀκα)δ̣ήμ̣ειαν
. . . . ΚЄΛЄΥΟΝЄ	διηγούμενον ἐ)κ̣έλευο̣ν̣ ἐ-
. . . . ΤΑΙϹΠΟ/	παξίαν ἀφορμὴν) ταῖς πολ̣-
. . . . ΚЄΥΑΖЄ . .	λαῖς ἐπικατασ)κευάζε(ιν
. . . . ΑΔѠΝ	αἱρέσεσι)? . . . αδω̣ν̣
15 . . . . ϹΘЄΤΟ	. . . . σθετο
* * *	* * *

8 sqq. supplevi. videtur auctor libelli haec fere praefatus esse, institisse sibi amicos, ut sicut (*καθά*) de aliarum disciplinarum aetatibus egisset, Platonicae quoque adumbrandae operam daret.

Col. I. (13. 730 O. 162 N.)

O.	(ἐκ τῶν
PLATO ΕΝΔΕ . ΙΜΕΝΩΝ . . ΝΕΠΑΙ	ἐνδε(χο)μένων̣ (οὖ)ν ἐπα-
ΜΕΚΑΙΝΙϹΟΠΑΛΙΝΑΠΑϹΑΝ	νεκαίνισε̣ πάλιν ἅπασαν
ΤΗΝ . . Ε . . . . . . ΥϹ . . . . ΑΤΟΥΤ	τήν τ᾽ ἐ(λλείπο)υσ(αν δι)ὰ τοῦτ᾽
ΕΝΤΟΓ . . \ΠΟΙΘΕΥΡΥϹ4ΙΑΝ .	ἐν τοῖ̣ς̣ (λό)γοις εὐρυθμ̣ίαν
ΠΡΟϹΕΛΑΒΕΝΑΥΤΟϹϹϹΠΟΛ	προσέλαβεν· αὐτὸς (δ)ε̣ ̀ πολ-
ΛΑΕΤΙϹΙϹΗΝΕΙΚΑᴸΟΙΔ . . . . . Ν	λὰ ἐπεισηνέγκατο ἰδ(ιολογῶ)ν,
ΕΙΓΕΔΙΑΠΑΡΑΙϹ . . . . Ⅎ	εἴ γε διὰ παρρη(σίας δεῖ τὰ φα)ι-
ΝΟΜΕΝΑΛΕΓΕΙΝΠΑ	νόμενα λέγειν. πρ̣(ῶτος
ΔΗΤΩΝΠΑΝΤΩΝ . . . . Ω	δὴ τῶν πάντων (ἀνθρ)ώ-
ΠΩΝΟΥΤΟϹΕΥ_ΗϹ . . . ΙΛΟ	πων οὗτος (η)ὔ(ξ)ησ(εν φ)ιλο-
ϹΟΦΙΑΝΚΑΙΚΑΤΕΚΥϹ . . ΙΤΟ	σοφίαν καὶ κατέλυσ(ε· πρ)ο-
. . ΡΕΨΑΤΟΜΕΓΓΑΡΑ¯Ϲ . ΕΤ . .	ετ)ρέψατο μὲγ γὰρ ἀτ̣ε̣(λ)έ- ⟨σ⟩τ(ους
ΩΓΕΙΠΕΙΝΕΠΑΝΤΗΝ∆ΙΑ . .	ὡ̣ς εἰπεῖν ἐπ᾽ α(ὐ)τὴν̣ δ̣ιὰ
ΤΗϹΑΝΑΓΡΑΦΗϹΤΩ\Α . .	τῆς ἀναγραφῆς τῶν δ̣(ια-
. . . \ΕΠΙΠΟ . . ΤΩϹΔΕΚΑΙ . .	λόγω)ν̣, ἐπιπο(λα)ί̣ως δὲ καὶ (ῥαι-
. . . . . ΕΠΟ . . ΕΦΙΛΟϹΟΦΕΙΙ . .	θύμως) ἐπο(ίησ)ε φιλοσο- φεῖ(ν τὰ
ΦΑΕϹΡΑΝ ΚΑΡΕ . . . . ΕΙ . .	φαν̣ερὰ ἐ̣κδ̣ρε(πομ)έ(νους? .
ΤΡΙ . . . ΦΗϹΙΔ ꟺΓΙ	τρι . . . . φησὶ δ᾽ ὅτι . . . .
. . . . . ΚΑΙΤΙ . . . ϽΝΑ	τοσοῦτο) καὶ τῆ(ς φ)ω̣νασ(κίας

I. 1—4 desunt in N 1 ΜΕΝΩ ego legi in P, ΜΕΝΟΝ P^c 2 ΝΕΚ P 3 Τ::ΝΤΕ P 4 ΙΓΟΙϹ P ΕΥΡΥΘ⅂Ι\ P 6 ΕΠΕΙϹ N 7 ΠΑΡΟ N, ΠΑΡΡL P^c 10 ΕΥ≥ΗϹ◡ P^c 11 ΚΑΤΗΛΥϹ N 13 (ΑΝΤΗΓ N) ΔΙΑ in N ultimae litt. 14 τῆς]ΤΑ . N 17 ΦΑJΕ˃ΑΝϹΚΡΕ P^c 18 ΔΟΤΙ N 19 ΤΗ N. ΝΑϹ N

I. 1 *ἐκ τῶν ἐνδεχομένων* supplevi, *κατὰ το ἐνδεχόμενον* secundum Crönerti lectionem Arnim *οὖν* suppl. idem 2 *ἅπασαν* scil. *φιλοσοφίαν.* Eusebio auctore pr. ev. XIV 4, 16 Arcesilas *ἐπειρᾶτο παράδοξά τινα ἀνακαινίζειν.* hic quidem non de aliquo philosophiae initiatore velut Pherecyde, sed de Platone ipso agi Wilam. mihi persuasit 3 *ἐλλείπουσαν* suppl. Arnim 4 supplevi 6 suppl. Arnim 7 supplevi 8 suppl. Gomp. 9 suppl. Buech.* 10 *εὕρηκεν* Gomp., malui *ηὔξησεν*; similiter *Αἰσχύλος τὴν τραγῳδίαν ηὔξησε* (vita) 11 *προετρέψατο* suppl. Wilam., *ἀτελέστους* ego rest. 14 *τῶν δογμάτων* Arnim: praetuli Wilamowitzi supplementum 15 *ἐπιπολαίως* suppl. Buech.*, *ῥαιθύμως* ego 16 suppl. Wilam. 17 supplevi 18 Demetrii Magnetis fieri mentionem ci. Gomp. 19 supplevi. *φωνασκεῖν* Platonicum de sobrie vivendo inferioris aetatis scriptoribus usitatum

.... ΟΥΦΙΛ .. ΟΦЄΙΝЄΝΔΙ
CΙΜΟΝЄΔω ... ωCΤЄΝΗΠ
ΜΑΘΗΚΟΤΑ ..... ΠΑ .....
ΤЄΜΗΔЄΝΝ ....
ΜΟΥCΜΑΘC ....
ΤΟΤωΝΦΙΛ ....
<ΑΤΑΡΙΚ ....
CΑΙΠ ....

* * *

Α ... ΠЄ | ΘЄC ....
ЄΚЄΙΝ‾ | ... ЄΜ .... ΚЄΙC
ΝΟ . ΤΙ . | ... ωΝΑ .... ΟΜЄ
ΠΡΟΒΛ | .. ΙΚΑΓ . ΝЄΧЄΙΝ
ΑCΜΟΜ | .. ⸌ΤΗCΙΔΙΑ⁀ЄΝΑΘΙ
Α ... ‑ | . /CΙΝΜΑΛΛΟΝΔЄ
ΤΟΥ .. | .... ΙΝΜΟΝΟΙΤΗΝ
ΤΟΥΘΑ | ... ЄΚΑΙCΟΦωΤΑ
ΤЄCΤΓ | .. ⸌ΚΑΤΑΝΟCΥΝ
.... | ... CΠЄΠΑΠЄ
| ..... ΥΚΑΤΑ

καὶ τ)οῦ φιλ(οσ)οφεῖν ἐνδ(ό-
σιμον ἔδω(καν), ὥστε μ̣ή̣τ(ε με-
μαθηκότα(ς μηδὲν) πάνπ(αν
τε μηδὲν μ(εῖζον προηιρημέ-
νους μαθε(ῖν οὐ) μ̣όνον εἰ(ς
τὸ τῶν φιλ(οσόφων αὐτ)οὺς
καταριθμ̣ε̣(ῖσθαι πλῆθος, ἀλλὰ
κ)αὶ π ....

* * *

..... θεσ ....
α ... πε .... εμ .. (οὐ)κ εἰς
ἐκεῖν(ο) Π̣(λάτ)ωνα (μεμφ)όμε-
νο(ι) τι(νες) ἱκαν̣(ὸ)ν ἔχειν
πρόβλ(ημ)α̣ τῆς ἰδίας ἀμαθί-
ας νομ(ίζο)υ̣σιν, μᾶλλον δὲ
ἁ(μαρ)τ̣(άνουσ)ιν μόνοι τὴν
τοῦ γ(λυκυτάτο)υ̣? καὶ σοφωτά-
του δια(δόχο)υ̣ κατανοοῦν-
τες π̣λ̣(άνην?) ... ο περ̣ὶ̣ ἀπε
.... τ(ο)ῦ κατα

---

21 ωCΤЄΝΚΑ N, ωCΤЄΓ·ΗΠΙ P[c] 22 ΜΑΝΠ N 24 ΝΟΥCΜΑΘЄ.... ν'ΟΝΟΝЄΙΙ P[c] 25 ΟΥC in fine N 26 ΚΑΤΑΡΙ◠ΙΙC‾ P[c]. in N inde a v. 33 usque ad paginae calcem sinistra pars non exstat praeter 35 ЄΚЄΙΝ, 36 ΝΟ. in O autem dextram partem unius versus spatio deorsum esse motam facile apparet syllabarum iuncturas consideranti. cf. quae ad col. II init. dicentur
37 ΒΛΙ.ΛΤΗC P 38 ΝΟΜ.../CΙΝ P ΙΛΑC.ΜΑΘΙ N, ΑΜΑΘΙ|ΑC clare P[c] 40 ϽΥΓ P /ΚΑΙ P 41 Τ̣Ο̣ΥΔ̣ΙΑ..../Κ P ΝΟΟΥΝ N 42 ΤЄCΤΛ P ΟΜЄ.ΙΑΠЄ N, Ο̣ΠЄΡ̣ΙΑΠЄ P[c] 43 ΤΑΥ.ΑΤΑ N

---

20 *ἐνδόσιμον* suppl. Buech.* ‘Platoni *οἱ νέοι*, cives, *ἰδιῶται* incentivum dederunt philosophandi’ 21 *ἔδωκαν* suppl. Gomp., quae seq. ego 26 *καταριθμεῖται* agn. Cr. 35 sqq. *μεμφόμενοι* Buech., cetera ego supplevi
39 *ἁμαρτάνουσιν* suppl. Buech. 41 *διαδόχου* suppl. Cr. *τ. τ. ... διαδόχου κατ. τάξιν* Buech. ordinem intellegens Platoni a recenti Academico cum quo rixetur Philodemus adsignatum.

Col. *X*. (10. 727 O.)

...........ΚΑΠΕΙ......	.... οὐ)κ ἀπει(κότως ἐπι-
ΤΕΛΛCΔ...CΑΛΛCΙCΥΝ...ΝΕ..	τεμ(ὼν οἷ)ς ἄλλοι συν(ῇιδο)ν ἐ(πι-
ΤΡΕΓΑΟΤΑΓΕΓΡΑΙ.ΜΕΝΙ...ΑΙΓ..	τρέ(χω) τὰ γεγρα(μ)μέν(α περ)ὶ Π(λά-
ΤѠΝΟC.¯.ΝΘΥΠΟΓΡΑ . ΑCΕ- ΧΟΝ	τωνος (ἅ)π(α)νθ' ὑπογρα(φ)ὰς ἔχων
ΠΟΥΓ ... \ΛΑΤѠΝCѠΚΡΑΙCΥ- CΥΤΟ	τούτ(ων· Π)λάτων Σωκράτους (γεγ)ο-
Ν.....ΗΤΗCΑΠΡ.ΕΙΦΕ¯C\ΕCΟ..	ν(ὼς μαθ)ητὴς ἀπ(ολ)ειφθ(έν- το)ς ὅ(τ'
Α...CΤѠΝ..ΚΟCΙΕΠΙΑΑΙΥΗΡΘ- ΝΕΙC...	ἦν) ἐτῶν (εἴ)κοσι ἑπτὰ ἀπῆρεν εἰς (Σι-
ΚΕΛΙΗΝΚΡΗΤΑΝΑΝΕΙCΤΟΥC- ΠΥΘΑ	κελί(α)ν καὶ Ἰταλίαν, εἰς τοὺς Πυθα-

X. 1 *οὐκ ἀπεικότως* supplevi 2 init. Buech. suppl., *συνῇδον* ego 3 *ἐπιτρέχω* supplevi, *περὶ* rest. Buech. 4 *ἅπανθ'*, 5 *τούτων* et *γεγονὼς* rest. idem 6 *μαθητής* supplevi, *ἀπολειφθέντος ὅτ' ἦν* rest. Buech. 7 *ἑπτὰ ἀπῆρεν* correxi 8 in ΚΡΗΤΑΝΑΝ praeter asyndeton et doricam nominis formam dittographia corruptelae indicium, magis etiam ipsum insulae nomen, quam eum neglegere oportebat qui **A e g y p t u m** alto silentio praeteriret: uno velut ictu haec dispescens ΚΑΙΙΤΑΛΙΑΝ corr. Arnim. idem exin *ὡς τ. Πυθ.* mavult

---

X. 7 L. Diog. III 6 *γενόμενος ὀκτὼ καὶ εἴκοσιν ἐτῶν, καθά φησιν Ἑρμόδωρος, εἰς Μέγαρα πρὸς Εὐκλείδην σὺν καὶ ἄλλοις τισὶ Σωκρατικοῖς ὑπεχώρησεν. ἔπειτα εἰς Κυρήνην ἀπῆλθε πρὸς Θεόδωρον τὸν μαθηματικόν· κἀκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς τοὺς Πυθαγορικοὺς Φιλόλαον καὶ Εὔρυτον· ἔνθεν τε εἰς Αἴγυπτον παρὰ τοὺς προφήτας· οἵ φασι καὶ Εὐριπίδην αὐτῷ συνακολουθῆσαι.* Plutarcho auctore de gen. Socr. VII Plato ab Aegypto redux Delum attingit.

Olympiod. v. Plat. 2, 47 Did. (IV p. 192 Herm.) *μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Σωκράτους διδασκάλῳ πάλιν ἐχρήσατο Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλειτείῳ ... μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν στέλλεται εἰς Ἰταλίαν, καὶ διδασκαλεῖον εὑρὼν ἐκεῖ τῶν Πυθαγορείων συνιστάμενον Ἀρχύταν ... στέλλεται καὶ εἰς Σικελίαν.*

Olympiod. in Gorg. 163, Jahns Archiv XIV (1848). Anon. v. Plat. 7, 36 Did. (prolegg. IV p. 199 Herm.) *μετὰ δὲ τὴν εἰς Σωκράτην φοίτησιν ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Πυθαγορείους ... μεμαθηκὼς δέ, ὅτι τὴν ἀρχὴν εἶχον τῆς φιλοσοφίας οἱ Πυθαγόρειοι ἀπὸ Αἰγύπτου, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον ... εἶτ' ἐλθὼν εἰς Φοινίκην περιέτυχεν ἐκεῖσε Πέρσαις καὶ ἔμαθε παρ' αὐτοῖς τὴν Ζωροάστρου παιδείαν. εἶτ' ἐκεῖθεν ἐπὶ Σικελίαν ἀφίκετο . . . ὅτε καὶ τὴν εἰς Διονύσιον ἔντευξιν ἐποιήσατο.*

Cic. de re publ. I, 10, 16 audisse te credo, Tubero, Platonem Socrate mortuo primum in Aegyptum discendi causa, post in Italiam et in Siciliam

Γ . . ΗΟΥϹϹΙΧΥΝΓЄΝ⸌Ιω⸌ΟϹ-ΤΙΝΑ	γ(ορε)ίους, οἶ(ς) ξυνγενόμενός τινα
ΧΡΟΝΟΝϹΥΝЄΜЄΙΖ . . . . ΝΥϹΙ	χρόνον συνέμειξ(εν Διο)νυσί-
ѠΙΤѠΙΠΡЄϹΒΥΤΟΝΟΙ . . . . . . ΝѠΙ	ωι τῶι πρεσβυτέρωι (λεγομέ)-νωι,
ΚΑΙΤ . ΥΤΟΥϹΚΑΙΟΤЄΤ . . ⸌ΥΤΟΥ ΤΗΝ	καὶ τ(ο)ύτου σκαιότερ(ον) αὐ-τοῦ τὴν

10 suppl. Gomp. 11 *πρεσβυτέρωι* corr. Gomp., *λεγομένωι* ego supplevi, praestat tamen fort. *τυράννωι*

---

contendisse, ut Pythagorae inventa perdisceret. — de fin. V, 29, 87 cur Plato Aegyptum peragravit, ut a sacerdotibus barbaris numeros et caelestia acciperet? cur post Tarentum ad Archytam? cur ad reliquos Pythagoreos?

Val. Max. VIII, 7, ext. 3 Plato . . . Aegyptum peragravit . . . quo minus miror eum in Italiam transgressum, ut ab Archyta Tarenti . . . Pythagorae praecepta et instituta acciperet.

Quintil. inst. or. I, 12, 15 Plato, qui non contentus disciplinis, quas praestare poterant Athenae, non Pythagoreorum, ad quos in Italiam navigaverat, Aegypti quoque sacerdotes adiit atque eorum arcana perdidicit.

Apul. de Platone et eius dogm. I, 3 (65, 5 Goldb.) posteaquam Socrates homines reliquit, quaesivit, unde proficeret, et ad Pythagorae disciplinam se contulit . . . ad Theodorum Cyrenas, ut geometriam disceret, est profectus et astrologiam adusque Aegyptum ivit petitum, ut inde prophetarum etiam ritus addisceret. et ad Italiam iterum venit et Pythagoreos Eurytum Tarentinum et seniorem Archytam sectatus. atque ad Indos et Magos intendisset animum, nisi tunc eum bella vetuissent.

Augustinus de civ. dei VIII 4 Plato . . . et in Aegypto didicit quaecumque magna illic habebantur atque docebantur, et inde in eas Italiae partes veniens, ubi Pythagoreorum fama celebrabatur, quidquid Italicae philosophiae tunc florebat, . . . facillime conprehendit.

Strabo XVII 806 *ἐν τῇ Ἡλιουπόλει . . . ἐδείκνυντο αἵ τε τῶν ἱερέων οἶκοι καὶ Πλάτωνος καὶ Εὐδόξου διατριβαί.*

10 sqq. Diodor. XV 7 *μεταπεμψάμενος τὸν ἄνδρα τοῦτον* ⟨Dionysius Platonem⟩ *τὸ μὲν πρῶτον ἀποδοχῆς ἠξίου τῆς μεγίστης* (cf. Plin. n. h. VII 110, Solin. 32, 6), *ὁρῶν αὐτὸν παρρησίαν ἔχοντα ἀξίαν τῆς φιλοσοφίας· ὕστερον δ' ἔκ τινων λόγων προσκόψας αὐτῷ παντελῶς ἀπηλλοτριώθη καὶ προαγαγὼν εἰς τὸ πρατήριον ὡς ἀνδράποδον ἀπέδοτο μνῶν εἴκοσιν.*

Plut. Dion. V *οἱ μὲν οὖν περὶ τὸν Δίωνα τοῦτο τέλος ᾤοντο τῆς ὀργῆς γεγονέναι καὶ τὸν Πλάτωνα σπεύδοντα συνεξέπεμπον ἐπὶ τριήρους, ἣ Πόλλιν ἐκόμιζεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν Σπαρτιάτην· ὁ δὲ Διονύσιος κρύφα τοῦ Πόλλιδος ἐποιήσατο δέησιν μάλιστα μὲν ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα κατὰ πλοῦν, εἰ δὲ μή, πάντως ἀποδόσθαι· βλαβήσεσθαι γὰρ οὐδέν, ἀλλ' εὐδαιμονήσειν ὁμοίως δίκαιον ὄντα, κἂν δοῦλος γένηται. Διὸ καὶ λέγεται Πόλλις εἰς Αἴγιναν φέρων ἀποδόσθαι Πλάτωνα, πολέμου πρὸς Ἀθηναίους ὄντος αὐτοῖς καὶ ψηφίσματος, ὅπως ὁ ληφθεὶς Ἀθηναίων ἐν Αἰγίνῃ πιπράσκηται.* cf. de tranq. an. XII.

ΠΑΡΡΗCΙΑ . ЄΝЄΓΚΑ . . ΜCΟΤΙ-ЄΡC	παρρησία(ν) ἐνέγκα(ντο)ς ὅτι ἐρω-
ΤΗΘЄΙCΤΙCΑΥΤѠ . . . Κ . . <Α . .-ΧΝΑΙ	τηθεὶς τίς αὐτῶ(ι δο)κ(εῖ) κα-(ταστῆ)ναι
ЄΥΔΑΙΜΟΝЄCΤЄΡΓΟΝ⌒ЄΙ-ΠЄΝΑΥΤ	εὐδαιμονέστερος, εἶπεν, αὐτ(ὸς
ѠC . . . . ΤΙΝЄ . . Φ . . ΝΔΥCΧЄΜΑΙ	ὡς (οὐκ ἔσ)τιν ε(ὐδαίμω)ν δυ-σχε(ρ)αί-
ΟΝ . . ΙЄΑЄΝѠΙΓ . . . . ΘΡΑΔΟ-ΘЄΙCΙ .	ν)ων (ὧ)ι ἐ(ξ)ένω[ι]κ(ε, πα)ρα-δοθεὶς (τι-
. . . ЄC . ΙΡΟΙCΑ . . . . ΚЄΔΑΙ-ΜΟΝC .	σιν ἐ(μπό)ροις ἀ(πὸ Λα)κεδαί-μονο(ς,

14 *δοκεῖ* suppl. Gomp., *καταστῆναι*, quod tamen spatia vix capiunt, Buech. 15 *αὐτὸς* suppl. Wilam. 16 *οὐκ ἔστιν εὐδαίμων* supplevi, *ἐχέ)φ(ρων* incultius quam salsius 17 *παραδοθεὶς* Gomp. suppl., quae praecedunt ego 18 suppl. Buech., 19 ego. *πρ)εσ(βεύ)σα(ντι* de Pollide cogitans ci. Gomp.

L. Diog. III 18 *Τρὶς δὲ πέπλευκεν εἰς Σικελίαν· πρῶτον μὲν κατὰ θέαν τῆς νήσου καὶ τῶν κρατήρων* (cf. Ath. XI 507 b), *ὅτε καὶ Διονύσιος ὁ Ἑρμοκράτους, τύραννος ὤν, ἠνάγκασεν ὥστε συμμῖξαι αὐτῷ· ὃ δὲ διαλεγόμενος περὶ τυραννίδος καὶ φάσκων ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο κρεῖττον ὃ συμφέρει αὐτῷ μόνον, εἰ μὴ καὶ ἀρετῇ διαφέροι, προσέκρουσεν αὐτῷ. ὀργισθεὶς γάρ, ʻοἱ λόγοι σου, φησί, γεροντιῶσιʼ καὶ ὅς ʻσοῦ δέ γε τυραννιῶσιν*. (19) *ἐντεῦθεν ἀγανακτήσας ὁ τύραννος πρῶτον μὲν ἀνελεῖν ὥρμησεν αὐτόν· εἶτα παρακληθεὶς ὑπὸ Δίωνος καὶ Ἀριστομένους τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησε, παρέδωκε δʼ αὐτὸν Πόλλιδι τῷ Λακεδαιμονίῳ κατὰ καιρὸν διὰ πρεσβείαν ἀφιγμένῳ, ὥστε ἀποδόσθαι. κἀκεῖνος ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς Αἴγιναν ἐπίπρασκεν.*

Olympiod. v. Plat. 3, 9 Did. (IV p. 193 Herm.) *γενόμενος δὲ ἐν Συρακούσαις πρὸς Διονύσιον τὸν μέγαν τύραννον ὄντα ἐπειρᾶτο εἰς ἀριστοκρατείαν μεταβάλλειν τὴν τυραννίδα, διʼ ὃ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφῖκτο. καὶ τοῦ Διονυσίου ἐρομένου αὐτόν ʻτίνα νομίζεις ἐν ἀνθρώποις εὐδαίμονα εἶναι;ʼ ὡς δὴ νομίζων ὅτι περὶ αὐτοῦ φήσει ὁ φιλόσοφος κολακεύων αὐτόν· ὃ δʼ ἀπεκρίνατο ὅτι Σωκράτην.* sequuntur tres quaestiones cum responsis. *ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ Διονύσιος ἀγανακτήσας προεῖπεν αὐτῷ ἡλίου ὄντος ὑπὲρ γῆς ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ οὕτως ἀτίμως ὁ Πλάτων ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν ἐδιώχθη.* (V.) *Τῆς δὲ δευτέρας ὁδοῦ τῆς εἰς Σικελίαν αἰτία αὕτη. μετὰ τὸν θάνατον Διονυσίου τοῦ μεγάλου διαδέχεται τὴν τυραννίδα Διονύσιος ὁ Διονυσίου, μητρὸς ἀδελφὸν ἔχων τὸν Δίωνα, ὃς ἐκ πρώτης ὁδοῦ ὁμιλητὴς ἐγένετο Πλάτωνος. Γράφει οὖν αὐτῷ ὁ Δίων ὅτι ʻἐὰν παραγένῃ νῦν, ἐλπίς ἐστι μεταβαλεῖν τὴν τυραννίδα εἰς ἀριστοκρατείανʼ. διὰ τοῦτο τοίνυν τὴν δευτέραν ὁδὸν ποιησάμενος καὶ διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων τοῦ Διονυσίου πρὸς αὐτόν, ὡς βουλεύεται τὴν ἀρχὴν περιποιῆσαι τῷ Δίωνι καὶ καταλῦσαι τὸν Διονύσιον, κρατηθεὶς ὑπʼ αὐτοῦ παρεδόθη Πόλλιδι τῷ Αἰγινήτῃ, ἐμπορευομένῳ εἰς Σικελίαν, πρὸς πρᾶσιν. ὃ δʼ ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς Αἴγιναν εὗρεν Ἀννίκεριν ἐκεῖ τὸν Λίβυν*

..............ΑΘΗ ... ΛΤΟΙ	*κωλυθεὶς δ᾽ ὑπ᾽ α᾽τῶν) Ἀθη-(ναζε) ἀποι-*
ΚΕΙΝΟΚΗ .... ΝΕΝΑΙΒΙΝΓΑΙ.ΘΥ	*κεῖν ἐκη(ρύχθ)η ἐν Αἰ(γ)ίν(η)ι.θυ*
.ͻΥΗΝΑΤѠΗΕΝΑΙΓ..Η...ΛΗΚ..	*Ἀ)θ[υ]ηναίων ἐν Αἰγ(ίν)ηι ... ληκ ..*
......ΚΤΥΕΙΥ.ѠΚΟΠΟΝ......	*......ἐ)κπεπ(τ)ωκότων ... (Πε-*
Λ..Ν...ΙΑΗ.ΥΤΟΛΕΜ.ΥΑ.....	*λ(οπο)ν(νησ)ιακ(ο)ῦ πολέμ(ο)υ α ...*
Γ........ΛΠΕΛΥΝΗΙΝ ...	*γ .... ἀπελύ(θ)η ....*
ΝΙΑΙ.......ΙΑΥ.ѠΝ...Α..C	*κιαι .... ιαυ . ων ... α .. σ*
..ѠCΑ...ΛC<ΔΙѠ.......ΤΗΙ	*..ωσα ... ασε Δίω(νος αὐ)τ(ῶ)ι*
ΚΑ.ΙΘΕ....ΚΑΙ..ΛΤΡ.....	*κα(ὶ ε)ὐθέ(νειαν κ)αὶ (δι)ατρ(ο-φὴν παρὰ*
....ΥCΙ....ΝΕѠΤ........	*Διον)υσί(ωι τῶι) νεωτ(έρωι κα-*
..ΑΡΕΥΑC.....ΥΝΗΝ......	*τασκ)ευάσ(αντος? σ)υνῆν ......*
.......CΑΠΙ.........	*.......σαπι.......*
...ΓΗΤ....ΛΑΚΑΙ........	*καθη)γητ(ής,? ἀλ)λὰ καὶ........*
...ΠΛΑΤ..Η..........	*.. Πλάτ(ω)ν ....*
.........ΟΤCΤΟΥΓ.ΝΟΜΑ..	*.........οτε τουγ.νομα...*
......ΛΥ..ΤΟC..Ν..ΕΤΙΡΟ..	*......λυ..τοσ..ν..ετιρο..*
......ΝΤΙΑΛΙΝΟΙΚΑΔΕΚΑΙΤΙΝ.	*..ἐλθὼ)ν πάλιν οἴκαδε καὶ τιν(α*
......ΙΤΟΙCΕΑΥΙΟΥ.ΥΝΗΘΕCΙΝ	*χρόνον) τοῖς ἑαυτοῦ (σ)υνήθε-σιν (ὁ-*
......ΥΤCΔΙΟΝ.CΠΑΡΑΗΛΝΘΕΙC	*μιλήσας) ὑπὸ Δίων(ο)ς παρα-κληθεὶς*

20 *ἐκηρύχθη* supplevi. de subhastatione verbo utuntur Plut. Galba 5, Meleager anth. pal. V, 176, 1, alii 20 sq. *Αἰγίνῃ* suppl. Gomp. 23 *πολέμου* Gomp. agnovit, *Πελ.* ego dubitanter supplevi; etenim Corinthium bellum, quod litterae dissuadent, temporum ratione flagitari videtur 26 sq. supplevi 28 suppl. Gomp. 36 *χρόνον* suppl. Gomp. *ὁμιλήσας* supplevi 37 *ὑπὸ Δίωνος* rest. Gomp.

μέλλοντα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἦλιν ἐφ᾽ ᾧ τεθρίππῳ ἀγωνίσασθαι. Περιτυχὼν οὖν τῷ Πόλλιδι ὠνεῖται παρ᾽ αὐτοῦ τὸν Πλάτωνα, κρείττω τὴν δόξαν ταύτην πάσης ἐν τεθρίππῳ νίκης ἀγωνισάμενος· περὶ οὗ καὶ Ἀριστείδης φησὶν ὅτι οὐδεὶς ἐγίνωσκεν Ἀννίκεριν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο.

Heraclit. Alleg. Hom. cap. 78, Anecd. Matranga 1, 360, 19 sqq. *ἐν ἐλευθέρῳ δὲ σώματι* Plato *δουλικὴν τύχην ἠνέσχετο καὶ μέχρι πράσεως· οὐδεὶς γὰρ ἀγνοεῖ τὸν Σπαρτιάτην Πόλλιν· ᾧ οὐδ᾽ ὡς Λιβυκοῦ χάρις ἐλέου σέσωσται, καὶ μνῶν εἴκοσι καθάπερ ἀνδράποδον εὐτελὲς ἐτιμήθη.*

37 Ep. Plat. VII 327 D *Δίων ... ἔπεισε μεταπέμπεσθαι Διονύσιον ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων ἥκειν ὅ τι τάχιστα ἐκ παντὸς τρόπου.*

ΗΛΕΕΠΡΟCΔΙΟΝΥC . ΟΝCΙ . ΕΙ-ΔΙΑ	ἦλθε πρὸς Διονύσ(ι)ον, ἔ(ν)θ(α) δια-
ΒΛΝΘΕΙCѠCCΥΝΕΙΓ . . . ΘΕΜѠΝ	βληθεὶς ὡς συνεργ(εῖν) θέλων
ΔΙѠΝΙΤ . ΙΤΗΑΙΝ . . ΙΜ . . ΡΟΥΝΗ	Δίωνι τ(ὴν) τ(υρ)α(ν)ν(ίδα ἀ)ν(αι)ροῦντι
ΚΑΙΑΠCΛΕΤΟΜΟΝC . . ΟΔΙ . . . . ΘΕ . .	κἂ(ν) ἀπώλετο, μόνο(ν δ)ὲ δι(ὰ τῶν) θε(ῶν
ΚΑΙΟΥΔΙ . . . ΥΑΔΥΝΛ . ΛC . . . . . Ν	καὶ οὐ δι(ὰ το)ῦ ἀδυνα(τῆ)σ(αι) . . . ν
ΑCΕΙ . . . . . ΘΑΙ . . . . ΟΤΗΝ . . ΧΑΘΕ	ἀσε(βεῖν τ)ὸν (δυνά)στην (ἔ)λαθε?
ΛΙΑ . . . . <Ε	λια . . . . ε
Γ\	γ . . . .

38 ἔνθα rest. Buech., ὅθεν prop. Wilam. 39 συνεργεῖν supplevi 40 τὴν τυραννίδα rest. Gomp., ἀναιροῦντι Buech. 41 κἂν corr. Arnim διὰ τῶν θεῶν supplevi.

III 316 C ἦλθον καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπό τε σοῦ καὶ Δίωνος.

Plut. Dion. X τὸν δ' υἱὸν αὐτοῦ ... ὁ Δίων ὁρῶν παρεκάλει πρὸς παιδείαν τραπέσθαι καὶ δεηθῆναι τοῦ πρώτου τῶν φιλοσόφων πᾶσαν δέησιν ἐλθεῖν εἰς Σικελίαν. — Idem phil. esse c. princ. IV p. 779 Πλάτων εἰς Σικελίαν ἔπλευσεν ἐλπίζων κτλ.

C. Nep. Dion III 1 cum Dion non desisteret obsecrare Dionysium, ut Platonem Athenis accerseret et eius consiliis uteretur, ille, qui in aliqua re vellet patrem imitari, morem ei gessit.

38 sqq. Ep. Plat. VII 329 ἐλθὼν δέ ... εὗρον στάσεως τὰ περὶ Διονύσιον μεστὰ ξύμπαντα καὶ διαβολῶν πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνος πέρι· ἤμυνον μὲν οὖν καθ' ὅσον ἠδυνάμην, σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν, μηνὶ δὲ σχεδὸν ἴσως τετάρτῳ Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας ἐξέβαλεν ἀτίμως ... περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος τις ἐν Συρακούσαις, ὡς τεθνεὼς εἴην ὑπὸ Διονυσίου τούτων ὡς πάντων τῶν τότε γεγονότων αἴτιος. cf. ep. III 318 C.

Plut. Dion. XII τῷ δὲ Δίωνι καὶ παρ' ἄλλων ἐτύγχανον οὖσαι διαβολαὶ καὶ κατηγορίαι πρὸς τὸν τύραννον ὡς διειλεγμένῳ περὶ καταλύσεως τῆς ἀρχῆς πρός τε Θεοδότην καὶ πρὸς Ἡρακλείδην. — XIII Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει τῶν πραγμάτων ὄντων Πλάτων εἰς Σικελίαν ἀφικόμενος περὶ μὲν τὰς πρώτας ἀπαντήσεις θαυμαστῆς ἐτύγχανε φιλοφροσύνης καὶ τιμῆς. — XIV Οὐκέτ' οὖν καθ' ἕνα καὶ λαθραίως, ἀλλὰ πάντες ἀναφανδὸν ἐλοιδόρουν τὸν Δίωνα, λέγοντες ὡς οὐ λέληθε κατεπᾴδων καὶ καταφαρμάσσων τῷ Πλάτωνος λόγῳ Διονύσιον. — XVI seqq. alia minoris momenti testimonia v. ap. Zeller. II 1^4 424_1.

Col. *Z*. (12. 729 O.)

ΙΩ..........ЄΜЄΙΝΤΟΔΙΑΓЄ...	*ιω.......(δι)έκειντο δι' ἀγε(ννῆ*
ΤΙΝЄΠΑ.......ΙΔΗΜЄΙΑΝΔΥΤ.	*τιν' ἐπα(φήν? Ἀκα)δήμειαν δ' ὑπ(ο-*
ΘΟΜЄΝ.......ΩΤΗϹΑΙΑЄΓЄΤ.	*θέμεν(ος ἀντερ)ωτῆσαι λέγετ(αι*
ΤΗΝΨ.......ΑΤΩΝΤΟΝΔЄ..	*τὴν ψ(...... Πλ)άτων, τὸν δὲ..*
ΑΥΤΟΝ.......ΝЄΨΟΠΑΡЄϹΤΙΝ/	*αὐτὸν (εἰπεῖ)ν ἐφ' ὃ πάρεστιν*
ΓЄΓΡΑ.......ΛΟΛΟΓΙΑΝΔΙΑΛЄ	*γεγρα(φὼς τὴν ἀπ)ολογίαν. διαλε-*
ΛΟΥΜ........ЄΝΤΟΝΛΟΓΟ	*λεγμ-?........εν τὸν λόγο(ν*
ΔЄΠ...............Є	*δεπ...........ε.....*
ΤΟΤЄ	*τότε (Δίωνι Ὀλυμπίασι θεω-*
ΡΟΥΝΤΙΠΑΡΑΡΑΛ........	*ροῦντι παραβαλ(ὼν ἐναντί-*
.ΝΤΗϹΠΑΝΗΠΥΡЄ.......	*ο)ν τῆς πανηγύρε(ως......*
ΤΡΟϹΔΙΩΝΑΚΑΙΤΟΥ.......	*πρὸς Δίωνα καὶ τού(του τὴν*
.ΝΤЄΥϹΙΞΙΝ..ΡΑΒϹ......	*ἔ)ντευ[σι]ξιν (πα)ράβο(λον ἔφη·*
..ΥΠЄΡ....ΙΓΑΡ......	*ἀν)υπερ(βλήτω)ι γὰρ (μνησικα-*
..........ЄΝΙΔ......	*κίαι Διονύσιον) ἐνῄδ(εσθαι?*
.........ΑΥΜϹ......	*........(ο)ὐ μό(νον ...*
.........\ΛΛΩΙ......	*.......ἄλλωι......*
.........ϹΟΥϹΑΙ......	*.......σουσαι......*
......ΛΛΟΤΡ..ΥϹ......	*..... ἀ)λλοτρ(ίο)υς (βεβαιῶ-*
.....ΡΙϹΟΦΙΑΝ.......	*σαι πε)ρὶ σοφίαν (οἷός τ' ἦν*
Π......\ΑΚΑΙ..ΟΝ....	*Π(λάτων, ἀλ)λὰ καὶ (μ)όν(ος ἐ-*
ΓЄ⊦....ꓶϹΑΚΡΑ......	*γέν(ετο πάσ)ης ἀκρα(σίας κρείτ-των?*

* * *   * * *

Z. 1 sq. de Dionis cum Dionysio consuetudine intellego: praecesserit adverbium velut *δυσαρέστως* 2 *Ἀκαδήμειαν* suppl. Gomp. *ὑποθέμενος* 'sermonem de Academia intulit' supplevi 3 suppl. Gomp. 4 *Πλάτων* suppl. Gomp. 6 *τὴν ἀπολογίαν* suppl. Wil. 9 suppl. Gomp. 10 *ἐναντίον* supplevi 12 sq. supplevi 16. 19 sqq. supplevi.

Z. 9 sqq. L. Diog. III 25 *Τούτου, φησὶ Νεάνθης ὁ Κυζικηνός, εἰς Ὀλύμπια ἀνιόντος τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἐπιστραφῆναι πρὸς αὐτόν· ὅτε καὶ Δίωνι συνέμειξε μέλλοντι στρατεύειν ἐπὶ Διονύσιον.*

Epist. Plat. VII 350 b *ἐλθὼν δ' εἰς Πελοπόννησον εἰς Ὀλυμπίαν, Δίωνα καταλαβὼν θεωροῦντα, ἤγγελλον τὰ γεγονότα.*

Col. III. (15. 732 O. 164 N.)

O.	(τῶν *Αἰγινητῶν* ψηφισα-
ΜΕΝΩ . ΚΑΝΤΩΛΟΥΝ . . .	μένω(ν) καὶ πωλούν(των
ΤΟΥCΑΘΗ·ΊΑΙΟΥC . ΘΤΕΗΛΟ .	τοὺς Ἀθηṿαίους ẹ̓πρạ́θ(η
Η/ ΑΤΩΝΑΔΗΛΟCΩΝ . . .	Π̣(λ)άτων ἄδηλος ὢν (ὅστις
ЄCTINAΝΔΡΙΛΙΑΝΠΕΙ . . .	ἐστὶν ἐνδρὶ λίαν πέν(ητι·
. . . . ΝΤC-ΗΝΔΕΤΩΝΑ	. . . . ντω̣ν δὲ τῶν Λ(α-
ΚΟΟΝ̃ΩΝΑΤΙΩΝΕΛΛΩΝ	κώνων ἅ τ(ε) συνεάλω
CΠΕΥΔΕΝΤΩΝΛΑΒΕΙΝΕΝ	σπευδόντων λαβεῖν ἐν
ΝΔΗΘΕΓ . . ΟC . . . ‾ΕΤΑΙ	νῶι θέμ(εν)ος . . . . εται
ΚΑΙΤΙΔ⅃ . . <ΕΔΟΝΙΙ . ΝΔΕ	καὶ τηδα . . . εδον τ̣ί (οὖ)ν δέ-
ΔΙΔΩCΤω . . . ΠΡΟCΑΙ . CΕΛΑΙ	διε ὥστε̣ . . προσαι . ς ἔλαι-
ΟΝΕΜΗΝ . CΕ . ΤΙⲢΟCΠΟΝC	ον ἐμήν(υ)σε(ν) πρὸς τὸν ἐ-
ΩΝΗΜΕΙϽΝΘΑΥΤΟΝΚΑΙ	ωνημέṿọν ἑαυτὸν καὶ
CΩCΑΝΤΑCΑΡΑΙΑΝΓCΕΙΤΕΙΝ	σώσαντα, χ̣άρ(ιν) δ̣ʼ ạ̓(π)ọ(τ)εί-(σ)ειν
ΥΙΤΙCΧΝΕΓΙ . . . . . Η . . CΥΤΙΧΕ	ὑπ̣ισχνεῖτ(αι εἰ)..η..ου τ(ύ)χọ(ι·?
ΕΚΠΛΑΓΕΝΤΑ . . . . . . \Π . . .	ἐκπλαγέντα . . . . . απ . . .
ΘΕΓ . . ΤΕỌΚΑΙΜ . . . . /ΑΛ . . .	θε . . τες καὶ μ . . . αλ . .

III. 1 ΑΙΠΩΛΟΥΝ N ut P 2 ΗΠΡΑC N 4 ΑΝΔΡΙ N ΛΙΑΝΠCΝΙ P 5 ΤΩΝ-Λ/ P 6 ΝΩΝΟ . . ΟΙΝΟΛΛΩ N, Ι:ΩΝΩΝΑ‾. CΥΝΕΔΛΩ P 7 CΠΕΥΔΟΝ N 8 ΝΩCΘΕΝ N, ΝΩΙΘΕΜ P 9 ΤΗΔ N 10 ΔΙΕΩCΤΟ P[c] (tertia litt. dubia) 11 ΕΤΥΠΡΟCΤΟΝΕ N 12 ΕΑΥΤΟ N 13 ΚΑΡ.ΑΤ N, CΩCΑΝΤΑCΑΡ·ΙΙΑΝ.ΕΓΕΙΝ P 14 ΟΥΤ N 15 ΑΠ N 16 CΚΑΙΜ N

III. 1 *τῶν Αἰγ. ψηφισ.* e Plutarcho supplevi. ad Platonis venditionem Aeginae factam (vide col. *X* med.) spectare Gomp. Buech. opinati sunt: hunc ceterorum testium vestigia in N non repperisse minime mireris. *πωλούντων* suppl. Gomp. 3 suppl. Gomp. 4 sq. *πένητι* supplevi 5 *ἦν δὲ τῶν ἀκοὴν γοῦν ἀεὶ τῶν καλῶν σπ. λ.* Arnim, rectius puto participium velut *ἀπορούντων* requirit Wilam. 7 *σπευδόντων λαβεῖν* agn. Buech.* 11 *ἐμήνυσεν* de mercis exportandae professione dictum Plutarchi ope supplevi 12 *ἐωνημένον* suppl. Buech.* 13 *ἀποτείσειν* corr. Buech.

III. 1 sqq. cf. col. *X* 10. 10 Plut. Sol. 2 Platoni tradit *τῆς ἀποδημίας ἐφόδιον ἐλαίου τινὸς ἐν Αἰγύπτῳ διάθεσιν γενέσθαι.*

40 cf. Anon. vit. Plat. 9, 44 Did. *οἱ μάγοι διὰ τὸν Πλάτωνα Ἀθήναζε παρεγένοντο τῆς ἐξ αὐτοῦ φιλοσοφίας μετασχεῖν γλιχόμενοι*, praeterea quae de barbarorum cum Graecis sapientibus commercio hic illic perhibentur: veluti de *Indi* cuiusdam cum Socrate colloquio Aristoxenus egerat (Aristocles *περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα φιλοσοφίας* apud Eus. pr. evang. XI, 3, 4); eiusdem Socratis cum *mago* quodam congressionem Aristoteles enarrasse dicitur (L. Diog. II 45, frg. 32 R.); itidem *magi* cum Gelone Syracusano (auctor est Posidonius Heraclidis Pontici *διάλογον* adferens apud Strabonem II, 3, 98. 100, FHG. II 200); denique duplex memoria exstat de Aristotelis cum *Iudaeo* quodam sermocinatione, altera ex

. . Π . . . . CPA . . .	. . π . . . . ε̣ρα . . .
. . . . . TЄ . . . . . YOC	. . . . . τε . . . . . υοσ . . .
19 . . . . . . XЄP	. . . . . χερ . ⁝ . . . .
21 ΘANЄCЄ	ϑανεσε . . . .
22 ωN . . OY	ω̣ν . . ου . . . .
25 ΠΛATωI	Πλάτω(ν . . . . βιώ-
C̣ỌMA	σο̣μα(ι? . . . .
. ONA	. ονα . . . .
* * *	* * *
A	α . . . .
AT	ατ . . . .
35 ΛOⱵ . . . . I . .	λο . . . . ι . .
C☰. . . . TPOΛOΓOC . . THΓЄ ⌈ I	σ . . . (ὁ ἀσ)τρολόγος (ἐ)ξηγεῖ-
TAYTωIΓЄΓONωCANA ⎸ ⁻PA	τ᾽ αὐτῶι γεγονὼς ἀναγ̣ρα-
ΦCY . TOYΠΛATωNΘЄKAI ⌊ A	φε̣ὺ(ς) τοῦ Πλάτωνο̣ς καὶ ἀ-
KOYCTHCOTIΠЄΓHPAKωC	κουστής, ὅτι γεγηρακὼς
40 HΔH⅂\ATωNΞЄΓ . . YΠЄ	ἤ̣δη Π̣λ̣άτων ξέν̣(ον) ὑπε-
ΔЄΓ . . . XAΛΔA . . . Є^Y	δέξ(ατ)ο̣ Χαλδα(ῖον) ευ̣
. . . . . . ΓINXC	. . . . . τινα̣ς . . . . . .
. . . . . . ЄΠYPЄΞ	. . . . . ἐπύρεξ(ε . . . . .

17—33 desunt in N, 16. 17. 18 fin. in P 35 ΛЄ N 36 ΞH N 38 ΠΛA-TωN.C N 39 ΓЄΓH ACωC N 40 ATωN.ЄN N, ΞЄN..YΠC P 41 ΔЄΞ-..ϽXAΛΔ, 42 TIII\C P^c

21 fort. *τάχ᾽ ἂν ἀπέ)|ϑανες, ε(ἰ μὴ περιέτυχες τῆι τοῦ) \| ὠν(ητ)οῦ (φιλανϑρωπίαι*, scil. ex emptoris ipsius seu Dionis cum Platone colloquio: meram concedo esse hariolationem, sed quid quaeso historiolae exeunti accommodatius? 36 *ἀστρολόγος*, 37 *ἀναγραφεύς* rest. Gomp. ‘famulus nescio qui Platonis notatur’ BVECH. aut Heliconem Cyzicenum (Zeller II 1^4 983) aut Philippum Opuntium (ib. 991) nuncupat Gomp. 38 *ἀκουστής* suppl. Sp., mox *γεγηρακώς* diem corr.

40 *Πλάτων* suppl. Sp. 42 *τινας* correxi. videtur *εὐ(ωχία ἡμέρας) τινάς* permanens enarrari: quae autem sequuntur quin ad ultimam Platonis noctem sint referenda non dubito, Wilamowitzi potissimum commento columnae quintae argumentum prementis fidem habens.

Iosepho petenda Clearchi Solensis testimonium proferentis (c. Apion. I, 18, 200 Bekk., FHG. II, 323) atque ab Eusebio (pr. evang. IX, 5) et Clemente Alex. (Strom. I, 130, 20 Sylb.) repetita, altera notae superstitiosae, quam Procli commentarius in Plat. remp. suppeditat (Anecd. Schöll-Studem. II, 64, 26). — Videndi hac de re Bernays Theophrastos' Schrift über Frömmigkeit p. 110. 187, idem Aristoteles über Wirkung der Tragödie p. 190 (= Zwei Abh. p. 90), R. Hirzel mus. Rhen. XLV p. 420. De Simone Iusto (Cohen, les Pharisiens I p. 452) nihil Clearchus.

Paus. IV, 32, 4 *ἐγὼ δὲ Χαλδαίους καὶ Ἰνδῶν τοὺς μάγους πρώτους οἶδα εἰπόντας ὡς ἀϑάνατός ἐστιν ἀνϑρώπου ψυχή· καί σφισι καὶ Ἑλλήνων ἄλλοι τε ἐπείσϑησαν καὶ οὐχ ἥκιστα Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος.*

Col. V. (17. 734 O. 166 N.)

	(προϊούσης μὲν τῆς μελωι-
O.	δίας, διεφθαρμέ-)
Ν . CΔΕΠΟΕΡΑΙΤΤΗCΕΓΓΕ . .	ν(η)ς δ' ὑπὸ Θ̣ράιττης ἔγ γε
ΜΕ^{ΑΩC}‾ΡΟΤΤΕΔΑΚΤΥΛΕ . . .	μέλ̣ο̣ς (ἥ)ρ⟨μ⟩οττε δάκτυλον
ΕΝΔΙΔΟΊ=^{ΟΥC}ΜΟΝΑΥΤΕΙ . . .	ἐνδιδοὺ̣(ς) ῥ̣υθμόν· αὐτόθι
ΔΩCΠΑ . ΑΦΡΟΝΟ . ΗΤΕΦΩΜΕΙΝ	δ' ὡς πα(ρ)αφρονο(ί)η τε φωνεῖν
ΤΟΝΠΛΑ‾ΩΝΑΚΑΙΕΠΕΡΩΤΗ	τὸν Πλάτ̣ωνα καὶ ἐπερωτῆ-
. ΛΙΤΟΥΔΕΙΠ=Ο=ΝΤΟCΕΝΝΟ	σαι, τοῦ δ' εἰπόντος· Ἐννο-
ΕΠΩCΤΑΝΤΗΤΟΒΑΡΒΑΡΟΝ	εῖς ὡς πάντηι τὸ βάρβαρον
ΑΜ/ . ΕCΔΤΕΓΕΠΑΡΑΡΥΘΜΟΝ	ἀμα(θ)ές· ἅτε γε παρὰ ῥυθμὸν
C∪ . . . ΤΒΑΡΒΑΡΟCΦΕΡΟΥCΑ	φύ̣(σις) βάρβαρος φέρουσα
ΤΩ^{ΤC} . . . ΕΑΤΑΔΥΝΑΤΕΙΜΑ	τ(ὰς πν)οιὰς ἀδυνατεῖ μα-
. . . . ΊΕΘΗΝΑΙΜΕΓΑΛΩCΚΑΙ	θεῖν)· ἡ̣σθῆναι μεγάλως καὶ
ΕΝΕ . ΔΙΑΙΜΕΓΑΛΗΗΤΟΝ . Ν	ἐν ε(ὐ)δίαι μεγάληι τὸν ἄν-
ΧΡΑ . . ΟΗΥΤΕΙΝΕΤ . . . ΙΤΑΥ	δρα (π)ο(π)⟨π⟩ύζειν ἐπ̣(εὶ κ)α̣ὶ
	ταῦ-
ΤΕΠΙΝΟΥΝΗΡΧΕ . . . . . . ΙΚΑ .	τ' ἐπὶ νοῦν ἦ̣ρχε(τ' αὐτῶ)ι κα(ὶ
. . ΙΟΑΓΕΙΔΙΑΘΕΡΜΑΙ	. . ιοαγει. διαθερμα(νθέν-
ΤΟCΔCΤΙΑΛΛΟΝΕΚ	τος δὲ̣ (μ)ᾶλλον?, ἐκ (δὲ τῆς ἐ-
ΓΕΡCΕΩCΝΥΚΤΩΡ\	γέρσεως νύκτωρ ὑ̣(πνωτικω-
ΤΕΡΑ	τέρο(υ γε)νομέν(ου . . . . .

V. 1 Ν . CΑΡ Ν, Ν . CΔΥΠΟ P. ΤΗCΑ Ν, ΤΗCΕ . ΓΕ P^c (Ε ultima litt.) CN 2 Μ . Δ . ΤΡ\ΤΓΕ P^c. ΔΑΚΤΥΝ Ν, ΔΑΚΤΥΛΩ P 3 ΕΝΙΔΙ Ν. ΝΑΥΤΟ Ν, ΑΥΤΟΘΙ (iterata lectione) P^c 4 ΦΩΝΕΙΝ Ν ut P 6 CΑΝ Ν 7 ΕΙ Ν. ΤΑΝΤΗΙΤ P (Ν ex Μ corr.) 8 \ΤΕ P^c 9 ΟΥ Ν ut P 10 ΤΟΥ Ν. ΑCΑΔΥΝΑΤΕΙΜΑΙ Ν, ‾(ΑC init. P, sed ΑC Cr. teste operculum est ad VI 10 spectans. CΙΑCΑΔΥΝΑΤΕΙΜΑ P, Α ult. litt. 12 ΕΡΜΗΤΟΝΑΝ Ν, ΑΗΙΤΟΝΑ Ν (sic) P 13 ΑΡΑ Ν, ΑΡΑ ut vid. P. ΑΤΑΥ Ν, ΑΙΤΑΥ P 18 ΤΕΡΟ . . . ΝΟΜΕΝ Ν, ΝΟΜΕΝ exstat in P

V. 1 supplevi et correxi, ancillae nomen mutuatus e Demosthene (LIX 35. 120. 124) et Heronda (I 79) nec famulae Thaletis nasutae (Theaet. 174a) immemor 2 *μέλος* agn. Wil. *ἥρμοττε* posui, scil. hospitem intellegens musica ad febrem discutiendam more Pythagoreo utentem 4 *παραφρονοίη* supplevi 5 *Πλάτωνα* suppl. Buech.* 9 *φύσις* rest. Gomp. 10 *τὰς πνοιάς* de tibicinae inflatu e Wilamowitzi coniectura quamvis admodum dubia interim recepi *μαθεῖν* suppl. Gomp. 11 *ἡσθῆναι* corr. Gomp. 12 *εὐδίαι* suppl. Gomp. 13 sq. *ποππύζειν* Buech., cetera ego supplevi 15 *κἂν ἀκροάσει? εὐπράγει διαθερμαίνων* ci. Buech. qui pergit *ὁρῶντος δ' ἔτι ἄλλον ἐκείνου δι' ἐγ. ν. δυσκολώτερον γεν.* *τῆς ἐγέρσεως* suppl. Gomp. 17 *ὑπν. γενομένου* supplevi.

. CYΘI . . . . συϑι . . . .

* * *   * * *

in paginae calce scholium exstat sive additamentum litteris minutioribus scriptum. legit Cr.: ΗΒΟΥΛΕΤΟΝΕΑΝΘΗϹ
ΝΙΔΕΤΑΔΕΛΦΙΔΩΕΙΟ (ΟΙΔΕΠΑΔΕΛΦΙΔ ego legeram)
. . . . . ΟΙ . . ΑΔΙΝ
ΝϹΥΙΘΑΙΝ
ΗΝΑΦΙ

de philosophi stirpe Neanthem egisse in libro de viris illustribus consentaneum. fort. ὡς μὲν) ἠβ. Ν., οἱ δ᾽ ἔτ᾽ ἀδελφιδῶ scil. Platoni fuisse. mox ἦν Ἀφι(δναῖος?

Col. Y. (11. 728 O.)

. . . . . . ЄΔЄϹΥΝΑ . . . . ЄΠΑΡЄΓΡΑ	. . . . . ε δὲ συνα . . . . ε παρέ-γρα(ψε
ΚΑ . . . . ΤЄΝΟΙϹΤΟΔЄΨΗ . ΙΚΑΙ-ΤΩΝΜΑ	κα . . . (ἐ)γενόητο δέ, φη(σ)ί, καὶ τῶν μα-
ΘΗΜΑΤΩΝЄΠΙΔΟϹΙϹΠΟΛΛΗ-ΚΑΤЄΚЄΙ	ϑημάτων ἐπίδοσις πολλὴ κατ᾽ ἐκεῖ-
Ν/ΤΟΝΧΡΟΝΟΝΑΡΧΙΤЄΚΤΟΝ-ΟΥΝΤΟ .	ν(ον) τὸν χρόνον ἀρχιτεκτο-νοῦντο(ς

Y. 2 rest. Arnim, ἐ)γένετο [το] δὲ malit Wilam. 4 Platonem architectum non tam Timaei opificem ingenio praestantem intellegi velim quam eum qui ipsi (Polit. 259 e) οὐκ αὐτὸς ἐργατικός, ἀλλὰ ἐργατῶν ἄρχων est, nobis 'Organisator der Arbeit'. cf. Hankel, Zur Gesch. d. Math. 133. nihil docet glossa Pollucis (VII 117) ex Aristophanis Daedalo (frg. 195 K.) petita.

Y. 2 sqq. Cic. de or. I, 5, 217 hoc ne philosophi quidem ipsi . . . dicere audent, geometriam aut musicam philosophi esse, quia Platonem omnes in illis artibus praestantissimum fuisse fateantur.

Procl. in Euclid. comm. 66, 8 Friedl. Πλάτων δ᾽ ἐπὶ τούτοις (Hippocratem dicit et Theodorum) γενόμενος μεγίστην ἐποίησεν ἐπίδοσιν τά τε ἄλλα μαϑήματα καὶ τὴν γεωμετρίαν λαβεῖν διὰ τὴν περὶ αὐτὰ σπουδήν, ὅς που δῆλός ἐστι καὶ τὰ συγγράμματα τοῖς μαϑηματικοῖς λόγοις καταπυκνώσας καὶ πανταχοῦ τὸ περὶ αὐτὰ ϑαῦμα τῶν φιλοσοφίας ἀντεχομένων ἐπεγείρων. cf. Cantor Vorlesgn. I 213.

Plut. Dion. XIV Dionem ab Atheniensibus compulsum ἐν Ἀκαδημείᾳ τὸ σιωπώμενον ἀγαϑὸν ζητεῖν καὶ διὰ γεωμετρίας εὐδαίμονα γενέσϑαι.

Philop. in Arist. de an. I. D 6, 8 Πυϑαγόρειος δὲ ὁ Πλάτων· οὗ καὶ προ τῆς διατριβῆς (David schol. in Arist. 26 a 10 πρὸ τοῦ μουσείου) ἐπεγέγραπτο· ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω.

Tzetz. chil. VIII 972 πρὸ τῶν προϑύρων τῶν αὐτοῦ γράψας ὑπῆρχε Πλάτων·
μηδεὶς ἀγεωμέτρητος εἰσίτω μου τὴν στέγην.
τουτέστιν ἄδικος μηδεὶς παρεισερχέσϑω τῇδε·
ἰσότης γὰρ καὶ δίκαιόν ἐστι γεωμετρία.

cf. Zeller II 1[4] 411₃, Dilthey ind. lect. Gott. 1878/79 p. 6, Preger Inscr. gr. m. 276 p. 226.

Μ . ΝΚΑΙΠΡΟΒΛΗΜΑΤ . ΔΙΔΟΝ-	μ(έ)ν καὶ προβλήματ(α) διδόν-
ΤΟCΤΟΥ	τος τοῦ
C	
Π . ΑΤωΝΟCΖΗΤΟΥΝΤωΝΔЄ-	Π(λ)άτωνος, ζητούντων δὲ με-
ΜЄΤΑCΠΟΥ	τὰ σπου-
. . CΑΥΤΑΤωΝΜΑΘΗΜΑΤΙΚωΝ-	δῆ)ς αὐτὰ τῶν μαθηματικῶν.
ΤΟΙΓΑΙ	τοιγὰρ
Λ	
. . . ΤΗ . . . ΠЄΡΙΜЄΤΡΟΝΟΓΙΑΝ-	ταύ)τη (τὰ) περὶ μετρολογίαν
ΗΛΘЄΝ	ἦλθεν
. . . . . ΦΗΝΤΟΤЄΠΡωΤΟΝΚΑΙΤΑ-	εἰς κορυ)φὴν τότε πρῶτον καὶ
ΠЄΡΙ	τὰ περὶ
. . . . . . ΟΜΟΥCΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ-	τοὺς ἀρι)θμοὺς προβλήματα,
ΤωΝΠЄΡΙ	τῶν περὶ
Є . . . . ΤΟΝΜЄΤΑCΤΗCΑΝΤωΝ-	Ε(ὔδο)ξον μεταστησάντων τὸν
ΤΟΝΑ	ἀ-
ΠΟ . . . ΤΟΥCΑΓ≀CΑΙCΜΟΝЄΛΑ-	πὸ . . . τους ἀρχαισμόν. ἔλαβε
ΒЄ	(δὲ καὶ
ΗΓЄ . . ЄΤΡΙΑΙΠΟΑΛΗΝЄΠΙΔΟ-	ἡ γε(ωμ)ετρία πολλὴν ἐπίδο-
CΙΛCΗ	σιν· ἐ(γε-

---

8 sqq. *ταύτῃ τά* suppl. Arnim, qui pergit *(ἐπ)ὶ τὰ π. τ. ἀρ. προβλήματα τῶν π. Ε. μετ. τὸν ἀπὸ (τού)του* (scil. Plat.) *συλλογισμόν*, 'Eudoxeis ratiocinationes Platonicas ad arithmeticas quaestiones applicantibus'. *ἀρχαϊσμόν* post nomen metrologi nobis ignoti Buech., *κανονισμόν* ego temptabam. aliter Heiberg per litteras ad Gomperzium datas: *(ἐπὶ) τή(ν τε) περὶ μετρολ. ἦλθον (γρα)φὴν τ. πρ. κ. τὰ π. (τοὺς λ)όγους προβλ. τῶν π. Εὔδ. μεταστ. τ. ἀπὸ (τοῦ) Πυθαγόρου ὁρισμόν.* et recte quidem *ἀτ)όμους* seu physicas seu mathematicas ferri posse negans — etenim solam hic mathematicam disceptari, a mathematicis autem *ἀτόμους γραμμὰς* omnino non concedi neque problematis locum esse — arithmeticae partem requirit, praesertim cum de geometriae processu postmodo demum agatur v. 12. 'Eudoxus hat eine neue Proportionslehre begründet, dadurch dass er die alte (pythagoreische) Definition so änderte, dass sie auch auf incommensurable Grössen anwendbar wurde. S. Hankel S. 389—393, Schol. in Eucl. V n. 3 (m. Ausg. V S. 282).' habeo quod opponam unum quidem, sed quod non mediocris sit momenti, nusquam compendiosae scripturae qualem Heiberg adhibet (ΠΥΘΑΓ≀) in P ullum exstare vestigium. fortasse scribendum *τὰ περὶ (τοὺς β)ωμοὺς προβλ., τ. π. Εὔδ. μετ. τ. ἀ(φ' Ἱπ)πο(κρά)τους ἀρχ.*, coll. Eratosthenis de cubi duplicatione ad Ptolemaeum epistula 125, 14. 126 (1), 6, (17) Hill., ut haec omnia geometriam spectent, itaque porro supplendum *ἔλαβεν οὖν ἡ γ. κτλ.*

9 *εἰς κορυφὴν* supplevi 10 *τοὺς ἀριθμούς* supplevi 11 *Εὔδοξον* rest Gomp. 12 *δὲ καὶ* supplevi 13 *ἐπίδοσιν λαβεῖν* de philosophia Philod. rhet. 324, col. LVII, 11 Sudh.

ΝΗΘ . ˥ΑΡΚΑΙΗΑΝΑΛΥCICΚΑΙ- ΤΟΠЄΡΙ	νήϑ(η) γὰρ καὶ ἡ ἀνάλυσις καὶ τὸ περὶ
ΔΙΟΤΙCΜΟΥCΝΗΜΛ . ΚΑΙΟΛѠ . . ΙΑΝ . . .	διορισμοὺς λῆμ(μα) καὶ ὅλω(ς) τὰ π̣(ερὶ
. ΗΝΓЄѠΜЄΤΡΙΑΝЄΠΙΠΟΛΥ- Ν . . ΗΝ	τ)ὴν γεωμετρίαν ἐπὶ πολὺ ν(ίκ)ην
Λ . . . . . ΔЄΝΤЄ . . . Τ . . . ΗΚΑΙΜΗ . ΛΥΙΚ	λ(αβόντ)α̣ ἕν τε (ὀπ)τ(ικ)ῆ⟨ι⟩ καὶ μη(χ)α̣ν̣ικ(ῆι
. . . . . Ι . Μ . Α̣ЄΙCΤΗΝΑΙΤΑ . . . . . Ο	. . . . . ι . μ . α̣ ε̣ἰς τ̣ὴν αιτα . . . . . ο
Λ . . ΓΗΝΤѠΝΤΟ . . . ΤѠ	α̣(γω)γὴν? τῶν το(ιού)τω(ν? . . . . τὰ ὀ-
ΗCΙΜΑCΥΧΝΟΙ . . . . . . ΡΜΟΛΟΓѠΝ	ν)ήσιμα συχνοὶ (τῶν σπε)ρμολόγων
ΑΥΤѠΝЄΝЄ . . . . ⸌ΝCΧЄΔΟΝΠ	αὐτῶν ἕνε(κ' ἤσκησ)α̣ν? σχεδὸν γ(ὰρ
ΗΝΦΟΙΤΙΠѠ . . . . ΑΛΛΟΚΑΙΤѠ	ἦν φοιτ̣η̣τῶ(ν . . . . . .) ἄλλο καὶ τῶ(ν
ΗΘЄΡѠΝΤΟΙΛ . . . . ΑΝЄΝΑΒΟΝ	ηϑερων τὸ ἰδ̣(ιότροπον) ἀνέλ̣αβον
. ΥΜЄΤΑ . . . . ΓΜΑΙ	ε)ὔμετα(χείριστον?) . . . . . γμαι
. ЗΗΝΚΑΙ . . . . ⸌Ι	ἥ)βην? καὶ (ἄλλο)? . . . .
. . ΟΥΓΟΝΤ . . . . ΟΛ . ΒΟ	. . ου τ̣ὸν τ . . . . ολ . βο
. . . ΠΡ . . . . ΔΙ . . . . ΑΛΛΟ	. . . πρ . . . . δι(ατριβήν), ἄλλο
. . . ΑΝΘΡΟΠѠ . . . . ΛΗΘ .	τὴν) ἀνϑρώπω(ν) . . . . ληϑ.
. . . ⸌CΥΝΟΥЄΥΑ	. . ν̣ συνουσ̣ία(ν . . . .
Α . . . ΜЄΔΑѠΝΚΑΙ . . . . ΟΜΙ	α . . . με Δάων? καὶ . . . . ομι

15 *διορισμούς* Proclo duce correxi *τὰ περὶ* suppl. Buech. 16 sq. *νίκ. λαβ.* suppl. idem 17 *ὀπτικῇ* supplevi Arnimio innuente cui *μηχανικῇ* debetur: abhinc autem tenebrae densissimae 19 *ἀγωγήν* ci. Buech. 20 *ὀνήσιμα* et *τῶν σπερμολόγων* supplevi: *χρήσιμα* nec spatia admittunt nec dirimendi usus 22 *φοιτητῶν* correxi *ἔργον* suppl. Buech. 23 *νοερῶν* et mox *ἂν ἔλ.?* *τὸ ἰδ.* supplevi 24 supplevi 28 *κληθεῖσαν* al. excogitari possunt

---

14 L. Diog. III 24 Plato *πρῶτος τὸν κατὰ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ζητήσεως τρόπον εἰσηγήσατο Λεωδάμαντι τῷ Θασίῳ.*

Procl. l. l. 211, 18 Fr. *μέθοδοι δὲ ὅμως παραδίδονται, καλλίστη μὲν ἡ διὰ τῆς ἀναλύσεως ἐπ' ἀρχὴν ὁμολογουμένην ἀνάγουσα τὸ ζητούμενον, ἣν καὶ ὁ Πλάτων ὥς φασι Λεωδάμαντι παραδέδωκεν, ἀφ' ἧς καὶ ἐκεῖνος πολλῶν κατὰ γεωμετρίαν εὑρετὴς ἱστόρηται γενέσθαι.* Cantor l. l. 207.

15 *διορισμούς*] cf. Procl. 66, 22, ubi eorum inventio Leoni tribuitur. Bretschneider Geometrie u. Geometer v. Eukl. p. 173, Hankel l. l. p. 147, Cantor l. l. 206. 224.

ΤΑ..ΗΕ...ΚΑΙ..ΟCΤΟΥΤΟ......
Ι...ΑΠΗΡΤΗCΑΝΤѠΝΑΝΑΓ...ѠΝ
ΟΙC.ΡΠΕΡΙΤѠΝ..ΗCΙΜѠΝ..Ο...ΗΚΑΙ
ѠCΕ.ΝΑΙΔΟΚΟΥCΙΝΟΙΚΟΤΡΙΒΕC.......
ΦΙΚΙ..ΥΝΟΜΕΝΟCΟΠΛΑΤѠΝΠΟΛ/....
ΘΑΙ..ΠΕΚΑΙΤѠΝΑΠΟΝΠΟΝΤΟΤ..ΔΙΟΙ
ΙΔΙΟCΛΠΙΔΟΥΝΤѠΝΑΠΟΒΗΡΟΥ.ΤѠΝ
ΚΤΕ...ΟΘΕ///ѠΝΠΑΡΕΓΕΝ......ΟΦΝ
ΓΟΥ...ΝΑΝΔΡΟCΕΠΑ..Τ.Ι....Ι.
Ν....ΤΑΚΑΙΓΝCΧΑΚΑΙΒΗΚΕΙΝ.ΗΗ..C
......ΗΑΒѠΝΕ..ΝΕΥΑΙΓ.....ΓΟΙΤ.

Col. II. (14. 731 O. 163 N.)

O.

ΔΕ...............
ΑΤ..........ΛΛΟ....
ΤΙΑ........ΔΑΜ...
ΤѠ.........ΠΕΡ....
ΔΕ........ΑΤΕΓΕΝ.
ΤΟCΕ..............
ΤѠ................

N.

3 ΠΙ..........ΠΡΟ...
ΤΟ.....CΑΤΑ..ΥΤΑΓΕΓΡΑ
ΦΟ.....ΚΛΑΡΧΟΥΤΙΛΟΥ.
ΡΟCΕΡ.ΤΟΙΤΗCΑΤ......
ΤѠΞΙΤΑΙΤ....ΝΕΠΙΤΟ.
...ΑΥΤΑΝ....Α....
..ΚΡΑΞΥCΕΝ....ΑΜ..
...ΒΑΝѠΝ........
12 ......ΟΝΕ.ΤѠΙΠ...
..ΙΚΑΙΑΝΕ..CΟΝΕΙΚ...
..ΚΡΑΤΟΥCΤ....ΤΟΙ...
...ΝΕΦѠΙΕ....ΠΡΑΙ..

II. 1 ΛΛΟΙC, 2 ΛΑΝΕ (= ΔΑΜ) N

P^c: 3 ΠΙΑΓ 4 ΤΟ/..CΙCΑΤΟΙΛΥΤΑ 5 ΦΟΤΟ..ΙΚΑΙΑΡΧΟΥ-ΦΙ/ΟΧ. 6 ΡΟCΕΝΤѠΙΤΗCΑΤΕ.Λ..ΓC 7 ΤѠΝΠΑΡΕΠΑΙ 9 ΛΡΑΞΥѠΝ-Ι ΛΝΤΑΜΙΙ 15 ΝΕΦѠΙΕΤ..Λ..ΛΠΤΑΙ

τα . . ηε . . . καὶ (πρ)ὸς τοῦτο (τὰ ὀνήσι-
μα) ἀπήρτησαν τῶν ἀναγ(καί)ω̣ν.
οἳ (γὰ)ρ περὶ τῶν (ὀν)ῃσίμων (μ)ό(νον ⟨σκοποῦντες?⟩ δ)ικαί-
ως ε(ἶ)ν̣αι δοκοῦσιν οἰκότριβες (ἐν φιλοσο-
φί(α)ι, (ἀμ)υνόμενος ὁ Πλάτων πολλ̣(οὺς ἐ-
θάρ(συ)ν̣ε καὶ τῶν ἀπόντ̣ω̣ν τοῖ̣(ς ἰ)δ̣ίοι(ς
ἰδίω̣ς ἀ̣(φε)ιδούντων ἀπο(κλ)ηρού(ν)των,
ᾗ τ' ἐ(ξ ἐπ)ω̣φελ̣ῶν̣ παρεγέν̣(ετο στρ)οφή,
τοῦ (μὲ)ν̣ ἀνδρὸς ἐπ' ἀ(πα)τ(ηλὰ? δ)ι(α-
ν(οήμα)τ̣α καὶ γλίσχ⟨ρ⟩α κ(έρδ)η? κ(λ)ίν(α)ν̣(το)ς,
. . . . . . αβων ἐ(πὶ) νεναιγ . . . . (ἄ)τοπ̣(α?

31 supplevi 32 *ἀναγκαίων* et 33 *χρησίμων* suppl. Gomp. (*ὀνησίμων* malui, cf. 20), *μόνον δικ.* ego 34 *ἐν φιλ.* supplevi 35 *ἀμυνόμενος* supplevi. *πολλοὺς ἐθάρσυνε* suppl. Buech. an *πολλοῖς ἐθάμιζε?* *ἀπόντων* ego correxi, *τοῖς ἰδίοις* Buech. Arist. pol. VII 1320a 28 *ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀπεῖναι* comparans 37 *ἀφειδούντων ἀποκλ.* ('de sorte sua vel patrimonio detrahentium') rest. Buech. asyndeton Aeschineo *ὁρώντων φρονούντων βλεπόντων* (de cor. 486) simillimum 38 *ἐξ ἐπωφελῶν* Buechelero viam monstrante supplevi *στροφή* rest. Buech. 39 sq. supplevi 41 *τῶν δ' ἀκροατῶν* ci. Buech. an *ἐφήβων?*

Col. II.

δὲ . . . . λλοις . .
ατ . . . . λανε . .
πιαν̣ . . . . προ . .
το . . . . . ς ἴσα. τοια̣ῦτα γεγρα-
φότο(ς Δ)ικαιάρχου Φιλόχ(ο-
ρος ἐν τῶι τῆς Ἀτθ(ί)δ̣(ος) ἕκ̣-
τω(ι) παρέπα̣ι(σεν) ἐπὶ το .
. . . αυταν . . . . α . . . .
π)α̣ραξύων . . ν̣ταμ̣η
λαμ)βάνων . . . .
12 *. . . . . . ον ἐ(ν) τῶι π(έμπ-*
τω)ι·? καὶ ἀνέ(θε)σα̣ν εἰκ̣(όνα
Σω)κράτους· τ(ὸ δὲ ὑπ)ό(βα-
θρο)ν ἐφ' ὧι ἐπ̣(ιγ)έ(γρ)α̣πται·

II. hic quoque (cf. p. 5) N recte versuum reliquias disponit, cum in O vv. 1—4 dextra pars uno versu inferius legatur. 6 rest. Crönert. de sexti libri extremam Platonis aetatem complectentis argumento v. Müller FHG. I 405, Susem. I 598. eandem verborum conlocationem habes in eiusdem Philochori frg. 135 M., ubi sic Dionys. Hal. (ad Amm. 11, 272, 18 Us.-R.): *Φ. ἐν τῇ ϛ' Ἀτθίδος βίβλῳ* 9 *παρ' ἀξ(ί)ων πάντα μα(ρτύρων?* 13 supplevi 14 *Σωκράτους* s. *Ἰσοκράτους* Buech.* *βάθρον* praeivit Wilam.

	16 . ΟΥΤΗϹΕΠΟ . . . . ΚѠ . . .	N.
	. . . . ΥϹΕΠΙΓΕ . ΡΑ . . ΑΙ . .	
	. . . . . . ΑϹΥΧ	
. . . . ΑΝ	19 . . . . . . ΑΤΟ	

Pc: 16 ΤΗϹΕΠΟ . . Ε . . . ΚѠ 17 ut N 18 ΤΑϹΥΧ\ . . . ΛΙ . sinistra pars adhuc operculis velata

20 . . . . ΥΤѠ . . .	. . . . *υτω* . . .
. . . . ΚΑ	. . . . *κα*
. . . . Ѡ	. . . . *ω*
. . . . ΑΙΦΙΑΘΕΙ	. . . . *Ἀκρ)αιφίαθε(ν?*
. . . . ΑΠΡ .	. . . . *απρ* .
25 . . . . ΤΕ	. . . . *τε*
. \ΛѠΝ . . . . . . ΤΟΝ	*ἄ)λλων* . . . . . . *τον* . . . . .
27 . . ΠΕΡΙΑΥ . . . . . ΤΕΝΑ	. . *περὶ αὐ(τ-)* . . . *τενα* . . . .
29 ΛΟΥΝ	*λουν* . . . .
. . . . ΑϹ	. . . . *ασ* . . . . . .
. ѠΙΠΑΙ . . . . ΕΙΟΝ . . .	*τ)ῶι παι(δὶ?)* . . . . . *ειον, (ἀλ-*
. ΑΚΟΛΛΕΤΕΥϹΗΝΤѠΝ . ΟΥ . .	*λ)ὰ Κολλ(υ)τεὺς ἦν τῶν (πλ)ου(σί-*
. Ε . ΝΤϹΤΕΛΟΥΤΗΚΕΜΑΙΡϹ	*ων?, τετελευτηκέναι δ' ἐ-*
. . ΙΘΕϹ . . ΛΟΥΦΗϹΙΝΑΥΤΟΝ	*πὶ Θεο(φί)λου φησὶν αὐτὸν*

33 ΤΕΛΟΥΤΗΚΕΝΘΑ N 34 ΕΛΟΥ N

31 supplevi: scil. *ὄν(ομα? ἔθεντο οἱ γονεῖς*. mox *ἀλλὰ* scripsi, quo significarem nescio cuius, forsitan Philochori, verbis res Platonicas minus bene tractantibus (cf. 5 sqq.) aliud opponi testimonium: hinc simul causa petenda cur promiscue res enarrentur quae omnino non cohaerent 32 *τῶν πλουσίων* Gomp., *τ. εὐγενῶν* mavolt Buech.; *τῶν δήμων* Wilam. vestigiis etiam minus quadrantibus. de Platonis re familiari cf. Zeller II 1[4] 393. 33 *τετελεύτηκεν* agn. Buech.*, idem mox *φησὶν αὐτόν*, quae quominus conecteret obstabat N 34 *Θεοφίλου* rest. Gomp.

32 L. Diog. III 3 *ἦν δὲ* Plato *τῶν δήμων Κολλυτεύς, ὥς φησιν Ἀντιλέων ἐν δευτέρῳ περὶ χρόνων.*

33 sqq. *ἐπὶ Θεοφίλου*] Dionys. ad Amm. 5, L. Diog. V 9 v. ad *V* 1.

ἔτη δύο καὶ ὀγδ.] Athen. V p. 217 b *Πλάτων δὲ γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ μετ' Εὐθύδημον ἄρξαντος· δύο δὲ καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετήλλαξεν ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ μετα Καλλίμαχον.* Val. Max. VIII 7 ext. 3 altero et octogesimo anno decedens sub capite Sophronis mimos habuisse fertur. v. Aristot. 428 Rose: *βιοὺς ἔτη πβ μετήλλαξε τὸν βίον ἐπὶ Θεοφίλου*, 444: vivens annis 82 finivit vitam suam sub Theophilo. Suid. *ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρη' ὀλυμπιάδος . . . εὐωχήθη δ' ἐν ἑορτῇ καὶ ὕπνῳ ἀπεβίω.* cf. Tert. de an. 52 (II 739 Migne), ubi per somnium (somnum Zeller) Plato exspirasse perhibetur. Barhebraei chron. syr. p. 119 Baumst.: Pl. starb im Alter von 82 Jahren.

B)ούτης ἐπό(ησ)ε (Γλύ)κω(νος
Φλυε)ύς, ἐπιγέ(γ)ρα(πτ)αι (δ' ὀ-
νόμα)τα συχν(ὰ . . .)αι . .
. . . . . ατο . . . . . . αν

16 ἐπόησε agnovit Wilam., nomina ego supplevi, et artificis quidem nomen aliunde ignotum videtur certum esse, licet unius saltem litterae spatium v. 15 fin. pateat in N: cetera dedi exempli gratia 17 ἐπιγέγρ. suppl. Buech.*, ὀνόματα ego: mox facile ludas Ξενοκρ)άτο(υς καὶ Κρ)άν(τορος

. . . CΑΝΤΕΠΕΔΥΟΚΑΙΟΓΑ . .	βιώ)σαντ' ἔτη δύο καὶ ὀγδ(οή-
ΟΡΙCωΤ	
‹ΟΝΤΑ ΝΕΑΝΘΗCΔΕC	κοντα. Νεάνθης δὲ (Φ)ιλ(ί)σ-
ΚΟΥΦΗCΙꟼΑΚΗΙCΟΕΜΑΙΤ . . .	κου φησὶν ἀκηκοέναι τ(οῦ
Α . ΓΙΝΗΤΟΥΔΙΟΤΙΠΛΑΤ	Α(ἰ)γινήτου, διότι Πλάτ(ων . .
. ΤΟΤωΝΠΡΟC . ΚΟΝΤ . . Μ . .	ὑ)πὸ τῶν προσ(η)κόντ(ων) μ(ετ-

36 ΟΠΙCω P, numerum Φ legi, Β Cr. ad scholium paene evanidum in imo margine exstans pertinere affirmans. ceterum notulae nullum vestigium in N ΘΗCΔΕ!!/. C P

35 βιώσαντ' suppl. Gomp. 36 sq. Φιλίσκου τοῦ Αἰγινήτου suppl. Gomp. 38 sq. suppl. Buech.* 39 μετεκλήθη suppl. Gomp., μετώπου Herm. Schoene, πλάτος ego

Cic. Cato V 13 placida ac lenis senectus, qualem accepimus Platonis, qui uno et octogesimo anno scribens est mortuus. L. Diog. III 2 τελευτᾷ δ', ὥς φησιν Ἕρμιππος, ἐν γάμοις δειπνῶν, τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος, βιοὺς ἔτος ἓν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα. (3) Νεάνθης δέ φησιν αὐτὸν τεττάρων καὶ ὀγδοήκοντα τελευτῆσαι ἐτῶν (Diels mus. Rh. XXXI, 42 ΠΑ in ΠΔ corruptum esse censet). [Luc.] Μακρόβ. 21 Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος ἓν καὶ ὀγδοήκοντα (sc. ἔτη ἐβίωσεν). Seneca ep. 58, 31 Plato natali suo decessit et annum unum atque octogesimum inplevit sine ulla deductione. Censor. 15 annum illum octogensimum et unum, in quo Plato finem vitae et legitimum esse existimavit et habuit. Anon. v. Plat. 9, 20 Did. (prolegg. VI, p. 201 Herm.) ἔζησεν δὲ πα' ἐνιαυτούς. Augustin. de civ. d. VIII, 11 de Platone: qui cum octoginta et unum vixisset.

Dion. de comp. v. 208 R. (406 Sch.) ὁ δὲ Πλάτων τοὺς ἑαυτοῦ διαλόγους κτενίζων καὶ βοστρυχίζων καὶ πάντα τρόπον ἀναπλέκων οὐ διέλιπεν ὀγδοήκοντα γεγονὼς ἔτη.

36 sqq. Timon sillogr. (frg. VII W.) apud L. Diog. III 7 ὁ Τίμων εἰς τὸν Πλάτωνα λέγων φησί· Τῶν πάντων ἡγεῖτο πλατίστατος κτλ. cf. frg. XLII apud eundem IV 67 οὐδ' Ἀκαδημιακῶν πλατυρημοσύνης ἀναλίστου. L. Diog. III 4 Πλάτων διὰ τὴν εὐεξίαν μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάππου καλούμενος ὄνομα ⟨om. L Mart.⟩, καθά φησιν Ἀλέξανδρος ἐν διαδοχαῖς.

..ΝΗΘΗΔΙΑΜΕΓ..Ο......	*εκλ)ήθη διὰ μετ(ώπ)ο(υ πλά-*
...ΚΑΙΔΙΟΤΙCΙΙ.ΡΤΙΑΤ...	*τος) καὶ διότι Σπ(α)ρτιατῶν*
.....ΤΗ......ΑΝΑ...	*ἔχ)ω(ν) τὴ(ν προφορ)ὰν εὑ(ρέθη.*

41 ΚΑΙΔΙΟΤΙCΙΙ.ΡΤΙΑΤΩΙΝ P 42 Ω.ΤΗ..ΝΤΙΙΝΕΝ P

41 sq. *Σπαρτιατῶν τὴν προφοράν* suppl. Gomp., utrumque verbum ego. ad rem cf. schol. Theocr. XV 87 *οἱ γὰρ Δωριεῖς πλατυστομοῦσι τὸ α πλεονάζοντες.* at *προφοράν* nimium pro intervallo ut videtur, nec satis conveniunt litterarum vestigia: ac monuit Arnim verba *καὶ διότι* eqs. fortasse longe alio spectare.

ἔνιοι δὲ διὰ τὴν πλατύτητα τῆς ἑρμηνείας οὕτως ὀνομασθῆναι· ἢ ὅτι πλατὺς ἦν τὸ μέτωπον, ὥς φησι Νεάνθης.

Olympiod. v. Plat. 1, 30 Did. *ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ δύο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτατα, τό τε στέρνον καὶ τὸ μέτωπον.* Anon. v. Plat. 5, 20 Did. *μετεκλήθη δὲ Πλάτων ἢ διὰ τὸ πλατὺ τοῦ στέρνου ἢ διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ μετώπου ἢ, ὅπερ καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν, διὰ τὸ πλατὺ καὶ ἀναπεπταμένον τῆς φράσεως.*

Simpl. Phys. 772, 29 D. (183r) Plato *εὖρις πλατὺς τὸ σῶμα καὶ εὐόφθαλμος.*

Sen. ep. 58, 30 erat quidem corpus validum ac forte sortitus et illi nomen latitudo pectoris fecerat.

Apul. de Plat. et eius dogm. I, 1 (63, 1 Goldb.) Platoni habitudo corporis cognomentum dedit, namque Aristocles prius est nominatus. cf. Sext. adv. math. I 258.

Suid. s. v. *Πλάτων: διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον Πλάτων ἐπωνομάσθη· ἄλλοι δὲ ὡς πλατὺν ἐν λόγοις Πλάτωνα κληθῆναι.* cf. id. s. v. *Θεόφραστος.*

Col. *V*. (9. 726 O.)

[AR]ISTOTELES XENOCRATES HERMIAE HOSPITES

	καθὰ Δικαίαρχος ἐν τῆι βί-
....ΛΟCΟΦΩΝΑ..ΡΑΤΕΠΑΟCΕ-	*ων φι)λοσόφων ᾱ (ἔγ)ρα(ψ)ε,*
ΡΜ.ΑΝ	*π(ρ)ὸς Ἑρμ(ί)αν*
.....ΑΝΗΤΑΙΜΕΤΑΠΕΜΡΑΙΜΕ-	*μεταβ)άν[η]τα(ς), μεταπεμ-*
ΝΟΥ	*(ψ)α[ι]μένου*

V. 1 *φιλοσόφων* et *ἔγραψε* rest. Gomp., quae praecedunt ego adieci 2 *μεταβάντας* suppl. Buech., ego *μεθίστανται* conieceram. *μεταπεμψαμένου* corr. Gomp.

V. 1 Strabo XIII, 1, 57 p. 610 Assi *Ἀριστοτέλης διέτριψε διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν τύραννον κηδείαν,* hic autem *μετεπέμψατο τόν τε Ἀριστοτέλην καὶ Ξενοκράτην καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν.*

Dionys. ad Amm. 5 (262, 17 Us.) *ἀποθανόντος δὲ Πλάτωνος ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος ἀπῆρε* Aristoteles *πρὸς Ἑρμίαν τὸν Ἀταρνέως τύραννον καὶ τριετῆ χρόνον παρ' αὐτῷ διατρίψας ἐπ' Εὐβούλου ἄρχοντος εἰς Μυτιλήνην ἐχωρίσθη.*

L. Diog. V 9 Apollodorus in Chronicis Aristotelem ait *Πλάτωνος τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου πρὸς Ἑρμείαν ἀπᾶραι καὶ μεῖναι ἔτη τρία* (ib. 3 *ἀπῆρε πρὸς Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον, Ἀταρνέως ὄντα τύραννον).*

Cf. col. II 33 sqq. — Diels mus. Rh. XXXI 43 sq., Zeller II 1[4] 988.

....ΔΤΟΥϹΚΑΙΠΡΟΤΕΡΟΝΤΑΥ-ΕΡ	*μὲν) α̣(ὐ)τοὺς καὶ πρότερον τ(ο)ῦ Ἑρ-*
..Α...ΝΟΥΟΤΟ...ΤΟΤΕΔΙ.¯ΑΙ-ΜΑΙ	*μί)α (εὐ)νούσ̣τ(ατα), τότε δ(ὲ κ)αὶ μά-*
.....ΙΔΙΑΤΗΝΠΛΑΤWΝΟϹΤΕΛΕ	*λιστα) διὰ τὴν Πλάτωνος τελε(υ-*
.....ϹΠΠΕΥΘΑΝΤΟϹΙΫΑΡΑ-ΓΕΝΡΗ..	*τὴ̣ν) ἐπισπεύσ̣αντος π̣αραγεν(έ-*
.......ΤΟ\ϹΠΑΤΕ/\ΛΛΑΠΑΝΠΑ	*σθαι· ὃ δ᾽ αὐ)το(ῖ)ς (τ)ά τε ἄλλα πάντα*
ΘΠ.....ΚΟΙΝ..ΑΙΠΟΝΝΕΔΙΟΚΟΥ ΤΗ	*ἐ̣π(οίησε) κοιν̣(ὰ κ)αὶ πόλιν ἔδω̣κε̣ν̣*
ΟΙΚ..Τ..ΟΝΑϹ.ΝΕΝΗΙΕΚΕΗ-ΝΙΖΕ	*οἰκ(εῖν) τὴ(ν) Ἀσ(ὸ)ν ἐν ἧι ἐ(ξ)έ[η]νιζε·*
ΔΙΑ.....ΝΤΕϹ.ΕΦΙΛΟϹΟΦΟΥ-ΡΟΔΙϹ	*δια(τρίβο)ντες (δ᾽) ἐφιλοσό-φου(ν ε)ἰς*
ΕΝΑ....ΠΑΤΟΙ.ϹΥΝΙΟΝΤΕϹ-ΚΑΙ...	*ἕνα (περί)πατο(ν) συνιόντες, καὶ (πάν-*
ΤΑ.....ΝΘΕΡΓΙΑϹΟΗ...ΓΛΡΕΤ	*τα (τὰ δέο)νθ᾽ Ἑρ(μ)ίας ἀμ̣-(φ̣οῖν) π̣α̣ρετ(ί-*
ΘΗ.....ΠΟΦΙΛΟϹΟ...ΤΕΤΑΛ	*θη (τῶν ὑ)πὸ φιλοσοφ(ί)α̣(ς ἐν)-τεταλ-*
ΛΑ\Ν....ΝΟΜΙΖ....¯ΑΟϹΤΗΝ	*μ(έ)ν(ων) νομίζ(ων τέ)λ̣ος τὴν*
ΤΟΥ......ΤΙΜΕ.....ΤΙϹΝΑΡΧ	*τοῦ (βίου? ἐ)π̣ιμέ(λειαν), τὴν ἀρχ(ὴν δ᾽?*
Α\..............ΕΝΑϹΑ	*α..............ενασα*
Γ......ΤϹ...ΠϹ....Κ.....	*γ.....τ̣ὸ (δὲ ὑ)πὸ (Ξενο)κ(ράτους*
...ΑΡ...ϹΤϹ...ΑΓ.......ΕΡΟΝ	*καὶ) Ἀρ(ιστ)ο̣τέ̣(λους) ἀ(νατεθὲν ἱ)ερόν*
.......ΤΟΙ....ΤW....ΤΟΠΛΑ	*.......τοι....τω....τὸ Πλό-*
....Ι..ΜΑΙΝΑΓΗΜΙ..ΑΝΤΟϹ	*τωνος) ι..μα ἵνα γῆ μί(α π)αντὸς*
...ΝΟϹΑΥΤΟΥϹ...ΑΝ......	*αἰῶ)νος? αὐτοὺς...αν̣.......*
.....Γ............	
* * *	* * *

3 init. rest. Gomp. *τοῦ Ἑρμία* supplevi 4 *εὐνούστατα* supplevi (*προθυμότατα* sim. malit Wilam.), quae seq. Gomp. 4—8 de p[a] v. quae dixi praef. §. VIII. 6 rest. Gomp. 7 suppl. Buech. 8 suppl. Gomp. 9 *τὴν Ἀσὸν* e Strabone supplevi, cetera Gomp. 10 rest. Gomp. 11 *περίπατον* suppl. Gomp. 12 *πάντα τὰ δέονθ᾽* et *ἀμφοῖν* suppl. Buech. 13 sqq. suppl. Wilam. 14 *τέλος* supplevi 16 *ἐν Ἀτά(ρνηι* ci. Buech., *ἐν ἀσα(λεύ)τωι* cui *αὐτοὺς ἐξενοδόκησεν* sim. praecesserit, ego 17 sq. supplevi, Aristotelis nomen iam Gomp. agnoverat *ἀνατ. ἱερόν* suppl. Buech. 20 suppl. Gomp.; fort. *κατὰ τὸ Πλ. ῥῆμα.*

Col. IX. (21. 738 O. 170 N.)

HERACLIDES

O. . IICTЄAIAIK . . ΠCOCHN	. . ις τε(χν)ικ(ός) πω̣ς? ἦν (κατά τι-
TONTINΩϺΩCYNΠPANMA	να(ς,) τινὲς (δ') ὡς καὶ γραμμα-
TO TOΔIAΔЄKAI . . CHPAKΛЄIΔHCH NHΔIHPAKΛЄITOC	τοδιδ̣ά̣σ̣κα(λο)ς Ἡρακλείδης —
ЄCTINΔЄTAYIATHIΔYNA	ἔστιν δὲ ταὐτὰ τῆι δυνά-
MЄIΔIOTITHCXΩIACTΩNH	μει — διότι τῆς χώρας τῶν Ἡ-
. . . . . . ΓΩNΔIATINACAY	ρακλ̣ε(ω)τ̣ῶν διά τινας αὐ-
XMOYCOYNЄ . Є . . . ⅃ЄΠOM	χμοὺς σ̣υνε(χ)ε(ῖ)ς (κ)α̣ὶ ἐπομ-
. PIACAIKAIP	β)ρίας ἀ[ι]καίρου̣(ς) σ̣τε(ιρω)-θείσης
. YNЄBHΛ	σ)υνέβη λ(ιμὸν) . . . ¯εση . ϽιλΕ
ΓЄNЄCΘAI I	γενέσθαι (καὶ ἀνὰ πόλ)λ' ἔ-
¯HΨHΦICAM	
. AKΛЄΩTЄ	

reliqua desunt

IX. 1 ICTЄMΩ et TOCHN N, ubi haec minutioribus litteris exarata sunt 2 ΓINЄC . ΩCKAIΓPAMMA N, NA . TIN . . . ΩNKAIΓPAMMA (NKAI fort. del.) P^c 3 Δ̣Α̣Ϲ̣Κ̣ P HPAKΛЄITOC (ΔHC induct.) P^c mgo HNKAIHPAKΛЄITOC P^c, schol. quoque linea transv. del. in N haec omnia conturbata leguntur 4 TAYTA P 5 XΩPAC N ut P 6 TΩCI∠ . . ΩPI N, PAKΛЄ . IΩN P 7 m. ЄYNЄ . ЄCY N 8 . PIACA . . OT . ЄTЄCICΘЄICHC N 9 f. ¯ЄCH . ϽIΛЄ N 10 f. ΛЄ N

IX. 1 narrandi verbum una cum amplioris parenthesis exordio absumptum 2 *γραμματοδιδάσκαλος* suppl. Buech.* 4 non ad verba *ἢ νὴ Δί' Ἡράκλειτος*, quae vel litterarum exiguitate scholium produnt, sed ad variam de Heraclidis vitae condicione memoriam referenda videtur parenthesis, id quod Arnim perspexit 5 sqq. probe decurtavit Diogenes quae copiosissime exposita erant ab Hermippo 6 *Ἡρακλεωτῶν* suppl. Buech.* *αὐχμούς*] cf. Paus. VII, 24, 7 *ἐπομβρίαι συνεχεῖς ἢ αὐχμοί* et quae attulit Lassalle, Herakleit. I 43. 8 *ἀκαίρους* rest. Gomp. — *στερηθείσης* Buech.* scil. *σίτου* quod ex N supplebat: ego *στειρωθείσης* dubitanter 9 *λιμόν* suppl. Buech.*, dein *νο)ση(λε)ί̣α̣ς*? 10 supplevi

---

IX. 5 sqq. L. Diog. V 91 *Ἕρμιππος δὲ λιμοῦ κατασχόντος τὴν χώραν φησὶν αἰτεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας τὴν Πυθίαν λύσιν. τὸν δὲ Ἡρακλείδην διαφθεῖραι χρήμασι τούς τε θεωροὺς καὶ τὴν προειρημένην, ὥστ' ἀνειπεῖν ἀπαλλαγήσεσθαι τοῦ κακοῦ, εἰ ζῶν μὲν Ἡρακλείδης ὁ Εὐθύφρονος χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθείη πρὸς αὐτῶν, ἀποθανὼν δὲ ὡς ἥρως τιμῷτο.*

N.

11 ΤΗΨΗΦΙϹΑΜ . . . . Η	τη . ψηφισαμ(ένοις δὲ τοῖς) Ἡ-
. ΑΚΛΕꞶΤΕ . . . . ΠΕ . .	ρ)ακλεώτ(αις καὶ ἐ)πε(ρω-
. . ΑϹΗ . ⊣Ε	τήσ)ασι τ̣(ὸ)ν̣ ϑ̣(εὸν ἀνελεῖν
. . . . . ΤΟΥϥ	διὰ Σω)σιγέν̣ους τὴν (Πυϑίαν,
15 . . . . ΥΤ . ΠΑϹΧ . . . . ϹΑΓΓΟ	ὡς τα)ῦτ(α) πάσχ(οντε)ς ἀπο-
. . . . ΟΝ . . . . . . Μ . ꞶΝΤ .	παύσ)ον(ται, εἰ τι)μῶ̣ντ(ες
. . ΟϹ . . . . ΙϹ⅃Α . Α	. . οσ . . . . τ . . α
. . . ΓΕ . . . . ΟΝ . . . ΥΘΤΑ . .	. . γε . . . ον . . . υετα . .
. . . . ΕΝΤΟΑ	. . . . π̣εισϑο̣ατι
20 . . . . Ε . Ν . Α	. . . . . ε . ν . α , ...
Δ . ΤΗΝΠΡ . . . . ⊣ΟΙ/ . .	δ(ὲ) τὴν πρ . . . . ν̣οι . . .
ΦΛ . ΤΑ . . . . . Η . . ΝΤΟ . . Ο	φα(ν)τα(σίαι?) . η . . ντο . . ο
Ο . . ꞶΝ . . . . Ε . ΤΑΚ . ꞶΙ .	ο . . ων . . . ε . ταχ . ωι̣ .
ΑΝ . . . . ΚΝ . Α	αν . . . . . κν . α . . . .
25 ΤΟΝ . . . . . . Ε	τὸν (δ' Ἡρακλ)ε(ίδην χρήμα-
. . . . ΝΤΑ	σι διαφϑείρα)ντ' α(ὐτοὺς
27 . . . . ΔΙΟΛ	ἅμ' ἅπασι) διολ(έσϑαι? . . .
29 . . . . ΕΡΕΤΟΙ .	ὁ μὲν χρησμὸς ἐφ)έρετο τ̣(οῖς
Η	Ἡ(ρακλεώταις, τοὺς δὲ πλά-
. . . . ΗϹ .	σαντας αὐτὸν οὐδὲν ὤν)ησ(ε?
. . . . ΛΗ . . .	. . . . λη . . .

---

14 med. ϹΙΓΕΚΟΥϹΤΗΝ Pc 17 f. ⁻ΤΓ\ΑΑ (alterum Α operc.) Pc, ego ΤΟΥΔΑΔ legere mihi videbar 18 f. ΥΕΤΑ (Ε del. esse vid.) Pc 19 m. ΙΙΕΙϹΕΟ̣ΑΤΙ Pc 24 notam margin. legi: ΗΙΑΑΚ (s. ΙϹ) Pc: ΗΙΑΛΙϹ N: ΗΙΑΛΙϹ

		ΥΙΗ
ΑΥ	ϹΑΝ	ϹΑΥ
ΝΟΙϹΕ	ꟼΟΙϹ	ΝΟΙϹΕ
nec plura		ΟΡ
		ΛΕΙΝ

addit Cr. litteram Ε post ΝΟΙϹ ad v. 26 spectare, ΗΙΑΛΙϹ esse adn. marg. ad VIII 24 pertinentem, cetera statumen, quo col. VII marginem dextrum compleri

---

12 sqq. supplevi 14 *Σωσιγένους* suppl. Cr. theorum intellego unum ex iis quos ab Heraclide corruptos esse Hermippus tradit 15 suppl. Buech.* 17 *δημ)οσ(ίαι* supplerem, nisi angustius videretur spatium; mox *σ)τ(εφ)ά(νωι* propinquum est 21 *πρ(οειρημένη)ν* scil. sacerdotem, v. Diog. 25 sqq. supplevi Diogenis vestigiis quam proxime insistens: diffidit Buech. cui certiora de legatis relata esse videntur

.......ΝΤ..ΥC...	.......ντ..υσ...
Ν...Ν...ΟΙ.Η...ΠΟ..	ν...ν..οι.η...πο..
..ΑΡΑΠΟ...ЄΝ..ΑΚΛЄѠΝ	.γ)ὰρ ἀπο...εν (Ἡρ)ακλεω[ν]-
..Ν.ΠΑΡЄ.Ν..Α..CЄΙΚΗ..	τῶ)ν .παρε.ν..α..σειχη..
..ΙΠΙΝΟΜΟΝΗΤΑЄ...Λ\Α.	..ι· γινομένης δὲ (τῆς) ἀν-α(γ-
...ЄѠC..ΓЄΗΝ.....ΡΑ..	νώσ)εως (ἧι) γ' ἐπ̣α̣ι(νεῖν ὁ Ἡ)ρα(κλεί-
.......Ο..ΗΛ.CΘΗ...	δης ἑαυτὸν) ο(ὐκ) ἠδ̣(έ)σθη..
ЄΤ..........ꟷΙΚΑΙ..	ετ..........η κατ̣(ελ-
.ѠΝΑΚΑΤ.........	θ)ὼν ἀκατ(ασχέτως κατὰ
Ο.	
Col. X. ΤΗCΧЄΡΙC..ΟCΟΦΑΛΛЄΤΑЄΑΙ	τῆς κερκίδος σφάλλετα(ι) κ̣αὶ
(22. 799 O. 117 N.) ΦЄΡΟΜЄΝΟCЄѠCЄΙCΜЄC.Ν	φερόμενος ἕως εἰς μέσον
ΤΟΘЄΑΤΑΙΝΚΑΙΥΠΟΒΑΠΟΥ	τὸ θέατρον καὶ ὑπὸ βάθρου
ΠΛΗΓЄΙCΟΥΝЄΤΡΙΒΗΤΗΝ	πληγεὶς συνετρίβη τὴν
ΚЄΦΑΛΗΝѠCΤЄΜЄΤΟΜΑΙ	κεφαλὴν ὥστε μετ' ὀλίγον
ΤΟΥΔΙΑΦΘЄΙΡΟΝΤΟCЄΚΠ.ΑΥ	τοῦ διαφθείροντος ἐκπ(νε)ῦ-
CΑΙCΥΝЄΒΗΔЄΚΑΙΤΗ....	σαι. συνέβη δὲ καὶ τὴ(ν προ-

---

37 ΙΓΙΝΟΜЄΝΗCΔЄΤ.ꟷΑΝΑ P

X. 1 ϜЄΡΙΝΔΟCΦ.ΛΑΝ N, ΚЄΡΚΙΔΟCЄΦΑΛΛЄΤΑ.ΚΑΙ P 2 ЄѠΟΘΗΜЄCΟΥ N, ЄѠCЄΙC P 3 ΤΡΟΝ P. ΠΡΟΑΥΤΟΥ N, ΒΑΘΡΟΥ P 4 ΑΛΗΓЄΙΟC N 5 *ωστε*] ϹΔЄΤЄ N. ΜЄΤΟC.Υ N, ΜЄΤΟΛΙΓΟΝ P 6 -ΡΟΝΤΟC N quoque, de P non contat

---

35 urbis nomen agn. Buech.* 37 *τῆς ἀναγνώσεως* supplevi, oraculum intellegens Heracleotis editum et in theatro (de quo A. Müller Bühnenalt. 378 sq.) recitatum. 40 sq. *κατελθὼν* Buech., quae seq. ego supplevi

X. 1 *κερκίδος* quod conieceram in P legi. *σφάλλεται* correxi 4 *πληγείς* rest. Buech.* 5 *ὥστε* rest. Buech.* 6 'bene dicitur *brevi postquam corruptor exspiravit:* solum offendit praesens, sed res parum nota est, fortasse dicitur qui corrupturus erat' BVECH.

X. 1 sqq. L. Diog. ibid. *ἐκομίσθη ο δῆθεν χρησμὸς καὶ οὐδὲν ὤναντο οἱ πλάσαντες αὐτόν· αὐτίκα γὰρ ἐν τῷ θεάτρῳ στεφανούμενος ὁ Ἡρακλείδης ἀπόπληκτος ἐγένετο, οἵ τε θεωροὶ καταλευσθέντες διεφθάρησαν.*

7 sqq. id. ibid. *ἀλλὰ καὶ ἡ Πυθία τὴν αὐτὴν ὥραν κατιοῦσα εἰς το ἄδυτον καὶ ἐπιστᾶσα ἑνὶ τῶν δρακόντων δηχθεῖσα παραχρῆμα ἀπέπνευσε.*

ΦΕΤΙΝΕΙϹΤΟΝΑΜΕΦΑΥΚΑΙ . .	φ(ῆ)τιν εἰς τὸν νεὼν αὐ(θ)ωρ(ὶ
. . . ΜϹΜΕΝΗΝΕΠ . ΒΗΓ	πορ)ευομένην ἐπ(ι)βῆ(ναι
. . . . ΥΝΤΙΚΑΙΔΗΧ . ΕΙϹΑ .	δράκ)οντι καὶ δηχθεῖσα(ν
ΑΠΟΘΑΝΕΙΝΦΙΔΕ . . ΔΑ . .	ἀποθανεῖν. λέ(γει) δ' ἄν-
ΘΙ ͻΠΟϹΚΑΙΒΕΜ . . . ΜΑΘΗ	θρωπος καὶ βε(λτίο)να μαθη-
Τ . . . ΕΚΑΙΠΟΛ . . . Ν⁻ΕΓΑϹ	τήν (τ)ε καὶ πολίτην γεγο-
Ͱ . . . . . ΥΔΕͰ	ν(έναι ο)ὐδέν(α) . . τοσ . . .
ͰΤΕΙΔ . ΔΕΠ	νεσιν . δὲ π(ερὶ) ῥητο(ρ . .
ΤΕΤΑ	τε τα προ . . . λε . περὶ δη . .
ΤΡΕΧ	τεχν . . . . αν . . . . ενω
ΚΑΓΡ . . . . ΤѠ . .	κατον . . . . των (ἐ-
ΠΙΒΟΥΛ . . . . . . ΚΟΟΤ . .	πιβουλ(. . . . . ἀκ)ηκοότ(. . ?
ΙΟΥΤΟΥ	τ)ούτου τι κα . . . .

N:
. ΕϹΙͰ . . . . ΡΗΤΟ . . .
ΕΝ . ΠΡΟ . . ⁚ ΛΕ . ΤΕΡΙΔͰ
ΤΕΧͰ . . . . ΑΝ . . . . . ΕΝѠ
. \ΤΟΝ . . . . ΤѠΝ
. ΠΙΒΟΝΛ . . . . . . ϤΚΕѠ . .
ΤΙΟΥΤΟΥ⁻ΙͰ \ . . ⌒⁻ . .

e P etiamnunc aliquid effici posse Cr. affirmat, modo opercula tollantur: equidem inde a v. 20 paginam inveneram Cimmeriis tenebris obvolutam

. . ΝΟΝ	. . νον μ . . . .
. . . . ΤѠ	. . . . οτω . . . . (ἐνη-
. ΟΓΜΕ	νεγμέ(ν-? . . . .
. ΛΟΥΜ	. λουμ . . . .
. ΦΟΥ . . ⁻ΕΝ	. ρφου . . . εν . . . .
ΑΝΕ . . . ѠΙ . . . . ΙΟ	ανε . . . ωι . . . . τὸ

8 *αυκ*] ΟΥΚ (litterae finales) N, ΤΟΝΝΕѠΙϤΕϤΓѠΡ. P[c] 9 ΤΟΜΕΝΗΝ N, ΘΥΟΜΕΝΗΝ P[c] 11 ΝΕΙΝ ΛΕ" cum interst. P, cf. praef. §. VIII. fin. ΟΝ N 12 ΒΥ N, ΒΕΓΟ P[c]. ΒΕ videram nec plura ΤΙΑϹΗ N, ⁻ΙΑΘΗ P 13 ΤΙϹ N. *πολ*] ΠΡ N. *εγ*] ΗΤ N 14 ΥΔϹ . . . . ΤΟϹ N 21 ΝΟΝΜ N 22 ΟΤϹ N 23 ϤΕΓΜΕ N 25 . . ◡ΦΟΥ N 26 . . ΑΝΟ . . ΜΙ N

8 *αὐθωρὶ* Diogene duce supplevi: *τὴν Πυθίαν εἰς τὸ ἄδυτον κατερχομένην* Buech.* non verba sed sententiam adsecutus. posui *πορευομένην*. *ἐπιβῆναι* rest. Buech.* 10 sqq. *δράκοντι* agn. Sp. 11 *ἄνθρωπος* Hermippus si quid video 12 *βελτίονα* supplevi 14 *οὐδένα* suppl. Buech. quae sequuntur capere non possum 26 sqq. rest. Buech. (33 *Δίωνος τ. Συρακοσίου* et 37 *ἐπισυνάγειν* iam in proecdosi)

13 Suid. s. *Ἡρακλείδης* a: *ἔγραψε πολλά.*

15 cf. L. Diog. V 88 inter Heraclidis libros *περὶ τοῦ ῥητορεύειν ἢ Πρωταγόρας.*

ΔΥΠ . ΤΟΥ‾	δ' ὑπ(ὸ) τούτ(ου παραδο-
. ΝΑΙΤΑΥΤΑΙ	θῆ)ναι ταῦτά (μοι δοκεῖ ἐ-
ΠΑΚΕ . . ΚΑΤΕ .... (P supra)	παρκε(ῖν) κἀτ' ἔ(ργον μάται-
ΟΝΕΚΕΝΤΟΙΓΡΗCꟷΟ	ον ἔχειν τὸ (κ)ρίνε(σ)θ(αι
ΠΑΡΑΤΟΙCΒΗΑ . ΡΙΤѠ	παρὰ τοῖς (μ)ὴ ἀ(κ)ρίτω(ς εἴ τις
ΑΛΗCΗΛΤΕΙΚ . . Α	ἀληθῆ λ(έ)γει κ(ατ)ὰ (τῶν φιλο-
. . ΦѠΝ . . . ΙΤΡΑΚ . ΔΙѠΝ . . CΓ	σόφων ἐρ(ω)τ(ῶ)σ(ι). Δίων(ο)ς (δὲ
ΔΟΥCΥΡΑΚΟCΙΟΥΠΟΛΛѠΙ . . . ΑΙ	τ)οῦ Συρακοσίου πολλῶ(ν τ)ὰ(ς
ΠΡΑΞΕΙCΑ . ΙΙΙΓΕΛΙ . ΤѠ .... (N supra)	πράξεις ἀ(π)ηγγελκ(ό)τω(ν περιτ-
ΤѠΝΕΝΤΟΙCΝΥΝ‾ΡΟΚΕΙ . .	τὸν? ἐν τοῖς νῦν προκει(μέ-
. . ΙCΕΠΙCΥΝΑΓΕΙΝΚΑΙΤΑΙ	νο)ις ἐπισυνάγειν καὶ ταύ-
. . . . . ꟷΜΟΝΤΙΠΕΙ	τας, ο)ὐδ' ἐμόν, τί πεπο(ιήκα-
. . ΚΑΤΑΦΙΛΟCΟΦΙΑΝ	σι) κατὰ φιλοσοφίαν, (λογιζο-
. . ꟷΟΥ ΤΕΥΜΕΝΤΟ ..... (ΚΑ supra)	μέ)νου κἀτ' εἰ μέν τι .....

29 ΑΙΕ N 30 ΕΙCΕΙ . ΤΟ . ΡΜΕΥΟ N, ΕΚΕΙ\ΤѠΓΡΙΝѠ P[c] 31 β] P N, PΗ . . . ΟΙ P[c] 32 ΑΛΗΘΗ N. Λ . ΓΕΙ P 33 ΓΟΦ P. . Ψ . . . ΠΕΡΙ . . . ΛΙѠΝ N 35 ΤΗ N 36 ωνεν] ΘΝΟΝ N 38 init. ΥΔΕ N. ΤΙΠΟΙΙΕ N 40 ΝΟΥ[K] N. ΕΙΜΕΝΤΙ N

29 ἐπαρκεῖν atque Buechelero duce μάταιον supplevi 33 ἐρωτῶσι 'scrutantibus' dubitanter posui 35 περιττόν supplevi 36 προκειμένοις suppl. Gomp. 38 'insequens oratio in eis Platonis discipulis versatur qui tyrannidem occupaverant aut adfectaverant' BVECH.* qui idcirco ἀ)ντιποι(εῖσθαι legere sibi videbatur, quod nunc probabilioribus permutavit.

Col. XI. (23. 740 O. 172 N.)

O.	(Πελ-
CHAERO PELLENENSIS ΛΗΝΕѠC . . ΥΚΑΙΡѠΝΟ . . ΝΕΙ	ληνέως (τ)οῦ Χαίρωνο(ς, ἐ)πει-
ΔΗΠΕΡΟΥΖΕΝΠΟΔѠΝΕC	δήπερ οὐ(θ)⟨ὲν⟩ ἐνποδών ἐσ-
ΤΙΠΑΡΑΘΕΤΕΟΝΑΚΑΤΕΧѠ	τι, παραθετέον ἃ κατεχώ-

XI. 1 ΛΗΝ e corr., ΤѠ pr. N 2 ΠΟΔΙΑΝ N

XI. 1 sqq. v. Gomp. Wien. Stud. p. 115 sq. n. 2 οὐθὲν rest. Gomp. 3 κατεχώρισεν supplevi, cf. ex. gr. ind. Sto. VI 7 εἰς τὸν ὕμνον κατα(χωρ)ί-ζειν, Diod. Sic. XIII 114 fin.

.... ΝΕΡΜΙΠΠΟϹΕΝΤΩΙΠΕ	ρισε)ν Ἕρμιππος ἐν τῶι πε-
... ΩΝΑΤΟΦΙΛΟϹΟΦΙΑϹΕΙϹ	ρὶ τ)ῶν ἀπ̣ὸ φιλοσοφίας εἰς
...... ΔΟΚΑΙΔΥΝΑϹΠΕΙ	ἀρ)ισ̣(τεί)ας καὶ δυναστεί-
...... ΤΗΙϹΟΤΩΝΧΑΙ	ας μεθεσ)τηκότων· Χαί-
ΤΩΝΔΟϽΥΛ .. ϹΕΥϹΕΝΑ	ρ)ων δ' ὁ (Πε)λ(λην)εὺς ἐν Ἀ-
ΚΑΔΗΜΕΙΑΙΜ .. ΠΑΡΑΠΛΑ	καδημείαι μ(ὲν) παρὰ Πλά-
ΤΚΑ.... ΚΑΙΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ	τ(ωνι) καὶ Ξενοκράτει (οὐκ
ΕΜ ... ΝΔ ... ΑϹ̣ΜΕΝΤΗΚΩϹ	ἔμ(εινε)ν, ἀ̣(λλ)ὰ ν̣(ε)νι̣κ̣ηκὼς
..... ΛΗΝΑΝΔ .. ϹΑΠΤΩϹ	δὶς πά)λην ἄνδ(ρα)ς, ἀπτὼς
.... ΠΥϹ .... ΤΕΤΑ .	....τρὶς ..... τετα .
.. ΙϹΔΕΠΥϹ	τρ)ὶς δὲ Πυθ̣(ίοις παλαί-

6 δο] ΑΙ Ν, ..Ι◡...ΑϹ P ΔΥΙΙΑϹΤΟ N 7 ΤΗΚΑΤΩΝ N 10 versus init. operculo inquinatum testatur Cr., qui dein ΙΚ..Ξ legit: neque particulae τε inserendae spatia sufficere 11 ΝΙ..ΚΩϹ N, ¯ΝΙΚ·ΗΚΩϹ P 12 Δ..ϹΑΠΤΩϹ P, ΚΗΝΑΝΔ..ϹΑΙΠΩϹ N 13 ΤΡΙϹ N

4 errat Wilam. Ant. p. 46, cum ad Heraclidis mortem fabulosam refert quae ad Chaeronem pertinent, sed excusatur manca traditae lectionis notitia. — *ἐν τῶι περὶ τῶν* ad exemplar alterius indicis suppl. Comp. p. 45, cetera Buech.*, cf. Gomp. Jen. p. 603. pro *τυραννίδ)ας* et vestigiis et spatiis accommodatius scripsi *ἀριστείας* 7 *Χαίρων*, deinceps scholae ac scholarcharum nomina agn. Buech.* 9 suppl. Gomp. 10 sqq. *οὐκ ἔμεινεν* supplevi et quae sequuntur e Pausania refeci 14 supplevi

XI. 4 Ind. Stoic. col. XVI p. 44 Compar. *Ἑρ)μίππῳ γρά(φεται ἐν) τῷ περὶ τῶν ἀ(πὸ φιλο)σοφίας εἰς δυνα(στεί)ας με(τα)στάντῳ(ν.*

7 sqq. [Dem.] *περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν* 10: *Ἀχαιοὶ μὲν οἱ ἐν Πελοποννήσῳ ἐδημοκρατοῦντο, τούτων δ' ἐν Πελλήνῃ νῦν καταλέλυκε τὸν δῆμον ὁ Μακεδὼν ἐκβαλὼν τῶν πολιτῶν τοὺς πλείστους, τὰ δ' ἐκείνων τοῖς οἰκέταις δέδωκε, Χαίρωνα δὲ τὸν παλαιστὴν τύραννον ἐγκατέστησεν.*

Paus. VII 27, 7 *Πελληνεῖς δ' οὖν Πρόμαχον τὰ μάλιστα ἄγουσιν ἐν τιμῇ. Χαίρωνα δὲ δύο ἀνελόμενον πάλης νίκας * * καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ τέσσαρας οὐδὲ ἀρχὴν ἐθέλουσιν ὀνομάζειν, ὅτι κατέλυσε πολιτείαν, ἐμοὶ δοκεῖν, τὴν ἐν Πελλήνῃ, δῶρον τὸ ἐπιφθονώτατον παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου λαβών, τύραννος πατρίδος τῆς αὑτοῦ καταστῆναι.*

Athen. XI p. 509 A *τοιοῦτοι δ' εἰσὶ* ⟨qualis Timaeus Cyzicenus tyrannidis patriae appetens⟩ *καὶ νῦν τῶν Ἀκαδημαικῶν τινες . . . ὥσπερ καὶ Χαίρων ὁ Πελληνεύς, ὃς οὐ μόνῳ Πλάτωνι ἐσχόλακεν, ἀλλὰ καὶ Ξενοκράτει. καὶ οὗτος οὖν τῆς πατρίδος πικρῶς τυραννήσας οὐ μόνον τοὺς ἀρίστους τῶν πολιτῶν ἐξήλασεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τούτων δούλοις τὰ χρήματα τῶν δεσποτῶν χαρισάμενος καὶ τὰς ἐκείνων γυναῖκας συνῴκισεν πρὸς γάμον κοινωνίαν, ταῦτ' ὠφεληθεὶς ἐκ τῆς καλῆς Πολιτείας καὶ τῶν παρανόμων Νόμων.*

. . ΝΑΤΟΝΓΕΝ . . . . . . ΟΙC	σα)ντα τὸν γεṿ(ναίοις ἄθλ)ọις
Τ . . . Τ . . . . ΝΟΝ	τ . . . τ . . . . . (στέφα)νον?
. . ΟΝ . . . . . ΙΑΙCΟΕ̣ΙC	. . ον . . . . . ιαισοε̣ισ . . . . .
. . . . Ν . . . ΗC . . .	. . . . . Δικ)α̣ίαρχός φησιν
. . . . ΟΔΕΙΖΑΝ . .	ἰόντα. ἀλλ' ἀποδειξάμε-
. . . . ΜΗΘΕΡΙ . . .	νος διὰ τόλμης ἔργα κα-
. . . . ΑΤΩΝ . .	κήθους?) . . . . ατων . .
. . . . ΝCΟΖΩ . .	. . . . νσοζω . .
. . . . CΤΟCΠ .	. . . . . ἄρι)στος π(α-
. . . . ΗΤΟΥ . .	λαιστής?) . . . . . η του . .
. . . . Α . . ΑΤ . . .	. . . . . α . . ατ . . .
. . . . ΑΦΡΟΝΟΥΙ . .	. . . κατ)αφρονοῦṿ(τες?
. . . . ΦΗ . . ΑΠΕΡΙ . .	. . . . φη . . α περὶ . .
. . . . ΑΝ	. . . . αν
. . . . ΤΕC	. . . . τες
. . . . ΚΟΝΥΠΕΝ .	. . . . κον ὑπεṿ(αν-
. . . . ΝΕΝΤΩΤΡΟC . .	τίον) . . ṿ ἐν τῶι πṛὸς . .
. . . . ΑΝΥΙΠΑΤ . ΟΥC .	. . . . . Ἀντιπάτ(ρ)ου σ .
. . . . ΗΔΙ . ΚΟΡΡΑΤC .	. . . . . η δι(ὰ) Κορράγο̣(ν,
. . ΤΟ . . . . ΜΕΤΑΤΟΥ . . . ΙΚΑ .	αὐ)τὸ(ν δὲ) μετὰ τού(το)υ̣ κα(ὶ
. . ΕΝΕΜΠΕΛΕΠΟΝΝΗCΩΙ	τῶ)ν ἐμ Πελοποννήσωι
. . . ΑΤΙΩΤΩΝΚΑΤΑCΚΟΙC	στρ)ατιωτῶν κατασχό(ν-
. ΛΥΗΝΠΑΤΡΙΛΑΤΟΥCΜΕΝ	τ)α̣ τὴν πατρίδα τοὺς μὲν
. . ΝΤΑCΕΓΒΑΛΕΙΝΤΟ . . ΔΟΥ	πο)λίτας ἐγβαλεῖν, το(ῖς) δού-
. . . . ΙCΤΗΜΑΤΑ	λοις δὲ τὰ) κτήματά (τε

15 ΝΤΑΤΟΝΚ Ν (Ν prima versus litt.) 16—30 in N desunt 18 sqq. de p v. praef. §. VIII. 32 ΑΝΤΙ- N 35 ΛΟ P 37 ΠΑΤΡΙΔΑ N 39 ΚΤΗ-ΜΑΤΑ P

18 sq. e p supplevi 30 ξενικὸν ci. Buech. 34 αὐτὸν δὲ supplevi 36 στρατιωτῶν suppl. Gomp., κατασχόντα ego restitui

33 Aeschin. de cor. 165 *Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν ἐπέτυχον μάχῃ καὶ διέφθειραν τοὺς περὶ Κόρραγον στρατιώτας*. de Corragi cum Dioxippo certamine singulari Diod. Sic. XVII 100, 2 (*Μακεδών, ὄνομα Κόρραγος. . . . πολλάκις ἐν ταῖς μάχαις ἠνδραγαθηκώς*), Ael. v. h. X 22 (*Κ. τὸν Μακεδόνα ὁπλίτην*), Curt. Ruf. IX 7, 17 (Horratas). de eiusdem cum Chaerone societate cf. Gomp. W. Stud. p. 116

O.

Col. XII. (24. 741 O, 173 N.)

. . . . ΙωΝΚΑΙΤΑϹΓΥΝ . . .
ΔΙΟΥΝΑϹΦΑΙΝΙΑϹΔΑΥ. . ЄΙ . .
ΚЄΙΦΙΛΟΤΙΝϹΝЄΜΠΛЄΙ . . .
ΞΙΑΝЄΝΟΜЄΝΟΝΚΑΙΤΗ .
.. ΥΜΠΙΚΗϹΝΙΚΗϹ . ΤΙΚΑΤΑΞΙ
\ΝΤΥΡΑΝΝΟΝ . . . \ΦΑΝΗ¯ΑΙ
. . . . ΚΟΝЄ . . \ЄΙΓΗϹΑΙΔΥ
ΤΙΝΟϹΑΥΤΟΝ. \ЄΓЄΥϹΙΚ . .
ΠΟΛΙΝΚΤΙϹ/ . . . . Ρω . . . . .
ЄΓΓ. . Τω . . . . ΟΥΜϹΝω .
ΜЄΓΘΡΙΚ . . . . ΚЄ
ωΝΤЄ/ . . . . ΑΥΤΟ
. ЄΓΑ . . . . ϹΙΠЄ
ΜЄΝ . . . . ωΙΠ .
. . . . ΚΑΙ . .
. . . . ΤΗΝ
. . . . ΜЄΝ
. . . . ΟΔω
. . . . ЄΝ . . .

τῶν) δ(εσπο)τῶν καὶ τὰς γυ-ν(αῖκας
δοῦνα(ι). Φαινίας δ' αὐ(τὸν) λέ-
γει φιλότιμον ἐμ πλεονε-
ξίαι γενόμενον καὶ τῆ(ς Ὀ-
λ)υμπικῆς νίκης (οὐ) κατ' ἀξί-
αν τύραννον (ἀν)αφανῆ(ν)αι
ϑ)εα(τρι)κόν. ἐ(πι)χειρῆσαι δ(έ
τινες αὐτὸν λέγουσι κ(αὶ
πόλιν κτίσ(αι Χαι)ρώνει(αν
ἐγγ(ὺ)ς τῶ(ν καλ)ουμένω(ν
Μεγαρικ(ῶν . . . . .)κε-
ων· τε(λευτὴν δ') αὐτῶ(ι
λέγε(ιν δεινῶς) ἐπισ(τα-
μένω(ι καὶ γενομέν)ωι π(αρα-
βο(λωτάτωι τὸν) χαρ(ακ-
τῆ(ρα) . . . . την . . .
. . . . μεν
. . . . οδω
. . . . . ωλισυ . εντας . . τ .

XII. 1 Α . . . . ωΜ N 2 ΟΝΑ N, ΔΟΥΝΑΞ P 3 ¯ЄΙ P, ΤΙ N. ΦΙΛΟΤΙΜ . Ν N. ΜΟΝ P 3 sq. ЄΜΠΛЄ . . . .|ΞΙΑϹΓЄΝ- N. ЄΜΠΛЄϹ . \Є|-ΞΙΑΙ P 7 . ЄΑ . ΑϹΟΝЄ N. ЄΙΦΗϹΑ N, < ЄΙΡΗϹΑΙΔ P 8 ΤΙΝЄϹ N ut P 9 ΡωΙΙЄΙ/ P 10 ЄΓΓ/Ϲ P ΟΥΜΙΝΗ N 11 ΜЄΓΑΡΙΚ P. κε] ϹΘΑ N 12 ΥΤω N 13 ΛЄΓЄ N. ЄΠΙϹ . . N 14 ΜЄΝω N 15 ΒΟ N. < ΑΡ . . N 16 init. ΤΗ N. ΤΙΝ . . . N 19 ΛΙϹ . . . ΤΑϹ . . Τ N, ωΛΙϹΥ . . ЄΝΙ . Ι P memoria statumine turbata

---

XII. 1 suppl. Gomp. 2 de eodem Chaerone narrationem continuari, ut alia omittam, Chaeroneae urbis nomen ab illustri illa diversae evincit, quam auctoribus anonymis aut condidisse aut condere voluisse perhibetur. quodsi Phaenias in eorum numero habendus est qui de Chaerone scripserunt, facile adducimur ut quae hic leguntur e Tyrannorum Occisione deprompta (FHG. II 298) et, quae Gomperzii opinio est (W. Stud. p. 116), tyranno Pellenensi vim inlatam esse existimemus.

3 ἐκ πλεονεξίας Buech.* 5 οὐ corr. Wilam. 6 ἀναφανῆναι suppl. Buech. 7 supplevi πικρὸν Wilam. 9 sq. supplevi 11 Μεγαρικῶν suppl. Gomp. 12 sq. suppl. Buech. 13 ἐπιστ. eqs. supplevi

. . . . . ΤѠϹ⅃ . . . ΝΤΑϹ
. . . . . ΝΟΔΕ . . ⊣ΜΕΝΕϹ
. . . . . ϹΚΡΑ . . . . ϹΧΟΛΗΝ
. . . . ΜϹ . . . .

* * *

Α . . . .
/ ΠϹ . . . . ΕΝΕ . . . .
. ΡΟϹΤΟΥϹΑ . . . ΤΟΤΙ⅃ . . .
ΠΛΕϹΒΕΙϹΑ . ΤѠΙΔΙ . . . . .
. ΑΓΟΥΚΑΙΤѠΝΓΗΖΑ
ΤΟΥΤΟΥΧΙΤѠΝΕΝ . . . .
. . . ΝΗϹ . . . .

. . . . . . τωσα̣ . . . . ντας
. . . . . ν, ὁ δ' εἰρημένος
τὴν Ξεν)οκράτ̣(ο)υ̣ς σχολὴν
προέλιπε) μᾶλλο̣(ν) ἢ τὰ
πολιτικὰ) . . . . .-α̣χ̣ὼς
. . . . καὶ τ(ὸ
. . . . τοῦ . .

* * *

α . . . .
πο̣ . . . μένοντος . . . .
π)ρὸς τοὺς α . . . τοτια . . .
πρέσβεις α(ὐ)τῶι διὰ̣ Κ̣(ο)ρ-
ράγου καὶ τῶν μετὰ
τούτου χιλίων ἐν Π̣ε(λο-
⌊πο̣ννήσωι . . . .

---

20 ꟼѠϹ/ N 21 ꟼΟΔΕΙΚ̣ΜϹΝΟϹ N ΙΟΔΕΙΡΗΜΕΝΟϹ P 22 ΟΚΡΑ‾.. ΙϹ P 23 ΜΑΛ...ΗΤΑ N 24 \ΗѠϹ, 25 ΚΑΙΤ., 26 ΤΟΥ.. N 24–38 in O, 27—38 in N desunt

39 ΜΕΝΟΝΤΟϹ N 40 ΤΟΥΤΟΥϹΑ.ΗΤ.ΝΑ N 41 ΠΡΕϹЬΕΙϹ N, Ρ in P clarum. Α.ΤѠΝ N, ΔΙ⅃Ʌ.Ρ P 42 ΡΑΓΟΥ P ΤѠΝΗΖΑ N, ΜΕΤΑ P 43 ΤΑΥΤΟΝΗΧΙ...ѠΝΕΝ.Η N, ‾ͻΥΤΟⱽΧΙΛΙѠΝΕΝΙΙΕ.. P 44 Π..ΝΗϹ N, ⌊ΠϹΝΝΗϹѠΙ P

---

22 suppl. Gomp. 23 sq. supplevi: verumenimvero hae res adeo in obscuro iacent, ut nihil obstet quominus unum alterum ex auctoribus e contrario docuisse opinemur Chaeroni Academiae umbram rebus publicis fuisse dilectiorem: τ. Ξ. σχ. ἐθεράπευσε μ.

Col. VI. (18. 735 O. 167 N.)

O.	(μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Σπεύσιππος Ἀθηναῖος, Ξενοκράτης Χαλκη-)
ΔΘΝΤΟϹΗΡΑΚΛΕΙΔΗϹΑΜΥΝ-ΤΑϹ	δόνιος, Ἡρακλείδης Ἀμύντας
ΗΡΑΚΛΕϢϹΠΕΜΕΝΕΔΗΜΟϹ-ΠΥΡ	Ἡρακλεώτ(α)ι, Μενέδημος Πυρ-

VI. 1 ΔΟΝΙΟϹ N 2 ΗΡΑΚΛΕϢΤΕΙ N

VI. Speusippi et Xenocratis nomina Diogene conl. suppl. Sp. 2 *Μενέδημος* suppl. Sp.

VI. 1 sqq. Olympiod. v. Plat. 4, 18 Did. *πολλοὺς δὲ πάνυ πρὸς μάθησιν ἀφείλκετο καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἀνδρείῳ σχήματι παρασκευάζων ἀκροᾶσθαι αὐτοῦ.*

Apul. de Plat. et eius dogm. I 4 (66, 1 Goldb.) multi auditorum eius utriusque sexus in philosophia floruerunt.

Cic. Acad. post. IV 17 cum Speusippum, sororis filium, Plato philosophiae quasi heredem reliquisset, duos autem praestantissimo studio atque doctrina, Xenocratem Calchedonium et Aristotelem Stagiritem. ibid. IX 34 Speusippus autem et Xenocrates, qui primi Platonis rationem auctoritatemque susceperant, et post hos Polemo et Crates unaque Crantor, in Academia congregati diligenter ea quae a superioribus acceperant, tuebantur.

L. Diog. III 46 *μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Σπεύσιππος Ἀθηναῖος, Ξενοκράτης Χαλκηδόνιος, Ἀριστοτέλης Σταγειρίτης, Φίλιππος Ὀπούντιος, Ἑστιαῖος Περίνθιος, Δίων Συρακόσιος, Ἄμυκλος* ⟨*Ἀμύντας* Buech.* ex indice, Natorp Pauly-Wiss. I 2008⟩ *Ἡρακλεώτης, Ἔραστος καὶ Κορίσκος Σκήψιοι, Τιμόλαος Κυζικηνός, Εὐαίων Λαμψακηνός, Πείθων* ⟨*Πύθων* Buech.*⟩ *καὶ Ἡρακλείδης Αἴνιοι, Ἱπποθάλης καὶ Κάλλιππος Ἀθηναῖοι, Δημήτριος Ἀμφιπολίτης, Ἡρακλείδης Ποντικὸς καὶ ἄλλοι πλείους, σὺν οἷς καὶ γυναῖκες δύο, Λασθένεια Μαντινικὴ καὶ Ἀξιοθέα Φλιασία* (cf. idem IV 2, anon. v. Pl. 8, 13 Did.), *ἣ καὶ ἀνδρεῖα ἠμπίσχετο, ὥς φησι Δικαίαρχος. ἔνιοι δὲ καὶ Θεόφραστον ἀκοῦσαί φασιν αὐτοῦ. καὶ Ὑπερίδην τὸν ῥήτορα Χαμαιλέων φησὶ καὶ Λυκοῦργον. ὁμοίως Πολέμων ἱστορεῖ.* (47) *καὶ Δημοσθένην Σαβῖνος λέγει, Μνησίστρατον τὸν Θάσιον παρατιθέμενος ἐν τετάρτῳ μελετητικῆς ὕλης· καὶ εἰκός ἐστι.*

1 *Ξενοκράτης*] L. Diog. IV 6, Stob. Ecl. I 62 (I 36, 6 W.) *Ξενοκράτης Ἀγαθήνορος Χαλκηδόνιος* (*Καλχηδ.* FP[1] Stob.).

Strabo XII, 4, 9 p. 566 *ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι κατὰ παιδείαν γεγόνασιν ἐν τῇ Βιθυνίᾳ, Ξενοκράτης τε ὁ φιλόσοφος κτλ.*

Ath. XII 530 d, Simpl. Phys. 138, 11 D. (30[r]) *Ξενοκράτην τὸν Χαλκηδόνιον.*

Aelian. v. h. III 19 *ὁ Πλάτων οὐ προσίετο τὸν ἄνδρα* (scil. Aristotelem), *προετίμα δὲ αὐτοῦ Ξενοκράτην καὶ Σπεύσιππον καὶ Ἀμύκλαν καὶ ἄλλους.*

ΡΑΙΟϹЄϹΤΙΑΙΟϹΠЄΡΙΝΝΟϹΑΡΙϹ	ϱαῖος, Ἑστιαῖος Περίν(ϑ)ιος,
ΚΑΙΡШΝΠЄΛΔΗ	Ἀρισ-
Τ..ΤЄΛΗΟϹΤΑΡΙΤΗϹΔΙШΝϹΥ	τ(ο)τέλης Σταγιρίτης, Χαίρων
ΝЄΙϹ	Πελληνεύς, Δίων Συ-
ΡΑΙϹΟϹΙΟϹΟΤΗΝΔΙΟΝΥϹΙΟΥ	ϱακόσιος ὁ τὴν Διονυσίου
ΤΥΡΑΝΝΙΔΑΚΑΘЄΧШΝЄΡ	τυραννίδα καϑελών, Ἑρ-
Μ..ШΡΟϹϹΥΡΑΚΟϹΙΟϹΟΚΑΙΠЄ	μ(όδ)ωρος Συρακόσιος ὁ καὶ πε-
ΡΙΑ..ΟΥΓΡΑΨΑϹΚΑΙΤΟΥϹΛΟ	ϱὶ α(ὐτ)οῦ γράψας καὶ τοὺς λό-
ΠωΥϹᴦΙϹϹΙΚЄΛΙΑΝ...ΑΦЄ	γους εἰς Σικελίαν (μετ)αφέ-

ΓΙ
4 ϹΤΑΡΙΤΗϹ P. ΑΙΡШΝΠ.ΜΑ N 5 ΡΑΚ N 6 ΚΑΘЄΛШΝ N 9 f. ШΡЄ N

4 *Χαίρων* suppl. Buech.* 5 *Διονυσίου* suppl. Sp. 7 *Ἑρμόδωρος* suppl. Sp. 8 *περὶ αὐτοῦ* suppl. Sauppe 9 *ἐμπορευσάμενος* (Sauppe) Buech.* ad rem quidem recte, *μεταφέρων* Gomp.: praesto est *μετενεγκών*, at imperfecti vice illud fungi posse, licet aoristus antecedat, in concisa expositione haud mirum

Procl. in Eucl. comm. 67, 8 Friedl. *Ἀμύκλας ὁ Ἡρακλεώτης, εἷς τῶν Πλάτωνος ἑταίρων.* Cantor Vorl. I 231.

2 *Μενέδημος*] Epicrates comicus ap. Ath. II 59d *τί Πλάτων καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος;*

Plut. adv. Col. XXXII *Πλάτων δὲ τῶν ἑταίρων ἐξαπέστειλεν Ἀρκάσι μὲν Ἀριστώνυμον διακοσμήσοντα τὴν πολιτείαν, Ἠλείοις δὲ Φορμίωνα, Μενέδημον δὲ Πυρραίοις.* de sto. rep. XX, 6, p. 1043 *Ἔφορον δὲ καὶ Ξενοκράτην ἐπαινοῦσι παραιτησαμένους τὸν Ἀλέξανδρον.*

Porph. ap. Cyrill. c. Iul. VI p. 208b (p. 10 Nauck[2]) *Μενεδήμῳ τῷ Πυρραίῳ χρηστέον* (scil. auctore de Socratis parentibus), *Πλάτωνος μὲν γεγονότι μαθητῇ, πρεσβυτέρῳ δὲ γεγονότι Ἀριστοξένου.*

3 *Ἑστιαῖος*] Simpl. Phys. 453, 28 D. (104v) Plato *ἐν τοῖς περὶ τἀγαθοῦ λόγοις, οἷς Ἀριστοτέλης καὶ Ἡρακλείδης καὶ Ἑστιαῖος καὶ ἄλλοι τοῦ Πλάτωνος ἑταῖροι παραγενόμενοι ἀνεγράψαντο τὰ ῥηθέντα αἰνιγματωδῶς ὡς ἐρρήϑη.*

Perinthium vocat Aëtius ap. Stob. Ecl. I, 103, 2 W. ⟨p. 318 D.⟩, I, 485, 7 W. ⟨p. 403 D.⟩.

4 *Ἀριστοτέλης*] v. Arist. 443 Rose: adhaesit autem Platoni usque ad finem suum.

6 sqq. Cic. ad Att. XIII 21, 4 Hermodorus ... is qui Platonis libros solitus est divulgare, ex quo *λόγοισιν Ἑρμόδωρος.*

Zenob. V, 6 *Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται· ὁ Ἑρμόδωρος ἀκροατὴς γέγονε Πλάτωνος καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεϑειμένους λογισμοὺς κομίζων εἰς Σικελίαν ἐπώλει* (III 456 Kock).

Simpl. Phys. 247, 31 sqq. D. (54v) *ὁ Πορφύριος ἱστορεῖ τὸν Δερκυλλίδην ... Ἑρμοδώρου τοῦ Πλάτωνος ἑταίρου λέξιν παραγράφειν ἐκ τῆς περὶ Πλάτωνος αὐτοῦ συγγραφῆς.* cf. 256, 32 D. (56v).

Suid. s. *λόγοισιν.* Boeckh Staatshh.[3] I p. 62, n. a

I..ΝΙΡΑCΤΟCΚΑΙ.....ΙΠΙ
ΑΔΗC....ΙΜΝΗΜΟΝ..ΤΑ
Η ΙΟCΤΙΜΟΝ
ΓΡ/ ΨΑ..ЄCΑΥΤΟΥΑ.Υ ΙΑζCΚΑΙ
Є
ΝΗC
ΑΘΗ
ΝΑΙΟC
ΤΑ.....ΝΟCΚΙѠΝΟΥΤΟΝ ΤΙΜC
.Ν....\ЄΙΑΙΤΥΡΑΝΝΟΝ ΛЄΧЄΡ
ΑΝ....ΠΥΘѠΝΚΑΙΗ.Α. ЄΝΤΟΙ
ΔΙ...C.COΤΥΝΑΠΟΚ⁻ЄΥ ΠЄΡΙ
ΝΑΝΤЄ...ΙΔΙΑΤΟΥΘΥΠ. ЄΙΤΟΙ
..ΝΑΙ...ΤΟΛΙΤΟΓΡΑΦΗ... ΙΟΝ

ρω)ν, (Ἔ)ραστος καὶ Ἀσ(κλη)πι-
άδης (οἱ ἀπο)μνημον(εύ)⟨μα⟩τα
γράψα(ντ)ες αὐτοῦ, (ὁ Κ)υ(ζ)ι-
(κ)ηνὸς Τιμόλαος καὶ ...γέ-
νης Ἀθηναῖος (ὁ) Τιμολάωι
ἐν τᾶι περιδείπνωι (συ)ν-
τα(ξάμε)νος, Χίων ὁ[υ] τὸν
ἐ)ν (Ἡρακ)λείαι τύραννον
ἀν(ελών), Πύθων καὶ Ἡ(ρ)α(κ-
λί(δης) ο(ἱ) Κότυν ἀποκτεί-
ναντε(ς κ)αὶ διὰ τοῦθ' ὑπ' (Ἀ-
θη)ναί(ων) πολιτογραφη(θέν-

ΙΜΟΛ
12 ΑΛΥ ΙΑ'ΟCΚΑΡ
Є
ΝΗC
ΑΘΗ
ΝΑΙΟ
ΤΗ.
Α.ΟΥ
ЄΝΤѠΙ
ΠЄΡΙ
} N

ΓЄ
ΝΗC
ΑΘΗ
ΝΑΙΟC
ΤΙΜΟ
ΛC⁻ΟΥC
ЄΝΤѠΙ
ΠЄΡΙ
\ЄΙΓΝΙ
} P

17 ΑΙΑ.Α N

10 Ἔραστος et Ἀσκληπιάδης suppl. Gomp., prima huius nominis syllaba accessit e col. V 10 (v. adn.) 11 sq. suppl. Gomp. 12 Τιμόλαος agn. Sp., ethnicum quod post nomen Buech.* quaesiverat suppl. Gomp. qui pergit καὶ (Δημοσθ)ένης s. (Σωσθ)ένης (coni. LD. III 43, ubi S. unus est e curatoribus a Platone testamento institutis) s. (Διο)γένης Ἀθηναῖος. quae in margine sequuntur, in ordinem redegit Buech. epulum funebre Platonis ab utroque auditore adornatum intellegens. an ad Speusippi Cenam (L. Diog. III 2) auctor lectores relegat? de eadem cogitat Wilam. in litteris ad me datis, Τίμαιον λέγουσιν αὐτὸν ἐν τ. Π. coniciens. [ceterum cf. praef. §. VIII.] 14 Ἡρακλείαι agn. Buech.* 15 ἀνελών suppl. (Buech.*) Gomp. 16 ἀποκτείναντες eqs. ex Demosth. suppl. Buech.*

L. Diog. prooem. 2 Ἑρμόδωρος ὁ Πλατωνικὸς ἐν τῷ περὶ μαθημάτων. cf. II 106; III 6.

Zeller de Hermod. p. 18 sqq., Phil. II, 1⁴ p. 389.

10 Ἔραστος] epist. Plat. VI inscr. Πλάτων Ἑρμείᾳ καὶ Ἐράστῳ καὶ Κορίσκῳ εὖ πράττειν. cf. epist. XIII 362 b, Poll. X 150.

Strabo XIII, 1, 608 ἐκ δὲ τῆς Σκήψεως οἵ τε Σωκρατικοὶ γεγόνασιν, Ἔραστος καὶ Κορίσκος.

12 Τιμόλαος] Timaeus audit ap. Democharem (Athen. XI 509 a, cf. col. XI 7).

13 Memnon ap. Phot. cod. 224 (FHG. III 527) (Clearchum Heracleae Pon-

....ΤΑ...ΧΡΥCWICT..Α	τες, εἶ)τα δὲ χρυσῶι στ(εφ)ά-
...........ΑΙΝΙΟΙΦΕ	νωι τιμηθέντες), Αἴνιοι. φε

19 ΔΕ ante Χ P 20 ΑΙΝΙΟC N, O cum P facit

19 εἶτα supplevi, στεφάνωι τιμηθέντες suppl. Gomp. 20 Αἴνιοι Buech.*

ticae tyrannum) ὑπὸ Χίωνος τοῦ Μάτριος ... καὶ Λέοντος καὶ Εὐξένωνος καὶ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων συσκευασθῆναι πληγὴν καιρίαν ἐνεγκεῖν ... οἱ δὲ περὶ τὸν Χίωνα ... τῇ τοῦ Χίωνος χειρὶ τὸ ξίφος διὰ τῶν τοῦ κοινοῦ πολεμίου λαγόνων ἐλαύνουσιν.

[Chion.] epist. 5 (197 Herch.) ἀφίγμεθα εἰς Ἀθήνας καὶ Πλάτωνι τῷ Σωκράτους γνωρίμῳ διαλεγόμεθα. cf. epist. 16 (ad Clearchum), 4 de Platone (204 H.) — epist. 17 (205 H.) μέλλω γὰρ τοῖς Διονυσίοις ἐπιτίθεσθαι τῷ τυράννῳ, cf. Diod. XVI 36.

Iustin. hist. XVI, 5, 12 Haec illum facere duo nobilissimi iuvenes, Chion et Leonides ⟨Leon Is. Voss.⟩, indignantes patriam liberaturi in necem tyranni conspirant. Erant hi discipuli Platonis philosophi etc.

Aelian. frg. 86 H. (Suid. s. v. Κλέαρχος) Κλέαρχος ὁ Ποντικὸς νέος ὢν εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο ἀκοῦσαι Πλάτωνος ⟨cf. Memnon FHG. III 526, qui Clearchum ait Πλάτωνος τῶν ἀκροατῶν ἕνα γεγονέναι⟩ . . . ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν πρῶτον μὲν ἡ Δίκη, εἶτα ἡ χεὶρ ἡ Χίωνος, ὅσπερ οὖν ἦν ἑταῖρος Πλάτωνος καὶ χρόνον διήκουσεν αὐτοῦ ... κοινωνὼ δέ οἱ τῆς καλῆς πράξεως γενέσθαι λέγονται Λεωνίδης τε καὶ Ἀντίθεος, φιλοσόφω καὶ τώδε ἄνδρε.

15 Dem. c. Aristocr. 119 (659) ἐπειδὴ Cotys πονηρὸς καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ἦν καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἠδίκει, τοὺς ἀποκτείναντας ἐκεῖνον Πύθωνα καὶ Ἡρακλείδην, τοὺς Αἰνίους, πολίτας ἐποιήσασθ' ὡς εὐεργέτας καὶ χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανώσατε. Pythonis solius mentio fit 163 (674).

Arist. pol. V, 10. 1311 b 20 Πύθων δὲ καὶ Ἡρακλείδης οἱ Αἴνιοι Κότυν διέφθειραν τῷ πατρὶ τιμωροῦντες ⟨Πύθων Fabius Benevolentius: πύρρων v. πάρρων ll., cf. Diocles ap. L. Diog. IX 65 Ἀθηναῖοι δὲ καὶ πολιτείᾳ αὐτὸν scil. Pyrrhonem scepticum ἐτίμησαν ἐπὶ τῷ Κότυν τὸν Θρᾷκα διαχρήσασθαι. Wilam. Ant. p. 38. Zell. II 1[4] 421⟩.

Plut. adv. Col. XXXII Πλάτων δὲ καλοὺς μὲν ἐν γράμμασι λόγους περὶ νόμων καὶ πολιτείας ἀπέλιπε, πολὺ δὲ κρείττονας ἐνεποίησε τοῖς ἑταίροις, ἀφ' ὧν Σικελία διὰ Δίωνος ἠλευθεροῦτο, καὶ Θρᾴκη διὰ Πύθωνος καὶ Ἡρακλείδου Κότυν ἀνελόντων, Ἀθηναίων δὲ Χαβρίαι στρατηγοὶ καὶ Φωκίωνες ἐξ Ἀκαδημίας ἀνέβαινον. de sui laude XI ἄριστα δὲ Πύθων ὁ Αἴνιος, ἐπειδὴ Κότυν ἀποκτείνας ἧκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τῶν δημαγωγῶν διαμιλλωμένων τοῖς ἐγκωμίοις αὐτοῦ πρὸς τὸν δῆμον ᾔσθετο βασκαίνοντας ἐνίους καὶ βαρυνομένους παρελθών· Ταῦτα, εἶπεν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεῶν τις ἔπραξεν, ἡμεῖς δὲ τὰς χεῖρας ἐχρήσαμεν.

Philostr. v. Apoll. VII 2 Ἡρακλείδης δὲ καὶ Πύθων οἱ Κότυν ἀποκτείναντες τὸν Θρᾷκα νεανία ⟨sic Par., alii ἀνίω (ἀνθρωπίω), unde Αἰνίω Valcken. ad Herod. IV 18, probante Cobeto Mnem. VIII, 79⟩ μὲν ἤστην ἄμφω, τὰς δὲ Ἀκαδημίους διατριβὰς ἐπαινοῦντες σοφώ τε ἐγενέσθην καὶ οὕτως ἐλευθέρω.

ΕΙΑ . . . . ⊃Ε	εια . . . . ε
CΕ . . . . \ΕΝ	σε . . . . -λ̣έν-
⁻ΕCΥCΤ. . . . ΤΑ . . . . . ⁻ΗΝ	τ̣ες ὕστ(ερον) τα . . . . τ̣ην
. . . Α . . . . Ν . . . . . . Υ	. . . α . . . ν . . . . . . υ
. . ⁻ΗΝ . . . . . ΕΙ . . . . Υ	. . . . ην . . . . . ει . . . . υ
ΤΕΥC . . . . ΡΙΚΕC . . . . <Ο	. . . . . καὶ γυν)α̣ῖκες (συνεσ)χό̣-
ω . . . . ΝΕ . ΑΝΔΡΕΙΑΙ . . . ΠΙΟΓΥC	λασα)ν ἐ(ν) ἀ(ν)δρείαι (ἐσθῆ)τ̣ι.
CΠΕ . . . . ΥCΝΟΥΝΠΑ . Υ	Σπε(ύσιππος) μ̣ὲ̣ν οὖν πα(ρ' α(ὐ- SPEUSIPPUS
ΑΤΩΝ ΤΩΝ ΤΟΥΔΙΕΔΕ . ΕΤΟΞΗΝΔ . .	τοῦ διεδέ(ξ)α̣το τ̣ὴν δ(ια-
. . . . . Ν . . . . CΙΠΠ . Ν . .	τριβή)ν. (Σπεύ)σιππ(ο)ν (δ' εἰκό-
. . . . ΤΟΥ	νας Χαρίτων ἔ)τ' οἵ(σας ἀνα-
. . . . ΙΦΙΛ	θεῖναί φησ)ι Φιλ(όχορος καὶ
. . . . ΧΟ . . . . ΤΟΜΟΥCΕΙ . .	κατε)χο(ύσας) τὸ μουσεῖ(ον,
ΕΦΑ . CΕ . . . ΓΡΑΝΤΑΙΤ⁄ .	ἐφ' α(ἷ)ς ἐ(πιγέ)γρα(π)ται· Τά̣(σ-
ΔΕΘ . . . . ΘΤΑCΧΑΡΙΤΑCΝ . .	δε θ(εαῖσι) θεὰς Χάριτας Μ̣(οὐ-
ΚΑΙC . ΝΕΚΕΝCΠΕΥCΙΠΤ . .	σαις (ἀ)ν̣έ⟨θη⟩κεν Σπεύσιππ̣(ος
ΛΟ . . ΩΝ . . ΙΕΚΑΔΩΡΑΤΕ	λο(γί)ων (εἵν)εκα δῶ̣ρα τε-

34 ΕΦΑ.CΕ]ΟΥΛ.Ε N 35 ΘΕΑC N 36 CΑΙC N

26 sq. testimoniorum p. 33 adlatorum ope restitui. in ΤΕΥC ethnici syllabam finalem latere suspicor, in ΟΓΥC (ω superscr.), quod versui pleno XXI litteras complectenti adhaeret, notulam *ὀπίσω* lectores ad pagellae calcem libellive revocantem, quacum col. II 36 velim conferas. *δύο* subesse Buech. suspicatur 28 restitui et mox cum Gomp. iterum Speusippi nomen refeci, ignarus quidem qui fiat ut nomen post brevissimum intervallum repetatur. *παρ' αὐτοῦ διεδέξατο* suppl. Gomp. schol. *ἅτ' ὢν (Πο)τών(ης υἱός* supplendum videtur, nisi mavis cum Buechelero *παρ' αὐτοῦ (Πλ)άτων(ος λαβ)ὼν* auctori reddere 29 sq. *τὴν διατριβήν* supplevi, cf. *Q* 9, XXXV 3 30 *εἰκόνας* eqs. supplevi, Buechelero Philochori nomen indicante. *κατέχειν* de numinibus loca tuentibus sollemne 34 *ἐπιγέγρ.* eqs. suppl. Buech.*, hinc Preger Inscr. gr. metr. n. 75 p. 62. alia Speusippi epigrammata ap. Bergk. PLGr. II[4], 329 sq. 36 *ἀνέθηκεν* rest. Gomp., 37 *λογίων* idem, *σοφίης* ab Italis destitutus dederat Buech.* *πολλῶν εἵν.* Wilam.

28 L. Diog. IV 1 *διεδέξατο δ' αὐτὸν Σπεύσιππος ... υἱὸς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ποτώνης.* vit. Aristot. p. 444, 18 Rose: post mortem autem Platonis Speusippus quidem suscepit scholas suas. Chron. syr. p. 116 sq. Baumst.: Als aber Platon gestorben war, übernahm Speusippos, weil er sein Neffe war, die Schule Platons.

33 sqq. L. Diog. IV 1 *Χαρίτων τ' ἀγάλματ' ἀνέθηκεν ἐν τῷ μουσείῳ τῷ*

	ΛΩΝ Κ....ΓΡΑΦΕΙΔΙΟΤΙ	λῶν. κ(α)ὶ γράφει διότι (ἔσχεν ἤ)δ(η τὰ) μέλη διαλυθέντα
	ΚΑΤ.ΣΤΡΕΨΕΝ⁻ΕΤΕΙΚΑΤΑΣ	κατ(έ)στρεψέν τ' ἔτ(η) κατασ-
	ΧΩΙ ϽΚΤΩΤΟΝΠΕΡΙΠΑΤΟΝ	χὼ(ν) ὀκτὼ τὸν περίπατον,
	ΟΙΔ.ΝΤΑΝΙΣΚΟΙΨΗΦ.ΦΟΡΗ	οἱ δ(ὲ) νεανίσκοι ψηφ(ο)φορή-
	ΤΑΝ⁻ΕΣΟΣΤΙΣΑΥΤΩΝΗΓΗΣ	σαν(τ)ες ὅστις αὐτῶν ἡγή[σ]-
XENOCRATES	ΣΘΤΑ.ΖΕΝΟΚΡΑΤΗ.ΕΡΧΟΝΤΣ	σετα(ι) Ξενοκράτη(ν) εἵλοντο
	ΤΟΝ..ΛΧΙΑΟΝΙΟΝΑΡΙΜΕ	τὸν (Κα)λχηδόνιον, Ἀρι(σ)το-
	Ο.	
Col. VII. (19. 736 O. 168 N.)	ΤΕΛΟΥΣΓΑΕΝΑΤΕΔΕΔΗΜΗ	τέλους (μ)ὲν ἀποδεδημη-
	ΚΟΤΟΣΕΙΣΜΕΧΕΔΟΝΙΑΝΜΕ	κότος εἰς Μακεδονίαν, Με-

sup. v. 38 O litteris minutioribus scripta habet ΔΑΥΠΝΩΜΕΝΓΑ, Ν Δ.ΥΠ.. ΜΕΝΩΣΑΛΥΣΟΥΤΑ, e P enotat Cr.: ΔΙΥΠΝΙΜΕΝΗΔΙΑΛΥΘΓΝΤΑ 38 ante γράφει I N 39 ΤΕΤ N 41 ΕΑΝΙΣ.ΟΙ N 42 ΣΑΝ N. ὅστις] ΚΑΤ.Τ N 43 ΣΕΤΑ N. ΦΙΛΟΝ P 44 ΑΡΙ.ΤΟ P.

---

38 sqq. usque ad VII 17 cf. Gomp. Wien. Stud. p. 109. 38 suppl. Buech. (v. proecd.). de verbo ἔσχεν ambigas 40 ὀκτώ suppl. Buech.* 41 νεανίσκοι ψηφοφορήσαντες suppl. Sp. 42 ex N κατὰ τὰ ὑφεστῶτα sim. Buech.*, κ. τὰ ὑπομνησθέντα Wilam. Ant. p. 287₁₉, uterque inutiliter 43 Ξενοκράτην εἵλοντο suppl. Buech.* 44 Καλχηδόνιον rest. Gomp. Ἀριστοτέλους suppl. Sp.

ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Ἀκαδημίᾳ ἱδρυθέντι. adludere videtur Themist. or. 302 D Hard. οὐκ ἔστι χαρίτων ἔρημος ἡ φιλοσοφίας αὐλὴ οὐδὲ ἀποσκηνοῦσιν αἱ θεαὶ πόρρω που τῶν ἡμετέρων μουσείων.

39 sq. L. Diog. IV 3 ἤδη δὲ ὑπὸ παραλύσεως καὶ τὸ σῶμα διέφθαρτο. id. IV 1 ἐσχολάρχησεν ἔτη ὀκτώ, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος.

43 id. IV 14 διεδέξατο δὲ Σπεύσιππον καὶ ἀφηγήσατο τῆς σχολῆς πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐπὶ Λυσιμαχίδου. vita Arist. 446, 17 Rose, Speusippo autem nepote Platonis mortuo, suos discipulos suscipiunt Xenocrates et Aristophanes (sic codd.) sapientissimi, et Aristotiles quidem regebat in Licio, Xenocrates autem in Academia, ubi et Plato studebat.

VII. 1 τεδ] ΤΟΔ N deest in O scholion quod N in angulo columnae dextro super. habet: ΗΣΟΙΝΗΑΙΠ. Cr. legit: ΙΕΤ..ΙΗ ΩΙ..ΚΟΣΙΝΚΑΙΠΕ. videntur anni principatus Xenocratei designari. 2 ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ N, ΜΑΚΕΔ P

VII. 2 Μενεδήμου corr. Sp.

VII. 1 L. Diog. V 2 φησὶ δὲ καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς βίοις ὅτι πρεσβεύοντος αὐτοῦ (Aristot.) πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀθηναίων σχολάρχης ἐγένετο τῆς ἐν Ἀκαδημίᾳ σχολῆς Ξενοκράτης.

ΝCЄΔΙCΜΟΥΔЄΤΟΥΠΥΡΡΑΙΟΥ	νεδήμου δὲ τοῦ Πυρραίου
ΝΑΙΗΡΑΚΛЄΙΔΟΥΤΟΥΗΡΑΚΛЄ	καὶ Ἡρακλείδου τοῦ Ἡρακλε-
CCΤΟΥΠΑΡΟΛΙ¯ΑCΨΗΦΟΥCΗΤ	ώτου παρ' ὀλίγας ψήφους ἡτ-
ΤΗΘЄΝΤΩΝ . ΜЄΝΟΥΝ . ΡΑ	τηθέντων. (ὁ) μὲν οὖν (Ἡ)ρα-
ΚΛЄΙΔΗCΑΠΗ . ЄΝЄ . . . ЄΝ	κλείδης ἀπῆ(ρ)εν ε(ἰς τ)ὸν
ΠΟΝΤΟΝΟΔC . . . . QCЄ	Πόντον, ὁ δὲ (Μενέδημ)ος ἕ-
ΤЄΡΟΝΠЄΡΙΤ \ΤΟΝΚΑΙ . . Α	τερον περίπατον καὶ (δι)α-
ΤΡΙΒΗΝΚΑΤЄ . ΚЄΥΑΚΑΤΟ . . .	τριβὴν κατε(σ)κευάσατο· (οἱ δ' ἐν
ΑΚΑΔΗΜЄΙΑΙ . ЄΚΟΝΤ . . Θ	Ἀκαδημείαι (λ)έ(γ)οντ(αι
ΠΡΟΚΡΙΝΑCΙ . . . ΖЄΝΟΚΡ . ΤΗΝ	προκρῖνα[σ]ι (τὸν) Ξενοκρ(ά)την
ΑΓΑCΘЄΝΤЄ . ΑΥΤΟΥ¯ . Ν	ἀγασθέντε(ς) αὐτοῦ τ(ὴ)ν
CΩΦΡΟCΥΝΗΝΟΓΑΡЄΠ	σωφροσύνην· ὁ γὰρ Σπ(εύσιπ-

3 ЄΔΗΜΟΥ N. ΠΥΡΑΙΟΥ, sed spatiolo ante Α vacuo, N, Ρ . Λ P
8 ƆCЄ P, QC N 11 Θ in P non vidi nec magis Κ, contra Ν certo legi

5 *παρ' ὀλίγας ψήφους* suppl. Sp. 6 *ἡττηθέντων* Sauppe, qui deinceps articulum suppl. 7 suppl. Sp. Buech.*

8 *Μενέδημος* suppl. Gomp., *Ἀριστοτέλης* contra librum O. Voss de Heracl. Pont. p. 16, cui merito Susemihl obloquitur BphW. XVIII 260. certe ad Heraclidem verba *ἕτερον περίπατον κτλ.* iam non possunt referri, postquam in O *ὁ δὲ* apparuit: idcirco correctionem exigunt quae exposuere Schrader Philol. 44, 243, Zeller. II 1⁴ p. 990 10 *κατεσκευάσατο* rest. Gomp. *οἱ δ' ἐν* suppl. Buech.* 11 *λέγονται* suppl. Gomp. 12 v. Gomp. Plat. Aufs. II, W. Sitzgsber. CXLI, p. 8 14 *Σπεύσιππος* suppl. Gomp.

4 sqq. Strabo XII, 3, 541 de Heraclea *τῆς Ἡρακλείδου τοῦ Πλατωνικοῦ πατρίδος.*

L. Diog. V 86 *Ἡρακλείδης Εὐθύφρονος Ἡρακλεώτης τοῦ Πόντου, ἀνὴρ πλούσιος. Ἀθήνησι δὲ παρέβαλε πρῶτον μὲν Σπευσίππῳ· ἀλλὰ καὶ τῶν Πυθαγορείων διήκουσε καὶ τὰ Πλάτωνος ἐζηλώκει. καὶ ὕστερον ἤκουσεν Ἀριστοτέλους, ὥς φησι Σωτίων ἐν διαδοχαῖς.* Polsberw Jahn. ann. 1832 p. 263. Buech.* ad l.

Suid. s. v. *Πλάτωνος γνώριμος· ἐκδημήσαντος δὲ Πλάτωνος εἰς Σικελίαν προεστάναι τῆς σχολῆς κατελείφθη ὑπ' αὐτοῦ.*

14 *σωφροσύνην*] Suid. *Ξενοκράτης φιλόσοφος, ὃς ἐπὶ σωφροσύνῃ ἐτεθρύλητο. 'ὃ δὲ πρὸς σωφροσύνην οὐδὲν μεῖον εἶχε τοῦ Πλατωνικοῦ Ξενοκράτους'* lemmate omisso.

Cic. de off. I, 30, 109 Xenocratem, severissimum philosophorum.

Plut. de vit. pud. 11 *αὐστηρὸς ὢν τὸν τρόπον.*

Synes. epist. 154 (p. 736 Herch.) de sophistis qui *σεμνοπροσωποῦσιν ὑπὲρ τὰς Ξενοκράτους εἰκόνας.* cf. Themist. or. 30 c Hard.

Simpl. phys. 1165, 34 D. (268 r) *Ξενοκράτης ὁ γνησιώτατος τῶν Πλάτωνος ἀκροατῶν.* — Zeller II, 1⁴, 988₃.

ΠΟϹ . . . . ΧϾΤ . ⱯΑ . ϾΜΟΝ . Ν	πος . . εἶχε τ . να . εμοṿ . ν
ΑΚΡΛ . . ϾΤϾΡ . . . . . ΟΝΚΑΙ	ἀκρạ(τέ)στερ(ος) . . . ον καὶ
ΤѠ . ΗΔΟΝ . . . Π	τῶ(ν) ἡδον(ῶν ἥ)ττ(ων . . . .
ΝΟϹϾΛ7 . . . . . . ΑΘΗΝ . . .	νος ελυι . . . . . Ἀθηṿ . . .
ΔΙΑ . . . . \ΠϾΡ . .	διαδ̣ . . . . περ . .
. . . . ΑΙΟΙϹ . .	. . . . Θηβ)αίοις . .
. . . . . . ΛϹΝΚ . . Ϲ∆Ι	. . . . . . λọνκ . . . δ̣ι . . . . .
ϾΝΤΑΥ . ΑΓΑΡΗΝΑΝ	ἐνταῦ(θ)α γὰρ ἦν Ἀν(τίπα-
ΤΡΟϹ⁻Ο . ΓΜϾΝΑΛΛΟ . . . . ϽΓ	τρος, τọ(ὺ)ς μὲν ἄλλο(υς πρ)ὸ̣ς̣
ΑΥΤΟⱯ . . . ΓΑΜϾ . . . . . Η	αὐτὸṿ (ἀφι)γ[α]μέ(νους? ἀσπ)ạ-

15 ΚϾΝ . ΝΙ . ϾΜѠ N, ΠΟϹ . . ϾΙΧϾΤ . ΝΙ . . ϾΝΟΝ P[c]. operculum inesse Cr. indicat cuius de spatiis tacet 16 ετ] ϹΤ N 18 ϾΛΥ N, ΝΟϹϾΛΥ⅃ P 19 ΝΑ N, ΔΙΑ⅃∆ P 20 sq. desunt in N 23 ΤϹ . Ϲ N 24—36 in P prorsus fere perierunt

16 sq. e Diog. suppl. Gomp. 20 *Θηβαίοις* supplevi, alicubi urbis nomini propter *ἐνταῦθα* necessario locum non inveniens 22 sq. rest. Buech.*, v. Gomp. W. Stud. p. 106 24 sqq. e Plutarcho supplevi. *ἀπεσταλμένους* Buech.

16 sq. L. Diog. IV 1 Speusippus *ἡδονῶν ἥττων ἦν.*

Plut. quom. adul. 32 *ὁ Πλάτων ἔλεγε νουθετεῖν τῷ βίῳ τὸν Σπεύσιππον.* de frat. am. 21 *Πλάτων ἀδελφιδοῦν ὄντα Σπεύσιππον ἐκ πολλῆς ἀνέσεως καὶ ἀκολασίας ἐπέστρεψεν κτλ.*

Ath. VII 279 e *οὐ μακρὰν δὲ τούτων* ⟨voluptatis cupidos Epicureos aliosque dicit⟩ *ἦν καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος ἀκουστὴς καὶ συγγενής κτλ.* eadem XII 546 d recurrunt.

Philostr. v. Apoll. XXXV p. 43 (36, 23 Kays.) *Σπεύσιππον τὸν Ἀθηναῖον οὕτω τι ἐρασιχρήματον γενέσθαι φασίν, ὡς ἐπὶ τὸν Κασάνδρου γάμον ἐς Μακεδονίαν κωμάσαι ποιήματα ψυχρὰ ξυνθέντα καὶ δημοσίᾳ ταῦθ᾽ ὑπὲρ χρημάτων ᾆσαι.* Suid. s. *Αἰσχίνης.*

Epist. Socr. 36 p. 44 (635 Herch.) *τῷ μὲν ἥδεσθαι ᾧ Λασθένεια καὶ Σπεύσιππος χρῆται.*

Tertull. Apol. 46 audio et quendam Speusippum de Platonis schola in adulterio periisse. Cf. Ios. Scal. ad Eus. p. 125, Haverc. p. 510 Migne.

22 sqq. Plut. Phoc. 27 *αὖθις εἰς Θήβας ἐβάδιζε μετὰ τῶν ἄλλων πρέσβεων, Ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον τῶν Ἀθηναίων προσελομένων. Τοσοῦτον γὰρ ἦν ἀξίωμα τῆς ἀρετῆς τοῦ Ξενοκράτους καὶ δόξα καὶ λόγος παρὰ πᾶσιν, ὥστε οἴεσθαι μήτε ὕβριν εἶναι μήτε ὠμότητα μήτε θυμὸν ἐν ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ φυόμενον, ᾧ Ξενοκράτους μόνον ὀφθέντος οὐκ ἄν αἰδοῦς τι καὶ τιμῆς ἐγγένοιτο πρὸς αὐτόν. Ἀπέβη δὲ τοὐναντίον ἀγνωμοσύνῃ τινὶ καὶ μισαγαθίᾳ τοῦ Ἀντιπάτρου. Πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἠσπάσατο τὸν Ξενοκράτην τοὺς ἄλλους δεξιωσάμενος· ἐφ᾽ ᾧ φασιν εἰπεῖν ἐκεῖνον, ὡς Ἀντίπατρος καλῶς ποιεῖ μόνον αὐτὸν αἰσχυνόμενος ἐφ᾽ οἷς ἀγνωμονεῖν μέλλει πρὸς τὴν πόλιν· ἔπειτα λέγειν ἀρξάμενον οὐχ ὑπομένων, ἀλλ᾽ ἀντικρούων καὶ δυσκολαίνων ἐποίησεν ἀποσιωπῆσαι.*

CA : . . . . ΡΑΠΑ . ΤΟΝ	σά(μενος τὸ πα)ράπα(ν), τὸν
. . Ν . . . . ΠΟΝ . .	Ξε)ν(οκράτην δ' εἰ)πόν(τα
˥CΑΙ . . ˥ΓΙCΑ . . . . . . ΗΜΟ	ὅσα (ἐψ)η(φ)ίσα(το ὁ δ)ῆμο(ς οὐ-
ΚΙC . . . . ΑΙ . . . ◡Ν	κ ἴσ(ων ἀξιώσας χ)α(ρίτ)ων·
ΚΑΙΓΑ . . . . . . ΧΦΑCΝΤΟ . .	καὶ γά(ρ τινές) φασ(ι)ν το . .
ΑΝ . . ΥΠ . . . . ΤΟΥCΑ . . . Ν	αν . . υπ . . . . τουσα . . . ν
ΠC . . . . ΟΥC	το(ὺς μὲν ἄλλ)ους (ὡς φιλ-
ΑΥ	αν(θρώπους οὔσας ἀγαπῆ-
CΑ . . . . Ν .	σα(ι τὰς διαλύσεις, μόνο)ν (δὲ
Τ . ΥΤΟΝ . . . . ΑΝΤΙ	τ(ο)ῦτον (τοιαῦτα πρὸς) Ἀντί-
ΠΑΙΤΙ . . . . ΙΠ	πατ(ρον ἀντε)ιπ(εῖν ὥσ-
ΤЄ . . ΚΑCΠΑ . Τ . . ѠCЄΔ	τε (οὐ)κ ἀσπα(σ)τ(ικ)ῶς ἐδ(έ-ξατο
ΤΗΝΑΤΟΙ . . . . . . ΠΥΝΘΑΝЄ . .	τὴν ἀ(π)ό(κρισιν, καὶ) πυν-θανο-
ΜΟΝΤΥΤΙΔΟΚ . . ΤΑΔΙΑ˥ЄΓΡΑΝ	μένου τί δοκεῖ τὰ διαγε-γραμ-
ΜΟΝΤΑΧΤΟΠΑΠΟΚΡΙΝΑΙCΒΑΙ	μένα, αὐτὸν ἀποκρίνασθαι·
ΜЄΤΡΙΑΜЄΝѠCΟΙΚЄΙΤΑΙC	μέτρια μὲν ὡς οἰκέταις,
ΠΙΚΡΑΔЄѠCЄΑЄΥΘЄΡCΙCΟΥ	πικρὰ δὲ ὡς ἐλευθέροις. οὔ-
˥ѠΔЄΛЄ˥ЄΤΑΙΔΙΑΚЄΚΘΑΙ	τω δὲ λέγεται διακεῖσθαι
ΤΗΙЄΥΝΟΙΑΙΤΗΙΠΡΟCΤΟΝΔΗ	τῆι εὐνοίαι τῆι πρὸς τὸν δῆ-
ΜΟΝΟΖЄΝΟΚΡΑΤΗCѠCΟΥ	μον ὁ Ξενοκράτης ὡς οὔ-
ΤЄΤΑΜΟΥCЄΙΑΘΥCΑΙΤΟ . . ΚΑ	τε τὰ μουσεῖα θῦσαι τό(τε) κα-

25 sq. desunt in N 27 ◡CA P, QCA nec plura N 28—37 desunt in N 37 ΠΥΝΘΑΝC\|ΜЄΝϽΥΤΙ P 38 ΜЄΝΑ . CΙΛΟΚΟC N. ΔΟΚCΙΤ P 39 ΜЄΝΛΑΥΤΟΝΑΠΟ . . ΙΝΑCΘΑΙ N 40 ΟΙΚЄΤΑΙC P 41 ЄΛЄΥΘЄΙ N 44 ΞЄΝΟ- N 45 ΚΟΥCЄΙΑЄΥCΑ N

29 supplevi 30 *τοὺς Ἀθηναίους* Gomp. 31 sqq. supplevi 35 sq. *ὥστε οὐκ* rest. Gomp. 36 *ἀσπαστικῶς* supplevi. *ἐδέξατο τὴν ἀπόκρισιν καὶ* rest. Gomp. 38 *τὰ διαγεγραμμένα*] v. Gomp. p. 106_5 40 sq. *μέτρια* eqs. suppl. Buech.* 45 *μουσεῖα θῦσαι* divin. Buech.*, praepropere egit Wilam. Ant. p. 281_{13}. *τότε* suppl. Gomp.

40 sqq. id. ibid. *οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πρέσβεις ἠγάπησαν ὡς φιλανθρώπους τὰς διαλύσεις πλὴν τοῦ Ξενοκράτους· ἔφη γὰρ ὡς μὲν δούλοις μετρίως κεχρῆσθαι τὸν Ἀντίπατρον, ὡς δὲ ἐλευθέροις βαρέως.* Cf. Philod. rhet. VH² III 152 (I 350, II 173 Sudh.).

O.	
Col. VIII. (20. 737 O, 169 N.) ΤΑΤΗΝΤΗϹΦΡΕΥΙΑϹΕΙϹΟΔ . .	τὰ τὴν τῆς φρο̣υρ̣ᾶς εἴσοδ(ον
ΥϹΤΕΡΟΝΤΕΔΗΜΑΦΟΥϹΑΥ	ὕστερόν τε Δημάδ̣ους αὐ-
ΤΟΝΟΤΕΤΟΠΟΛΟϹΕΥΜΑϹΥ	τόν, ὅτε τὸ πολ̣ί̣τ̣ευμα συ-
ΝΕϹΤΗϹΕΝΑΘΗΝΑΙ . . ΕΙΝΑ	νέστησεν, Ἀθηναῖ(ον) εἶνα(ι
ΓΡΑΨΑΝΤΑϹΟΥΤΟΛΜΗ . . .	γράψαντ(ο)ς οὐ τολμῆ(σαι
ΓΡΑΦΗΝΑΙΛΕΓΟΝΘΩϹ . . .	γραφῆναι λέγονθ᾽ ὡς (αἰσ-
ΧΡΟΝΕΡΗΙΤΑΥΤΗϹΤΗϹΠΟΛ .	χρὸν ε(ἴ)η[ι] ταύτης τῆς πο- λ(ι-
ΤΕΙΑϹΧΟΙΝΩΝΗϹΑΙΚΑ . . Ϲ	τείας κ̣οινωνῆσαι, κα(θ᾽ ἧ)ς
ΟΠΩϹΙΤΗϹΕΝΗΤΑΙΠΡΕϹΒ . .	ὅπως μ̣ὴ γ̣ένηται πρεσβ(ευ-
Τ-ΙΝΑ\`‾ΟΝΟΔΗΜΟϹΕΧϹ . ΡΟ	τὴν αὐ̣τ̣ὸν ὁ δῆμος ἐχειρο-
ΤϹΝΗΤ/ . ΕΝΙΟΙΔΑΠΕΙ . ΩΙ . .	τόνη(σεν). ἔνιοι δ᾽ ἀπρ(ακτό- τε-
ΡΟΧΦΑΟ . . \ΝΑϹΤΡΑΦ . ΝΑΙ	ρόν̣ φασ̣(ιν) ἀ̣ναστραφ(ῆ)ναι
ΤΟΝΞΕΙ . <ΡΑΤΗΝΚΑΤΑΙ	τὸν Ξε(νο)κράτην κατὰ τ̣(ὴν
ΠΡΕϹΛΕΙΑ . ΩϹΤΕΚΑ	πρεσβεία(ν), ὥστε κα(ὶ ἐγγρά-
ΦΟΥϹΠΟϹΙϹΘΑΙΔΙΑΙΡ	φους ποε̣ῖσθαι διατ̣ρ(ιβὰς

VIII. 1 in O deest scholium quod N exhibet in marg. sup.:

ΑΝΩΝΕΠΕΙ

ϽΦ/ . ΕΤΡΕΨΑΓΟΚΑΙΑΝ

In P nihil fere legi posse enotavi 2 ΔΗΜ . ΔΟΥϹ P 5 ΤΛϹ P[c] 10 ΤΗΝ P. ΕΧΕΙΡΟΤΟΝ N 11 ΑΠΡ N, idem P ut videtur 14 ΠΡΕϹ-ΒΕΙΑ N ut P

VIII. Scholium nescio an cohaereat cum eo quod in VIImae paginae marg. exstat: quid sibi velint non perspicio. 1 *φρουρᾶς* suppl. Buech.* 2 *Δημάδους* suppl. Buech.*, cf. Roeper p. 24 3 *πολίτευμα συνέστησεν* suppl. Buech.* 5 *γράψαντος* corr. Buech.* — *τολμῆσαι* suppl. Gomp. 6 *αἰσχρόν* suppl. Buech.* 8 *καθ᾽ ἧς* suppl. Buech.* 11 *ἀπρακτότερον* Buech.*, *ἀπειρότερον* ex O Gomp. 13 suppl. Buech.* 14 sq. *ἐγγρ. π. διατρ. τ. πλ. τ. Ἀντ.* (hoc iam Buech.* rest.) *σύμμαχον* (i. Craterum) suppl. Gomp.

VIII. 1 Plut. Phoc. 28 *εἰκάδι γὰρ ἡ φρουρὰ Βοηδρομιῶνος εἰσήχθη μυστηρίων ὄντων, ᾗ τὸν Ἴακχον ἐξ ἄστεος Ἐλευσῖνάδε πέμπουσιν.*

2 sqq. ib. 29 *ὁρῶν δὲ* (Phocio, non Demades) *τὸν Ξενοκράτην τελοῦντα τὸ μετοίκιον ἐβούλετο γράψαι πολίτην· ὁ δ᾽ ἀπεῖπε φήσας οὐκ ἂν μετασχεῖν ταύτης τῆς πολιτείας, περὶ ἧς ἐπρέσβευεν, ἵνα μὴ γένηται.*

ΤѠΙΠΛΗΥ . . . . . ΝΑΝ	τῶι πλή(θει τὸ)ν Ἀν(τιπά-
ΤΡΟΥϹΥΜΜΑ . ΟΝΤΙ	τρου σύμμα(χ)ον. Τί(μαιος δὲ
ΤΟΥΤΟΝЄ	τοῦτον ἐ(ξή)λεγξ(εν ὄντα
. . . ΑΙΚЄ	γυν)αικε(ίας ὁμιλίας?
Τ . ΤѠΝ⊣ΙΓΑϹ	ἧτ)τω (κ)αὶ γασ(τρὸς? . . . . .
. . . ΓΡΛΦ . . ΓΙΔЄΤΙ	. . . γράφ(ον)τι δὲ Τι(μαίωι?
. . . . ΥΤЄϹ⊣ΟΤΙΥ	περὶ α)ὐτοῦ (δι)ότι υ . . . . .
. . . . ΤЄΝ . . ΝΗΝ	. . . . τεν . . νην . . . . .
Υ . . . ΚΑΙΑ . . ΠΑ	υ . . . καια . . πα . . . (ὀρ-
ΓЄѠΝΥ\ . . . ѠΙ	γεών(ω)ν? . . . ωι . . . . .
ЄΝΟΥΔΙ . . . . ΙΑΝ	ενου δυσ(θυμ)ίαν (ὁλοσχε-
ΡΗΓЄΝЄϹ . . . ΚΑЄΙ	ρῆ γενέσθ(αι) καθ' (ἁγιστείαν
ΗΝΑΥΡΙΟ	ἣν αὔριο(ν ἄγειν ἐπενό-
. ϹΑΝΑΙΤΥ . . . ΔΟΥ	η)σαν, ἀκοῦσαι δ' οὐ(δ' ὀκνῆ-
. . . ΜΟϹЄΡ . . . ΤϹΟΡ‾	σαι τ)ὰ περὶ τὴν ἑορτ(ὴν πάν-
Τ . . . ΛΟϹ . . . . ‾ΟϹ . Ι	τ(α τε)λέσ(αι) . . . οσ . ι . . . .
ΤѠΙΔΙΑΙΤЄ . . ΑΡΤΟΜΗ	τωι δι' ἀ[ι]τέ(κμ)αρτον ἢ
. . ΤΗΝΑΙ . . Ι‾ΑΘ . . . . ϹЄΤϹ	λι)τὴν? αἰ(τίαν) Ἀθ(ήναι)ς ἐ(πι-
∠ . ΜΟ . ΝΤΑϹЄΚΑΤ . ΝΔϹ . .	δ(η)μο(ῦ)ντα[ς?]. ἑκατ(ὸ)ν δὲ (γε-

16 ѠΙΙ=ΛΗ P 17 ΜΜΑ\ΟΝΤΙ/ P (ultimam litt. Δ non fuisse Cr. testatur) 18 ΤΟΥΤΟΝЄ...ΟϹ N, ΤΟΥΤΟΝЄ..ΝЄΓ.Ց P 23 ΥΤΟΥ.ᴾΤΙ P 26 ΥΝ N 27 δι] ΔΙϹ⌒ P 28 ΓЄΝЄϹϹ\.ΚΑΘ/. P 30 ΑΝΑΚΟΥΤΑΙΔΟ N, ΥϹΑΙ P^c 31 σορ] ЄΟΝ N, ΑΠЄ⌒ΙΤΗΝΙЄΟΡ‾ P 32 λο] ΑϹ N 33 αρτο] ΑΙΤΙ N 34 αι] ΑΓ∪ N

17 Timaei nomen aut hic aut 22 necessarium Athenaei ope supplevi. cf. Wilam. Ant. p. 46. contra Gomp. summam Crateri exprobrationis subsequi ratus *τί (δή ποτε) τοῦτον ἔ(πεμψαν.* quae tamen minus congruunt cum litteris et paragraphi loco 18 sqq. *ἐξήλεγξε* Buech. supplevit, reliqua ego: quae si recte interpretati sumus, Epitimaeum suspiceris irritorum Phrynae Laidisque temptaminum (L. D. IV 7) haud certe ignarum amores quosdam Xenocratis esse odoratum, etenim castitatis 'coargui' non poterat. iam optime se applicant quae super compotore capacissimo ilico tradentur 22 *γράφουσι δέ τινες* Buech. 23 supplevi 27 suppl. Buech. 28 sqq. Buechelero opitulante supplevi, attamen diei festo qui trium testium consensu nominatim indicatur ego non magis locum dare possum quam ille Dionysio cenae patri. dubitanter 26 *Δι)ονύ(σιος* Gomp. 33 sq. supplevi, de potationis loco cf. Wynpersse de Xenocr. p. 18 34 sqq. coll. IV. XIII. XIV. XV super. post Buechelerum tractavit Gomp. Polem. p. 143 sqq. 35 *ἐπιδημοῦντας* suppl. Gomp.

35 sqq. Athen. X p. 437 b *Τίμαιος δέ φησιν* (FHG. I 225) *ὡς Διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χοᾶ ἆθλον ἔθηκε στέφανον*

ΝΟΜΕΩΝΤΩΝΠ . . . . Ι . ϽΓ	*νομέ⟨ν⟩ων τῶν π(ινόντ)ων*
. . ΑΤΟΝΧΟΝϹΕΙϹ . . . ΧϹΘΗ	*ἑκ)ατὸν χό(ε)ς εἰσ(ηνέ)χ[σ]θη-*
Ι . ΝΧΡΥϹΟΗϹΙΠΟΤΩΙ . Τ . . / .	*σα)ν χρυσοῖ τῶι πότωι (ὑ)πὸ (τῶν*
ΠΑΙΔΩΝΚΑΙΠΑΡΑ⁻Ε . ΕΝΤϹϹ	*παίδων, καὶ παρατε(θ)έντος*
ΕΝΟϹΕΚΑϹΤΩΙΠΛΗΡϹ . . ΥΙΝΟΥ	*ἑνὸς ἑκάστωι πλήρο(υς ο)ἴνου*
ΧΔΙ ΧΡΥϹΟΥϹΤΕΦΑ . . . ΜΕΓ . ΛΟΥ	*καὶ χρυσοῦ στεφά(νου) μεγ(ά)λου*
ΤΕΚΑΙΚΑΛΟΥΤΕΘΕΝΤΟϹΕΙϹ	*τε καὶ καλοῦ τεθέντος εἰς*
ΤΟΜΕϹΟΝΕΠΙΤΡΙΠΟΔΙΟΥΤΩΙ	*τὸ μέσον ἐπὶ τριποδίου τῶι*
ΠΡΩΤΩΙΠ . . . ΙΤΙΤΟΓΕΙΝ . .	*πρώτωι π(ιόν)τι τὸν οἶν(ον*
ΔΩϹΕΙΝΕΦΗΚΑΙΝΙΚΥϹΑϹΤ .	*δώσειν ἔφη· καὶ νικ(ή)σας Ξ(ε-*
ΝΟΚΡΑΤΗϹΕΛΑ . . ΝΑΤ	*νοκράτης ἔλα(βε)ν αὐ(τὸν κά-*

---

36 ΕΩΝ etiam N 37 ΧΕ . Ϲ N 38 Τ.] ΚΟ N 39 ΤΕΠΕΝ-ΤΕϹ N 40 f. ΝΩΙ N 42 *εἰς*] ΕΠΙ N 44 ΤΙΤΟΥΤ N, ΤΟΝΟ P

in O itidem deest scholium litteris minutis scriptum quod N exhibet in marg. inf.

ΠΥϹΤΕΟΡΗΤΗ . . . ΚΑΤ; ego in P legi ΠΡΥϹΥΕΟΑΠΗ . . . ΚΑ,
Η   Η

Cr.: ΔΗ . . . . . ϽΙΠΥϹΥΘΟΛΗϹΗ (Ϲ supra)
⁻ . . . . . . ΝΟΝ . . . . . ΑΙ
ΕΥ . . Ι

---

36 sqq. suppl. Gomp., *χόας* agn. Buech.* 37 *ἑκατὸν* suppl. Buech.* 38 corr. et suppl. Gomp. 39 suppl. Buech.* 40 suppl. Gomp. 41 suppl. Buech.* 42 *εἰς* corr. idem 44 *πιόντι* suppl. idem. *τοῦτον* ex N Gomp., ego vestigia in O servata premens *τὸν οἶνον* malui 45 corr. Gomp., 46 suppl. idem

---

χρυσοῦν, καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπιε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ λαβὼν τον χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἑρμῇ τῷ ἱδρυμένῳ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐπέθηκεν, ᾧπερ εἰώθει καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἑκάστοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους ἑσπέρας ἀπαλλασσόμενος ὡς αὐτόν· καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐθαυμάσθη. Aelian. v. h. II 41 *καὶ ἐκ Διονυσίου δὲ τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ προὔκειτο ἆθλον τῷ πιόντι πλεῖστον στέφανος χρυσοῦς. καὶ ἐνίκησε Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, καὶ τὸν στέφανον λαβών, ὅτε ἐπανῄει μετὰ τὸ δεῖπνον, τῷ Ἑρμῇ τῷ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστῶτι ἐπέθηκεν αὐτὸν κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἔμπροσθεν ἡμερῶν· καὶ γὰρ καὶ τοὺς ἀνθινοὺς καὶ τοὺς ἐκ τῆς μυρρίνης καὶ τὸν ἐκ τοῦ κιττοῦ καὶ τὸν ἐκ τῆς δάφνης ἐνταῦθα ἀνέπαυσε καὶ κατέλιπε.* L. Diog. IV 8 *χρυσῷ στεφάνῳ τιμηθέντα ἐπάθλῳ πολυποσίας τοῖς Χουσὶ παρὰ Διονυσίῳ ἐξιόντα θεῖναι πρὸς τὸν ἱδρυμένον Ἑρμῆν, ἔνθαπερ τιθέναι καὶ τοὺς ἀνθινοὺς εἰώθει.*

O.

Col. IV. (16. 733 O. 165 N.)

ΠΙΤΟΝΕΡΜΗΝΑΙΓΘΘΙΤΟΚΑ		πὶ τὸν Ἑρμῆν ἀπ̣έ̣θ(ε)το, κα-
ΘΑΠΕΡΕΙѠΘΕΙΤΟΥϹ.ΝΘΙ		θάπερ εἰώθει τοὺς (ἀ)νθι-
ΝΟΥϹΔΙΑΔΟΘΕΙϹΗϹΔΕ.ΗϹ		νούς· διαδοθείσης δὲ (τ)ῆς
ΠΡΑΚΕΜΙϹΕΘΑΥΜΑϹΘ.ˀΜΑΛ		πράξεως ἐθαυμάσθ(η) μ̣ᾶλ-
ΛΟΝΟΤΟΥΡΥϹΙΟΝΥΠ...Δ̄ѠΝ		λον ὁ τὸ χρυσίον ὑπ(ερι)δὼν
ΤΟΥΤΙϹΑΥΤΑΠΑΓΕϹΙ.ΥΑΚ.		τοῦ τ(ο)σαῦτα πα(ρ)εσ(κε)υακ(ό-
ΤΟϹΑΥΘΗΜΕΩΟΝΝΑ... Ο Ϲ ΑΟΔΟΥ		τος αὐθημερόν. μαθ(ητ)α(ὶ) δ' (α)ὐ-
⁻ΟΥΔΕΡΟΛΙΤΑΙΓΕ.... ΓΝΑΙΕΠ		τοῦ φέρονται γε(γονέ)ναι· Ξ̣ε-
ΝΟ.ΡΑΤΗ....ϹΥ..... ΥΖΕ ΟΙ		νοκράτης (ἅμα) συ(γγενὴς ὤν),
ΜΗΠΡѠΝΚΑ.........		Μήτρων κα(ὶ) ...... (καὶ Ἀ-
ΔΕΙΜΕΝΤ........	ΤΙѠ..	δείμαντος (καὶ Φιλισ)τίω(ν
ΚΑΙΚΡΑΤΗ.......	ϹΘΕΝ..	καὶ Κράτης Ἀ̣(ντι)σθέν̣(ης? τε
ΜΕϹΗ.........	Τ.ΝΟϹΕ..	Μεσήν(ιοι? καὶ ὁ Λεον)τ(ῖ)νος Ὀ̣(λυμ-

IV. 4 (ΠΡΑΗΦѠϹ N), ΠΡΑΞΕѠϹ P 5 ΜΙΟΥΤΙΟΝΥΠ N 7 να] ΔΙΑ N. sub ΗΜΕˀΟΝ.ˀΙΑΘ in P leguntur Ϲ.ΚѠΟΥΚΑΙΔΙ (Ѡ = Η)

Pc:

ΤΟΥϹ)ΕΡΟΛ.ΤΑΙ
ΝΟΚΡΑΤΗϹ
ΜΗΤΡѠΝΚ
ΔΕΙΜΑΝΤΟ̣Ϲ
ΚΑΙΚΡΑΤΗϹΑ
ΜΕϹΗΝ
ΠΙΑΔΗϹΙ
ΜѠΝ
ΞΛΤΟΤΗ (sic)

frustulum dextram partem vv. 11—15 continens col. tertiae in O adhaeret

8—33 desunt in N

IV. columnam VIIIvae subiunxit Buech.*, XIIImae praemisit Gomp. Jen. p. 604, Pol. 143. 1 ἀπέθετο suppl. Buech.* 4 πράξεως rest. Buech.*, idem μᾶλλον suppl. 5 ὑπεριδών suppl. Gomp. 6 παρεσκευακότος suppl. Gomp. 7 αὐθημερόν participio adiunxi (cf. VIII 29). quae sequuntur rest. Gomp. (λέγονται Pol. p. 143) 9 e Diogene supplevi 10 sq. Μήτρων, Ἀδείμαντος agn. Gomp. (cf. L. Diog. IV 41, Gomp. Krit. Beitr. VII p. 10). Philistionem debeo epistulae Plat. II 314d, reliqua nomina etiam magis incerta

IV. 8 L. Diog. IV 15 homonymorum philosophi tertius συγγενὴς ἅμα καὶ πολίτης τῷ προειρημένῳ φιλοσόφῳ Arsinoetici auctor, praeterea τέταρτος φιλόσοφος.

ΠΙΑΔΗ .... |..ΑΙΡ.	*πιάδης? (καὶ ..... κ)αὶ Π(ολέ-*
ΜѠΝΑ .... |ЄΠЄΙ..	*μων Ἀ(θηναῖος). ἐπεὶ (δὲ διεδέ-*
ΞΑΤЄΤΗ	*ξατο τὴ(ν σχολὴν ....*
* * *	* * *
POLEMO ....ЄΦ....ЄΡΑ	*........ἔφ(ηβος?) ερα*
........ΝΗ.....ΤΑ	*...... λι)νῆ(ν ἐσθῆ)τα?*
ΚΑΙΤΟΥΡΑΝ ....ѠΝ	*καὶ κουρὰν .... ων*
ΑΤЄΖΟΙΟΥΤѠ ......ΝѠC	*ἅτ' ἐξ Οἴου τῶ(ν δήμων ὤ)ν, ὥς*
ΚΑΙΓΑ	
ΦΗCΙΝΤΛΙΤΗ ......CΔЄΦΙ	*φησιν ὁ Ἀντίγ(ονος, υἱὸ)ς δὲ Φι-*
ΛΟCΙΚΑΤΟΙΤѠΝΠΡѠΤѠΝ	*λοστράτου τῶν πρώτων*

34 ΚΟΥCΑΝ N, ΚΟΥΓΑΝ P 35 ЄΞΟCΥΤ N, ΗЄΞΟΙ ΟΥΤѠ P[c] 36 ΦΗCΙΝ\ΑΙΤ N, ΦΗCΙΝΓ.ΝΤЄ.ι.ι P 37 ΟCΠΑ.ΟΥ N. de p vide praef. §. VIII.

14 *Πολέμων* rest. Gomp. *Χαιρήμων* supplerem, cuius nominis hominem *φίλοινον* Ephippus comicus carpit frg. 9 (255 K.), idem qui in Naufrago (257) trossulum *τῶν ἐξ Ἀκαδημείας τινά* tam belle depingit, nisi successoris mentio inevitabilis videretur 15 *τὴν σχολὴν διεδέξατο* suppl. Gomp. p. 144 de Polemone quidem cogitans et ex N *ἔτη (γεγονώς)* recipiens: vide tamen an quindecim fere versuum nunc quidem evanidorum argumentum fuerit Xenocratis principatus, quode praeter electionem (VI 43) et discipulorum indicem nihildum est prolatum: *ἐπεὶ (δὲ διεδέ)ξατο τὴ(ν Σπευσίππου σχολήν, ἀφηγήσατο αὐτῆς πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη*, ut Diogenis verbis utar: deinde talia *τῶν δὲ μαθητῶν αὐτοῦ Πολέμων ἦν ἐπισημότατος, ὃς καὶ ὕστερον ἐγένετο διάδοχος αὐτοῦ.* 34 ab N profectus Buech.* res admiscet ab hoc loco alienas, immo agi videtur de Polemonis aliorumve epheborum simplici ornatu capillisque recisis 35 supplevi Diogenis lectione adhibita quamvis leviter corrupta: Oeum intellego Ceramicum tribus Leontidis 36 abhinc **Antigoni** Carystii memoriam Gomp. Anz. p. 41, Jen. p. 603, Pol. p. 142, et Wilam. Ant. p. 55 sospitavere. — *υἱὸς* s. *πατρός* suppl. Gomp, illud praetuli. *καὶ γὰ(ρ* correctoris? 37 *Φιλοστράτου* corr. Gomp.

IV. 35 sq. L. Diog. IV 16 *Πολέμων Φιλοστράτου μὲν ἦν υἱός, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Οἴηθεν* (cf. tamen Harpocrat. s. v. *Οἴον*: *οἱ δὲ δημόται ἐλέγοντο ἐξ Οἴου. ἄλλοι δ' ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἴηθεν*).

Suid. s. v. *Πολέμων*: *Πολέμων Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους τοῦ Πλάτωνος διαδόχου καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς Ἀκαδημίας.* alterum patris nomen errori proclivi deberi, cum Polemo **Philocrate** archonte obiisse perhibeatur col. *Ω* 4, Gomperzii opinio est Jen. p 603*.

ΑΡΗΜΑΙѠΝΕΔΕΓΕΤΟΔΕΙΝΑΙ	Ἀθηναίων, ἐλ̣έγετο δ' εἶναι
ΤѠΝ.ΤΙΤΙΝΑΧΡΟΝΕΝΑΡΝΑ	τῶν (ἐ)πί τινα χρόνον ἁρμ̣α-
..ΤΡΟΦΗϹΑΝΤѠΝΤ..ΡΕΙ	το)τροφησάντων. ἱ(στο)ρεῖ-
⁻ΑΙΔΕΚΛ.ΝΕΑΝΙΚѠ.ΑΚ....	ται δὲ κα̣(ὶ) νεανικῶ(ς) ἀκ(ό- λασ-
ΤΙϹΓΕ....ΑΙΤΗΝΠΡѠ... Ο.	τ(ο)ς γε(νέσθ)αι τὴν πρώ(την,
l. XIII. .....ΚΑΙΔΙΑ..ΥΚΕΡΑΙΙΕΙ	ὥστε) καὶ διὰ (το)ῦ Κεραμει-
. 742 O. 74 N.) .....ΠΕΜϹϹΥΟΝΤΑΚѠ	κοῦ πο)τε μ̣εθ̣ύοντα κω-
ΜΕ ...ΑΙΜΕΘΗΡΑΝΦΥΓΕΙΝ	μάσ)αι μεθ' ἡμέραν· φυγεῖν
..ΛΙΚΗΝΑΙϹΧΡΑΝΚΑΚѠϹ	δὲ) δ̣ίκην αἰσχρὰν κακώ[σ]-
ΕϹΟϹΥΦΟΤΗϹΓΥΝΑΙΚΟϹΕΙΝΑΙ	σ)ε(ω)ς ὑ̣πὸ τῆ̣ς γυναικός· εἶναι

38 ΑΙΗΝΑ..Ν N, ΑΘΗΝΑ·()Ν P 39 ΧΕϹΝΟΝ N 40 ΕΙΠΟΦ..ΑΝ. ѠΝΙ N 41 ΟΓΙΔΕ N

38 *Ἀθηναίων* eqs. usque ad col. fin. suppl. Gomp.

38 sqq. L. Diog. IV 17 *φησὶ δὲ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τοῖς βίοις τὸν πατέρα αὐτοῦ πρῶτόν τε εἶναι τῶν πολιτῶν καὶ ἁρματοτροφῆσαι.*

XIII. 1 ΡΑΓ//ΕΙ P 3 Μ.ΓΗΡΑΝΨΥΓΑΙΝ N (ΜΕ) 5 εσ] ΦΟ N ΙΠΟ P

XIII. 'mirifice haec Polemonis notatio cum Diogene conspirat, sive ordinem respicis sive ipsa enuntiata, qua re non quidem Diogenea ex hoc libello, id quod Spengelio visum est, sed eodem tamen fonte utriusque narrationem emanasse liquet' BVECH.*

1 sqq. suppl. Gomp. locum Luciani indicavit Wilam. Ant. 63, ceterum de eiusdem in verbis restituendis ope secus existimans 3 Alcibiadem apud Lys. XIV 24 *κωμάζοντα μεθ' ἡμέραν* comparat Gomp. — *μετ' ἡμέραν* Wilam. l. l., attamen psilosin lectioni manifesto falsae in N debet. *φυγεῖν* eqs. e Diog. suppl. Buech.* — mendose columnam exhibet qui a Buecheleri recensione pendet Maass de biogr. p. 138

XIII. 1 sqq. Luc. bis accus. 16 *τὸν Πολέμωνα ἐκεῖνον, ὃς μεθ' ἡμέραν ἐκώμαζε διὰ τῆς ἀγορᾶς μέσης ψαλτρίας ἔχων καὶ καταδόμενος ἕωθεν ἐς ἑσπέραν, μεθύων ἀεί κτλ.* cf. 17 *περιῄει γὰρ ὁ κακοδαίμων ἕωθεν ἐστεφανωμένος κραιπαλῶν διὰ τῆς ἀγορᾶς μέσης.*

3 sq. L. Diog. IV 17 Antigono auctore *φυγεῖν δὲ τὸν Πολέμωνα καὶ δίκην κακώσεως ὑπὸ τῆς γυναικός, ὡς μειρακίοις συνόντα.*

5 sqq. L. Diog. IV 16 *νέος δ' ὢν* Polemo *ἀκόλαστός τε καὶ διακεχυμένος ἦν οὕτως ὥστε καὶ περιφέρειν ἀργύριον πρὸς τὰς ἑτοίμους λύσεις τῶν ἐπι-*

ΓΑΡΦΙΚΟΠΑΙΔΑΚΑΙΦΙΛΟΜΕΙ
ΡΑΚΙΟΝΟCΓΕΠΕΡΙΕΦΕΡΕΝΟ
ΜΙCΜΑΠΑΝΤΟΔ.ΤΟΝΙΝΑΤWΙ
CΥΝΑΝΠ..ΑΝΤ.....ΙΑΙΠΡΟ
ΧΕΙΡWCΕΧΗΙ·ΘΗ.ΕΝΘΕΙCΔΥ

γὰρ φιλόπαιδα καὶ φιλομει-
ράκιον, ὅς γε περιέφερε νό-
μισμα παντοδ(α)π̣όν, ἵνα τῶι
συναντ(ή̣σ)αντ(ι χρῆσθ)αι προ-
χείρως ἔχηι· θηραθεὶς δ' ὑ̣-

6 ΦΙΛΟ N ut P 7 ΡΑΙCΟΝ N, ΡΑΚΙΟΝ aperte P 'inter ΟCΓΕ et ΟCΤΕ fort. eligendum, sed illud probabilius' Cr. 10 ЄΗ..ΘΕΙCΑΥ N

6 φιλόπαιδα et φιλομειράκιον Sp. 8 παντοδαπόν suppl. Buech.* 9 suppl. Buech.* 10 θηραθεὶς δ' ὑπὸ agn. Buech.* cf. etiam Olympiod. v. Plat. 4, 24 Did.

θυμιῶν· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς στενωποῖς διέκρυπτεν. καὶ ἐν Ἀκαδημείᾳ πρὸς κίονί τινι τριώβολον εὑρέθη προσπεπλασμένον αὐτοῦ διὰ τὴν ⟨del. Wil. p. 63, fort. τιν'⟩ ὁμοίαν τῇ προειρημένῃ πρόφασιν.

10 id. ibid. καί ποτε συνθέμενος τοῖς νέοις μεθύων καὶ ἐστεφανωμένος εἰς τὴν Ξενοκράτους ᾖξε σχολήν· ὁ δὲ οὐδὲν διατραπεὶς εἶρε τὸν λόγον ὁμοίως· ἦν δὲ περὶ σωφροσύνης. ἀκοῦον δὴ τὸ μειράκιον κατ' ὀλίγον ἐθηράθη καὶ οὕτως ἐγένετο φιλόπονος, ὡς ὑπερβάλλεσθαι τοὺς ἄλλους καὶ αὐτὸς διαδέξασθαι τὴν σχολήν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἕκτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος.

Plut. de adul. et am. XXXII ὁ γοῦν Πλάτων ἔλεγε νουθετεῖν τῷ βίῳ τὸν Σπεύσιππον· ὥσπερ ἀμέλει καὶ Πολέμωνα Ξενοκράτης ὀφθεὶς μόνον ἐν τῇ διατριβῇ καὶ ἀποβλέψας πρὸς αὐτὸν ἐτρέψατο καὶ μετέθηκεν.

Epictet. diss. III, 1, 14 τινά ποτ' ἀκούω Πολέμωνα ἐξ ἀκολαστοτάτου νεανίσκου τοσαύτην μεταβολὴν μεταβαλεῖν. IV, 11, 30 Πολέμωνος ἥψαντο οἱ λόγοι οἱ Ξενοκράτους ὡς φιλοκάλου νεανίσκου.

Themist. or. XXIV, 303 D Hard. ὅ γε Πολέμων Ἀττικός, ὁ κώμοις τε καὶ αὐλοῖς καὶ μέθαις πολλὰ πρότερον ἐντρυφήσας, ὅτε τὴν Ξενοκράτους σύνοικον φιλοσοφίαν προσέβλεψεν, αὐλοὶ μὲν ἐκεῖνοι φροῦδοι καὶ κῶμοι καὶ ἔρως ὁ πάνδημος τῆς Πολέμωνος ἐκπεσόντες ψυχῆς ἠμελήθησαν· ὁ δὲ ἔρωτα τὸν καθαρώτατον τῆς φιλοσοφίας ἀντιλαβὼν εἰς τοσοῦτον τῷ πόθῳ προὔκοψεν ὥστε καὶ τελεταῖς τοῦ θεοῦ τιμηθῆναι.

Horat. sat. II, 3, 250 sqq. (cf. Fronton. epist. I 8, p. 23 sq. Nab.)

Si puerilius his ratio esse evincet amare,
nec quicquam differre, utrumne in pulvere, trimus
quale prius, ludas opus, an meretricis amore
sollicitus plores: quaero, faciasne quod olim
mutatus Polemo? ponas insignia morbi,
fasciolas, cubital, focalia, potus ut ille
dicitur ex collo furtim carpsisse coronas,
postquam est inpransi correptus voce magistri?

Valer. Max. VI, 9, ext. 1 (316, 27 Kpf.) perditae luxuriae Athenis adulescens Polemo, neque inlecebris eius tantum modo, sed etiam ipsa infamia gaudens,

ΤΟΞΕΝΟΚΡΑΤΟ\ .ΚΑΙϹΥϹΤΑ	*πὸ Ξενοκράτου(ς) καὶ συστα-*
. . ΙϹΑΥΤΩΙΤΟϹΟΥΤΟΜΕΤΗΡ	*θε)ὶς αὐτῶι τοσοῦτο μετήλ-*

12 ΜΕΤΗΝ N, ΗΛ P

11 *συσταθεὶς* suppl. Gomp. Wilam. l. l.

cum e convivio non post occasum solis, sed post ortum surrexisset domumque rediens Xenocratis philosophi patentem iannam vidisset, vino gravis, unguentis delibutus, sertis capite redimito, perlucida veste amictus refertam turba doctorum hominum scholam eius intravit. nec contentus tam deformi introitu consedit etiam, ut clarissimum eloquium et prudentissima praecepta temulentiae lasciviis elevaret ⟨macularet mgo. A⟩. orta deinde, ut par erat, omnium indignatione Xenocrates vultum in eodem habitu continuit omissaque re, quam disserebat, de modestia ac temperantia loqui coepit. cuius gravitate sermonis resipiscere coactus Polemo primum coronam capite detractam proiecit, paullo post brachium intra pallium reduxit, procedente tempore oris convivalis hilaritatem deposuit, ad ultimum totam luxuriam exuit uniusque orationis saluberrima medicina sanatus ex infami ganeone maximus philosophus evasit. peregrinatus est huius animus in nequitia, non habitavit.

Orig. c. Cels. I 64 *ὡς ἡ ἱστορία φησίν, ἀπὸ οἰκήματος αὐτὸν* (Phaedonem) *μετήγαγεν εἰς φιλόσοφον διατριβὴν ὁ Σωκράτης· ἀλλὰ καὶ τὴν Πολέμωνος ἀσωτίαν τοῦ διαδεξαμένου Ξενοκράτην κτλ.* — III 67 *τίς δὲ τὸν μετὰ αὐλητρίδος καὶ κωμαστῶν τῶν συνασωτευσαμένων εἰσβαλόντα εἰς τὴν τοῦ σεμνοτάτου Ξενοκράτους διατριβήν, ἵν' ἐνυβρίσῃ ἄνδρα, ὃν καὶ οἱ ἑταῖροι ἐθαύμαζον, οὐ φήσει πάντων μιαρώτατον εἶναι ἀνθρώπων; ἀλλ' ὅμως ἴσχυσε λόγος . . . ὥστε . . . τὸν Πολέμωνα, ἐξ ἀσώτου γενόμενον σωφρονέστατον, διαδέξασθαι τὴν τοῦ διαβοήτου ἐπὶ σεμνότητι Ξενοκράτους διατριβήν.*

Augustin. contra Iul. Pel. I, 7, 35 mallem, fili Iuliane, ut iuventute meliore atque fortiore te vinceres . . . et sicut Polemo, luxuriae coronis sensim capite detractis eisque abiectis, manum pallio subdidit, os et vultum formavit ad verecundiam, ad extremum totum se illi, ad quem deridendum venerat, discipulum tradidit: sic et tu . . . tanquam coronas ebriosorum abiceres laudes Pelagianorum . . . tuumque pectus veritate complendum non Platonico Xenocrati, sed . . . Domino Christo . . . traderes.

Idem epist. 144, 2 Xenocrates Polemonem, ut scribitis ⟨ad Cirtenses epist. data est⟩ et nos ex illis litteris recordamur, de fruge temperantiae disputando non solum ebriosum, verum etiam tunc ebrium ad mores alios repente convertit.

12 sqq. L. Diog. IV 17 Antigono auctore *τοσοῦτον δὲ ἐπιτεῖναι τὸ ἦθος ἀρξάμενον φιλοσοφεῖν, ὥστ' ἐπὶ ταὐτοῦ σχήματος τῆς μορφῆς πάντοτε μένειν· ἀλλὰ καὶ τὴν φωνὴν ἀναλλοίωτος ἦν.*

Athen. epit. II 44 e *Πολέμων δ' ὁ Ἀκαδημαικὸς ἀρξάμενος ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν ὑδροπότησε μέχρι θανάτου, ὡς ἔφη Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος* (p. 66 Wilam.).

Suid. s. *Πολέμων: ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσωτος, εἶτ' ἐφιλοσόφησεν.*

id. s. *Διογένης* c: '*τί χρὴ περὶ τῆς ἀνδρίας Διογένους λέγειν, τῆς πραότητος Ξενοκράτους, ... Πλάτωνος σεμνότητος, Πολέμωνος ἐγκρατείας;*'

. ΑΞΕΚΑΤΑΤΟΝΒΙ . ΝΩCΤΕ
ΜΗΤΕ
ΜΗΔΕΠΟΤΕΤΗΝΤ . ΥΠΡΟCΩ
ΠΟΥΦΑΝΤΑCΙΑΝΔΙΑ . . CΑΙ
ΚΑΙCΧΕΙCΙΑΛΛΟΙCΤ . . . . Μ .
ΤΕΤΟΝΤ . ΝΟΝΤ . CΚΑΙ . . .
. \ΛΑΤΑΥΤΑ\Α . ΥΛΑΥΤ . . .
. . ΝΔΥCΑ . . ΩΤΕΡ . Ν . . . .
. . . . CΦΙ . ΑΤΤ . . .
. . . . <ΑCΔΕΔΙΗ . . .
Κ . . ΑΙCΩΝΛΥΤΤΩ . . ΩΝ
ΕΠΕΝΕΧΘΗΝΑ . . . .
ΓΝΥΑΝΑΥΤΟΥΛ . . . . ΟΥ .
ΜΕΝΑΛΛΟΥCΤΥΞΟΝΕ . . . .
ΚΟΤΑCωΡΑΙ . . . .
ΠΗΝΑΙ¯ΟΝΔ . . . .
¯ . ΝΟΥΤΕΓQ . . . .
. . . . . . ΝΟ . . . .
ΑΛΛΟ . . . .
ΝΟΜ . . . .
¯ΕΙΝΚ . . ΤΗ . . . .

λ)αξε κατὰ τὸν βί(ο)ν, ὥστε
μηδέποτε μήτε τὴν τ(ο)ῦ προ-
σώ-
που φαντασίαν δια(λῦ)σαι
καὶ σχέσι(ν) ἀλλοι(ῶσαι) μ(ή-
τε τὸν τ(ό)νον τ(ῆ)ς (φωνῆς,
ἀλ)λὰ ταὐτὰ (δ)ια(φ)υλάτ̣τ(ειν
κ)ἂν δυσα̣(νι)ώτερ(ο)ν (ὄντα·
μάλιστα δ)ὲ̣ φυ̣(λ)άττ(εσθαι
μὴ σκύλ)ακας δεδίη(ι· καί ποτε
κ(ύν)α (τ)ῶν λυττώ̣(ντ)ων
ἐπενεχθῆνα(ι καὶ τὴν ἰ-
γνύαν αὐτοῦ δ̣(ιασπάσαι· τ)οὺ(ς
μὲν (ο)ὖν ἄλλους τυ(χ)ὸν ἑ(ωρα-
κότας ὡρα(κιᾶσαι ἢ ἀνατρα-
πῆναι, τ̣ὸν δ(ὲ δεδ)η(γμένον αὐ-
τ(ὸ)ν οὔτε τ̣ὸν̣ (τόνον με-
ταβαλεῖ)ν ο(ὔτε τὴν σχέσιν
ἀλλο(ιῶσαι φιλοσόφου
νομ(ίζοντ' εἶναι τὸ ἀταρακ-
τ̣εῖν· κ(αὶ) τη . . . .

15 ΤΟΥΡΑΝ N. CΑΙ P clare 16 CΧΕΙ . ΑΛ N. μ] Ω N 19 ΑΝΔΥ . . . ΟΙΤΕΙ . Ν N, de Ω quod O habet haesito, P certo legi 21 ΕΚΑC P^c, IN prima litt. mihi Α visa (ʎ) 22 ΛΥΚ . . . . Ω N 25 ΑΛΛΟΥCΤΙΝ N, ΑΥΝ sive ΑΙΝ leg. Cr. 27 ΟΝΔ . . . . . Η N 28 post ΓΟ litterae Ν umbram agnoscere mihi videbar 28—30 vac. in N

---

14 sq. *προσώπου φαντασίαν* corr. Buech.* *διαλῦσαι* suppl. Gomp. dubitat Arnim 16 *σχῆμα* ex N Buech.*, ego *σχέσιν* corr. *ἀλλοιῶσαι* suppl. Gomp. 17 *τὸν τόνον τῆς φωνῆς* e Gomp. coni. interim scripsi 18 *ἀλλά* suppl. Buech.*, *διαφυλάττειν* Gomp. 19 *κἂν* ego supplevi, cetera Buech. 20 sq. supplevi 21 *φένακας* Buech. propter ea quae sequuntur canes ponere malui: adultiores quoque *σκύλακες* audiunt Platoni Parm. 128 c 22 suppl. Gomp. 23 sq. *ἰγνύαν αὐτοῦ* suppl. Buech.* *διασπάσαι* e Diogene supplevi *τοὺς* suppl. Gomp. 25 *οὖν* ex N restitui et *τυχὸν ἑωρακότας ὡρακιᾶσαι* supplevi 26 *τραπῆναι* suppl. Gomp., unde *ἀνατρ.* ego 27 *δεδηγμένον* ego supplevi, *αὐτὸν* Gomp. 29 sqq. supplevi

---

22 sqq. L. Diog. IV 17 Antigono auctore ⟨v. Wilam. p. 55⟩ *κυνὸς γοῦν λυττῶντος καὶ* ⟨del. Wil. p. 64⟩ *τὴν ἰγνύαν διασπάσαντος μόνον μὴ ὠχριᾶσαι· καὶ ταραχῆς γενομένης ἐπὶ τῆς πόλεως πυθομένων τὸ γεγονὸς ἄτρεπτον μεῖναι.*

ΤΗΝΟΥΤΟ	την ουτο . . . .
. ΑΙΠΑΡΕΚΑ	κ)αὶ παρεκα(λεῖτο? καὶ ἄσ-
. ΕΝΟΝΕ	μ)ενον ἐ(νεγκεῖν ἐξ ἴσης, εἴ-
ΤΕΤΟΥC . . ¯ΟΥ . . . . . ΤΕ	τε τοὺς (ἀκ)ου(στὰς εἴ)τε (τοὺς
ΥΠΗΝΑΝΤΙΟΥCΘΡWΙΗCΚΡΑ-ΤΟΥΝ	ὑπ(ε)ναντίους ὁρώιη[ς] κρα-τοῦν-
. ΑCΕΝΤΕΤΕΙCΘΕΑΤΡΟΙCΑΠΑ	τ)ας· ἔν τε τοῖς θεάτροις ἆπα-
. . ΚΛΕΗCΘΑΙΤWΝΑΛΛWΝ	θῆ) καθῆσθαι, τῶν ἄλλων
Δ ꟿCΘΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝWΝΤΟΙC	ἀν[σ]θυποφερομένων τοῖς
ΛΟΓΙΜΕΝCΙCΦΑΙΝΕΤΑΙΔΕΚΑΙ	λ(ε)γ(ο)μένοις. φαίνεται δὲ καὶ
ΤΗΙΦΙΤΕΑΝΓΕ . ΑΓΗ . . . ΤΟ	τὴ(ν) ἰ(δ)έαν γε(γονέναι ὑ)πό-
ΚΡΑΔΥCΜΕΝΕΧWΝΑCΓΕΝΝΑΙ	β)ρα(χ)υς μέν, ἔχων δὲ γενναῖ-
ΕΝΚΑΙΤΑ(ΤΗΑΙC)ΛΥΘΑΔΙΑΝΚΑΙΞΗ	ο)ν καὶ ταῖς αὐθαδίαν καὶ ξη-
ΙΟΤΗΤΑΓΡΑΦΑΙCΕΜΦΑΙΝ . .	ρ)ότητα γραφαῖς ἐμφαιν(ού-

37 ΟΡ . . Η ΚΡ- Ν, ΦΙΗC P^c (C sub operculo adhuc latuit) 38 ΤΟΙC P (ΤΕΙC apographa) 40 ΕΤΟΦ- Ν, Ε'ΠΟΦΕΡ P^c (prius Ε operculum), ego nihil nisi ΕΤΑ (v. O) deprehenderam 41 ΓΙΜΕΝΟΙC N 42 Ε . . ΕΝ . Ε . ΑΤ . . . ΠΟ N

---

35 sq. supplevi 39 ἀπαθῆ (olim ἀπαθῶς) suppl. Buech., καθῆσθαι rest. Gomp. 40 corr. Gomp., συμπεριφερομένων Wilam. Ant. p. 64 41 λεγομένοις Buech. duce suppl. Roeper p. 24 42 suppl. Gomp. 43 ὑπόβραχυς suppl. Gomp. 44 αὐθαδίαν corr. Gomp., cf. Diog. 45 ξηρότητα suppl. Gomp. γραφαῖς suppl. Buech.*, ἐμφαινούσαις Wilam. l. l. Gomp.

---

38 sqq. ibid. ἔν τε τοῖς θεάτροις ἀσυμπαθέστατος ἦν. (18) Νικοστράτου γοῦν ποτε τοῦ ἐπικαλουμένου Κλυταιμνήστρα ἀναγινώσκοντός τι τοῦ ποιητοῦ αὐτῷ τε καὶ Κράτητι, τὸν μὲν συνδιατίθεσθαι, τὸν δ' ἴσα καὶ μὴ ἀκοῦσαι.

43 ibid. ἦν οὖν ἀστεῖός ⟨ἀσόλοικός conl. col. XIV 8 Wilam. p. 65⟩ τις καὶ γενναῖος, παρῃτημένος ἅ φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου, ⟨frg. 130 K.⟩ 'ὄξωτα καὶ σιλφιωτά' (19) ἅπερ, ὡς ὁ αὐτός φησι, καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.

44 sqq. ibid. 18 ὅλως ἦν τοιοῦτος οἷόν φησι Μελάνθιος ὁ ζωγράφος ἐν τοῖς περὶ ζωγραφικῆς ⟨FHG. IV 445⟩. φησὶ γὰρ δεῖν αὐθάδειάν τινα καὶ σκληρότητα τοῖς ἔργοις ἐπιτρέχειν, ὁμοίως δὲ κἂν ⟨καὶ Wilam. p. 64⟩ τοῖς ἤθεσιν.

O.

Col. XIV. (26. 743 O. 175 N.)	CAIC	σαις (ἐοι)κ(ὸς π)ᾶ(ν ἦ)θος . ορ̣ο̣ι̣ς
	ΠΟΛΙ⁻ΙΚΗ . . ЄΝΝΟΤΗΤΙΚЄΚΟC	πολιτικῇ(ι σ)ε̣μνότητι κεκοσ-
	ΜΗΜЄΝΟЄ (N supra Є) . ΔΥΛCЄΡΑΙΝЄΔЄΚΑ .	μημένον. (ἐ)δυ(σχ)έραινε δὲ κα(ὶ
	ΤΩΙ . ЄΤЄ . . . ΜΗΝΑΝΑΓΟΥ	τοῖ(ς) εἰς (ἀδύν)α̣τ̣' ἀνάγου-
	CΙΤΑCЄΡѠΤΗCЄΙCΑΜѠΝ	σι τὰς ἐρωτήσεις, ἀξιῶν
	ЄΝΤΟΙCΠΡΑΓΜΑCΙΝΓΥΜΝΑ	ἐν τοῖς πράγμασιν γυμνά-
	ΖЄCΘΑΙΔΙΟΚΑΙΚΑΤΑΤΗΝЄΠ .	ζεσθαι· διὸ καὶ κατὰ τὴν ἐπ(ι-
	ΧЄΙΡΗ⁻Ι^ΝΑCΟΧΟΙΚΟCΗΝΚΑΙ-ΠΑΝ	χείρησ̣ιν ἀσόλοικος ἦ̣ν καὶ παν̣-
	ΤΟC . ⁻ѠΠЄΠΤѠΚѠCΑC	τὸς (ἔξ)ω πεπτωκὼς ἀσ-
	ΤЄΙ . . . ΥΚΑΙΠΙΝΔΑΡЄΙΟCΟ	τεϊ(σμο)ῦ καὶ Πινδάρειος ὁ-
	⁻ . . . . . . ΡΜΟΝΙΑCѠCΑΝ	μόφ)ρ̣ι̣τ̣ο(ς ἁ)ρμονίας, ὡς ἂν

XIV. 1 CΑΙC . . . . ΟC N, CΑΙC . . . Κ̣ . . . Λ . . ƆΟC/ᴗΡ̣ᴗΙC P 3 ΝΟ-Є (N supra), i. e. nomin. in acc. corr., P 4 ΟΙC . . . . Α̣⁻ . ΝΑ Pᶜ 5 ΑΞ⁽ᴵᴵ⁾ // ΙΝ P 6 ΠΡΑΙ N 8 ΙΝΑCΟΛΟΙΚΟC N ut P 9 ΙΤΟCΙ . ω N, in P post C ego Α legere mihi videbar, tacet Cr. 10 ΤЄΤ N. ЄΙΟCΟ P, Ο agmen litterarum claudit 11 ⁻ . . ᴗΙΙᴰ . ΙΝ ΜΟΝ P

XIV. 1 ἐοικός supplevi Gomperzio qui παραπλήσιόν τι, πρὸς δὲ, et Wilam. qui l. l. ὅμοιον ἦθος (quod iam Buech.* requisiverat) supplebat viam monstrantibus: πᾶν e Diogeneo ὅλως delibavi, sed de ceteris parum mihi liquet. ἐν λόγοις Wilam. 2 σεμνότητι supplevi. κοινότητι propter epitheton exspectabat Buech. 3 ἐδυσχέραινε corr. Gomp. 4 rest. Wilam. ἐπὶ τιμὴν sive τόλμαν ex O dubitanter Gomp. 6 πράγμασιν suppl. Buech.* 7 ἐπιχείρησιν suppl. Buech.* 8 de voce ἀσόλοικος v. Buech.* 9 ἔξω suppl. Gomp. ἀστεϊσμοῦ suppl. Buech.* 10 sq. Πινδαρείας ὀργιαστὴς ἁρμονίας Gomp., de ὀργιαστής ipse dubitans φροντιστής sim. Zeller per litteras ad Gomp. datas, ἐχόμενος Wilam. recepi Buecheleri supplementum ex ipso poeta (Nem. VIII 33) depromptum

---

XIV. 5 sqq. L. Diog. IV 18 ἔφασκε δὲ ὁ Πολέμων δεῖν ἐν τοῖς πράγμασι γυμνάζεσθαι καὶ μὴ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς θεωρήμασι, καθάπερ ἁρμονικόν τι τέχνιον καταπιόντα καὶ μὴ μελετήσαντα, ὡς κατὰ μὲν τὴν ἐρώτησιν θαυμάζεσθαι, κατὰ δὲ τὴν διάθεσιν ἑαυτοῖς μάχεσθαι.

7 ibid. 19 ἀλλα μὴν οὐδὲ καθίζων ἔλεγε πρὸς τὰς θέσεις, φασί, περιπατῶν δὲ ἐπεχείρει.

8 ib. 18 v. XIII 43.

11 ibid. 19 ἀεὶ γοῦν ἐμέμνητο ὁ Πολέμων αὐτοῦ (Xenocratis), τήν τ' ἀκακίαν καὶ τὸν αὐχμὸν ἐνεδέδυτο τἀνδρὸς καὶ τὸ βάρος οἱονεὶ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας ⟨Menag.: οἰκονομίας ll.⟩.

ЄΙΠΟΙ . . . ΚΑΙΠЄΦ . ΥΓ ϢCΤΟ	εἴποι (τις), καὶ πεφευγὼς τὸ
ΚΟΙΝ . . . ΑΙΤΡ . CΠΑ . ΑΝΟ	κοιν(ὸν κ)αὶ πρ(ὸ)ς πᾶ(σ)αν ὄ-
ΧΛΟΥΓ . . ΑΥϢΓΗΝΗ . . C	χλον σ(υν)αγωγὴν η(. .)σ-
ΜЄΝ . . . . \ΙΛЄΙΠΟΝ . . . C	μέν(ος κ)αὶ λειπόμ(ενο)ς
ΚΑΤΑΤC . . Є . Ι . ΑΤΟΥ . . . ΤΑ	κατὰ το(ὺς π)ε(ρ)ι(π)άτου(ς τε) καὶ
ΤΑΤΑ . . . . . . ΙΚΑΙΚ . . .	τὰ τα(μιεῖα)? καὶ κ(αινουρ-
ΓΟCΚΑΙ	γὸς? καὶ . . . . . . ο . . . . .
. . . ΠΥ◡	. . . πρά(ξεσιν)? ωκ . . ις (ἐν-
. ΘЄΧΗC . . . . . . Κ	τ)ρεχὴς . . . . υκ . . . .
. Є‾ΙC ΝΚΛΙΘΑΥΓ	. ε . ην καὶ θαυμ(άτω)ν (καὶ
ΔΙΑΦΟΡΟΥΠΑΝ‾.‾ЄΠΑΝϢ	διαφόρου παντ(ὸς) ἐπάνω
Χ . . . ЄΝ . . ΝЄΜ . . ΙΚΡΙΘЄΙCΗΙ	χ . . . εν . . νεμ . . ι κριθείσηι
. ΛCϢΙΑΡΚΑΛ . . . ЄCΚΟΥ . . .	. λοωιαρ καλ(ῶς ἀρ)έσκου(σαν
. ΧЄ◡ΙΝ ΤΗΙΠΟΛCΙ . ΑΙΘЄΤ . .	σ)χέσιν τῆι πόλει (κ)αὶ (δι)ετ(έ-
. ЄΙCΑΥΜΑΖC . . ΝΟCΚ . ЄΠ . .	λ)ει θαυμαζό(με)νος κα(ὶ) ἐπ(αι-

12 ΦЄΥΓϢC N 13 ΚЄΙΝ . . . . ΑΙΤΟ . ЄΚΑ . ΑΝΟ N (ΟΙ) 14 νω] ΓϢ P 15 ΜЄΝ . . . ΑΙ N 16 Є . . ΑΘ N, Є . . ΑΤΟΤ P. τα] ΚΑΙ N ut P 18 ΓΟC P (N). ΚΑΙ . . . . . . Ο N 19 septem primas litteras deletas testatur Cr. ΠΡΑ . . . . Κ N. ϢΚ . . ΙC P 20 ЄCΚΗC N, ΡЄΧΗ P. κ] ΥΚ P 21 ΗΝ N ut P. ƆΑΥ . . . . Ν P 24 ΑΙΚΑΛ N 26 ΟCΚΑ N

12 τις suppl. Gomp. 13 sqq. suppl. Gomp. 14 participium velut ἡδεσμένος requirit Buech. 16 sq. κατὰ τὸν περίπατον κατὰ τὰ Παναθήναια Plut. conl. Gomp., praetuli pluralem numerum. τὰ βαλανεῖα sim. Buech. horrea anteposui, quorum curam penes scholarcham fuisse philosophorum testamenta evincunt. quodsi deinceps nova Polemonem attulisse conicio, ne ea quidem ad doctrinam pertinere vix est quod moneam 20 ἐντρεχὴς supplevi 21 θαυμάτων supplevi 22 παντὸς suppl. Gomp. διαφόρου 'quaestus' 23 sq. χρημάτων προκριθείσης φιλοσοφίας ci. Buech. 24 suppl. Gomp. 25 σχέσιν restitui, sed hiautem orationem reliqui intactam διετέλει corr. Buech.* 26 θαυμαζόμενος suppl. Buech.*

Lucil. apud Nonium 414, 12: trasmittere tradere derelinquere Luc. lib. XXVIII [13 M.] Polemon amavit, morte huic trasmisit suam | scholen quam dicunt. ⟨Polemonem amavit Iun., Polemon (Polemo B, Gen.) et amavit codd.⟩ cf. Wilam. Ant. p. 49.

15 sq. Plut. de exil. 10 (728, 38 Duebn.) ἡ δ' Ἀκαδημία . . . οἰκητήριον ἦν Πλάτωνος καὶ Ξενοκράτους καὶ Πολέμωνος, αὐτόθι σχολαζόντων καὶ καταβιούντων τὸν ἅπαντα χρόνον· πλὴν μίαν ἡμέραν, ἐν ᾗ Ξενοκράτης καθ' ἕκαστον ἔτος εἰς ἄστυ κατῄει Διονυσίων καινοῖς τραγῳδοῖς ἐπικοσμῶν, ὥς ἔφασαν, τὴν ἑορτήν.

25 sq. L. Diog. IV 19 διὰ δὴ οὖν τὸ φιλογενναῖον ἐτιμᾶτο ἐν τῇ πόλει.

ΝϹ‾ΙΜЄΝΟϹЄΠΙ...ΤΟϹ....	ν̣ο̣ύμενος ἐπὶ (δαι)τὸς (λιτό-
Π.ΤΙΚΑΙϹΩΦΡΟ..ΝΗΙ....	τητι καὶ σωφρο(σύ)ν̣ηι....
ΤΑϹΗϹЄΞΩΚΑ...‾ΡΑ....	π̣άσης ἔξω κα(κο)π̣ρα(γμο-
....ϹΑ...ЄΧ..ΗΙ....	σύνη)ς α...εχ..ηι....
..‾ЄΩϹΖΧΝ.ΥΔΑ\ΟΓ...	..τ̣έως ζ(ῶ)ν οὐδα(μ)ο(ῦ. μὲν
.....ΝЄΧ..ΔΙΚΑ.ΤΗΝ...	ἔβαινε)ν ε(ἰς) δικα(σ)τήρ(ιον
ΗΙΚΟΙΝΟΝ/..ЄΙΟΓ.ΙΜΗ...	ἢ κοινὸν (ἀρχ)εῖο(ν ε)ἰ μὴ (ἀ-
ΝΑΓΚΗϹΠΑ.Ⱡ.ΤΑϹΤ......	νάγκης πα(ρ)ά̣(σ)τασι̣(ς κατα-
ΛΑΒΟΙΤΟΔЄΠΟΛ....ΝΔ...	λάβοι, τὸ δὲ πόλ(εως) δ(ιαμέ-
ΝЄΙΝЄΞΩ..ΝΟ..ΥΝΟΝ...	νειν ἔξω (κάλ)λιο(ν) ἐ̣νόμ̣(ιζεν, ὥσ-
ΤЄΚΑΙΤΩΤ.ΝΩΡΙΜ..	τε καὶ τῶ(ν γ)ν̣ωρίμ(ων
ΠΟΛΛΟΥϹΟΙ.....ΙΗϹΑΜЄΙ..	πολλοὺς οἰ(κοδομ)ησαμέ(νους
ЄΝΤΩΙΚΗΤ..ΝΑΛΥΒΙΑΜЄ	ἐν τῶι κήπ̣(ωι κ)αλύβια μέ-
ΝЄΙΝΑΥΤΟΥ.ΑΤΑΤΟΥΛЄΙϹ	νειν αὐτοῦ (κ)ατὰ τὸ (π)λεῖσ-
ΤΟΝ.˙ΔΟΚЄΙ.ЄΚΑΙΝϹΑΝΙϹ	τον: δοκεῖ (δ)ὲ καὶ νε̣ανι[σ]-
ΚΩϹЄΚΘΑΥΜ..ΛΙΞЄΝΟΚΡΑ-ΤΗΝ	κῶς ἐκθαυμ(άσ)α̣ι Ξενοκράτην
ЄΖΩΝΑΥ..ΝΥΜΝЄΙΚΑΙЄ	ἐξ ὧν αὐ(τὸ)ν ὕμνει καὶ ἐ-
‾ΙΜЄΙΤΟΤ....ΘЄΝΤΑΠЄΡΙ	μ̣ιμεῖτο π̣(άντο)θεν τὰ περὶ

28 ΤΗΤΙ N 31 ΝΟΥΔ.ΟΝ N 33 Η+Κ (Ι del.) P 36 ΝΟΗ N
41—46 desunt in N

27 ἐπαιν. ἐπὶ δ. λ. supplevi, v. test. ad col. XIII 12 28 σωφροσύνῃ suppl. Buech.* 28 sq. καίτοι πάσης ἔξω καταστάς Gomp., κακοπραγμοσύνης ego 31 suppl. Gomp. 32 ἔβαινεν supplevi, δικαστ. et dein ἀρχεῖον Gomp. 33 ἀνάγκης suppl. Buech.* 34 suppl. Gomp. 35 sq. supplevi, ὥστε Gomp. 37 γνωρίμων rest. Gomp. 38 οἰκοδομ. suppl. Gomp., praeierat Buech.* ποιη)σάμε(νοι 39 e Diog. suppl. Sp. 40 sqq. rest. Gomp., 44 ego supplevi verborum Diogenis κατὰ πάντα ratione habita

39 L. Diog. IV 19 ἐκπεπατηκὼς ἦν διατρίβων ἐν τῷ κήπῳ, παρ' ὃν οἱ μαθηταὶ μικρὰ καλύβια ποιησάμενοι κατῴκουν πλησίον τοῦ μουσείου καὶ τῆς ἐξέδρας. Indic. Sp. p. 538.

41 L. Diog. ibid. ἐῴκει δὴ (δὲ Wilam.) ὁ Πολέμων κατὰ πάντα ἐζηλωκέναι τὸν Ξενοκράτην· καὶ ἐρασθῆναι αὐτοῦ φησιν Ἀρίστιππος ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τρυφῆς. Wilam. p. 49.

	.ΥΤΟΥΛΕΓ..ΑΙΔΕΚΑΙΦΙΛΟ	αὐτοῦ. λέγ(ετ)αι δὲ καὶ φιλο-
	ϹΟΦΟΚΛΗΟΓΕΝΕϹΘΑΙΚΑΙΜΑ	σοφοκλῆς γενέσθαι καὶ μά-
	Ο.	
ol. XV.	ΑΙϹΤΑΤΟΠΑ.........	λιστα τὸ πα(ρ)α(κίνδυνον
(7. 744 O. 176 N.)	ΤΗϹΦωΝΗϹΚΑΙΠΑΡΙ....	τῆς φωνῆς καὶ παρά(βολον
	ΑΤΟΔΕΧΕϹΘΑΙΕΦΗΔΑΡΚΕϹΙ	ἀποδέχεσθαι. ἔφη δ' Ἀρκεσί-
	ΛΑΟϹΔΤΙΑΥϹωΙΠΑΡΑΘΕ.ΦΡΑ.	λαος ὅτι αὐτῷ παρὰ Θε(ο)φρά(σ-
	ΤΟΥΜΕΤΕΛΘΟΝΤΙΦΑΝΕΤΙ	του μετελθόντι φανε(ίη-
	ϹΑΝΟΙΠΕΡΙΤΟΝ.ΙΛΕΜωΝΑ	σαν οἱ περὶ τὸν (Π)ολέμωνα

45 ΑΥ
ϹΟΦΟΚ P

45 cf. Panaetius *φιλοπλάτων καὶ φιλοαριστοτέλης* ind. Sto. 61, 2.

45 sq. ibid. 20 *ἦν δὲ καὶ φιλοσοφοκλῆς, καὶ μάλιστα ἐν ἐκείνοις ὅπου κατα τὸν κωμικὸν* ⟨CAF. III p. 401 frg. 18 K.⟩ *τὰ ποιήματα αὐτῷ*
Κύων τις ἐδόκει συμποιεῖν Μολοττικός,
καὶ ἔνθα ἦν κατὰ τὸν Φρύνιχον ⟨ib. I frg. 65⟩
οὐ γλύξις οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλα Πράμνιος.
ἔλεγεν οὖν τὸν μὲν Ὅμηρον ἐπικὸν εἶναι Σοφοκλέα, τὸν δὲ Σοφοκλέα Ὅμηρον τραγικόν. Suid. s. *Πολέμων*: *ἔχαιρε δὲ Ὁμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ κτλ.*

XV. 1 ΠΑ.Α N 2 ΠΑΠ N, ΠΑΡΛ P 3 ΑΠΟ P. Ϲ.Η N 4 ΟΤΙ N. ΑΥΤωΙ P 6 ΟΛΕΜωΝΑ N

XV. 1 *μάλιστα* suppl. Buech.*, *παραχ.* et *παράβ.* idem. *τὸ παναρμόνιον τῆς φωνῆς καὶ πάνρυθμον* Wilam. Ant. p. 66, *τὸ παραπεπταμένον τ. φ.* Gomp. 3 sqq. e Diog. rest. Sp. *ἔφη* suppl. Buech.* 5 *φανείησαν* Buech.*

XV. 1 L. Diog. IV 24 *φασὶ δὲ αὐτὸν* (Crantorem) *ἐρωτηθέντα τίνι θηραθείη ὑπὸ Πολέμωνος εἰπεῖν τῷ μήτ' ὀξύτερον μήτε βαρύτερον ἀκοῦσαι φθεγγομένου.*

3 sqq. id. IV 22 *καὶ Ἀρκεσίλαον μετελθόντα παρὰ Θεοφράστου πρὸς αὐτοὺς* (Cratetem et Polemonem) *λέγειν ὡς εἶεν θεοί τινες ἢ λείψανα τῶν ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους.*

ΘΕΟΙΤΙΝΕϹΗΛΓΕ_ΑΝΑΤΩΝ
ΑΡΧΑΙΩΝΕΚΕΙΑ◡ΝΚΑΙΤΩΝ
ΕΚΤΟΥΧΡΥϹΟΥ . . ΙΟΥϹΔΙΑΠΕ
ΠΛΑϹΜΕΝΩ . . . . ΡΩΠΩΝ
ΟΚΑΙΟΛΙΓ . . ϹΕΙ . . . . ΕΡΕΘ
ΟΥΤΩ . . . . . ΙΚΗ . . . . . . ΗΛΙ
ΚΑΥ . ΛΝ . . . . ΝΦΥ
. . ΝΕΖΕΙ . . . . . . ΝΕΑ . . . ΤΟ
ΛΕΓΟΝΤ . . . . ΘΟΙϹ . ΜΑ
ΛΙΙΤΑΠΛΑΤΩΝϹΤΟΥϹΤ . . . .

ΠΟΝΔΕΚΑΙΞΕΝ . ΚΑ . . . . . .
ΕΙϹΤΕΛΙΚΗ . . . .
. ϹΕΓ . . . . . ΤΟϹΟΥΟΥ . . .
. ΝΗΓ . . . ΕΦΗΔΕΠΛΟ . . .
. . . . . . ΕΙΝΠΑΡΕΝ . . . .
. . . . . . ΙΤΗϹΕΙϹΙΝ . . .
. . . . ΤΩϹ . . ΤΟΥ . . .
. . . . ΛΕΙΑϹ . .
. . . . ΤΟ/ ΗϹΚΑ . .
. . . ΑΠΑΝ . . ΔΟϹΕΙΖΗ . . .
. . . . ⁻ᴾΑΤΟΥΔΙΓΩ
. . . . ΑΝΔ . Μ . . .
. . . . Ο . ΙϹΕΙΠΡ . . .
. ΜΕΙΟ⅃ . . ΙΑϹΕΜΟΝΤΕΚΑΙ
ΦΙ/ . . . ΤΩΝΜΕΤΑΥΤΑΙ
. . . . ΕΝΚΡΑΤΗΤΟ .
. . . . ΚΑΚ . ΤΕϹΕΙϹ

θεοί τινες ἤ λ(είψ)ανα τῶν
ἀρχαίων ἐκεί(νω)ν καὶ [τῶν]
ἐκ τοῦ χρυσοῦ γέ(ν)ους διαπε-
πλασμένω(ν) ἀ(νθ)ρώπων·
ὃ καὶ ὀλίγ(οι)ς ἔτ(ι ἐπεφ)έρεθ'
οὕτω(σὶ φιλ)ικὴ(ν καὶ τ)ηλι-
καύ(τ)ην (καὶ τοιαύτη)ν φύ-
σι)ν ἔχει(ν ἡλίκη)ν ἐ(κεῖν)ο(ι
λέγοντ(αι . . . .)θοισ. μά-
λι(σ)τα Πλάτων †στου, Σ(πεύ-
σιπ-
πον δὲ καὶ Ξεν(ο)κρ(άτην
εἰς τελική(ν φιλίας ἕξιν?
ἢ) σεμ(νότη)τος οὐ (παραγε-
γε)νῆσ(θαι.) ἔφη δ' ἐν ἄσ(τει
τόθ' ὑπάρχ)ειν παρ' ἐν(ίοις ἀ-
σώτοις σ)ιτήσεις, ἵν' (ἀκο-
λασίαις ἀφισ)τῶσ(ιν) τοὺ(ς ἐ-
φήβους τῆς Ἀκαδη)μείας (τε
καὶ κώθωνος ἀ)ποχῆς· κα(ὶ δή
τις) ἅπαν(τ') ἐδόκει ζη(τεῖν ὅ-
πως αὐτοὺς ἀ)κράτου δι(ψ)ῶ(ν-
τας καὶ ἔρωτος π)ανδ(ή)μ(ου
δυσχρήστους π)ο(ή)σει πρ(ὸς
ἥ)με(ρ)ον (ἅμ)α σεμνόν τε καὶ
φιλ(όλο)χον· μετὰ ταῦ(τα
μέντοι Πολέμω)ν Κράτητο(ς
ἐρωτικῶς) διατεθεὶς

7 ΛΓΕΥ N: in P frustulum male glutinatum, est enim Λ|ΓΕ|ΨΑΝΑ / ΕΚΕ|ΝΑ|Ν quod debebat esse |ΓΕ|ΝΟΥϹ / |ΝΑ|ΝΘΡ hinc turbae apographorum 14 ΤΕΙ N 16 ΛΗΤΑ N 17 ΠΙΝ N. ΞΕΝ . ΚΡ N 20 πλο] ΝΑϹ N 26 ΕΔΟΚΕΙ N ut P 27 ΚΑΓΟΥ litt. minoribus N, ϹᴾΑΤΟΥ fere P 30 ϹΕΜΟΝ (N superscr.) N ut P 31 ΟΝΜΕΤΑΤΑΥ N 33 ΔΙΑΤΕΘΕΙϹ P.

8 τῶν del. Wilam. Ant. p. 66. an πως scribendum? 11 ἐπεφ. s. συνεφέρεθ' Buech. 12 φιλικὴν ego supplevi, τηλικαύτην Gomp. 13 sqq. Buechelero facem praeferente supplevi, attamen quantopere vacillent quae dedi, praesertim v. 14. 19, perspicuum 16 μάλιστα corr. Buech.* Σπεύσιππον et Ξενοκράτην rest. Gomp. 20 scil. Arcesilaus, cf. 3. quae sequuntur quemadmodum potui supplevi, ut contentioni mox enarrandae quodammodo fieret exordium. histo-

	.........CЄ..HCA	τοσοῦτον τῆς) σε(μν)ῆς ἀ(τα-
		ραξίας ἐξέ)στη ὥ(σ)τε λέ(γον-
	........CTω.AΦHTOY	ϑ' οἷάπερ εἶ)ς τῶν ἀφηγου-
	MЄNωNTH.AKAΔHMЄIAC	μένων τῆ(ς) Ἀκαδημείας (ὧι
	TЄ.KЄIKAITωICωMATIBЄΛ	γ' ἐ(ψ)κει καὶ τῶι σώματι βέλ-
	...YAΔIAKЄICΘAITωNЄΓAY	τισ)τα διακεῖσθαι τῶν ἐγλυ-
	..ЄNωNKAITωNIKANωC	ομ)ένων καὶ τῶν ἱκανῶς
	BI.⊣ωKOTωNЄINAIΠ..CΠωN	βε(β)ιωκότων εἶναι, π(ερι)-
		σπῶν-
	TOCTOMЄIPAKIONMHTЄIXAI	τος τὸ μειράκιον μήτ' εἶ(ξ)αι
	MHTЄKATAΠΛAΓHNAIMЄXPI	μήτε καταπλαγῆναι, μέχρι
	ΔЄTOYTOYΠOΛЄNHCAIKAIΔI	δὲ τούτου πολεμῆσαι καὶ δι-
	ANTAICAIΠPOCAYTON.OC	αντᾶι(ρ)αι πρὸς αὐτόν, (ἕω)ς
	ЄZHPTACATOKAIMЄTHΓAΓЄ	ἐξηργάσατο καὶ μετήγαγε
	TOCKPATHTAΠPOCЄAY..N	τὸ(ν) Κράτητα πρὸς ἑαυ(τό)ν.
Col. T. (... 725 O.)	ΓPAΦЄIΔYΠ..AYTOYTAYTA	γράφει δ' ὑπ(ὲρ) αὐτοῦ ταῦτα
	ΔIOΔωPOCω..TOMONKATA	Διόδωρος, ὡ(ς) τὸ μὲν κατὰ
	ΘЄOΦPACTONTΘΠONЄICA	Θεόφραστον πέπον εἰς ἀ-

35 { THω.TO / ΓωΝ..HΓOY } N   CTHω.TЄΛЄ (s. TOΛЄ) P

39 να] TA N.   MЄΓAY N   40 IKAINω N   41 in. BЄ N   42 ЄI‾AI P
44 ΠOΛЄMHCAI N   45 ANTAICAI P   46 ЄΞHPΓ- N

riolam a L. Diog. VI 21 traditam de Diogene Antisthenis disciplinam persequente comparat Gomp., adulescentulum Cratetem accipiens, quem Polemo frustra a philosophia avertere intenderit: equidem ad Arnimi sententiam propensus sum versuum praesertim 41. 45 conexu perpenso tertiam personam agnoscentis, cui Academiae princeps praedam extorserit   36 sqq. suppl. Gomp.   39 *τῶν ἐγλυομένων* rest. Buech.* dubitat Arnim nescio an non recte   41 suppl. Buech.*   42 *εἶξαι* corr. Buech.*   45 *διαντᾶραι* corr. Wilam. *ἕως* suppl. Buech.*   46 *ἐξηργ.* tacite corr. Buech.*, servat Wilam.   47 *Κράτητα* suppl. Buech.*

T. 1 suppl. Gomp.   2 supplevi et correxi. Diodorum eundem esse censet Gomperz atque eum quem L. Diog. IV 2 tradit de Speusippi studiis mathematicis egisse (cf. Schwartz in Pauly-Wiss. Encycl. II 171): recte quidem, in dubio tamen, quemnam istic Speusippi sectatorem laudibus efferat. fuit quidem cum Heraclidem designari opinarer, qui Sotione testante (L. D. V 86) *Ἀθήνησι παρέβαλε πρῶτον μὲν Σπευσίππῳ* (Polsberw N. Jahrbb. II, 6, 1 [1832], p. 261, Zeller II 1^4 989_3), *ἀλλὰ καὶ ... τὰ Πλάτωνος ἐζηλώκει*, neque est quod hominem multifariam versatum *περὶ πάντων ἱκανῶς ἐπιχειρῆσαι* mireris. nunc multo magis arridet

ΠΟCΠΕΥCΙΠΠΟΥΦΥCΙΝΑΘ	πὸ Σπευσίππου, φύσιν δὲ
ΚΑΙΦΙΛΟΠΟΝΙΑΝΑΞΑΙΑΝ	καὶ φιλοπονίαν ἀξ[α]ίαν
ЄCΧЄΜΝΗΜΗC . . ΥΓΑΡΜΟ	ἔσχε μνήμης· (ο)ὐ γὰρ μό-
ΝΟΝΠЄΝΤ . ΙΝЄΝΔЄΧΟ	νον περὶ τ(ῶ)ν ἐνδεχο-
. ЄΝѠΝЄΠ . ΑΓΜΑΤЄΥΘΗΙ	μ)ένων ἐπ(ρ)αγματεύθη[ι]
⁻ΑΙΠЄΡΙΠΑΝΤѠΝΡΙΚΑ	κ)αὶ περὶ πάντων δ' ἱκα-
. . . ΊЄΘΙΡΗ . ЄΝѠCΤΘΑΟ	νὰ ἐ)πε(χ)είρη(σ)εν, ὥστε δο-
. . ΙΝЄΙΜΗΤΗΝΔΙΑΤΡΙ	κε)ῖν, εἰ μὴ τὴν διατρι-
. . ΝЄΠΟΙΗCΑΊ . . ΙCΤΟΜΟΥ	βὴ)ν ἐποιήσατ(ο ε)ἰς τὸ μου-
. . . . . . ЄΡΑΝΤ . . . . . . Α	σεῖον Κ)ράντ(ορα παρ)α(λαβὼν
. . . . . . ΜΙΜΟ . . . . . . Є	. . . . . . μιμο(ύμενος?) ε
. . . . . . ΤΟΙCΠ	. . . . . . τοῖς π . . . .
* * *	* * *

Buecheleri argumentatio vs. 3 *πέπον* corrigentis, qua 'maturitas' proxima a *μαλακίᾳ* adsiduitati opponitur, id quod Polemonis indoli egregie convenit. 'hoc ipsum quod auctor verbi Theophrastus nominatur, argumento est rarius memorari verbum ac minus tritum, et exspectamus aliquid cum laboriosis studiis dissidens aut contrarium'. simul causam habes cur columnae XVmae hancce subiecerim

4 fin. correxi 5 cf. L. Diog. IV 16 (ad col. XIII 10) 7 *περὶ* correxi 8 supplevi 10 supplevi et correxi 11 *διατριβήν* rest. Gomp. 12 *ἐποιήσατο* correxi, quae sequuntur Buech.

Col. Q. (5. 722 O.)

* * *	* * *
	(λέγε-
ΤΑΙ . . . . ΤЄΝ	ται . . . . τεν . . . . . .
ΤΟ . . ΟΝ . . . . . ΚΑΤΑΦΙΛΟΚ . Α	τὸ(ν Π)ολ(έμωνα) κατὰ Φιλο-κ(ρ)ά-
ΤΗΝЄΓΛΙΠЄ . . ΤΟΝΒΙΟΝ ΑΝ	την ἐγλιπε(ῖν) τὸν βίον. Ἀν-
ΤΙΓΟΝΟCΔΗΓΙ . ΦЄΙΔѠΤΙΠ .	τίγονος δ(ὲ) γ(ρά)φει δ(ιό)τι Π(ο-
ΛЄΜѠΝΟCΤЄ . ЄΥΤΗCΑΝΤΟC	λέμωνος τε(λ)ευτήσαντος
CRATES ΟΙ . . . ΗCΔΙΑΙ ЄΞΑΜЄΝΟC . .	ὁ (Κράτ)ης δια(δ)εξάμενός (τε

Q. 2 *λέγεται* supplevi 4 sqq. suppl. Gomp. Jen. p. 603 not., Polem. p. 147. E. R(ohde), Lit. Centralbl. 1882, n. 2 5 paragraphum subieci 8 *τε* addidi

Q. 8 Laert. Diog. IV 21 *Κράτης . . . ἀκροατὴς ἅμα καὶ ἐρώμενος Πολέμωνος· ἀλλὰ καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν αὐτοῦ.* verba *ἅμα καὶ ἐρώμενος* ex Aristippi libro *περὶ παλαιᾶς τρυφῆς* intrusa censet Wilam. Ant. p. 49.

Τ. . . . ΑΤΡΙΒ . ΝΚΑΙΚΡΙΘΕ . . .	τ(ὴν δι)ατριβ(ὴ)ν καὶ κριθε(ὶς ἄ-
. . . . . . ΝΑΙΤ . CΗΓΕΜΟΝΙΑ .	ξιος εἶ)ναι τ(ῆ)ς ἡγεμονία(ς,
. . . . ΡΩΝ . . . ΝΑΥΤΟΝ . . .	τῶν ἑταί)ρων (μὲ)ν αὐτὸν (ἑ-
. . . . ΤΗΝ	λομένων διὰ) τὴν (οὐ φιλο-
ΔΗ	δη(μώδη διαγωγήν, ἐν οὐ-
ΔΕΝΙΑΙC	δενὶ δ' ἴσ(ης λόγων δυνάμε-
. . ΚΑΙC	ως) καὶ σ(υνέσεως τῆι πό-
. . . . ΝΑΙ	λει γεγονέ)ναι (δοξάσης?
ΚΑΙ	καὶ . . . .
* * *	* * *

11 ἑλομένων eqs. supplevi partim ad Diogenis exemplar, qui IV 22 de duobus illis scholarchis intima familiaritate coniunctis: ἦστην οὐ φιλοδημώδεε, partim Plutarchi verbis usus Cratetis, ἀνδρὸς ἐνδόξου καὶ δυνατοῦ, legationem ad Demetrium narrantis (Dem. 46, cf. Wilam. Ant. p. 209, Susem. I p. 122).

Col. XVI. (28. 745 O. 177 N.)

O.

. . . . ΕΡΔΕCΟΛΕΥCΙΩCC	. . . π)άντα ἔρδε Σολεῦσι, ὥς	CRANTOR
ΦΗCΙΘΑΥΜΑΖΟΜΕΝΟCΔΕC	φησι· θαυμαζόμενος δ' ἐ(κεῖ	
ΚΑΤΕΛΙΠΕΤΗΝΕΥΗΜΕΡ . . .	κατέλιπε τὴν εὐημερ(ίαν	
ΚΑΙΠΑΡΑΓΥΝΟΜΕΝΟCΑΕ . .	καὶ παραγενόμενος Ἀθ(ήνα-	
. ΕΠΡΩΤΟΝΜΕΝΞΕΝΟ⌐ΡΑΝ	ζε πρῶτον μὲν Ξενοκρά-	
ΤΟΥCΗΚΟΥΕΝΥCΤΕΡΟΝΔΕ	τους ἤκουεν, ὕστερον δὲ	
ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΩΝΟCΕCΧΟΛΕ	μετὰ Πολέμωνος ἐσχόλ(α-	

XVI. 1 Γ/ΝΤ\ . Ρ P ΛΕΥCι P 2 ΔΕυ P 3 ΝΟΥΗΜΕΡ N 4 ΓΕΝΟΜΕΝΟC N 5 ΖΕΠΡ P. ΚΡΑ P, N non vidi 7 sq. ΕC-ΧΕΝ|ΤΕΝ N

XVI. 1 *Κράντω)ρ* suppl. Sp. p. 539: ego cum Gomperzio diffisus versiculi ab ipso Crantore scripti clausulam reficere malui. *φιλοφρόσυνος* sim. praecesserit 2 suppl. Crönert. cave *δὲ ὅμως* suppleas quod margo non capit. idem valet de *αὐτοῦ* a Buech.* proposito. repet. Wilam. Ant. p. 68, omisso quidem *δέ* 3 *εὐημερίαν* suppl. Buech.* 7 *ἐ σ χ ό λ α ζ ε ν* rest. Buech.*

XVI. 1 sqq. L. Diog. IV 24 *Κράντωρ Σολεὺς θαυμαζόμενος ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι ἀπῆρεν εἰς Ἀθήνας καὶ Ξενοκράτους διήκουσε Πολέμωνι συσχολάζων.* festinanter excerpentem, quippe qui Crantorem e Polemonis discipulo in condiscipulum mutarit, erroris insimulat Gomp. Pol. p. 148. obloquitur Susem. I 119₅₅₀.

ΖΕΝΚΑΙΤΟΙΠΟΛΥΔΙΑΦΕΡΩ .	ζεν καίτοι πολὺ διαφέρω(ν
Ν.	
ΕΝΟΙϹΕΠΑ . . Ν . . . ᑦ . ΑΚΟΙ	ἐν οἷς ἔ(γρ)α(ψε)ν . . . ε̣ . αις? φι̣-
ΛΟΠΟΝΟϹΙ . . ΥΡ	λόπονος ι . . υρ . . . . (ποη-
ΤΙΚΟϹϹΚΕ . . ΤΤ	τικός? ρ̣κε . α̣ττ . . γ . . . (πε-
ΡΙΕΠΕ . . ΝΟΙϹΕΥ . . . Α	ριέπε(σε)ν οισευ . . . α (γεγρα-
. . ΝΑΙΤΡ . . . . . . ΙΑΔ . . .	φέ)ναι τρ(εῖς μυρ)ιάδ(ας στί-
ΩΝΕΝΙ . . . . . . ϹΙΛΑΙΤ . .	χων· ἔνι(α δ' Ἀρ)κεσίλαι τι(νὲς
. ΝΕΤ . . . ΑΝΟΥΤΩ	ἀ)νέγ(ραψ)αν, οὐ τῶ(ι Κράν-
Τ	τ(ορι . . . .
* * *	* * *
	(μετήλλα-
22 ΜΕΝ	ξε νε̣υ̣(οσηκὼς εὐθὺς ἐξ ἐ-
ΦΗΝ	φήβω(ν? . . . .
24 ΚΑ	κα . . . .
* * *	* * *
33 ΕΝ	εν . . . .
34 ΤΩ	τω . . . .
36 ΒΙΟΝ	βίον̣ . . . .
ΤΗΝ	τὴν (δ' ἐκκομιδὴν φροντίδων
ΟΥΚΕΚΑΝΤΟΝΩ . . . ϹΑ . . .	οὐκ ἐλαττόνω̣ν̣ (οὖ)σα(ν) ἀ-
ΞΙΑΝΗΛΩ	ξίαν ἧλω δ̣ι̣α̣τα(ξάμενος. οἱ
. . . .	φ̣(ίλοι γὰρ περιέστασαν
ΕΓΛΕΙ . . . . ΤΗΛΗ . ΝΘΑ . .	ἐγλεί(πον)τ' ἤ̣δ̣η· (ἔ)νθα (δή τι-
ΝΕϹΟ . . . . ΛΑΝΠ . . .	νές φ(ασιν Ἀρκεσί)λαν π(ότε-

9—44 desunt in O. paragraphus exstat in P 11 ϹΚΕ/ΛΤΤ . . Γ P 14 ϲΩΝΕΝΙ/ P. ΚΕϹΙΛΑΙΤΙ P 22 ΞΕΝ⌒Ν P 23 ΦΗΒϹ P 38 ΟΥΚΕ ΛΑ⁻ΤΟΝΩΝ . . ϹΑ . Α P 39 ΞΙΑΝΗΛΩΖΙΛΤΑ P 40 prima litt. ni fallor Φ fuit. inter hanc col. et XVIIam in P commissuram quaesivi et vidi

8 *καίτοι* suppl. Buech.* 9 *ἔγραψεν* rest. Buech.* *φιλόπονος* rest. Gomp. 11 sq. *περιέπεσεν* quod suppl. Gomp., non ad Crantorem morbo correptum rettulerim, sed ad hominem litteratum, qui in catalogo quodam illi stichometriae inciderit, itaque *περιέπεσον*? monuit Arnim 13 Buechelero duce suppl. Wilam. Ant. p. 62 14 sqq. e Diogene supplevi 22 cf. XVII 8 36 *τὸν μὲν βίον εὐτελέστατον* Buech., fort. *-τος ἦν*

13 sq. L. Diog. IV 24 Crantor *κατέλιπεν ὑπομνήματα εἰς μυριάδας στίχων τρεῖς, ὧν τινά τινες Ἀρκεσιλάῳ προσάπτουσι.*

22 id. ibid. *νοσήσας εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον ἀνεχώρησε κτλ.* — 27 *κατέστρεψε πρὸ Πολέμωνος καὶ Κράτητος, ὑδρωπικῇ διαθέσει νοσήσας.*

P.ΝΑΥΤΟΝΕΝΤΑΙ . . . .
ΟΑΝΩϹΝΙ . . . .

Col. *S.* (7. 724 O.) Ο.

. . . . ΗΚΡΥΦΘΗ
ΝΑΙΔ . . . . ΜΕΝΟΥ
ΔΕΤΟΥΠΟ . ΕΜΩΝ . ϹΚΑΙΝΟ
ΜΙΖΟΝΤΟϹΑΥΤΟΝΑΕΙΝΕ
ΝΑΙϹΑΥΤΟΙΜΕΛΛΟΥϹΙΝΤΕ
ΘΗΝΑΙΘΗΚΑΙϹΕΙΠΕΡΩϹΟΥ
ΤΕΠΡΟΤΕΡΟΝΑΝΤ . Ι . . ΝΑ .
ΤΩΙΠΩΠΟΤΕΟΥΤ . Ν̓ . . . . .
ΟΥΚΑΦΗΓΗϹΑΜΕ . . . . . .
ΛΟϹΕΓ . ΝΕΤΟΤΟΙϹΚΟΙ . . . .

ρ(ο)ν αὐτὸν ἐν ταῖ(ς κοιναῖς
θ̣ά(ψ)ωσι̣ν̣ (θήκαις διαπυθέ-

(σθαι· ὃ δ' ἐν γῆς φίλης μυ-
χοῖσι καλὸν ἔφ)η κρυφ̣θ̣ῆ-
ναι· δ(ιαβεβαιου)μένου
δὲ τοῦ Πο(λ)έμων(ο)ς καὶ νο-
μίζοντος αὐτὸν δ̣εῖν ἐ-
ν αἷς αὐτοὶ μέλλουσιν τε-
θῆναι θήκαις, εἶπε(ν) ὡς οὔ-
τε πρότερον ἀντ(έ)τ̣(ει)ν' α(ὐ-
τῶι πώποτε οὔτ(ε) ν̣ῦ̣(ν δή.
οὐκ ἀφηγησαμέ(νωι δ)ὴ τὸ τέ-
λος ἐγ(έ)νετο τοῖς Χ̣ο(υσὶν

---

44 *θάνωσιν* Gomp. Pol. p. 148, qui col. *S* huic vidit esse subiungendam: ibi enim disseri videri de Crantoris et Arcesilai sepulcro communi, quo Polemo ipse quoque condi voluerit (v. infra), accedere versus tragici in eo colloquio adhibiti vestigium *S* 2. hinc profectus verba inde a v. 37 supplevi, Gomperzii correctione leviter inflexa. unum Cratetem, non illos Polemonis familiares adferunt Antagoras et Diog.

S. 2 corr. Gomp. 3 supplevi, *διατεινομένου* Arnim, *διατιθεμένου*? Gomp., at lacuna paullo capacior 4 *Πολέμωνος* suppl. Gomp. 5 *αὐτὸν* scrips. Gomp., *αὐτοὶ* Cratetem et Arcesilaum intellegens, mox Polemoni respondentem Cratetem: probabilius visum est haec cum Buechelero ad Crantorem referre 8 sq. suppl. Gomp. *ἀντ(ι)τ̣(εί)να(ι αὐ)τῶι* scripserit Arnim, *ἀντέστη* Buech. 10 scil. Crantori, cf. Gomp. p. 149 11 suppl. Gomp., qui si recte diem obitus notari intellexit, loci notionem subsequi veri simile est. *κατὰ τὴν θέαν* Buech.

S. 1 sqq. L. Diog. IV 25 *ἐρωτηθέντα* (Crantorem) *πρὸς αὐτοῦ* (Arcesilao) *ποῦ βούλεται ταφῆναι, εἰπεῖν* ⟨trag. frg. adesp. 281 N[2]⟩ '*ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλόν*'. cf. Teles ap. Stob. XL, 8 p. 747 H.

id. IV 21 *οὕτως ἀλλήλω ἐφιλείτην* Crates (Crantor Wilam.) et Polemo *ὥστε καὶ ζῶντε οὐ μόνον τῶν αὐτῶν ἤστην ἐπιτηδευμάτων, ἀλλὰ καὶ μέχρι σχεδὸν ἀναπνοῆς ἐξωμοιώσθην ἀλλήλοιν καὶ θανόντε τῆς αὐτῆς ταφῆς ἐκοινωνείτην. ὅθεν Ἀνταγόρας εἰς ἀμφὼ τοῦτον ἐποίησε τὸν τρόπον·* ⟨Anth. pal. VII 103⟩

Μνήματι τῷδε Κράτητα θεουδέα καὶ Πολέμωνα
ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξεῖνε, παρερχόμενος,
ἄνδρας ὁμοφροσύνῃ μεγαλήτορας, ὧν ἄπο μῦθος
ἱερὸς ἤϊσσεν δαιμονίου στόματος,
καὶ βίοτος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμει
αἰῶν' ἀστρέπτοις δόγμασι πειθόμενος.

6 *ἀτρέπτοις* ⟨*αἰῶνα τρεπτοῖς* Laert. B⟩ Mein. Preger Inscr. gr. metr. p. 12.

	ΚΑΤΑΤΗΝ . . ΑΝЄΝ	κατὰ τὴν . . ανεν . . . .
	ΚΑΙΠΑ . . . . ЄΝ	καὶ πα . . . . εν . . . . . .
	. . Α . . . . . ЄΤΑ	. π)α(ρὰ τῶν) ἑτα(ίρων? . .
	ЄΜ	εμ . . . . (ἐ-
	ΠΙΜ	πιμ(ελείας πολλῆς τυχόντα
	ΚΑΙΓЄ	καὶ γε(γονότα ἔτη σχεδὸν
	. ΚΤѠ	ὀ)κτὼ (καὶ πεντήκοντα? γε-
	. ΡΑΦ	γ)ράφ(ασιν ἔνιοι τελευ-
	⁻ΗϹΑ	τ̣ῆσα(ι τοὺς φίλους παρὰ
	ΤΟΜΟ	τὸ μο(υσεῖον κατασκευ-
	ΑΖЄΙ	άζει(ν αὐτῶι κελεύσαντα
	. ΗΝΘ	τ)ὴν θ(ήκην? ὁ δὲ Κράτης
	ΠΟΛΛ	πολλ(οὺς ὄντας ἤδη Πολέ-
	. ѠΝΟ	μ)ωνο(ς μαθητὰς καὶ Κράντο-
	. . ϹЄΚΤ	ρο)ς ἐκτ(ήσατο? ὧν τινες
	ЄΙΝΑΙΦΑ	εἶναί φα(σι . . . .
	ΤѠΝΤΟΙ	τῶν τοι . . . . (με-
	ΤΑΧЄΙΡΙϹΘЄΙϹΙΝ	ταχειρισθεῖσιν . . . .
CRATETIS DISCIPULI	. . . ΦЄΡΟΥϹΙΤΙΝ	. . . φέρουσι· τιν(ὲς δὲ Βίωνα
	. . . . ΟΡΥϹΘЄΝΙ	τὸν Β)ορυσθενί(την καὶ τὸν Ἀ-
	. . ЄΝΔΙ . ΝЄΥΜЄΝ	σπ)ένδι(ο)ν Εὐμέν(ην, οὗ τὰ
	ΠЄΡΙΚѠΜѠΙΔΙΑϹЄΙΝΑΙΚΑΙ . . .	περὶ κωμωιδίας εἶναι, καὶ (τὸν
	ΚѠ . . ΝϹΥΡΥΠΥΛΟΝΚΑΙΤΟΝ	Κῶ(ιο)ν Ε̣ὐρύπυλον καὶ τὸν

16 sqq. in ordinem quodammodo redigere conatus sum 19 ab Antigono puto diversos 27 sq. suppl. Gomp. 30 sqq. suppl. Gomp. de Eumenis et Cratetis scil. *Κυρ)ηναίου* ethnicis haesitans: praetuli *Χηναῖον*, quem *Χηνέα* dicturum fuisse veri simile L. Diogenem (v. Pape-Bens. s. v. *Μύσων*), sed praestat fort. *Ἀ|θηναῖον* aut *Βηναῖον* quod Wilam. mihi suggerit. Bionis nomini ut signum dubitationis adicerem, movissent me quae a Zellero II 1[4] p. 342, Hensio Tel. rel. p. LV, Susem. I p. 33[98], Arnimio in Pauly-Wiss. Encycl. III 483 sq. disputata sunt, nisi quoddam memoriae fulcrum adesset Diogenis testimonium. ubinam v. 30 incidatur in dubio est: *καὶ φ. τινὲς Β.* scribentem oportebit paragraphum versui praeponere.

17 sq. Theaetetus ap. L. Diog. IV 25 Crantor *γήρως ἤλυθεν οὔτι πρόσω.*

30 sqq. L. Diog. IV 23 *τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ τῶν χρονικῶν* ⟨frg. 98, II 449 M.⟩, *ἀπέλιπε βιβλία τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμῳδίας, τὰ δὲ λόγους δημηγορικοὺς καὶ πρεσβευτικούς· ἀλλὰ καὶ μαθητὰς ἐλλογίμους· ὧν Ἀρκεσίλαον . . — διήκουσε γὰρ καὶ τούτου — καὶ Βίωνα τὸν Βορυσθενίτην.* id. IV 51 Bio *τὴν ἀρχὴν μὲν παρῃτεῖτο τὰ Ἀκαδημαϊκά, καθ' ὃν χρόνον ἤκουε Κράτητος· εἶτ' ἐπανείλετο τὴν κυνικὴν ἀγωγήν.* Strabo XIII 614 *ἐκ δὲ τῆς Πιτάνης ἐστὶν Ἀρκεσίλαος ὁ ἐκ τῆς Ἀκαδημίας.*

\ΗΝΑΙΟΝΚΡΑΤΗΤΑΚΑΙ . . Ν	Χ)ηναῖον Κράτητα καὶ (τὸ)ν
. . ΤΑΝΑΙΟΝΑΡ . ЄCΙΛΑ	Πι)ταναῖον Ἀρ(κ)εσίλα(ν . . .
. . . ΤΟΝΚΙΠ	καὶ) τὸν Κύπ(ριον . . . . . .
	(Κράτητός φασι γεγονέναι μα-
* * *	* * * θητάς.

36 *τε* usus aspernatur. post hanc interiit columna Crateteorum indicis partem extremam, dein vitae Arcesilai exordium continens: perspexit Gomp. p. 149. unum autem moneo, Arcesilaum quidem secundum quosdam (30) eius Academici disciplinae qui *οὐκ ἀφηγήσατο* (10) adnumerari potuisse, decessoris non item: itaque Diogene conlato (24 *ὧν ἦν καὶ Ἀρκεσίλαος*) vide an oporteat post 37 suppleri *καὶ Κράντορος γεγ. μαθ.*

---

36 L. Diog. IV 28 *Ἀρκεσίλαος Σεύθου ἢ Σκύθου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ χρονικῶν* ⟨frg. 99, II 449 M.⟩, *Πιτάνης τῆς Αἰολίδος.*

Numen. ap. Eus. pr. ev. XIV, 6, 14 *Ἀρκ. τῷ Πιταναίῳ.*

Solin. 62, 10 M. Pitane quam Arcesilaus Stoicus (v. l. sophicus) inde ortus prudentiae suae merito in lucem extulit. — Schol. Pers. III 79 Arcesilas Scythi filius Pitanaeus, Cyrenaicus philosophus perfectissimus fuit, qui Academiam primus invenit.

Col. XVII. (29. 746 O. 178 N.)

O.	
MЄN	
MЄ . . ΔΥЄΙΝΟΜΟΜΗΤΡΙΩΝ	με(τὰ?) δυεῖν μὲν ὁμομητρίων
ΚΑ . . ΜΟΠΑΤΡΙΩΝΟΜΟΠΑ	κα(ὶ ὁ)μοπατρίων, ὁμοπα-
ΤΗC . . ЄΜΟΙΡЄΟΥΤ . ΥΚΑΙЄΠΙ	τ(ρ)ίο(ν δ)ὲ Μοιρέου τ(ο)ῦ καὶ ἐπι-
ΤΡΟΠЄΥ⌒ΑΝΤΟCΑΥΤΟΝΤΩΙ	τροπεύσαντος αὐτόν· τῶι
ΔЄΙΔЄΙΓЄΝΟΜЄΝΟCΑCΤЄΙΟC	δ' εἴδει γενόμενος ἀστεῖος
ЄΥCΧΗΜΟΝΩCΚЄΧΡΗCΘΑΙ	εὐσχημόνως κεχρῆσθαι

ARCESILAUS

XVII. 2 fin. ΟΗ . ΤΑ N 3 ΜΟΙΡЄΩC N 5 ΟΙΔЄΙ N. ΑCΥΙΟC N

XVII. 1 sqq. ex N rest. Sp. Buech.* 3 *ὁμοπατρίου* suppl. Gomp. 5 *εἴδει* corr. Buech.* *ἀστεῖος* agn. Wilam. Ant. p. 71, cf. Buech.*

XVII. 1 sqq. L. Diog. IV 28 *τέταρτος ἀδελφὸς ἦν ὧν εἶχε δύο μὲν ὁμοπατρίους, δύο δὲ ὁμομητρίους· καὶ τῶν μὲν ὁμομητρίων πρεσβύτερον Πυλάδην, τῶν δὲ ὁμοπατρίων Μοιρέαν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐπίτροπος.*

5 sqq. id. 29 *αὐτοῦ* (Arcesil.) *Κράντωρ ἐρωτικῶς διατεθεὶς ἐπύθετο τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου*... (30) *ἐκ τούτου συνήστην ἀλλήλοιν· ἵνα καὶ τὸν Θεόφραστον κνιζόμενόν φασιν εἰπεῖν ὡς εὐφυὴς καὶ εὐεπιχείρητος ἀπεληλυθὼς τῆς διατριβῆς εἴη νεανίσκος.* — Numen. ap. Eus. pr. evang. XIV 6, 3 *συμβαλὼν γὰρ ἐν παισὶ Θεοφράστῳ, ἀνδρὶ πράῳ καὶ οὐκ ἀφυεῖ τὰ ἐρωτικὰ διὰ τὸ καλὸς εἶναι, ἔτι ὢν ὡραῖος τυχὼν ἐραστοῦ Κράντορος τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ, προσεχώρησε μὲν τούτῳ.*

ΛΕΓ . . ΝΚΑΙΠΑCΗCΑΓΩΓΗC	λέγ(ετ)αι καὶ πάσης ἀγωγῆς
Τ\ . ΩΝΕΥΘ' CΕΖΕι . ΒΩΝ	τυ(χ)ὼν εὐθ(ὺ)ς ἐξ ἐ(φή)βων
ΕΠ . . . \ΟCΟΦΙΕΝΙΟΡΜΗCΛΙΚΑΙ	ἐπ(ὶ φι)λοσοφί(α)ν ὁρμῆσαι, καί-
ΤΟΙΤΟΥΜΟΙΡΕCΥΔΙ . . ΗΤΟ	τοι τοῦ Μοιρέου δι(ὰ ῥ)ητο-
ΡΙΚΗCΑΙΘΩ‾Η . ΥΠΟ . . . . Ν	ρικῆς ἀγωγ(ῆ)ς ὑπο(βολὴ)ν
ΑΝΤΙΠΡΑ . . . ΝΤΟ . . . ЧΕΡ	ἀντιπρά(ττο)ντο(ς, συ)νερ-
‾ΟΝΧΑΒΩ . . ΩΝΟΙ . . Ι . ΡΙ	γὸν λαβώ(ν τ)ῶν ὁ(μομητ)ρί-
ΩΝΤΟΝΠΡΕC . ΥΤΑ	ων τὸν πρεσ(β)ύτα(τ)ο(ν ἅ-
ΤΗΔΗ . . . ΠΡΟ . ΕΡ . . . . . . | . . ΠΟ	τ' ἤδη (καὶ) πρό(τ)ερ(ον) ἐ- σ(π)ο(υδα-
ΚCΤΙΧΛΟΝ . . . . | . ΕCΤΟ	κότ(α?), Χ(ί)ον? . . . .
ΥΘΗΙ . . . ΙCC . . . . C | ΕΝΤΑ	ἤθη? ι . . . . ισσ . . . . . . φ(ιλαν-
ΕΡΩΤΙΝΔΑΙ . . . . | ΗΡΕΝΔΑ	θρώπινα? ἀ(π)ῆρεν δ' Ἀ(θή- ναζε?
. . . . | ΤΗ	. . . . τὴ(ν Μοι-
ΥCΟΥ . . . . | . ΜΑΘ	ρέου (φυλακὴν) λαθ(ών?, καὶ πα-
ΡΑΥΟΥΜΟΥCΟ.....ΝΓΑ | ΥΤΟΥ	ρὰ τοῦ μουσε(ίου?) . . . . ἠγα-
ΠΑ . . . ΝΙC . . . . . ΤΟΥΤ . Ν	πᾶ(το?) . νισ . . . . . τούτ(ω)ν
ΤΟΝ . ΕΓΕΙΚΗC . . . ΕΝΙΑΥ . .	τον . εγειχησ . . . ἐνιαυ(τ . .

8 ΤΥ Ν 11 ΑΓΩ Ρ 13 ΓΟΝΚΑΡ Ν, ΛΑΒ certo P 16 ΚΟ . . ΧΑ Ν frustum in O tantum exstat et ita quidem adnexum ut vv. 13—19 fere aequet 17—30 in N desunt 21 Ρ↓ P, sequi operculum ait Cr, cuius de ambitu nihil addit

7 λέγεται suppl. Buech.* 8 εὐθὺς ἐξ ἐφήβων suppl. Gomp. 9 sq. divin. Sp. 10 sq. suppl. (Sp.) Gomp. 11 ὑποβολὴν non artis fundamenta sed fratris consilia interpretatur Arnim, fort. ὑποβολῶν 12 suppl. Buech.* 13 λαβών suppl. Gomp., quae seq. Buech.* 15 sqq. quonam modo frustum se applicet cum in dubio sit, periclitationum venia dabitur 16 Ἀρ)κεσίλαον Gomp., mox ἀπῆρεν δ' Ἀθήναζε idem, cf. Diog. 29 πρὶν ἀπαίρειν εἰς Ἀθήνας, quod supplementum nescio an sit versui 17 inserendum, dummodo stet versuum 14. 15 refectio. eademque causa subest cur ἐνιαυτοῦ (23. 21) conferruminare dubitem. ὅς ἤ. κ. πρ. Ἀ. (ὠφέλησεν ὅτε Σεlή- θη(ς ἐξέλιπ)εν τά(ν)θρ. Buech. 21 παρὰ (τ)οῦ μουσ(ικοῦ Ξάνθου e Diog. 29 Gomp.

9 sqq. L. Diog. l. l. Arcesilaus a Theophrasti disciplina *μετῆλθεν εἰς Ἀκαδημίαν πρὸς Κράντορα· Μοιρέας μὲν γὰρ ... ἦγεν αὐτὸν ἐπὶ ῥητορικήν, ὁ δὲ φιλοσοφίας ἤρα.*

12 sqq. id. 43 *πρὸς τῷ τέλει γενόμενος ἅπαντα καταλέλοιπε Πυλάδῃ τἀδελφῷ τὰ αὑτοῦ· ἀνθ' ὧν ἐς Χίον αὐτὸν προήγαγε τὸν Μοιρέαν λανθάνων, κἀκεῖθεν εἰς Ἀθήνας ἀπήγαγε.* cf. 38 *ἦν μὲν οὖν αὐτῷ καὶ ἐν Πιτάνῃ περιουσία, ἀφ' ἧς ἀπέστειλεν αὐτῷ Πυλάδης ὁ ἀδελφός.*

21 Plut. adv. Col. XXVI p. 1121 e *τοῦ δὲ Ἀρκεσιλάου τὸν Ἐπίκουρον οὐ μετρίως ἔοικεν ἡ δόξα παραλυπεῖν, ἐν τοῖς τότε χρόνοις μάλιστα τῶν φιλοσόφων ἀγαπηθέντος.*

.... ΠΟ\ΙΠΟΝ .. ΘΡΙΑΓΑΡΑ	... ἀ)πολιπόν(τ-) . θριαιαρα
..... Τ .. ΠΑΤΑΤΟ ... CΥΟ	..... τ . (ἠ)πατᾶτο ... συο
.... ΔΕΙ	.... δει ....
.... ΦΗΟC	...... ἔ)φη οσ ....
.... CΟΥ	.... σου ....
.... ΝΤΟ	.... ντο .....
.... ΑΚΑ\ΓΡΙΟΝC	...\α καλόβιον? ο .....
. Α ... ΚΕΙ .. CΕΙΝ ... ΕΤΙΑ	. α ... κει .. σειν ... ἔτι ἀ-
. ΘΕΝC .... ΙΑΝ	σ)θενέ(σ)τ(ερος) .... ειαν
. ΗΥΜΗ . ΘΕΙC ...... ΤΟΡC .	.η ὑμν(η)θεὶς? (ὑπὸ Κράν)τορο(ς
... ΧΑΙ ... ΕΝ ...... ΝΙCΥΙ	. ἀ)ρχαί(ως μ)ὲν (Πολέμω)νι συν- (γε-
ΤΟΝΟΤΩ ... Α ..... \ΑΥ	γονότων (ἑτ)α(ίρων) .. αυ
. ΝC .... ΙΚΩ◡ . ΘΕΟΦΡΑC	. ν ..... ικῶς . Θεοφρασ(τ ..?
. ΕΛΕΙ ... ΗΠΡΟ˥ΕΡΟΝΑΝΕ	δ)ὲ λέγ(ει? μ)ὴ πρότερον ἀνέ-
. ΑΕΠΕ .. ƲCΕΛΩΝ . ΤΕΛΕΥ	β)λεπε(ν? ἕ)ως ἔχων (ἐ)τελεύ-
...... ΤC .. ΕΠΟΛΕ¯Ω ...	τησεν) το .. ε Πολέμω(ν- ..
...... ΛΩ¯ΗΝΕ . ΤΑ	.. ἀλλή)λω τὴν ε . τα ....

31 \ΑΚΑ¯.... ΟΝΟ P[e] 32 κει] CΕΓ N 33 ΝΕ.Τ N. ΕΙΑΝ N 34 ΤΟΡΟ N 35 ΡΧΑΙ ... ΟΝ N. ƳΙCΥΝ N 36 ΝΟΤΩΝ N 39 ΕΧΩΝ N 40 επο] ΕΤΟ N

25 videlicet Moereas 33 supplevi. — εἰς τὴν Ἀκαδήμειαν εἰσαχθεὶς (repugnat O) ὑπὸ Κράντορος Buech.* 35 sq. supplevi 38 μὴ suppl. Gomp. 39 ἐτελεύτησεν suppl. Buech.* ad Cratetem haec revocans: an τελευτήσαντος δὲ Πολέμωνος scribendum?

37 fort. coniungenda quae L. Diog. IV 29 habet μεθ' ὃν (Xanthum) Θεοφράστου διήκουσεν.

Col. *P.* (4. 721 O.)

.... ΑΙ	.... αι
.... ΤΗCΜΕΝΤΗΝ	...... Κρά)της μὲν τηλι-
.... ΙCΠΑΘΕCΙ	κοῦτος ὢν το)ῖς πάθεσι
..... ΝΑCΧΡΟΝΟΥCΕ ...	μετά τι)νας χρόνους ε(ἶξε?
.... ΑCΤΩC	.... θαυμ)αστῶς?
Α	Ἀ(ρκεσίλας δὲ ....
ΜΕΤΑΤΟΥΠ	μετὰ τοῦτ(ον) ...... (ἐ-

P. columnae manifesto de Arcesilao agenti hanc sedem paravi, quamvis commissurae inter XVIIam et XVIIIam nullum detexerim vestigium
2 sqq. supplevi

ΚΑCΖΗCΕΥΦ	κάστης εὐφ(υΐας τυχὼν
ΚΑΙCΙ ..... ΩC	καὶ συ(νέσε)ως? (καὶ μεγαλό-
ΝΟΙΛΛ .... ΠΡΙΤ	νοιαν (δια)πρ(ε)π(ὴς ὢν περιε-
ΠΑΙΕΙ ... ΕΙ	πάτει ... ει ....
ΑΙ . CCΙ .. ΕΙC	αἵ(ρ)εσι(ν) . εισ ..... (Ἀκα-
ΔΗΜΕΙ . ΝΤ	δήμει(α)ν τ .... (πε-
ΡΙΤΗC .... Δ	ρὶ τῆς .... δ ....
ΩCΕ ..... $\overset{\text{ΑC}}{\text{ΤΡ}}$	ὡς ἔ(φασαν) $\overset{\text{ασ}}{\text{τρ}}$ ....
ΤΙΝΕ . ΤΡΟΦ	τινέ(ς), τροφ(εὺς ἐνίων
ΤΩΝΕΝΥΙΚ	τῶν ἐν ὑϊκ(ῆι πολιτείαι φι-
ΛΟCΟΦΑΙΝΛΟ	λοσοφ(ε)ῖν δο(κούντων? γέγο-
ΝΕΚΑΙΠΑΡΕΑ	νε καὶ παρ' ἑα(υτῶι τινας ἐ-
CΩΜΑΤΟΠΟΙΕ	σωματοποίε(ι. τὸ μέντοι συ-
ΝΕΙΠΕΙΝΧΑΛΕΠ	νειπεῖν χαλεπ(ός, τὸ δ' ἐρω-
ΤΗCΑΙΚΑΙΠΙΚΡΟC . ΝΤ	τῆσαι καὶ πικρὸς (ἦ)ν, τ(ὸ σκῶμ-
ΜΔΙΑΡΙΤΙΜΕΙΓΝΥC	μα (χ)άριτι μειγνύς. (ὃ δὲ
... ΕΙCΠΑΝΙΟΝΕΙΝΑΙΙ	δοκ)εῖ σπάνιον εἶναι, (τοῦτο
ΜΕΝΑΥΤΟCΤΙCCΥΓΤΡΑ	μὲν αὐτὸς ·τ(ῆ)ς συγγρα(φῆς
ΛΠΕCΤΗΙ·ΓΗΙΙΕCΟΜΕΝΗΝ .	ἀπέστη[ι] τὴν ἐσομένην

9 cf. XVII 7 *πάσης ἀγωγῆς τυχὼν* de eodem 13 sq. supplevi 16 litteras quadram formantes triplici minimum ratione componas 17 sqq. supplevi 18 cf. Pl. Rep. II 372 d: ceterum cynici potissimum omnium egeni mirum non fecere ex Arcesilai liberalitate fructum capientes 21 sqq. supplevi: in Arcesilaum haec quoque optime quadrare cum iis testimoniis docemur quae recepi tum facete dictis qualia Plutarchus Stobaeus alii prodidere (Zeller III, 1³ p. 492). accedit quod columna medium locum obtinet inter *Q*, ubi de Cratete agitur, et *O*, quam veri simillimum est ad Lacydiae scholae tempora spectare. de vv. 24 sqq. videnda col. XXXII. 26 *τ(οῦ) συγγρά(φειν* malit Arnim

P. 9 L. Diog. IV 30 Arcesilaus *ἐν τοῖς λόγοις ἐμβριθέστατος καὶ φιλογράμματος ἱκανῶς γενόμενος ἥπτετο καὶ ποιητικῆς.*

17 id. ib. 37 *ἔν τε τῷ βίῳ κοινωνικώτατος ἐγένετο καὶ εὐεργετῆσαι πρόχειρος ἦν καὶ λαθεῖν τὴν χάριν ἀτυφότατος.* sequitur de Ctesibio narratiuncula, cf. Plut. de adul. et am. 63 d. — ib. 38 *συχνοῖς τε ἐπήρκει καὶ συνηράνιζε.*

20 id. ib. 32 Hipponicum geometram *παρακόψαντα ἀναλαβὼν οἴκοι ἐς τοσοῦτον ἐθεράπευσεν ἐς ὅσον ἀποκαταστῆσαι.*

22 Plut. de tuenda san. VII de dicterio *πικρότερον φανεῖται τὸ τοῦ Ἀρκεσιλάου πρὸς τοὺς μοιχικοὺς καὶ ἀκολάστους εἰρημένον.*

26 idem de Alex. fort. I IV *καίτοι γε οὐδὲ Πυθαγόρας ἔγραψεν οὐδὲν οὐδὲ Σωκράτης οὐδὲ Ἀρκεσίλαος οὐδὲ Καρνεάδης, οἱ δοκιμώτατοι τῶν φιλοσόφων.* cf. col. XVIII 34 sqq.

. ϢΡΑΝΤΗCΑΛΛΟΤΡΙΟΛΟΝ . .	φ)ώραν τῆς ἀλλοτριολο(γίας
. . . . ΜЄ	. . . . . εὐλαβού)με(νος,
. . . . ΚΑΙ	τοῦτο δὲ) καὶ (τοὺς συνήθεις ἀπέτρεψε?
* * *	* * *

28 *φώραν* ut supplerem movit me Arnimi interpretatio *ἀλλοτριολογίαν* — quae vox a lexicis abest — eodem fere numero cum *ἑτεροδοξίᾳ* habentis: ‘scribere desiit quia doctrinae adulterinae investigatoribus locum dare nolebat’.

Col. XVIII. (30. 747 O. 179 N.)

O.	(κατέσχε τὴν σχολὴν οὐκ εὐθὺς Κράτητος)
ΤΟΝΦΙCΝЄΓΑΙΠΟΝΤΟCΑΥ	τὸν βίον ἐγλιπόντος, ἀ(λλὰ
ΚΑΘΑΥΤΟΝЄΚΧϢΡΗCΑΝΤΟ .	καθ' αὑτὸν ἐκχωρήσαντος
ΑΥΤϢΙΤΗCΔΙΑΤΡΙΒΗCCϢ	αὐτῶι τῆς διατριβῆς Σω-
ΚΡΑΤΙΔΟΥΤΙΝΟCΟΝΔΙΑΤΟ-ΠΡЄC	κρατίδου τινός, ὃν διὰ τὸ πρεσ-
ΒΥΤΑΤΟΝЄΙΝΑΙΠΡΟЄCΤΗCΑΝ	βύτατον εἶναι προεστήσαν-
ΘЄΑΥΤϢΝΟΙΝЄΑΝΙCΚΟΙCΥΝ	θ' ἑαυτῶν οἱ νεανίσκοι συν-
ЄΛΘΟΝΤЄC . ΚΑΙΤΟΜЄΝΠΡϢ	ἐλθόντες. καὶ τὸ μὲν πρῶ-
ΤΟΝЄΙ . . . . ΘЄCΙΝЄΠЄΧЄΙΡЄΙ	τον εἰπ(εῖν) θέσιν ἐπεχείρει
ΚΑΤΑΤΗΝΑΠΟΠΛ . ¯ϢΝΟCΤЄ	κατὰ τὴν ἀπὸ Πλ(ά)τ̣ωνός τε

SOCRATIDES

XVIII. 1 ΒΙ (sic P) . . ЄΓΛΙΠ- N. ΑΥ P^c 2 -ΤΟC N 7 in P paragraphi vestigia 8 ЄΙΠ N 9 fin. ΤΑ N

XVIII. Cratetis nomen addendum vidit Sp. reliqua adieci et mox *ἀλλὰ* supplevi: *καὶ* Buech.* scripserat 8 *εἰπεῖν* suppl. Sp. 9 *τε* suppl. Sp. qui Platonis et Speusippi nomina agn.

XVIII. 1 sqq. L. Diog. IV 32 *Κράτητος δὲ ἐκλιπόντος κατέσχε τὴν σχολήν, ἐκχωρήσαντος αὐτῷ Σωκρατίδου τινός.*

7 sqq. L. Diog. IV 28 *οὗτός ἐστιν ὁ τῆς μέσης Ἀκαδημείας κατάρξας, πρῶτος ἐπισχὼν τὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐναντιότητας τῶν λόγων. πρῶτος δὲ καὶ εἰς ἑκάτερον ἐπεχείρησε, καὶ πρῶτος τὸν λόγον ἐκίνησε τὸν ὑπὸ Πλάτωνος παραδεδομένον καὶ ἐποίησε δι' ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ἐριστικώτερον.*

Numen. ap. Euseb. pr. evang. XIV, 5, 1 *ἐπὶ μὲν τοίνυν Σπεύσιππον τὸν Πλάτωνος μὲν ἀδελφιδοῦν, Ξενοκράτην δὲ τὸν διάδοχον τοῦ Σπευσίππου, Πολέμωνα δὲ τὸν ἐκδεξάμενον τὴν σχολὴν παρὰ Ξενοκράτους ἀεὶ τὸ ἦθος διετείνετο τῶν δογμάτων σχεδόν τι ταὐτόν, ἕνεκά γε τῆς μήπω ἐποχῆς ταυτησὶ τῆς πολυθρυλήτου τε καὶ εἴ δή τινων τοιούτων ἄλλων. ἐπεὶ εἴς γε τὰ ἄλλα πολλαχῇ παραλύοντες, τὰ δὲ στρεβλοῦντες, οὐκ ἐνέμειναν τῇ πρώτῃ διαδοχῇ· ἀρξάμενοι δὲ ἀπ' ἐκείνου καὶ θᾶττον καὶ βράδιον διίσταντο προαιρέσει ἢ ἀγνοίᾳ, τὰ δὲ δή τινι αἰτίᾳ ἄλλῃ οὐκ ἀφιλοτίμῳ ἴσως.*

ΚΑΙϹΠΕΥϹ . ΠΠΟΥ . . . ʅΕΙ . Α	καὶ Σπευσίππου (δια)μείνα-
ϹΑΝΕωϹΠΟΛΕΜ . . . ϹΑΙΙ .	σαν ἕως Πολέμ(ωνο)ς αἵρ(ε-
ϹΙΓ . . ΤΑΜΕ . . . . . ΤΟΝ ∣ΠΑ	σιν· (με)τὰ μὲ(ν) πα . . τον
ΠΑ` . . ΕΒΗΤϹ . . . . . . ΔΗΜΕΙ∣¯ϹΑΙ	πα(ρεξ)έβη τὸ (τῆ)ς Ἀ(κα)δημεϊ-
ΚΗϹΑΓωΓΗϹ . . . . . . ϹΗϹΧΗ∣¯ΟΝ	κῆς ἀγωγῆς (ὑ)ποδ(οθ)ὲν σχῆ-
ΜΑΤΗΙΓΕΔΗΦ . . . . . . ¯ΑΙΤ . .	μα· τῆι γε δὴ φ(ιλοσοφί)αι
	τ(ὴν
ΔΙΑΓΥϹ˥Ι . . . . ΤΟΝ	διάλυσ(ιν μὴ πολλῶι θᾶτ)τον
ΕΛΕ	ἐλθεῖν (π)επ(οίηκεν ἡ κρίσις
ϹΙ	ἐρι(στικωτέρα γενομένη?
. . . . . . ΝΑ . . Α	. . . . . . να . . α . . . . . .
. . . ΒΑ . . Γ	. . . βα . . γ . . . .
ΠΟϹΤΙΘΕΜΕΓ	π⟨ρ⟩οστιθέμεν(ος . . . . .
ΦΕΡωΝϹ . . ΒΡΑ . . ΟϹ	φέρων . . . βρα(χέ)ος . . . . .
ΚΗΠΑΓΕΤΟΤΟΙ	κατά γε τὸ τοιο(ῦτον) εκ
ΚΡωΜΕΝ . . Α	χρώμεν(ος?) α . . . . ν . οιω
. . ¯ΡΑ	. . . ρα . . . .
* * *	* * *
Τ	τ . . . .
Ε . . . . ΤΙΦ	ε . . . . τιφ . . . .
. . . . ΤΙΚΗ Α	. . . . τική. α . . . . .
	——— ?
. . . . . . ˥ΟϹΤωΝ/ . . ΤωΙ .	. . . . ος τῶν δ . . τωι .
Β . . . . . . ΙΦ . . ΝΤΑΥ¯ΟΙϹΡΑΝ	β . . . . (λε)ιφ(θέ)ντα ὑ(π)ὸ Κράν-

10 ϹιΠΠ P. ΜΕΙΝΑ P 11 ϹΑΙΡΙ N 12 ϹΙΝ N. \ΤΟΝ P 15 f. ΑΠ N 16 ΔΙΑΛΥ N ut P 17 ΕΛΘΕΙΝ . ΕΠ P^c 18 ΕΡΙ N 21 -ΜΕΝ N 23 ΚΑΤΑΓΕΤΟΤΟΙϹ P. ΕΚ N fin. 24 ΧΡωΜΕΝ P (N). Ν . ΟΙω N fin. 33 ωΝΡ N 34 *β*] Δ N

---

10 *διαμείνασαν* suppl. Gomp. Jen. p. 607, tum sic pergit: *μετα μέντοι ὀλίγον παρεξέβη τι τ. Ἀκ. ἀγ.* paullo aliter Wilam. Ant. p. 62: *εἶτα μετάγων τὸν λόγον*, mox *τὸ* omisso, *κατὰ μειχρὸν δ' ἐπαλλάττων* Buech. ad sententiam quidem non minus recte sed ultra spatia 11 *Πολέμωνος* suppl. Buech.* 14 *παραδοθέν* e Diog. Gomp., *ὑποδοθὲν* s. *ἀποδοθέν* praetuli, nescio tamen an aliud quid lateat 15 suppl. Gomp. 16 sqq. Diogenis ope usus (ad 7) supplevi 21 suppl. Gomp., 22 sq. ego 31 sq. *ἀντίφ- . . . διαλεκτική* Gomp. 34 *καταλειφθέντα* suppl. Buech.*

---

34 sqq. L. Diog. IV 32 *διὰ δὲ τὸ περὶ πάντων ἐπέχειν οὐδὲ βιβλίον, φασί τινες, συνέγραψεν, οἱ δὲ ὅτι ἐφωράθη* ⟨*Κράντορος* suppl. Wilam. p. 62⟩ *τινὰ διορθῶν, ἅ φασιν οἱ μὲν ἐκδοῦναι οἱ δὲ κατακαῦσαι.* cf. col. XVI, 14.

ΤϹΡΟϹ . . . ΜΝΊΜΑΤΑ . . . Ι	τορος (ὑπο)μνήματά (φησ)ι
ΔΙΑΧΕΡΟϹΕΧΕΙΝΚΑΙΜΕΤΑ	διὰ χερὸς ἔχειν καὶ μετα-
ΤΙΘΕΝΑΙΤΙΝΕϹΑΥΤΟΝΕΦΑ	τιθέναι· τινὲς αὐτὸν ἔφα-
ϹΑΝΑΥΤΑΓΕΓΡΑϹΕΝΑΙΤΙ . .	σαν αὐτὰ γεγρα(φ)έναι, τι(νὲς
ΔΑΝΝΕΓΡΑΥΕΚΑΤΑΚΕΚΑΥ	δ' ἃ (συ)νέγραψε κατακεκαυ-
. . . . . . ΓΗΑΔΟΥΔΕΝΟΥΔΑΙ	κέναι)· δ̣όγμα δ' οὐδὲν οὐδ' αἵ-
. . . . ΤΙΘΕΙΔΕΚΑΙΤΩΝ	ρεσιν συνε)τίθει· δ(ι)ὸ καὶ τῶν
Ο.	
Col. XIX. ΠΡΕϹΙΟΝΤΩΝΔΙΙϹΤΑΝΤΟΚΑ	προσιόντων διίσταντο κα-
(31. 748 O. 180 N.) ΤΑΤΑΗΘΗΚΑΙΤΑϹΑΙΡΕϹ . ΙϹΑΛ	τὰ τὰ ἤθη καὶ τὰς αἱρέσ(ε)ις ἀλ-
ΛΗΛΩΝΟΛΙΓΟΙΜΕΝΕΠΙΤΟΚΑ	λήλων ὀλίγοι μὲν ἐπὶ τὸ κα-

35 ΤΟ . C N 37 ΤΙΩ . . ΑΤΙΝΕϹ N 39 -ΓΡΑΨΕ P 40 ΓΜΑΔΟ-ΦΑϹΝ N, ΔΟΓΜΑ P[c] 41 Δ . Κ cum unius litt. spatio N

35 *ὑπομνήματα* suppl. Wilam. l. l. cf. Sp. 540. *τινα* suppl. Buech.*, *ἀεί* Gomp., *φησί* ego. praecedere saltem (32. 33) videtur nomen auctoris, fort. Antigoni 37 *μετατιθέναι* suppl. Buech.* asyndeton tolerandum, siquidem quos idem agnovit iambicos numeros (*τινὲς αὐτὸν ἔφασαν αὐτὰ γεγραφέναι, τινὲς δ' ‖ ἃ ἔγραψεν ⟨αὖθις ταῦτα⟩ κατακεκαυκέναι*) non fortuitos censebimus sed e chronographo desumptos fortasse eodem cuius scrinia mox a nostro videbimus compilata. neque ullo negotio proxima verba versu incluseris: *τὰ δ' ὑπὸ Κρ. ‖ λειφθέντα φασὶ διὰ χερὸς ὑπ. ‖ ⟨τὸν Ἀρκεσίλαν⟩ ἔχειν ⟨τε⟩ καὶ μετατιθ. ‖ . . . δόγμα δ' οὐδὲ ἓν ‖ οὐδ' αἵρεσίν ⟨ποτε⟩ συνετίθει.* at vero cautionem res habet 39 sq. suppl. Gomp. (*ἔγραψε* iam Buech.*) 40 *δόγμα* suppl. Sp., *αἵρεσιν* Buech.*

40 Numen. ap. Euseb. pr. ev. XIV 6, 5 *οὐ γὰρ πείθομαι, τοῦ Κνιδίου Διοκλέους φάσκοντος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις διατριβαῖς, Ἀρκεσίλαον φόβῳ τῶν Θεοδωρείων τε καὶ Βίωνος τοῦ σοφιστοῦ, ἐπεισιόντων τοῖς φιλοσοφοῦσι καὶ οὐδὲν ὀκνούντων ἀπὸ παντὸς ἐλέγχειν, αὐτὸν ἐξευλαβηθέντα, ἵνα μὴ πράγματα ἔχῃ, μηδὲν μὲν δόγμα ὑπειπεῖν φαινόμενον, ὥσπερ δὲ τὸ μέλαν τῆς σηπίας προβαλέσθαι πρὸ ἑαυτοῦ τὴν ἐποχήν.* cf. Eus. ib. 4, 16 *Πολέμωνα γάρ φασι διαδέξασθαι Ἀρκεσίλαον, ὃν δὴ κατέχει λόγος ἀφέμενον τῶν Πλάτωνος δογμάτων ξένην τινὰ καὶ ὥς φασι δευτέραν συστήσασθαι Ἀκαδημίαν. φάναι γὰρ περὶ ἁπάντων ἐπέχειν δεῖν· εἶναι γὰρ πάντα ἀκατάληπτα, καὶ τοὺς εἰς ἑκάτερα λόγους ἰσοκρατεῖς ἀλλήλοις, καὶ τὰς αἰσθήσεις δὲ ἀπίστους εἶναι καὶ πάντα λόγον.*

XIX. operculis scatet columna 3 ΕΤΕΤΟ N

XIX. 1 *προσιόντων* suppl. Buech.* ⟨*οἱ πλεῖστοι*⟩ *διίσταντο* Gomp., quo vix opus, cf. Roep. p. 24 3 *ἐπὶ τὸ* corr. Sp.

ΤΕϹΦΑΔΜΕΝΟΝΚΑΙΜΕΤΡΙ	*τεσταλμένον καὶ μέτρι-*
ΔΝΟΙΠΥΛΛΟΙΔΕΠΙΤΟΘΡΑϹΥ	*ον, οἱ πολλοὶ δ' ἐπὶ τὸ θρασύ-*
ΤΕΡΟΝΚΑΙΔΕϹΠΟΤΙΚΩΤΕΡ..	*τερον καὶ δεσποτικώτερ(ον*
ΤΡΑΠΕΝΤΕϹΟΥΤΟΙΜΕΝΟΥΝ	*τραπέντες· οὗτοι μὲν οὖν*
ΠΑΝΤΟΔΑΠΑϹΕΟ.ϹΝΑΙΡΟ	*παντοδαπὰς ἔσ(χ)ον αἱρέ-*
ϹΕΙϹΤΕΚΑΙΓΝΩΜΑϹ ΤΗΝ	*σεις τε καὶ γνώμας. τὴν*
ΔΑΥΤΟΥΚΡΙϹΙΝ-ΡΓΩΔΕ.ΓΕΝ	*δ' αὐτοῦ κρίσιν (ἐ)ργῶδε(ς μ)ὲν*
ΕΚΘΕϹΘΑΙΚΑΤΑΝΑΝΤΟΥΑ	*ἐκθέσθαι κατὰ (π)ᾶν· τοῦ-*
ΤΟΔΑΝΤΙϹΦΗϹΙΝΕΥΑΡΕΙΤΕΝ	*το δ' ἄν τις φήσ⟨ε⟩ι⟨ε⟩ν εὐα-*
	ρε(σ)τε(ῖ)ν
ΑΥΤΟΝ.. ϹΤ. ... Γ.....	*αὐτὸν (μάλ)ιστα (ὡ)ς γ(νώστης*

4 ΤΟϹΤΑΛΜΕΝΟΝ N. Γ.ΤΡΙ N, ΜΕΤΡΙ certo P 5 ΟΝΟΙΠΟΛ-ΛΟΙ N 8 ΕΔ.ΟΜΑΙΡΟ N, ΕϹ\ΟΝΑΙΡΕ P 11 Α in fine versus statumen est 12 velut ΑΥΤΗ mihi apparebat, ΑΝΤΙϹ|ΗϹΙΝϹΥΑ⁻⁻Ϲ\ P^c 13 ΑΥ-ΤΟΝ N. ϹΤΑ N, ϹΤΑ⁻.ΝΙ.Π P^c

5 typothetae errore *οἱ* ante *πολλοὶ* ap. Buech. omissum 8 *εἶχον* Buech.*, aor. e P rest. Gomp. *αἱρέσεις* suppl. Sp. 10 *ἐργῶδες* suppl. Buech.* 12 corr. Buech. *Ἀντίγονός φησιν ὁ Καρύστιος* dubitanter ci. Gomp. 13 *θαυμαστής* e Diog. Buech.*, idem nunc *ὡς τὰ πάντα πλησίον γ. ζηλωτής* Wilam. equidem e librorum possessore doctrinae existimatorem colligere satis habui

XIX. 10 sqq. Numen. ap. Eus. pr. evang. XIV 6, 1 *τοῦ τε Ὁμηρικοῦ Τυδείδου ὁποτέροις μετείη ἀγνοουμένου, οὔτε εἰ Τρωσὶν ὁμιλέοι, οὔτε εἰ καὶ Ἀχαιοῖς, οὐδὲν ἧττον Ἀρκεσίλαος ἠγνοεῖτο. τὸ γὰρ ἕνα τε λόγον καὶ ταὐτόν ποτ' εἰπεῖν οὐκ ἐνῆν ἐν αὐτῷ, οὐδέ γε ἠξίου ἀνδρὸς εἶναί πω τὸ τοιοῦτο δεξιοῦ οὐδαμῶς. ὠνομάζετο οὖν δεινὸς σοφιστής, τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς* ⟨frg. trag. adesp. 323 N^2, cf. Wilam. Herm. XI 302⟩. 2. *ὥσπερ γὰρ αἱ Ἔμπουσαι ἐν τοῖς φαντάσμασι τοῖς τῶν λόγων ὑπὸ παρασκευῆς τε καὶ μελέτης ἐφάρματτεν, ἐγοήτευεν, οὐδὲν εἶχεν εἰδέναι οὔτε αὐτὸς οὔτε τοὺς ἄλλους ἐᾶν, ἐδειμάτου δὲ καὶ κατεθορύβει, καὶ σοφισμάτων γε καὶ λόγων κλοπῆς φερόμενος τὰ πρῶτα κατέχαιρε τῷ ὀνείδει καὶ ἠβρύνετο θαυμαστῶς, ὅτι μήτε τί αἰσχρὸν ἢ καλὸν μήτε ἀγαθὸν μήτε αὖ κακόν ἐστι τί ᾔδει, ἀλλ' ὁπότερον εἰς τὰς ψυχὰς πέσοι, τοῦτο εἰπών, αὖθις μεταβαλὼν ἀνέτρεπεν ἂν πλεοναχῶς ἢ δι' ὅσων κατεσκευάκει.* 3. *ἦν οὖν ὕδραν τέμνων ἑαυτὸν καὶ τεμνόμενος ὑφ' ἑαυτοῦ, ἀμφότερα ἀλλήλων δυσκρίτως καὶ τοῦ δέοντος ἀσκέπτως, πλὴν τοῖς ἀκούουσιν ἤρεσεν, ὁμοῦ τῇ ἀκροάσει εὐπρόσωπον ὄντα θεωμένοις· ἦν οὖν ἀκουόμενος καὶ βλεπόμενος ἥδιστος, ἐπεί τε προσειθίσθησαν ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ τοὺς λόγους ἰόντας ἀπὸ καλοῦ προσώπου τε καὶ στόματος, οὐκ ἄνευ τῆς ἐν τοῖς ὄμμασι φιλοφροσύνης.*

ΓЄΓΟΝ..ΤωΝΠΛΑ‾.ΝϹΚΑ...	γέγον(εν) τῶν Πλά(τω)ν(ο)ς· καὶ γὰρ
ЄΚЄΚΤΗΤЄΙΙΜЄ....ΤΑΒΥ...	ἐκέκτητ᾽ ἔ(τ)ι νέ(ος ὢν) τὰ βυ(βλί᾽
ΑΥΤΟΥΚΑϹ⅂ЄΒЄΙ...\ΘΑ\...	αὐτοῦ κα(ὶ) ἐ̣π̣εβει...\ Θαυ̣(μασί-
ΧΝΤΙΚΑ....ϹЄΠΟω.....	α̣ν τι κα(ὶ) ....σεπρων̣.....
...ωΙ.....ΤΑ..ΤΡ....	α(ὐτ)ῶι.....τα..τρι....
.........ΔЄΙ........	........δει........
.ΤΗΝЄΙΝΑΙΔ..........	.την εἶναι δ.........
.ΘϹΘƱΤ....ΗΤ.......	ἔσχε̣? ....ητ.......
ΟΛΑΤωΙΑϹΚΑΙΤΟΑ......	Π̣λάτω(νο)ς? καὶ τὸ α......
ΜЄϹϹ..ΝΟЄ..........	μεσσ..νοε.........(ἡ
ΔΑΥΤ..............	δ᾽ αὐτ(οῦ κρίσις καὶ αὐτὴ με-
ΤΑϹΤ...............	τάστ(ασιν οὐκ ὀλίγην ἔλ)α-
ΒЄΤΗ.............	βε? τὴ(ν γὰρ θέσιν οὐ μόνον ἐ)κ
Τ.Ϲ.............	τ(ῆ)ς (τοῖς Πλατωνικοῖς οἰ-
ΚЄΙΑϹΑΚ............	κείας ἀκ..........
ΑΛΛΑΚ............	ἀλλὰ κ(αὶ ...... φαν-
ΤΑϹΙΑΙ......ΜΟΥ....	τασίαι......μου. (ἀξι-
ωΜΑΤ....ωΙϹΙΝЄϹ....	ώματ(α)...ωισινεσ..(συ-
ΝΗΝωΚ...........	νηνωκ(ὼς? ....
ΚΑΙΔΙΔЄ............	καις, οὐδὲ σ̣ι(γῶσιν ἀνέγνω,

14 ΚΑΙ.. N, sequitur ΓΑΡ in P 15 ЄΚЄΚΤΗΤЄ.ΙΝ N, Є.ΙΝЄ....ΤΑ P, de N dubitat Cr., ego non item 16 *βε*] ΟϹ N 17 ϹЄ.ΡωΝ N 18 prima versus litt. Α in N. ΤΡΙ P 19 ЄΤ supra ΝΑ v. sequentis, sed ita, ut inter 18 et 19 v. vacuus intercedere videatur 20 ΝЄΙΝΑϹ N 21 ЄϹΚΙΟΤ N, ЄϹ>ƱΠ (operc.) P 22 ΓΛΑΤ Pc, ЄΛΑΤ mihi videbatur. *ιασ*] ΤΑϹ N 23 *εσσ*] ЄϹΙ N 25 fin. in P vidi Α, 26 fin. Κ 25—30 desunt in N 31 ωΝΑΤ N, ωΜΑΤ P 33 *διδε*] ωΔЄ N, ϹΟΥΔЄƱΙ P

14 Platonis nomen agn. Sp. *γάρ* suppl. Gomp. 15 supplevi 16 Thaumasiae L. Diog. IV 43 narrat Arcesilaum unum e tribus testamentis domum misisse adservandum: de reliqua re familiari obiter agi deque illo executore opinor, atqui verborum laciniae restitutionem eludunt. *ἐπεχείρει* Gomp. 18 *τὰ (γε)γρ(αμμένα πάντ᾽ ἐξ)ῄδει*, sc. Platonis, Buech. 24 sqq. supplevi 29 *φαντασίαι* supplevi. an agitur de *ἀκ(αταλήπτῳ* et *κ(αταληπτικῇ) φ.*, quarum alteri Arcesilaus contra Zenonem disputans quodvis momentum in cognoscendo eripiebat: *(οὐ)κ εἴασ᾽*? Sext. VII 150 sqq. Zeller III 1[3] 83. 493 33 supplevi

14 sq. L. Diog. IV 32 *ἐῴκει δὴ θαυμάζειν καὶ τὸν Πλάτωνα καὶ τὰ βιβλία ἐκέκτητο αὐτοῦ.*

ΛΛΕΥΗΤΟΟϹ . . . Α	ἀλλ' εὐή(κ)οος (ὢν π)ά(ντων ἐ-
. . . ¯ΑϹΑ¯ΕΑ . . ΥϹΝΤΑΛΕ	πεσ)πάσατο ἀ(κο)ύων τὰ λε-
. ϽΜΟΝΑⲰϹΤΕΤΟΥϹΠ . ΑΡΥ	γ)όμενα, ὥστε τοὺς γ(νω)ρί(μους
ΑΥΤΕΙϹΤΟΥΤΗΕΟΙΟ	αὐτοῖς τούτ(οι)ς οἱο(νεὶ κη-
ΛΟΥΜΕΝⲰΙϹΕΙΚΕΙΓΕϹΕΚΑΙ	λουμένους εἴκειν τε καὶ
ΗΤΚΑϹΘΑΙΚΑΤΑΜΗΝΑΝΑ	ἡτ(τ)ᾶσθαι κατὰ τὴν ἀνά-
ΚΡΙϹΙΨΗΝΓΑΡΤΕΝΑϹΟΡΑΝ	κρισιν· ἦν γάρ τ(ι)νας ὁρᾶν
Ο.	
Col. XX. (32. 749 O. 181 N.)	(προτείνων ἐρωτήσεις, ἀ-)
ΠΟΦΑΙΝΟΙ . . . . ϹΟΥ	ποφαινό(μενος δ' αὐτὸ)ς οὐ-
ΔΕΕΝΜΟΝΟΝΔΕΤΑϹΑΛΛΑϹ	δὲ ἕν, μόνον δὲ τὰς ἄλλας
ARCESILAI DISCIPULI ΕΝΕΓΧⲰΝΑΙΡΕϹΕΙϹ ΚΑΤⲰ ΠΟΛ	ἐλέγχων αἱρέσεις. πολ-

34 ΑΛΛ N. ΛΟΟϹ P 35 ΑϹΑΚΕΑ N 36 π.] ΓΑ N 37 ΔΟΙΟ N 38 ΛΟ . ΜΕΝΟΥϹΕΙΚΕΙΝΤΕ N 39 ΚΑΤΑΤΗΝ N 40 ΚΡΙϹ . Ν N

34 εὐήκοος suppl. Gomp., quae sequuntur Buech. 36 *ὥστε τοὺς* suppl. Buech.*, γνωρίμους ego 37 οἱονεὶ κηλουμένους supplevi. cf. Carneades ap. Plut. Cat. mai. 22 πάντα κηλῶν καὶ χειρούμενος 39 ἡττᾶσθαι suppl. Buech.* 40 τινας corr. Gomp.

35 sqq. L. Diog. IV 37 πειστικός τε ὑπὲρ πάνθ' ὁντινοῦν· παρο καὶ πλείους πρὸς αὐτὸν ἀπήντων εἰς τὴν σχολήν, καίπερ ὑπ' ὀξύτητος αὐτοῦ ἐπιπληττόμενοι. ἀλλ' ἔφερον ἡδέως· καὶ γὰρ ἦν ἀγαθὸς σφόδρα καὶ ἐλπίδων ὑποπιμπλὰς τοὺς ἀκούοντας.

XX. vv. 1. 2 ignorat N 4 ϹΠΛⲰΝ N, ΛΕΓΧⲰΝ P

XX. 1 supplevi 2 *ἀποφαινόμενος* suppl. Buech.* 3 *ἐλέγχων* requis. Buech.* δὲ post ἀποφαινόμενος subtrahe, plus sesquisenarius evadet qui vel hyperbato coarguatur, sed v. quae dixi ad XVIII 37. — κάτω utique ad columnae calcem spectare probabile. ceterum hic quoque paragraphus non suo loco posita

XX. 1 sqq. Cic. de fin. II, 1, 2 Arcesilaus . . . instituit ut ii qui se audire vellent, non de se quaererent, sed ipsi dicerent quid sentirent: quod cum dixissent, ille contra. cf. V, 4, 11. — de or. III, 18, 67 Arcesilas primum, qui Polemonem audierat, ex variis Platonis libris sermonibusque Socraticis hoc maxime adripuit, nihil esse certi, quod aut sensibus aut animo percipi possit: quem ferunt eximio quodam usum lepore dicendi aspernatum esse omne animi sensusque iudicium primumque instituisse — quamquam id fuit Socraticum maxime — non quid ipse sentiret ostendere, sed contra id, quod quisque se sentire dixisset, disputare. cf. de nat. d. I, 5, 11.

Plut. comm. not. 37, 7 ἐνταῦθα δὴ τὸ θρυλούμενον ἐν ταῖς διατριβαῖς Ἀρκεσιλάου σκέλος ἥκει ταῖς ἀτοπίαις ἐπεμβαῖνον αὐτῶν μετὰ γέλωτος κτλ.

L. Diog. IV 28 cf. XVIII 7 sqq.

ΧΟΙΝΥΝΟ
ΛΩΝΕΑΥΤΟΥΜΑϹ . ΤΩΝ
ΤΕΝΟΜΕΝΩΝΤΗΙΜΝ . ΤΗϹ
ΠΑΡΕΔΟΘΗϹΑΝΑΡΙΔΕΙΚΑΙ
ΤΕΡϹΔΙΟϹΚΑΙΔΩΡΟΘΕΟϹΤΕΛ
ΦΟΥϹ.ΟϹΚΑΙ . ΙΟΝΥϹΙΟϹΚΑΙ
ΖΩΤΠΡΟϹΚΟΛΟΦΩΝΙΟΙ////Ε
ΤΕΛ . ΚΛΗ . . . ΤΑΠΟΝΤΙ
ΝϹ . . . \ΙΠΟΕΜΩΝΕϹΑ
. . . . ΤΕΡΟΝϹ . .
. . . . ΤΟΕΜΙ . ΤΙΟϹ . . . .
. . . . ΕΦΕ . . ΟΥϹΜΕ . . . .
. . . . ΟΥΜ . . . ΤΑϹΑ . . . .
. . . . . ΟΥ . . . ΟΚΡΑ . . . .
. . . . ΟΥ . . . . . ΤΗϹ . . .

λῶν τοίνυν αὐτοῦ μαθ(η)τῶν
γ̣ενομένων τῆι μν̣(ήμ)η(ι
παρεδόθησαν Ἀριδείκα(ς
τε Ῥόδιος καὶ Δωρόθεος Τελ-
φούσιος καὶ (Δ)ιονύσιος καὶ
Ζώπ̣υρος Κολοφώνιοι (ὅ τ)ε
Τελ(ε)κλῆ(ς Με)ταποντῖ-
νο̣(ς ὁ κ)α̣ὶ Πολέμωνος ἀ-
κούσας) π̣ρ̣(ό)τερον . . .
. . . . . Θεμί(σ)τιος κ . . .
. . . . Ἐφε(σί)ους με . . . .
. . . σου μ(αθη)τὰς αε . . .
. . . . τ)οῦ (Ξεν)οκρά(τους
. . . . ιου . . . . . τησα . . .

---

6 -ΜΙΕΝΩΝ N 8 ΡΟΔΙΟϹ N 9 ϹΙΟ in ethnico P 10 ΠΡΟϹ N. ΝΙΟΙ-Ε\ fere P, paenultima litt. deletae similis 11 . Ε. . ΚΛΗ N, ΤΕΓ e P notavi 12 ΝΕΙ N. ΠΟΛΕΜΩΝΟϹ N ut P 13 ΓΙΙ . . ΕΡΟΝ P 14 ΡΟϹΜΙ . ΟϹΙΟϹΚ N 15 *με*] ΙΤΑ N 16 ϹΟΥΜ N. ΤΑΙΔΕ N, ΤΑϹΑ P[c] 18 ΙΟΥ N. ΤΗϹΑ N

---

5 suppl. Buech.* 6 *μνήμηι* rest. Gomp. 10 rest. idem 11 *Τηλεκλῆς* Gomp. suppl. scil. distinguens a Phocaeensi: *Τελεκλῆς* malui, quam nominis formam cum *Τελεσικλῆς* comparatam firmant *Τελένικος* = *Τελεσίνικος* sim. 12 sq. suppl. Gomp. 14 *Θεμίστιος* a pristino nominum fingendorum usu non abhorrere vel Pindarus docet (Nem. V 50, Isthm. VI 65), fort. tamen praestat *-τος* (s. *-ρος*) *Μι(λή)σιος* 15 sq. col. XXIX 5 sq. conlata suppl. Gomp. 17 *Ξενοκράτους* suppl. idem 18 *παρεστησάμεθα* suppl. Cr.

---

7 Polyb. IV 52, 2 *οἱ Ῥόδιοι . . . πρεσβευτὴν μὲν Ἀριδείκην προεχειρίσαντο πρὸς τοὺς Βυζαντίους.*

Ἀρίδηλον apud L. Diog. IV 42 Arcesilao *προτείνοντά τι θεώρημα* in *Ἀριδείκην* corrigit Wilam. Ant. p. 75.

Ath. X 420 d Arcesilaus Aridicem adloquitur: ibidem *Ἀπελλῆς γνώριμος*, qui hic non magis comparet quam ceteri discipuli qui in mantissa testimoniorum recensebuntur.

Ἀριδείκας] *Ἀριδίκας* inferioris aetatis philosophus Plut. qu. symp. II, 1, 12.

9 L. Diog. VI 100 *ἔνιοι δὲ τὰ βιβλί' αὐτοῦ* ⟨Menippi Cynici⟩ *οὐκ αὐτοῦ εἶναι, ἀλλὰ Διονυσίου καὶ Ζωπύρου τῶν Κολοφωνίων, οἳ τοῦ παίζειν ἕνεκα συγγράφοντες ἐδίδοσαν αὐτῷ ὡς εὖ δυναμένῳ διαθέσθαι.* id. IX 114 de Timonis *Ζωπύρῳ τῷ ῥήτορι* aliquid praelegentis neglegentia in voluminibus adservandis. — Quintil. III 6, 3 *στάσεως* nomen ait quosdam a Zopyro Clazomenio traditum putare. cf. anon. *περὶ στάσεων* in *Συναγ. τεχν.* p. 211 Sp. Eundem atque Colophonium esse conicit Wilam. Ant. p. 43, cf. Wachsm. Sillogr. p. 15, Susem. II p. 468.

Ζώπυρος ὁ φυσιογνώμων Alex. Aphrod. *π. εἱμ.* 171, 11 Br.

19—34 desunt.	. . . [σϑη] . . . .
	. . . . . ωκ . α . . . .
	. . . . δης μετ(έ)πειτ̣(α
* * *	* * *
. . . . ΟΥϹΚΟ ΙΝΟΙΟ	. . . μ)ουσικοὶ νοιο . . . . .
. . . . . ΤΗΔΑΙϹΝΙΟϹΑΠΟΛ	. . . Ἐ̣πιδάμνιος, Ἀπολ(λώ-
. . . ϹΚΑΙΔΗΤѠϹ . ЄΝΟϹ . .	νιο)ς καὶ Δημ̣οσϑένης (Με-
. . ΠЄΛΙΤΑϹΟϹΜΤ . ΤΑΙ .	γαλοπολῖται, ** ὃς μετα(ϑέ-
. ЄΝΟϹΤΗΝΗΔΟΝΗΝΑ	μ)ενος τὴν ἡδονὴν ἀ(πέδω-
. ϽΝΤЄΛΟϹΔѠΡΟΟϹ . ϹΑ . . .	κε)ν τέλος, Δωρόϑε̣ο̣ς Ἀ(μι-
. . ΝΟϹ . . . ΛΑΚΥΔΗϹΚΥ . . .	ση)νὸς κ̣α̣ὶ̣ Λακύδης Κυ(ρηνα-
. ЄϹΚΑΙΠΥΘΟΔѠΡΟ	ῖ)ο̣ς καὶ Πυϑόδωρο(ς ὁ καὶ
. ΧΟΛΑϹΑΝΑΓΡΑΧΑ	σ)χολὰς ἀναγρά(ψ)α(ς αὐτοῦ
. . . .	. . . .

20 . . . ϹΘΗ N, et sic P; 23 in med. versu ѠΚ . Α P; 24 . . . . . . ΔΗϹΜЄΤ . ΠЄΤΙ N } ϹΘΗ, si Crönerto fides, operculum est ad col. XXI pertinens, idem etiam 20 sqq. opercula exstare testatur

35 ϹΙΚΟ . ΝΟΙΟ N   36 ΟΠΗΔΑΙ . ΝΙΟϹ N, ΠΙΔΑΜΝΙΟϹ P   37 ΔΙ//ΤѠϹΟЄΝ . Ϲ N, Δ'ΊΟϹΘЄΝΗϹ P   38 ΛΙΤΑΡΟϹΜЄΤΑ\ N, ‾ΑΛΟΠΟΛΙΤΑΙ (ult. litt. ex Ϲ corr.) P[c]   40 ΔѠΡΟΘЄΙϹ N, ΔѠΡΟΘЄΟϹ P   41 Є ante Λ N, ego potius vocis ΚΑΙ vestigia legi   42 ЄϹ N quoque post 43 in P vestigia unius versus exstant, nihil tamen legi potuit: in paginae calce litteris minutissimis scholion vidi scriptum seu supplementum ad v. 4, nec tamen quidquam eruo e reliquiis a Crönerto dispectis:

‹Α . Χ . . . . . ΙϹ . . . ‾ΑΡ/ . Χ̣Ι̣Ν̣
. . . . ⌒ . \ . ΟΥϹ . . . \Ι . Κ . . . . Ѡ˥
. . . . . ‾ . . . . ϹΙϹΙ . . ω̣
. . . . . . \ . Ν . . ΤЄ⌒ . . . .
ΥΙΙΟ\

35 s. φυσικοὶ   36 Ἐπιδάμνιος suppl. Buech.*, Ἀπολλώνιος Gomp.   37 Αὐτοσϑένης Buech. mavolt, at prima littera certa, de tertia dubites   38 Μεγαλοπολῖται suppl. Gomp., μεταϑέμενος idem. ʻanalogia ne desit, Dionysius Transfuga τέλος εἶπε τὴν ἡδονήν (L. Diog. VII 166)ʼ BVECH.* adde ind. Sto. col. XXXII 2 τὴν δ' ἡδονὴ(ν σκο)π̣ὸν ⟨αἱρετὸν Wilam. Ant. p. 126⟩ καὶ τέλος. ante vocem relativam unum saltem nomen excidit   39 ἀπέδωκεν suppl. Gomp., ἀποφαίνων Buech.*   40 Ἀμισηνός ex. gr. supplevi   41 Λακύδης Κυρηναῖος suppl. Buech.*   42 sq. suppl. Buech.*

41 L. Diog. IV 59 Λακύδης Ἀλεξάνδρου Κυρηναῖος. cf. id. V 41. Suid. (ad XXI 41).

Col. *R.* (6. 723 O.)

* * *	* * *
ΠΑ . ΤΑΠΟΙCΙΝΟΥ . ΤЄΝΟΝ	πα(ν)τάπ(α)σιν, οὐ (μ)ọ́νον
ΠΑΙΑΥΤШ . ΠЄΡΙЄΝЄΧΘΗΝΑΙ	πα(ρ') αὐτ(οῖς) περιενεχθῆναι
CΥΝ . . . Κ . . ΘΑΥΜΑC . ΗΝΑΙ	ẹὐν(οίαι) κ(αὶ) θαυμασ(θ)ῆναι
ΤΟΙCΑ . . ΝΑ . ΟΙCΑΛΛΑΚΑΙ	τοῖς Ἀ(θη)να(ί)οις, ἀλλὰ καὶ
ΠΛΡ/ . ƆΙCΑΙΤШΛΟΙCΑΠΟΔЄ	παρ(ὰ τ)ọῖς Αἰτωλοῖς, ἀποδε-
ꞱΑΜ . . ШΝΚΑΙΤΟΝΑΝΔΡΑ	ξαμ(έν)ων καὶ τὸν ἄνδρα
ΤШΝΟΧΙ . UΝΚΑΙΤΗΝΤΟΥ	τῶν ὄχ(λω)ν καὶ τὴν τοῦ
ΛΟΓΟΥΤΑ . . . ИΠЄΡΑΝΤΙ	λόγου τά(σεσι)ṿ περαντι-
. . . . ΔΙΟΥΤΟΥ	καῖς ἐνεργοῦντος), δι' οὗ τὸ ὑ-
. . . . ΝΔΥ	ποκείμενον ἐπιθάνωσε)ν, δυ-
. . . . ΑΚΑΙ	ναμικὴν δεξιότητ)α καὶ
. . . . CΑ . .	. . . . σα . .
* * *	* * *

R. 3 correxi 4 rest. Arnim 5 *εὐνοίᾳ* suppl. idem. fort. *συνέσει*, quod Buech. quoque commendat 6 *Ἀθηναίοις* suppl. Gomp. 8 *ἀποδεξαμένων* supplevi. *ἀποδέχεσθαι καὶ θαυμάζειν* copulat Polyb. V 12 (II 122 B-W.) 9 *ὄχλων* supplevi 10 sqq. supplevi ut potui, etsi prorsus ignarus Carneadesne an alius quis Academicorum laudibus efferatur. ceterum cur columellam hic inseruerim non aliam habui causam, quam quod foedus Aetolicum successorum Arcesilai temporibus florebat. de Carneadis vi dicendi Zeller III 1³ 500. cf. praeterea col. XXII.

Col. XXI. (33. 750 O. 182 N.)

Ο.		
ΑCΠΡ . . . . . . ΦΑΙ . . . ИΝЄ	ἃς προεί(παμεν.) φα(σὶ δέ τ)ι-	LACYDES
	νε(ς	
ΤΟΥΤΡΙΠΤ . . . ΥΤШCΑ	τὸ πρῶτ(ον ο)ὕτως α(ὐτὸν	
ΑΠΟΡШ . . . . . ЄΙΝШΦΗ . ΟΥ	ἀπόρως (ἔχ)ειν ὥ(στ') οἰ-	
ΚΟΝΤΤΗ . . . . . ΤΟΙΙ	κοι Σίρα(ν ἀ)ποπ(έμψαντα τῆι	
ΜΗΤ	μητ(ρὶ θεραπαίνηι χρῆσθαι·?	

XXI. 1 ΑCΠΡΟЄΙ N 2 ΤΟΠΡШΤ N, et sic P 3 ΑΠΟΡШC N 4 ΚΟΙCΤΡΑ N, ΚΟΙCΥΡΑ P (Υ deletam censet Cr.)

XXI. pagina lectu difficillima, apographa discrepantiarum plena
1 sq. *προείπαμεν* supplevi, quae seq. Buech. (*τὸ πρ. οὕτω* in proecd.)
3 sqq. supplevi: *οἴκοι Σύραν* Wilam. mihi suggessit. Chrysippus quoque *ἠρκεῖτο γραϊδίῳ μόνῳ* (Demetr. *ἐν ὁμωνύμοις* L. D. VII 185).

XXI. 1 sqq. L. Diog. IV 59 *φιλόπονός τε ἐκ νέου καὶ πένης μέν, εὔχαρις δ' ἄλλως καὶ εὐόμιλος.* v. tamen Num. ap. Eus. pr. ev. XIV 7, 1 *οὔ τί που αὐτάρκειαν ἐπαινῶν οὐδ' ἄλλως πενίᾳ χρώμενος, οὐδ' ἀπορίᾳ δούλων, ᾧ γε ὑπῆρχον δοῦλοι ὁπόσοι γοῦν.* Hirzel Herm. XVIII 10 sq.

ΔΙΑΔЄΙΝΑΙ..ΤΟΝΙΑΝ...ΚΑΙ		διὰ δὲ ἰν(ῶ)ν̣ (ἀ)τονίαν (τε) καὶ
ΠΤΟΝΟΝΟ...ΚΑΨΥΜΟΥΟΤΟΙϹ		τρ̣όμον οἷ(ον) ἀψύ(χ)ους τοῖς
ΓΥΜΜΑϹ...ΤΑΥΤΟΝΑΙϹΑ		γυμνασ(ίοις) αὐτὸν ἀνα-
ϹΑΝΠЄΙΝΑΙ..ΑΤ..ΟΥ..ΟΥ		φ)[αν]ῇ̣ εἶναι ... ατ .. ου .. σ̣υ-
ΝЄϹЄΙΚΑΙ...ΠΑΝΙΑϹΠΙ	ΟΝΟΙ	νέσει καὶ ..(σ)πάνια ἐ̣πι-
ЄΚΙΝΤΟ.....ΒΑΙ...ΤΑΙ..	ΑΙ	ε? †κοψε .... βαι ... ται ..
ΑΥΤΩ...........ΤΟΙΝ	Ϲ..ΥΤ	αὐτῶ(ι) .... εγειν
ΠΟΛЄΙ..........ΑΙΔΙΑ	ЄΤΗΝ	πόλει .... ρετ(ο κ)αὶ διὰ
ΤΗΝ.............	ΟΙΔЄ	τὴν .... ἐπα(κολου)θ̣οῦσ(αν
ΑΠΟΤ............	ΟΟΜΟΥ	ἀπὸ τ(αύτης τῆς φύσεως καὶ
ΜЄΝΟΥϹ...........	ΠЄ	μένουσ(αν αὐτῶι διὰ βίου
..ϹΚΑ...........		βα)σκα(νίαν? ......
* * *		* * *
.ΡΤ..............		.ρτ............
.ΩΝ..............		.ων............
.ΗϹ..............		.ησ............
..Τ..............		..τ............
..Ν..............		..ν............
..ΑϹ.............		..ασ............
..Χ̣ЄΙΝΟΓΩ...........		..χ̣ειν ὁμ̣ο..........
..ΝΙΑΙΑΔΟ...........		..νι δ̣ιαδο(χ-.......
..ΤΑΙϹΔΥϹ...........		..ταῖς δυσ........
ЄΤ̣ΟϹΙΤΩΝ.........		εἴ τωι? τῶν ε...... (συν-
Π̣ ϹЄΝ .ΞЄΙΔЄΑΓΡΙΩ....ΝΝ		ἐ)πεσεν δὲ ἀγριω(τέρ)α̣ν

6 ΝΑΛЄΡΑ N, ΔΙΑΔЄΙϹЄΙΝ P. *και*] ΝΑ N 7 ΤΤΙΝΟΝΟΙ N, ΤΟΜΟΝ P. ΥΝ.ϹΤΟΙϹ N 8 ..ΗΝΑϹ N, ΜΝ P. ΑΓΑ N, ΑΝΑ P 10 ΠΑΝΙ..ΤΡ N 11 ЄΚΟΦΥ N, ЄΚΟΨЄ P 12 ΑΥΤЄ N. *τοιν*] ΡЄΙϹ N, Є̣ΓЄΙΝ P 13 ΤΙΛЄΝ....ΡЄΤ N, ΠΟΛЄ in P agnovi 14 ΤΗΝ....Є-ΠΑ.....ΘΟΥϹ N 15 ΑϹΤΟΠ N 16—31 in N desunt. in P sparsas litteras legi, utique opercula submovenda videntur 32 ΓЄΙΝΟΝ N, ΧЄΙΝΟΝΙΟ P 33 ΤΑΙΑΔΟ N, ΝΙΛΙΑΔΟ P[c], ΤΑΤΑΔΟ ego legeram 34 ΙΑΙϹΔΥϹ N 35 ΠΩΙΤΩΝ N, ΠΩΙΤΩΝЄ P 36 ΙΔЄΑΓЄΙΩ N, ΟϹЄΝ O ut P

6 *ἰνῶν* Buech. rest., *ἀτονίαν* ego 7 *τρόμον* corr. Buech., cetera ego 8 'fortasse ΑΝΑϹΑΝΠ ex *ἀναφανῇ*, hoc ab scriba ex *ἀ ν α φ ῇ* corruptum est, certe *ἀνάφεια* optime quadrat' BVECH. 9 *συνέσει* agn. Gomp. 10 frustuli columnae adhaerentis conligatio neque hic successit neque in proximis columnis 14 sqq. supplevi 33 corr. Buech. possis *βελτίονι διαδόχωι* s. *διαδοχῆι* 36 *συνέπεσεν* suppl. Buech., *ἀγριωτέραν* Gomp. Recte quidem post Buech. Leo griech.-röm. Biogr. p. 71 contra Spengelium (p. 541) et Susem. (Fleck. Jbb. 1890, 907) hic quidem de Bione Borysthenita [v. *S* 30] mentionem esse iniec-

THNMECHNAI . . . . . AI	τὴν μέσην Ἀ(καδήμει)α(ν
ΚΑΙΠΛΑΝΗΤΙΝCΥΔΕΝΗΤ	καὶ πλανῆτιν ọὐδὲν ἧτ-
ΤΟΝΤΗCCΚΥΘΙΚΗCΖΩΙΗC	τον τῆς Σκυθικῆς ζωιῆς
CTH . ΑΙΤΗΝΑΤΩΓΗΝΕΞΑΜ	στῆ(σ)αι, τὴν ἀγωγὴν ἐξ ἀμ-
ΦΟΙΝΚΕΡΑCΑΝΤΑΚΑΙΝΕΩΤΕ	φοῖν κεράσαντα, καὶ ṿεωτέ-
ΡΑ . ΤΟΗCΑΙΚΑΛΕΙCΘΑΙΚΑΙ	ρα(ν) ποῆσαι καλεῖσθαι καὶ
	* * *

39 ΤΟΙΩΤΗC N 40 CΠ . ΑΙ N, ΑΓΩΓΗΝ P 42 ΟΝCΑΙΚΑΛΕΙCΘΗ N

tam negavit ('die Σκυθικὴ ζωὴ nicht von der körperlichen, sondern von der geistigen Wanderung zwischen zwei Systemen zu verstehen'). attamen quod idem haec verba non de Lacyde, sed de Arcesilao inter Platonem et Pyrrhonem fluctuante dici arbitratur, et alia obstant et verba τὴν μέσην . . . καὶ νεωτέραν manifesto philosophum indicantia, qui post Arcesilaum τὸν τῆς μέσης κατάρξαντα (ad XVIII 7) vagam scholae doctrinam stabilierit. denique de spatii successioni Lacydeae concessi angustiis, quandoquidem quattuor minimum columnarum argumentum circa eandem versatur, Leonem iam aliter spero iudicaturum 37 suppl. Buech.* 38 cf. Luc. musc. encom. 9 πλάνητα τὴν πτῆσιν (οἴκησιν Matz) κατὰ τοὺς Σκύθας, Leo l. l. 40 (τὴν ἀγ. ἐξ ἀμφ. suppl. Buech.*) 42 ποῆσαι καλεῖσθαι suppl. Buech.*

10 σπάνια ἔπιε] in potatorum catalogo Ael. v. h. II 41 Lacydes cum Timone occurrit, cf. Athen. X 438 a b.

41 νεωτέραν] L. Diog. IV 59 οὗτός ἐστιν ὁ τῆς νέας Ἀκαδημίας κατάρξας καὶ Ἀρκεσίλαον διαδεξάμενος. Suid. Λακύδης Ἀλεξάνδρου Κυρηναῖος φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας Ἀκαδημείας κατῆρξεν.

Col. *M.* (1. 718 O.)

* * *	* * *	
. . . . ΤΑΥ	. . . . τ(ο)ῦ	
ΠΛΑ . . . . ΟCΔΙΑ	Πλά(τωνος ὄγδο)ος? διά-	
. . . . ΜΗΚΑ	δοχος?) . . . . μηκα	
7 . . . . ΜΑΩ)	. . . . μαω	
9 . . . . ΜΕ . . ΥC	. . . . -μέ(νο)υς,	
ΔΙΑΔΟΧΟΥCCΕΤΟΙΤΟΥCΚΑΙ	διαδόχους (δ)ὲ τούτους καṭ(α-	
ΛΙΠΩΝΕΝΕ . CΕΙΛΕΟΝΤΕΑΚΑΙ	λιπὼν θν(ήσκ)ει· Λεοντέα καὶ	LACYDIS SUCCESSIO
ΔΗΜΩΝΑΚΥΙΗΝΑΙΟΝΚΛΙΔΗ	Δήμωνα Κυ(ρ)ηναῖον καὶ Δη-	
ΜΗΤΡΙΟΝ . . . . \ΙΤΗΝΦΩΚΑ	μήτριον (καὶ Πο)λίτην Φωκα-	

M. 10 δὲ correxi, καταλιπὼν suppl. Gomp. 11 θνήσκει restitui 13 supplevi

M. 11 sqq. cf. Suid. s. v. Πλάτων (testim. mant.), ubi Damon audit qui hic Demon.

ΝΥC Ε ΤΟΓΑΡΝ . . . . ΕΥΒΟΥΛΟΥC	ἐ(α)ς το (π)ά(τ)ρι(ον καὶ δύ')
COOC	Εὐβούλους,
ΩΝΟΜΟΝΑΝΓΗΝ . . ΟΙ ΝΕ	ὧν ὃ μὲν Ἀντήν(ορ)ος (ἦ)ν Ἐ-
ΡΥΘΡΑΙΟCΟΔΕΚΑΛ C	ρυθραῖος ὃ δὲ Καλ(λικράτου)ς
ΕΦΕCΙΟCΚΑΙΜΛCΧ	Ἐφέσιος, καὶ Μ(ο)σχ(ίωνα
	Μαλ-
ΛΩΤΗΝΚΑΙΑ⁻ΗΕΜ	λώτην καὶ Ἀγ(α)μ(ήστορα
Κ . Ι⁻ΥΔ	κ(α)ὶ (Ε)ὐά(νδρους ἀμφοτέρους
ΚΑΙ . ΗΛ	καὶ (Τ)ηλ(εκλέα καὶ Εὐφορί-
ΩΝΑ	ωνα. (ἐξελέξαμεν δ' ἐκ
ΤΟΥΚΑ	τοῦ κα(ταλόγου μόνον
ΟΛΙΓΟΝΟΙ	ὀλίγον ὀ(νομάτων ἀριθμόν?
. . . ΔΙΟ	. . . διὸ . . . .
. . . . ΕΙ	. . . . ει . . . .
. . . ΟΥCΜCΤΑ	. . . ους μετὰ . . . .
. . . ΔΕ	. . . δε . . . .
ΤΟΝ . ΟΜΟΥΚΑΤΑΝ	τον . ὁμοῦ καταν . . . . (ὁ
ΔΗΝ . . ΝΟΥCΟΥ	δ' Ἡγ(ησί)νους? ου . . . .
ΚΑΤΑ . . ΤΩ	κατα . . τω . . . .
ΠΟΙ . . . . . . ΥΤΗ	ποι . . . . . . υτη . . . . . .
ΤΗC . . . . . ΟΥΔΙΑ	τῆς (Λακύδ)ου δια(τριβῆς?
. . ΙΛ . . . . ΑΤΩΝ	. . ιλ . . . . ατων . . . .
. ΕΝ . . . . ΟCΤΗΝ	γεν(όμεν)ος? τὴν . . . .
. ΗCΙ . . . . ΔΟΥΔ	Ἡγ)ησί(νου) δ' οὐδ(ὲ μνείαν
. . . . ΤΗC	ποιεῖται?) τῆς . . . .
* * *	* * *

14 corr. Gomp. 15 sqq. col. XXVII ima, XXVIII summa conlatis rest. idem 19 *Εὐάνδρου* agn. Gomp., pluralem numerum posui 20 *Τηλεκλέα* suppl. idem, *Εὐφορίωνα* Suida teste adhibito ego 29. 35 de scholarchae memoria alibi quoque fere prorsus oblitterata cf. test. mant.

14 sqq. = XXVII 39 sqq.

20 Suid. *Εὐφορίων Πολυμνήστου, Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας, μαθητὴς ἐν τοῖς φιλοσόφοις Λακύδου καὶ Πρυτάνιδος.*

Col. *N.* (2. 719 O.)

	(διάδο-
ΧΟΝΑΥΤΟ.........	χον,? αὐτὸ(ς δ' ἴδιον περί-
ΚΑΤЄΝΚΑΤ...ЄΥ/......ΑϹ	π̣ατο̣ν κατ(ασκ)ευά̣(σας τιν)ὰς
ΑΥΤΟΥΤωΝΑΙΤ...ΑΤωΝ	αὐτοῖ τῶν ἀκ̣(ρο)ατῶν
ΠЄΡ.ЄΠΑϹЄΝΔΙΟΤΟΥΤωΜЄΝ (Ϲ supra)	περ(ι)έσπασεν. διὸ τούτῳ μὲν
ΟΥΚ...ΛΙΠЄΤЄΛЄΥ.ωΝ	οὐ κ(ατέ)λιπε τελευ(τ)ῶν
ΤΗ.ΔΙΑΤΡΙΒΗΝΑΛΛΟ.ΑΑ.	τὴ(ν) διατριβήν, ἀλλ' ο(ὐ)δ̣' ἄ(λ-
..ωΧΡЄΙΟΝΟ..ΚЄΧωΝ.....	λ)ῳ̣, χρεῖον ο(ὐ)κ ἔχων (ὥς φα-
ϹΙΝ.ꟻωΤΗϹΤ..ΤΟΝ.....	σιν (ἀ)γωγῆς τ(οῦ)τον (τὸν τρό-
Τω.ΑΙΠЄΡΙ...ΗΜЄΝϹ.....	π̣(ον κ)αίπερ (ἐπῃ̣ν)ημένο̣(ν ὑπ'
	ἐνί-
ωΝ.......ΑΘΗΤΑϹЄΛ...	ων· (ὅμως δὲ μ)αθητ̣ὰς ἔλ(ιπε
ΚΑΙΑΠΟΛΜЄΝΙΟΝΚΥ.......	καὶ Ἀπολλ̣ώ̣νιον Κυ(ρηναῖον — TELECLIS DISCIPULI?
Α.ΙΚΑΙΚΛЄЄΚΡΙΤΟΝΚΑ.ΑΡΙϹ	α.ι καὶ Κλεό̣κριτον κα(ὶ) Ἀρίσ-
ΤωΝΑΚΑΙΑΡΙϹΤΑΓΟΡΑΝϹΑΛΑ	τωνα καὶ Ἀρισταγόραν Σαλα-
ΜΙ ΙΟΝΚΑΙΘΗΡΙΝЄΚΑΛЄΤΑΝ	μί⟨ν⟩ιον καὶ Θῆριν ἐξ Ἀλεξαν-
ΔΡЄΙΑϹΟΥΜΑ.ΝΤΗϹЄΓЄΝЄΤΟ	δρ̣είας, οὗ μα(θη)τὴς ἐγένετο
ΔΙωΝΟΘΡΑΞ.ΥΔΙΟΝΥϹΟΔ.	Δίων ὁ Θρᾷ̣ξ, (ο)ὗ Διονυσόδ(ω-
ΡΟϹΖΜΥΡΝΑ.....ΟΝΤΙΧΟ.	ρος Ζμυρνα(ῖος, Λε)όντιχο(ς
ΚΥΖΗΝΑΙΔЄ.ωΚΡΑΤ.ϹΑΥ.	Κυρηναῖο̣ς̣, (Σ)ωκράτ(η̣)ς Αὐ-
ΔΑΙΔϹΥΠΑ..ωΜΑΤ.....	δαιδ̣ο̣υ πα..ωματ......
ΝΟΙϹΠΟΛΛ..ЄΝΙ.......	νοις πολλ(ὰ μ)ὲν (βυβλία
ΓΡΑΨΑϹΑ....ЄΝΤ.....	γράψας ἀ(πέλιπ)εν τ(ῶι Εὐ-
ΑΝΔΡωΙΥ...........	άνδρωι, ὑ(πομνηματιστὴν

N. 3 *ἴδιον περίπατον* rest. Arnim 4 *κατασκευάσας* supplevi 5 *τινὰς τῶν ἀκροατῶν* rest. Arnim 7 suppl. Gomp. agitur, ni fallor, de Telecle: satis enim ambigua esset dictio, si Lacydem spectaret qui *μόνος τῶν ἀπ' αἰῶνος ζῶν παρέδωκε τὴν σχολὴν* (L. D. IV 60, cf. XXVII 11) 8 sqq. supplevit qui sententiam agnovit Buech. 'successorem nullum instituit non opus esse educatione ratus ad hanc rationem philosophiae'. de *τρόπον* quidem dubito 12 sq. *ὅμως δὲ* ego supplevi, reliqua Gomp. 13 *Κυ(μαῖον Ἀσί)ας* s. *Ἰταλίας* Buech. Teleclis intellego disciplinam, Apollonium agmen discipulorum ducentem eundem esse censens qui *O* 32 Teleclis auditiones descripsisse perhibetur 16—20 rest. Gomp., *Σωκράτης* ego supplevi, *Αὐδαία ὁ ὑπ(ομνή)ματα* Buech., dubito propter paragraphum 22 sqq. supplevi, *Εὐάνδρῳ* Gomp. Strato Lyconi omnes fere libros legat (L. D. V 62).

N. 13 aetate superior Apollonius *ὁ Κρόνος* Cyrenensis disciplinae Megaricae (Zell. II 1[4] 247[6], Susem. I 15[27]).

ΔΕΑΥΤΟΝ	δὲ αὐτὸν . . . . (εἶ-
ΧΕΝΑΥ	χεν? αυ . . . .
ΤΟΔΕ	τοδε . . . .
* * *	* * *

Col. *O*. (3. 720 O.)

* * *	* * *
. . . . ΡΕΔΙΟ . . Τ . . . Ε	. . . . ρε, διὸ . . τ . . . ε . . . .
. . . . ΤΗCΚ . . . . . ΛΛΩ . . .	. . . . της κ . . . (πο)λλῶ(ν? . . .
. . . . ΚΟΥΛΩΝ	. . . . δ)ούλων? . . . .
. . . . ΔΗΚΕΙC	. . . . δη κεῖσ(θαι . . . . . .
. . . ΑΚCΥ	. . . ἀκου . . . .
. . . . ΔΕΧ	φασὶ) δὲ χ(ῆνα ἐρασθῆναι
. . . . ΥΔ . . . \Η	Λακ)ύδ(ους?) . η . . . .
. . . . . . ΥΚ . . ΔΑΙ	. . . . . . υκ . . δαι . . . .
. . . ΤΟΥΜΕΤΟΠ	. . . του μετεπ(έμψατο? . . .
. . . ΛΓΑΤΥΑΛΟC	. . . . Ἄτταλος (καὶ . . . . . .
. . . /ΑΙΔΟΙΑC	. . . . αἰδοίας . . . . (ἠ-
ΓL . . CΑΝΕΜ	γά(πη)σαν ἐμ(φανῶς. ἦσαν
Δ . . . . . ΩΡΙΜΩ	δ(ὲ τῶν γν)ωρίμω(ν Εὐμένης
ΤΕΚΑ . ΑΤΥΑΛΟC . . ΑC	τε κα(ὶ) Ἄτταλος (οἱ) Ἀσ(ίας
. ΑCΤΛΕΙCΕΤΕΛΕΥ . . . ΑΙ . . .	β)ασιλεῖς. ἐτελεύ(τησ)α(ν δ' Ἀρίσ-
ΤΩΜΟCΜΕΝΙCΑΤΑ	τωνες μὲν κατὰ . . . .
. ΟΝC>ΑΔΕΛΦΟCΕΥΒΟΥΛ . . Ε .	. ον, ὁ δ' ἀδελφὸς Εὔβου-λ(ο)ς (ἐ-
ΠΑΡΙC . ΟΦΩΝΤΟCΤΟΥ	π' Ἀρισ(τ)οφῶντος τοῦ (μετὰ
ΟΕΛΙΤΒΙΤΟΝΟC.ΦΕCΙΟCΕΥΒΟ>	Θεαίτητον, ὁ (δ' Ἐ)φέσιος Εὔβου-
ΛΟCΚΑΙΟΕΡΥΘΡΑΙΟCΕ . Α . Ε	λος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος ἐ(π') Ἀ(λ)ε-

O. Ad Lacydem revertitur narratio. 6, 8. *δ)ούλων* et *δ)ακτύ(λιον* Buech. proponit historiolam illam e Numenio (Eus. pr. ev. XIV 7) notam tangi ratus, cf. XXVII 12 13 sqq. supplevi 15 sq. *γνωρίμων* Gomp. suppl., reliqua ego 18 *βασιλεῖς* restitui 19 *Ἀρίστωνες* (cf. 26) supplevi: dein poteram *κατ' Ἀ—ον* 21 sq. *μετὰ Θεαίτητον* rest. Arnim

O. 9 sq. Hermias Samius ap. Athen. XIII 606 c *χῆνα* ait *ἐρασθῆναι Λακύδους τοῦ φιλοσόφου.* Plin. n. h. X, 22, 51 anser comes perpetuo adhaesisse Lacydi philosopho dicitur etc. Ael. n. an. VII 41, e fonte utique Erotici Theophrastei simillimo.

13. 17 L. Diog. IV 60 *ὁ γοῦν Λακύδης ἐσχόλαζεν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐν τῷ*

ΞΑΝΔ . ΟΥCΥΟΝCΔΗ	ξάνδ(ϱ)ον. συσ(χ)ολ(ασταὶ δ' ἦσαν
ΚΑΙΤΑΤΟΜ . . . ΗΙΜΕΝΟΝ	κα[ι]τὰ τὸ μ(εμη)νυμένον
ΤΕΤΤΑΡΕΓΚΡΙCΤΩΝ . . .	τέτταϱες Ἀϱίστων(ες, ὧν ὃ
ΜΕΝΕΦΕCΙΟCΟΔΕΜΑΛΛΑC . .	μὲν Ἐφέσιος ὃ δὲ Μαλλώ(της
ΟΔΕΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟC°ΔΕ . . .	ὃ δὲ Καϱχηδόνιος ὃ δὲ . . .
ΟC CΥΝΕΙC . . . ΚΑΙΤΟΥC . . .	ος. συνέ(βη δὴ?) καὶ τοὺς (δύο
ΕΥΒΟΥΛΟΥ . . ΤΕΛΕΥΤΗC . .	Εὐβούλου(ς) τελευτῆσ(αι
ΚΑΤΑΡΧΟΝΤΑ\ΕΖΑΝΔΥ . .	κατ' ἄϱχοντ' Ἀλέξανδϱ(ον.
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟCΔΟΤΗΛΑC . . .	Ἀπολλώνιος δ' ὁ Τηλε(κλέ-
ΟΥCΜΑΘΗΤΗC . ΑΙ . Ν . . .	ους μαθητὴς (ὁ) ἀ(ν)αγ(εγϱα-
ΦΩCΥΠΟ . . . CΜ	φὼς ὑπο(μνή)μ(ατα καὶ
CΧΟ/ . . . . . ΤΟΥ	σχολ(ὰς αὐ)τοῦ . . . . . (ἔ-
ΠΛΑC . . . . . . Ν	πλασ(ε?) . . . . . ν . . . . . .
. ΕΧΕ	. εχε . . . .

* * *

24 sq. ἐγένον(το δέ, φησί) κα[ι]τὰ τὸ π(ϱοσ)κίμενον Arnim, ἐ)σχόλ(α)σαν (δὲ) κ. τὸν (αὐτὸ)ν (χϱ)όνον Buech. quos ex parte secutus sum
26 rest. Gomp. 27 supplevi 29 συνέβη δή ego conieci, quae seqq. suppl. Gomp. σὺν οἷς εἶναι καὶ Arnim, συνελ(ὼν δὲ) κ. τ. (δ.) Εὐβ. φησὶ τελ. Buech., spatiis utrique refragantibus 34 cf. XXII, 38. 40.

κατασκευασθέντι κήπῳ ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ βασιλέως . . . χάϱιεν δ' εἰς τὸν Λακύδην ἀναφέϱεται· Ἀττάλου γὰϱ αὐτὸν μεταπεμπομένου φασὶν εἰπεῖν τὰς εἰκόνας πόϱϱωθεν δεῖν θεωϱεῖσθαι.
29 sqq. = coll. XXVII 38 — XXVIII 4.

Col. XXII. (34. 751 O. 183 N.)

CARNEADES

Ο.	
. . . . ΚΑΙ	. . . . καὶ . . . .
. . . . ΒΑ\ . . .	. . . . βαυ . . .
ΝΙΟΙΝΤΕ . . . ΠΑCΘΗCΕCΟΔΙ	νοντο (ἀποσ)πασθήσεσθαι
CΥΝΤΑCΡ . . . ΝΟΝΑΠΟΤΗC	συντασ(σόμε)νον ἀπὸ τῆς
ΤΟC . . . . ¯ΛΙΔ . .	τοσ(ούτου ἔϱγου?) παιδ(εί-
ΑΒΕΝΩΙΖΟ . . . ΥΚΑΙ¯ΟΠΑΝ	α(ς) ἐν ὧι ζῶ(σιν) καὶ τὸ πᾶν (ἀ-
Τ	
ΤΕΙΡΗΤ . . . . . ΡΧΑ.ΟΙCΟΥCΔΕ	πείϱητ(ο τοῖς ἀ)ϱχαίοις, τοὺς δὲ

XXII. 1. 2. 5. desunt in N 3 ΝΟΝΤΟ P[c] et sic fere N. ΠΑCΘΗCΕCΘΑΙ N 7 ΡΟΤ . ΑΚ . . ΡΧΑΙΟΙC N

XXII. 4 sqq. interim recepi Buecheleri supplementa quamvis de sententia haesitans

ΙΛΙШΤΑΡ . . . . . CΤΑ◡◡ΧΟΛΑC	*ἰδ̣ιώτας? . . . π . . ς τὰς σ̣χολὰς*
ΑΝЄΓΓ . . . . ΝЄΤЄΛЄΙΝ	*ἀνέγν(ωσ)α(ν? δ)ιετέλει[ν]*
ΔЄΚΑΙΧ . . . . ΜΑΧΟ . . .	*δὲ καὶ Χ(ρυσίππωι) μαχό(με-*
. . . .	*νος καὶ) ἐ(φ)υσ̣(ιο)λ̣όγε(ι . . . . .*
. . . . ΟΝΙ . .	*. . . . . ονι . .*
. . . . ⟨ЄΛΟΥ	*. . . . . ελου*
. . . . ΒЄΙΝ	*. . . . . βειν*
Є . . . . ΔЄΠΥ	*ε . . . . δ' ἐπυ-*
ΛΑ . . . . ЄΡ . Ν	*λα(γόρησε?) . . ερ . ν*
	. . . . ρα . . . . . .
. . . . ΤΟ . .	*. . . . . το . .*
ΔЄ . . . . ΑΙ . .	*δὲ (εἰς Ῥώμην Ἀθην)αῖ(οι*
Τ . . . . C . . .	*τ(ὸν Καρνεάδην πρε)σ(βευ-*
Τ . . . . Є . .	*τ(ὴν μετὰ Κριτολάου τ)ε (καὶ*
ΔΙC . . . . ΞШ . .	*Διο̣(γένους ἔπεμψαν ὡς ἐ)ξ Ὠ(ρω-*
. Γ . . . . C . . . . . ΗCΠ/ . .	*π)ί(ων π)ό̣(λεως τέλ)η σπά̣(νια*
ΚΑΙ . . ΙΟΥC . . . . . . ЄΝ . .	*καὶ (φόρ)ους (ὀλίγους) ἐν(εγ-*
ΚΟΝ . . ¯ΟΥ	*κόν(τες) οὐ(δὲ βιασάμενοι· ὁ*
. Є . . . ΓΗCΑ	*δ)ὲ (διη)γ̣ησά(μενος ὅσα πολέ-*

8 Τ . . CΡΑ . . . Π N, ΙΠ . ШΡΑ . Ι¯C (sic) P^c 9 ΑΝ . . . . . ΑΙ N 10 ΔЄΒΑΙΧ N 11 in medio versu Є . . . . . Є ego in P legi, Ι◡ . . ΛΟΓЄ Cr. 11—33 desunt in N 16 ΛΑ∠ P^c 17 ΡΑ in P legi: tacet O

9 *ἀνέγραψαν* Gomp. 10 sq. supplevi 15 *Πυλάδης* quidem propinquum, sed quid Arcesilai frater (cf. ad XVII 12) hic sibi velit, non dignosco: nisi forte diversarum columnarum partes coaluisse suspiceris 21 sqq. legationem Romanam e fonte Atheniensibus favente ideoque Oropi expilationem patrociniis velante multoque plus poenae ex sententia levatae quam dialecticae Carneadeae tribuente persuasum habeo hic enarrari: sequebar autem vestigia versuum 34 sq. multam a Sicyoniis dictam, a senatu deminutam satis evidenter significantia. in verbis reficiendis (26 sq. 30. 33) Bormanni ope adiutus sum

10 L. Diog. IV 62 Carneades *τὰ τῶν Στωικῶν βιβλία ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς καὶ μάλιστα τὰ Χρυσίππου, ἐπιεικῶς αὐτοῖς ἀντέλεγε καὶ εὐημέρει τοσοῦτον ὥστε ἐκεῖνο ἐπιλέγειν· Εἰ μὴ γὰρ ἦν Χρύσιππος, οὐκ ἂν ἦν ἐγώ.* Sext. Emp. math. VII 159 *ὁ δὲ Καρνεάδης οὐ μόνον τοῖς Στωικοῖς ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πρὸ αὐτοῦ ἀντιδιετάσσετο περὶ τοῦ κριτηρίου.*

21 sqq. Plut. Cato mai. XXII *πρέσβεις Ἀθήνηθεν ἦλθον εἰς Ῥώμην οἱ περὶ Καρνεάδην τὸν Ἀκαδημαϊκὸν καὶ Διογένην τὸν Στωικὸν φιλόσοφον, καταδίκην τινὰ παραιτησόμενοι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἣν ἐρήμην ὦφλον Ὠρωπίων μὲν διωξάντων, Σικυωνίων δὲ καταψηφισαμένων, τίμημα ταλάντων πεντακοσίων ἔχουσαν.* Paus. VII 11, 5 *Ῥωμαίων δὲ ἡ βουλὴ δεηθεῖσιν Ἀθηναίοις ἀφίησι πλὴν ταλάντων ἑκατὸν τὴν ἄλλην ζημίαν.* adde Gell. N. A. VI, 14, 8. 10 et testim. apud Zeller. II 2³ 928.

. ΟΙϹΑ . . Μ	μ)οις ἀ(ει)μ(νήστοις ἡ πόλις ἔκα-
˥ЄΤ . ¯Ѡ	με?, τ(ὸ) τῶ(ν βουλευτῶν πάθος
. . . . ЄΙϹΙΝ	οὕτως) ἐκίν(ησεν ὥστε
. . ΤЄ . ЄΡΗΙ . . . . . . ΤѠΝ	καί)πε(ρ)? ἐρή(μην ὠφληκό)των
. . ΡѠ . ˥ΟΙϹ . . . . Α	Ὠ)ρω(π)ίοις (ἐμείωσαν τ)ὰ
ΤЄΝΤΑΙ . . . . ΙϹ	πεντα(κόσια τάλαντα) εἰς
Є . ΑΤΟΝЄΜΑ . ΙΗΤΑΙΔ . ΥΤΟΥ	ἑ(κ)ατόν. μα(θ)ηταὶ δ' (α)ὐτοῦ CARNEADIS DISCIPULI
ΠΑΡΑΔЄΔΟΝΤΑΙΓЄΓΟΝЄΝΑΙ	παραδέδονται γεγονέναι
ΖΗΝѠΝΑΛЄΞΑΝΔΡ . ΥϹ	Ζήνων Ἀλεξανδρεὺς
ΟΚΑΙϹΧΟΛΑϹΑΝΑΓ . ΑΨΑϹΑΥ	ὁ καὶ σχολὰς ἀναγ(ρ)άψας αὐ-
ΤΟΥΚΑΙΠΡΟΑΥΤΑΛΛΑΞΑϹΤΟΥ	τοῦ καὶ προαπαλλάξας — τοῦ-
ΤΟΝΔЄΚΑΙΤϹΝΥΠΟΜΝΗ	τον δὲ καὶ τ(ῶ)ν ὑπομνη-
ΜΑΤѠΝΑΝΑΝΝѠϹΚΟΜЄΝѠΝ	μάτων ἀνα(γι)νωσκομένων
. . . . ΧΑΥ . . . ΛΔΗΝ	ἐλέγξαι φασὶ) Κα(ρνε)άδην
Ο.	
XXIII. ЄΠΙΤ . . ΑΛΛѠΝΟΞ . . .	ἐπὶ τ(ῶν) ἄλλων ὀξ(ύτα-
(752 O. 4 N.) ΤΑΖΗΝΟΔѠΡΟϹΤΗΡΙΟϹΙΑ .	τα — Ζηνόδωρος Τύριος (κ)α(τ')
ΑΝΞΗΝΔЄϹΙΑΝΗΓΗΤΑ	Ἀλεξάνδρειαν ἡγη(σ)ά(μενος,

34 ЄΙϹ N 35 Ξ . ΑΤΟΝ . ΜΑ N, revera interstitium in P 36 ˥ . . ΑΔ-ϹΔΙΠΑΙ˥ . . ΟΝЄΓΑΙ N 37 -ΔΡΟΥϹ N 39 ΠΡΙ . . ΤΑΝΑΞΑϹ N 41 ΑΝΑ .-ΝΠЄ . ϹΟΜЄΝѠΝ N 42 vac. N

35 sqq. Gomperz Festschr. p. 257 retractavit novis subsidiis ex O petitis usus 35 sq. suppl. Buech.*, nec tamen fuit cur de plurali numero addubitaret 38 ἀναγράψας suppl. Sp. 39 πρὸ αὐ⟨τοῦ μετ⟩αλλάξας suppl. Gomp. l. l., προαπαλλάξας Buech. 41 suppl. Gomp. 42 Gomperz l. l. parenthesin arbitratur sic redintegrandam: 'dass Karneades, der in Betreff der übrigen Verfasser von Nachschriften mit scharfer Kritik so rasch bei der Hand war, von dem aus dem Nachlass jenes Zenon auftauchenden Collegienheft in hohem Masse befriedigt oder betroffen war': nescio tamen an obstet et ὀξύτατα quo reprehendendi verbum indicari videtur et quoddammodo mentio honorifica Hagnoni ipsi quoque notarii vice fungenti tributa (col. seq. 6). ideo ἐλέγξαι φασὶ supplevi, ut Zeno coram condiscipulis castigatus esse dicatur, quem 'ἐπὶ τῶν ἄλλων, ut Buecheleri verbis utar, demonstrat vixisse et adfuisse dum commentaria recitantur'

37 L. Diog. VII 35 Zenonum septimus γραμματικός, οὗ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπιγράμματα φέρεται.

XXIII. 1 ΠΙΤΟ N 2 ΤΥ N ut P 3 ΝΔΡΗ . Ν N, ΝΝΔΡϹΙΑΝΗΓΗ P

XXIII. suppl. Gomp. l. l. p. 257 2 Τύριος suppl. Buech.* 3 Ἀλέξανδρος Αἰγινήτης Gomp. apographorum ope, meliora per Crönertum edoctus κατ' Ἀλ. ἡγησ. supplevi

ΑΓΝΩΝΤΑΡCΕΥCΟΚΑΙΕΥΝΟC	Ἄγνων Ταρσεὺς ὁ καὶ εὔχρησ(τα
. . ΑΓΡΑΤΑCΕΚΤΩΝC‹ . ΛΩΝ	ἀν)αγρά(ψ)ας ἐκ τῶν σχ(ο)λῶν
ΠΛΕΙΩΙΚΑΙΕΤΑΙΝΟΥΜΕΝΟC	πλείω[ι] καὶ ἐπαινούμενος,
ΑΓΑΘΟΥΝΙCΤΥΡΙΟCΟΥΔΟΚΕΙ	Ἀγαθο(κ)λῆς Τύριος, οὐ δοκεῖ
ΧΑΙ . ΜΑ ΠΟΛΛ\ΜΕΜΙΜΗCΘΑΙΧΑΙΜΑ	πολλὰ μεμιμῆσθαι Χα(ρ)μά-
ΔΑC ~~ΔΑC~~ . . ΤΟΠΑΤΡ . . ΑΛΕΤΑΝ	δας, (Ἀν)τίπατρ(ος) Ἀλεξαν-
ΔΡΕΥC . . ΠΑΡΚΟ . . . ΟΥCΙΠΠΑΙ	δρεύς, (Ἵπ)παρχο(ς Ἰ)λιεύς, Ἵππα(ρ-
ΧΟCΠΑΦΙΟCΟΛΥ . Π . Κ . . \ΖΑΝ	χος Πάφιος, Ὀλυ(μ)π(ι)κ(ὸς) Γαζαῖ-
ΟCΑΡ . . ΤΑΝΑΞ . . . ΑΜ . . . ΟC	ος, Ἀρ(ισ)τάναξ (Σ)α(λ)αμ(ί-νι)ος,
ΒΙΤC-ΙΙΑCΩΝ . . . ΗΝ/ . ΟCΙ	Βίτων, Ἰάσων Ἀ(θ)ηνα(ῖ)ος,
ΙΑC . . . ΑΙ . . . . . . Λ . ΟΙΕC	Ἰάσ(ων Π)άρ(ιος, Μελ)άνθιος,
ΑΡ . . . . . ΩΡΟΔ . . . ΗΤΡ . ΔΩ	Ἀρι(στόδ)ωρο⟨ς⟩, Δ(ίων, Μ)η-τρ(ό)δω-
ΡΟ . . . . ΜΟΥCΞ . . . . . . ΕΥC	ρο(ς Ἀπα)μεύς, Ξ(. . . . .)εύς,
ΜΑ . . . . ΚΑ	Μα . . . . κα . . . .

ΧΑ ΥC . ΥΧΡΗC . . . Ν
4 ΠΑΡCΕΥCΟΚΑ N, ego fere ΕΧΡΗC legeram 5 ΑΓΑ . ΑC N 6 ΕΠΑΙΝΟΥΜΕΝΟΙ N 7 ΑΓΑ . . . ΝΙC N, ΑΓΑ . . \ΛΗC P 9 ΔΑ∪ Δ . C N. ΤΙΠΑΤΑ N 10 ΠΑΡΙCΟΝΕΟΥC N, ΠΑΡΚCΜ\ΙΕΥC (K, non X; M opercul.) Pᶜ 11 ΖΑΝ mihi esse videbatur, ¯\ΖΑΙ Pᶜ, ΞΑΙ N 12 ΑΡ . . ΙΔ . ΑΞΙΑ N 13 post ΙΑCΩΝ in P supra lin. Α vidi Ν . . ΤΕ N 14 αι] ΑΡ N. ΑΝ . . ΟC N 15 ΑΡΙ N. ΗΤΡΙΔΩ N 16 med. ΟΥC N quoque 17 ΙCΑ¯ N

---

4 *Ταρσεὺς ὁ καὶ* Buech.* *εὔχρηστα ἀναγράψας* suppl. Gomp. 7 *Ἀγαθοκλῆς* (*Ἀγασικλῆς* Buech.*) e P restitui, *Ἀγαθοῦνις* hibridum nomen et inauditum 8 sqq. ex parte Gomp. restituit, ex parte ego 13 sq. cf. homonymos iuxta positos 10, XXIV 2 sq., alibi 15 primum et tertium nomen Buech.* suppl., medium ego 16 *Ξένων Ἀλεύς*? dein fort. *Μά(γνης) Κα(ταναῖος*, 23 *Σι)κελό(ς* (ci. Buech.), 24 *Χαρ(μάδας* ⟨v. ad 35⟩, 26 ex. gr. *Ἱέρα)ξ Ἀλ(εξανδρεύς*, 28 *ἔτ(ι*

---

4 Cic. Ac. pr. II, 6, 16 v. test. mant.

Plut. de soll. anim. 12 Hagnonem adfert de elephantorum sollertia disputantem, Athen. XIII p. 602 *Ἄγνων ὁ Ἀκαδημαϊκὸς* de Laconum moribus auctor est.

Quint. II, 17, 15 Agnon quidem detraxit sibi inscriptione ipsa fidem, qua rhetorices accusationem professus est.

Schol. Il. IV 101 (I, 173, 24 D.) laudatur *Ἄγνων ἐν τῷ δεκαστίχῳ*.

7 Agathocles peripateticus Luc. Demon. 29, stoicus id. Icar. 16.

10 Hipparchus Iliensium legatus apud Polyb. XXIII 3, 3.

14 *Μελάνθιος*] v. test. mant.

TIC	τισ . . . .
* * *	
. . . . TAT	. . . . ταт . . . . .
. . . . IAЄI	. . . . ιαει . . . . .
. . . . ⟨ЄΛC	. . . . κελο . . . . .
. . . . XAP	. . . . χαϱ . . . . .
. . . . HCO	. . . . ησο . . . . . .
Δ . . . . ΞAΛ	δ . . . . ξαλ . . . . .
K	κ . . . .
ЄT . . . . AΞΔ	ετ . . . . αξα . . . . .
T	τ . . . .
ΓA . . . . TЄY	γα . . . . τευ . . . . .
TH . . . . N	τησ . . . . ν . . . . .
CTWIKAIP . . . ЄPIΘЄN‾	Στωικαί(ς δὲ π)εριθέντ(ες . .
TW . . TWT . . . . . . NЄI	τω . . τωτ . . . . . . νει . . . .
KA . . C . . . . CTO . . . . . WI	κα . . σ . . . . στο . . . . . ωι
KP . . . . ЄI . ЄYKΛЄI	κϱ . . . . ει· Εὐκλεί-
TH . ⟨AIΞAPAΠIWNKAIΔIOΓЄT	δ)η(ς) καὶ Σαραπίων καὶ Διογέ-
THC⟨AIHPOΔOTO . KAICTPA	νης καὶ Ἡρόδοτο(ς) καὶ Στρά-
TIΠI . IONI . . M . . ЄICBATA	τιπ(πος) Νι(κ)ομ(ηδ)εῖς, Βατά-
KHC . IKAΓЄ . . ЄIΠЄIΘHC	κης (Ν)ικαιε(ύς), Εὐπείθης
ΠAΦIOCKO . IC AΛOCAMICH	Πάφιος, Κρ(ι)τόλαος Ἀμιση-
TOCΔWΓ . . . . . TOPCЄYCΠAM	ν)ός, Δ(ιο)μ(έδων) Ταρσεύς, Πάμ-

18—29 in N desunt 31 THC N 36 KAIWAPA P^c. in fine T deest in P (et N) 37 in. NH N 40 KO . AC . AΛOC N, K^P . ‾O\AOC P^c 41 TAP-CЄYC P. ΔW . . . . OPCЄYCIAN N

ἕτερος Ἱέρ)αξ Ἀ(λεξανδρεύς, cf. Benseler s. n. 8a, at quamvis hunc merum lusum esse non ignorem, nominum seriem continuari mihi constat 31 sq. suppleveram ἀσπα)στῶι καιρ(ῶι π. 'occasionem amplexi' scil. 'inferioris aetatis Carneadeos enumeremus', v. infra Buech., sed praetuli quod idem proponit 'medios quosdam inter Stoam et Academiam philosophos' intellegens et δόξαις sim. supplens. 34 κατασκευαστὸν ἀτόπωι κράσει καὶ μίξει sim. idem 35 sqq. 'aliae nominum propriorum reliquiae quae cum ima pag. XXXII ita videntur consonare ut eosdem homines enumerari credam, hic qui Carneadem, illic qui Charmadam aut Carneadium aliquem audivere' BVECH.* de nominibus disponendis neque κατὰ στοιχεῖον neque secundum urbium patriarum situm digestis, sed temporum potissimum seriem servantibus utpote ex albo discipulorum repetitis cf. Gomp. l. l. 40 Κορυδαλλός vel Κρόταλος ex N Buech.*, et hoc ex O Gomp. recepit; ego cum Crönerto Κριτόλαος praetuli 41 Πάμφιλος agn. Sp.

38 Βατάκης ἐκ Πεσσινοῦντος ὁ τῆς μεγάλης μητρὸς ἱερεύς legatus Romam missus Diod. Sic. XXXVI, 13, Plut. Mar. 17. Thraemer P.-Wiss. III 146.

ΙΑCΓΕΙΟ̣ΑC ΦΙΛΟCΑΠ.....ΗΡ.ΥΜΑ	*φίλος ἀπ(ὸ Μαιάνδ)ρ(ο)υ Μά-*
ΓΜΗCΑΠΟΛΛΩΙ . CΒΑΡΚΑΙΟC	*γ(ν)ης, Ἀπολλώ(νιος) Βαρκαῖος,*
ΝΙΚΕCΤΡΟCΑ . ΛΕΞ...ΡΕΥCΚ- ΘΗΘΟC	*Νικόστρα(τ)ος Ἀ̣λεξ(ανδ)ρεύς,* *(Β)ό̣ηθος*
Ο.	

Col. XXIV. (86. 758 O. 185 N.)

ΠΑΝ...ΝΤΩΡΝΙΚΑΙΕΥCΒΙΤΩΝ	*Πά(ριος, Μέ)ν̣τωρ Νικαιεύς,* *Βίτων*
CΟΛΟΔCΔΗΝΗΤΡΙΟCΘΥΑΤΕΙ	*Σολε(ύ)ς, Δη(μ)ήτριος Θυατει-*
ΡΗΝ..ΚΑΙCΤΕΡΟCΔΗΜΗ	*ρην(ὸς) καὶ ἕτερος Δημή-*
CΞΕΥΔΡΕΥC ΤΡΙΟCΔΙΟΠΕΙΘΗCΙΛΕΥCΑC	*τριος (Ἀλ)ε̣ξ(αν)δρεύς, Διοπεί-* *θης Ἰλ⟨ι⟩εύς, Ἀσ-*
ΚΛΗCΠΑΔΗCΑΠΑΜΕΥCΕΞΟΥ	*κληπ̣ι̣άδης Ἀπαμεὺς ἐκ Συ-*
ΡΙΑCΔΙΩΝΚΑΙΟΛΥΝΠΡΟΔΑΙ	*ρίας, Δίων καὶ Ὀλυμπ(ι)όδω-*
ΡΟCΓΑΞΑΙΟΙΙΠΤΑΡΚΟCCΟ- ΛΟΥC	*ρος Γαζαῖοι, Ἵππαρχος Σο-* *λ(ε)ύς,*

42 ΦΙΛΟC ΟΤΟ̣.C⁻.....CΤ..ΑCΓ⁻Ε\ P[c]   43 ΤΑΡΑΡ.ΑΙΟC N

XXIV. 2 ΕΟΛΕ N. ΝΗΤ etiam N 3 ΕΤΕΡΟC P (ΟΠΡΟC N) 4 itidem ΙΛΕΥC N 5 ΕΚCΥ P 6 ΟΛΥΙ⁻ΙΠ P. ΠΡΟΛΩ N 7 ΙΠΠΑΡΧΟCCΟ-ΛΟΥC N

XXIV. 1 *Μέντωρ* eundem censens Mentorem Bithynium dubitanter suppl. Gomp., profecto spatium vel quattuor litterarum aegre capax videtur 2 *Σολεύς* corr. Sp., *Θυατειρηνός* Buech.* 5 *Ἀσκληπιάδης* suppl. Buech.*, 6 *Δίων* idem. coram Syriacae urbis nomine certissimo iam non audiendus Rohde m. Rh. XXXIII 174, neque audivisse putandus Arnim Pauly-Wiss. II 1631 7 *Γαζαῖοι* suppl. Buech.* *Σολεύς* corr. Sp.

XXIV. 1 *Μέντωρ*] L. Diog. IV 63 Carneades *ποτε Μέντορος τοῦ Βιθυνοῦ μαθητοῦ ὄντος καὶ παρ' αὐτὸν ἐλθόντος εἰς τὴν διατριβήν, ὡς ἐπείρα αὐτοῦ τὴν παλλακὴν ὁ Μέντωρ, καθά φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, μεταξὺ λέγων παρῴδησεν εἰς αὐτόν· (64) Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής, Μέντορι εἰδόμενος ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν* ⟨Hom. Od. IV 384. Il. 268⟩· *τοῦτον σχολῆς τῆσδ' ἐκκεκηρῦχθαι λέγω* ⟨cf. Soph. Ant. 203⟩· *καὶ ὃς ἀναστὰς ἔφη· Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα* ⟨Il. II 52⟩.

Numen. ap. Eus. pr. ev. XIV, 8, 7 *Καρνεάδου δὲ γίνεται γνώριμος Μέντωρ μὲν πρῶτον, οὐ μὴν διάδοχος· ἀλλ' ἔτι ζῶν Καρνεάδης ἐπὶ παλλακῇ μοιχὸν εὑρών, οὐχ ὑπὸ πιθανῆς φαντασίας, οὐδ' ὡς μὴ κατειληφώς, ὡς δὲ μάλιστα πιστεύων τῇ ὄψει καὶ καταλαβών, παρῃτήσατο τῆς διατριβῆς. ὁ δὲ ἀποστὰς ἀντεσοφίστευε καὶ ἀντίτεχνος ἦν, ἐλέγχων αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀκαταληψίαν.*

Hirzel Herm. XVIII, 8₁. Gomp. Festschr. p. 258.

2. 3 uterque a D. Lacone Epicureo diversus, v. Buech. ad l., Zeller III, 1³, 371.

ЄΞ	CѠCΙΚΡΑΤΗCΑ . . . . Ν- ΔΡЄΥC	Σωσικράτης Ἀ(λ)εξ(α)νδρεύς,	
CΚΥΠΡΙ	ΖΗΝ . . . . ΟC . . . . . . C- ΜΗΤΡΟ	Ζην(ό)δ(οτ)ος Κύπρι(ο)ς, Μη- τρό-	
ΤΑΤΟΧΙ.	ΔѠΡΟC . . . . CΟ- ΚΑΙ	δωρος (Στρ)ατο(ν)ι(κεὺ)ς ὁ καὶ	
	ΠΡΟΤЄΡΟΝ . . . . ѠΝΑ	πρότερον (ἄλλων τιν)ῶν ἀ-	
	Κ . . . . ΟΥCΚΑΙ	κ(ούσας ὡς Διογέν)ους καὶ	
	Α . . . . ΟΔѠΡΟΥΠΑΡΑΙΤΗ	Ἀ(πολλ)οδώρου, παραιτη-	
	ЄCΙ . . . ΠΑΠΟΛΛΟΔѠΡΟΥΔΙΑ	θεὶ(ς δ' ὑ)π' Ἀπολλοδώρου διὰ	
	Τ . . . . . ΑΡΝ . ΑΔЄΙΠΑΡΑΒΑ	τ(οῦτο Κ)αρν(ε)άδει παραβα-	
	. . . . CЄΝ	λὼν ἐσχόλα)σεν (μετ' αὐτοῦ	
	* * *	* * *	
	. . . . Δ .	. . . . δ .	
	. . . . ΙΚΟ	. . . . ε)ἴκο-	
	. . . . CΑC	σι καὶ . . . . ἔτη βιώ)σας	
	. . . . ΚΑ . ΘCΤΡЄ	. Καρνεάδης) κα(τ)έστρε-	
	. . . . ΜЄΘΟΝ	ψεν ὁ τοῦ Πολεμάρχου), μεθ' ὃν	
	ΚΙ . . . . ЄΔΥΟΜΟΝΟΝ	Κ(ράτης ὁ Ταρσεὺ)ς δύο μόνον	CRATES TARSENSIS
	Η . . . . ЄΛЄΥΤΗ	κα(τ)α(σχὼν ἔτη ἐτ)ελεύτη-	
	CЄ . . . ΑΙΚΛЄ . . . . . ΚΟCЄΙC	σε(ν· ἐφ') ὧι Κλε(ιτόμα)χος εἰς	CLITOMACHUS

9 ΖΗΝ . Δ P^c 15 Α . Ν . ΑΔЄΙ N 16—30 desunt in N 31 ΚΝ . ΔΙ N. ΥΛΟΥ . Η N 32 αι] ѠΙ N

8—10 frustulum Spengeli supplementa Ἀλεξανδρεύς et Στρατονικεύς confirmat 9 Ζηνόδοτος (vel -δωρος) suppl. Gomp., intervallum sufficere frustulo edocemur 12 Διογένους κ. Ἀπολλοδώρου suppl. Buech.* 15 τοῦτο suppl. Gomp. Carneadis nomen agn. Buech.* qui ex N ἀ)π' Ἀπ. δ' (εἰς) τ(ὴν Κ)α(ρ)ν(ε)άδου παρα(γενόμενος, sed N quoque dativum praebet 16 suppl. Gomp.

26 sq. supplevi, nimirum spatii ante ἔτη vacui ambitum non praestans 28—31 coll. XXV. XXIX. conl. suppl. Gomp. 32 ἐφ' ὧι ex N Gomp., καὶ (O)

9 sq. Cic. Acad. pr. II, 6, 16 bene autem nosse Carneadem Stratoniceus Metrodorus putabatur. de orat. I, 11, 45 Audivi enim summos homines, cum quaestor ex Macedonia venissem Athenas, florente Academia, ut temporibus illis ferebatur, cum eam Charmadas et Clitomachus et Aeschines obtinebant. erat etiam Metrodorus, qui cum illis una ipsum illum Carneadem diligentius audierat, hominem omnium in dicendo, ut ferebant, acerrimum et copiosissimum.

12 sq. de Diogene Tarsensi cf. Zeller III, 1^3, 371, de Apollodoro κηποτυράννῳ ib. 373.

15 L. Diog. X 9 οἱ γνώριμοι πάντες ταῖς δογματικαῖς Epicuri σειρῆσι προσκατασχεθέντες, πλὴν Μητροδώρου τοῦ Στρατονικέως πρὸς Καρνεάδην ἀποχωρήσαντος, ταχὺ βαρυνθέντος ταῖς ἀνυπερβλήτοις αὐτοῦ ⟨'i. e. τοῦ διδασκάλου, probabiliter Apollodori τοῦ κηποτυράννου . . . socordia compilatoris non mutatum ut nunc ad Epicurum referri oporteat' Usener Epic. p. 413⟩ χρηστότησιν.

	ΑΚΑΔΗΜΗ⌊ . ЄΠЄΒΑΛЄΝ	Ἀκαδήμεια(ν) ἐπέβαλεν
	ΜЄΤΑΠΟΛΛ⌊ϢΝ . ΜϢΡΙΜϢΝ	μετὰ πολλῶν (γ)νωρίμων·
	ΠΡΟΤЄΡΟΝΓΑ . ЄCΧΟΛΑΖЄΝ	πρότερον γὰ(ρ) ἐσχόλαζον
	ЄΠΙΠΑΛΛΑΔ . . ΜЄΤΑΤΗΝ	ἐπὶ Παλλαδ(ίωι) μετὰ τὴν
	ΚΑΡΝ . . ΔΟΥΤЄΛЄΥΤΗΝ	Καρν(εά)δου τελευτήν.
	Ο.	
Col. XXV.	. . . ΟCЄΠЄΚΑΔЄΙΤΟΜЄΝΑC	οὗτ)ος ἐπεκαλεῖτο μὲν Ἀσ-
(37. 754 O. 186 N.)	ΑΡΟΥΒΑCΗΛΘЄΔЄΙCΑΘΗΙ Α . Ι	δρούβας, ἦλθε δ' εἰς Ἀθήνα(ς

34 ΝϢΡΙΜϢ N   35 ЄCΧΟΛΑΞΟ N   37 ΚΑΡΧ . . . ΟΤ N

pro spatio latiore minus commendatur. *Κλειτόμαχος* ex XXX 8 suppl. Buech.*
35 *ἐσχόλαζεν* Sp, *ἐσχόλαζον* contra O Buechelero duce praetuli 'quod non unus Clitomachus sed simul *οἱ γνώριμοι* intelleguntur'. de P meae et Crönerti schedae tacent   36 *ἐπὶ Παλλαδίωι* suppl. Sp. Apollodorus quidem XXX 8 *ἐν τῷ Π.*, fort. nimias unius senarii solutiones evitans, sed cf. XXV 8
37 *Καρνεάδου* rest. Buech.*

36 Plut. de exil. 14 *ἐπὶ τοὺς σοφοὺς ἐλθὲ καὶ τὰς σοφὰς Ἀθήνησι σχολὰς καὶ διατριβάς· ἀναπέμπασαι τὰς ἐν Λυκείῳ, τὰς ἐν Ἀκαδημίᾳ, τὴν Στοάν, τὸ Παλλάδιον, τὸ Ὠιδεῖον.* Zumpt, Üb. d. Bestand d. phil. Schulen p. 15, Wachsm. St. Ath. I p. 636.

XXV. 1 *ειτο*] ЄΠΥ N   2 Δ . ΟΥΘΑΓ N.   ΘΗΝΑ N

XXV. 1 *οὗτος* suppl. Buech.*   2—4 suppl. Sp. Buech.*

XXV. 1 sq. Plut. Alex. fort. α 5 *θαυμάζομεν τὴν Καρνεάδου δύναμιν, εἰ Κλειτόμαχον, Ἀσδρούβαν καλούμενον πρότερον καὶ Καρχηδόνιον τὸ γένος, ἑλληνίζειν ἐποίησε.*

L. Diog. IV 67 *Κλειτόμαχος Καρχηδόνιος. οὗτος ἐπεκαλεῖτο μὲν Ἀσδρούβας καὶ τῇ ἰδίᾳ φωνῇ κατὰ τὴν πατρίδα ἐφιλοσόφει. ἐλθὼν δ' εἰς Ἀθήνας ἤδη τετταράκοντ' ἔτη γεγονὼς ἤκουσε Καρνεάδου.*

Cic. Tusc. III, 22, 54 Legimus librum Clitomachi, quem ille eversa Karthagine misit consolandi causa ad captivos cives suos: in eo est disputatio scripta Carneadis, quam se ait in commentarium rettulisse.

Steph. Byz. s. *Καρχηδών. Κλειτόμαχος ὁ Διογνήτου ⟨Καρχηδόνιος* ante Meinekium Menag.⟩, *ὃς ἐκαλεῖτο Ἀσδρούβας, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός, διάδοχος Καρνεάδου τῆς Κυρηναίου σχολῆς, ὃς κη' ἐτῶν ἐλθὼν Ἀθήναζε ἄμοιρος ἦν τῶν πρώτων στοιχείων καὶ ταῦτα μανθάνων ἠκροάσατο Καρνεάδου.* eundem annorum numerum habet Eustath. ad Dionys. *περιήγησιν* 196.

Max. Tyr. diss. X 3 *Κλειτομάχου τοῦ Λίβυος*, qui post Aristotelem atque Chrysippum tanquam tertium philosophiae lumen praedicatur.

Cic. Acad. pr. II, 31, 98 (Clitomachus) usque ad senectutem cum Carneade fuit, homo et acutus, ut Poenus, et valde studiosus ac diligens.

2 Symmach. ad Theodos. X, 25, 285, 2 Seeck: et Carneadem Cyrenaeum et Poenum Clitomachum Atheniensis curia societate dignata est.

ΕΤΩΝΤΕΤΤΑΡΩΝΠΡΟϹ	ἐτῶν τεττάρων πρὸς (τοῖς
ΕΙ . ΟϹΙΓΕΡΟΝΩϹΜΕΤΑΔΕ	εἴ(κ)οσι γε(γ)ονώς, μετὰ δὲ
ΤΕΤΤΑΡΑϹΧΟΛΑΖΕΙΝΗΡΞΑ	τέτταρα σχολάζειν ἤρξα-
ΤΟ<ΑΡΜΕΑΔΕ . ΚΑΙϹΥΝΓΕΝΟ	το Καρνεάδε(ι) καὶ συνγενό-
ΜΕΝΟϹΕΝΝΕ^Α ΚΑΙΔΕΚΑΥΤΩΙ	μενος ἐννέα καὶ δέκ' αὐτῶι
ϹΚ . ΝΗΗΙΔΙΑΝΕΠΙΠΑΛΛΑΔΙ	σχ(ο)λὴν ἰδίαν ἐπὶ Παλλαδί-
Ω . ϹΥΝΕΙΜΗϹΑΤΟΑΡΧΟΝ	ω(ι) συνε(στ)ήσατο ἄρχον-
Τ . ϹΑΓΝΟΘΕΟΥΚΑΙϹΥΝΕϹΧΕΝ	τ(ο)ς Ἁγνοθέου καὶ συνέσχεν
. ΕΝΔΕ . ΑΤΗΝΔΕΚΑ	μ)ὲν δέ(κ)α· τὴν δὲ Κα(ρ)ν(εά-
ΔΟΥ | Δ . . . . ΞΑΤ . ΕΜΛΥΙϹ . .	δου δ(ιεδέ)ξατ(ο) ἐπὶ Λυκί(σ-
ΚΟΥ | Π . . . . ΡΑΤΗΤΟϹ	κου π(αρὰ Κ)ράτητος το(ῦ
ΤΑΙ | Α . ΕΝΗΓΗϹΑΜΕΝ	Τα(ρσόθ)εν, ἡγησάμεν(ος δ' ἐν-
ΝΕ\ | \ΚΑ.ΔΕΧΕΤΗΔΙΑΤϹ . . .	νέα κα(ὶ) δέκ' ἔτη (κ)ατέ(στρε-
Ψ . Ι | ΡΕΠ . . . ΚΛΕΙΤΟΥΧΙΛΕϹ . . .	ψ(εν) ἐπ(ὶ Πολυ)κλείτου· (τ)ινὲς
ΔΕ | ¯Α . ϹΤΑ . . . ΥΑ . ΝΕΤΗ . .	δὲ (κ)α(τα)στ(ρέψαι? φ)α(σὶ)ν ἔτη . .
. . . . ΤΟΙϹΕΒ . . .	. . . . . . πρὸς) τοῖς ἑβ(δομή-κοντα γεγονότα) . . . . .
. . . . ϹΔ	. . . . ς δ . . . .
. . . . \ΦΟϹ . . . ΓΕ . .	. . . . \φοσ . . . γε . .
. . . ¯ΑΡΜΑ∠ΑϹ . . . . ΤΙ . .	. . Χ)αρμάδας . . . . τι . .
. . . ΝΩΝΙΤΗϹ . . . . ¯Ω . .	. . . νωνι τησ . . . (ἐτ)ῶ(ν ὢν
. . . ΟϹΤΚ∠ ΔΥ	εἴκ)οσ(ι) κα(ὶ) δύ(ο . . . . .
. . . . . ΝΗΓΡΟΙ	. . . . . νηγροι . . . .
. . . . . ΟϹ ΦΑΙΝ	. . . ος. φαιν(όμενος? . . .
. . . . Μ	. . . . μ . . . .
. . . . Α	. . . . α . . . .
. . . . ΡΤ	. . . . ρτ . . . .
* * *	* * *

3 ΠΕΤ . ΑΡΙ . Ν N 6 ΑΡΤΙΕΑΔΙ N 7 ΕΝΝ . . ΑΙ N 8 ϹΧ . . ΗΝ N 11 ΤΗΝ . . . ΑΙΝ N 12 ΕΓΙΛΥ N, ΕΠΙΛΥΙϹΙ¯ P 13 ΡΑΤΑΙΤΟΝΤΟ N 15 itidem ΔΕΧ N 16 ΙΝΕϹ N 20 20* in O uno fere versu decurrunt 20* ΦΟϹ, 21 ΑϹ, 22 ΗϹ statumina esse ad col. XXIV spectantia adfirmat Cr. 17—34 in N desunt

3 τοῖς add. Wilam. 6 Carneadis nomen agn. Sp. 9 suppl. Sp. 10 Ἁγνοθέου Sauppe ap. Sp. ex CIG. 121 11 μέν suppl. Gomp., δέκα Buech.* 12—17 cum frustulo dextrae parti col. XXIV superioris adhaerente compegi. in P particula interiit 12 διεδέξατο suppl. Gomp. 13 παρὰ Κράτητος suppl. idem 15 δέχ' ἔτη (cf. καθ' ἔτος titulorum) servari volt Buech. 16 ἐπὶ Πολυκλείτου (Ἐφ. ἀρχ. n. 1457, CIA. II 461) Gomp., intervallum quidem paullo angustius tres maxime litteras capit, sed v. XXXIII 16 17 sqq. supplevi 21 sq. Charmadae et Antiochi Ascalonitae nomina subesse ci. Gomp., ceterum vide Cr. 22 sq. supplevi, cf. XXXI 37 25 cf. ibid. 42.

11 L. Diog. IV 67 Clitomachus διεδέξατο τὸν Καρνεάδην.

ЄΥ	ευ . . . .
ΚΑ . . . . ΝΔΗΡΑΚΛ	κα . . . . ν δ' Ἡρακλ
Υ . . . . $\overset{\text{NOC}}{\text{ΙѠΘΥ}}$ . . . ΡΟ .	χ̣ . . . . ιωνος ϑυ . . . ρον
Ｌ . .	. . . . ΠΟΛΟΜΑΡ	. . . . (ὁ δὲ) Πολẹμάρ-
ΧΟ	. . . . . . ΟΝЄΔΟΥϹ . . ΠΑ	χο(υ) . . . . . †ονεδουστα πα-
ΡΑΙ	. ΙΤ . . . . ΝΘЄ . ΙΝ	ρὰ (τῶ)ι π̣(άππωι? τὴ)ν ϑέ(σ)ιν
ΜЄ	. ЄΛЄΤΗϹϹ . ϹΖѠΝΤΑ	με(μ)ελετηκ(ώ)ς, ζῶντα
Δ|Κ	. . ΚΑΙΝЄΑΔΗΝΔΙΑΔΘ	δ' (ἔ)τ̣ι Καρνεάδην διαδε-

CARNEADES POLEMARCHI F.

35 $\overset{\text{NЄC}}{\text{ΙѠΟΥ}}$ . . . ΟΝ Ν, $\overset{\text{NOC}}{\text{ΙѠΔΥ}}$, tertia litt. inc. utr. Θ an Δ, P[c] 37 ΟΝ . ΔΟΥϹΤΑΠΑ N 38 vac. N 39 ϹΤΗΚ . . ΔѠΝΤΑ N 40 Δ . ΙΙ . . ΡΝЄΑΔ P[c]. ΔΙΑΔЄ N

34 de Heraclito Tyrio cog. Gomp., conl. Zell. III 1³ 593₁, 608₄ 35 ἐπ' Αἰολίωνος Gomp. 36 sqq. 'ab imo 4 [40] prima specie his Clitomachum tangi existimaveris quem omnes διάδοχον Καρνεάδου vocant. at ex pag. XXX, nisi omnino fallor, diversus efficitur successionum ordo. ibi qui Crateti atque Clitomacho antecessisse narratur, Carneades Polemarchi f. etiam hic esse commemoratus videtur versu ab imo 8 [36] Πολ(ε)μαρ(χ-. iam Spengelius p. 537 hunc Carneadem non gravatus est eundem habere ac praeclarum novae Academiae auctorem, cuius de patre Diog. IV 62 sic rettulit ut duplicem quidem fuisse memoriam cognoscamus, utramque tamen cum hoc libello discrepantem, Καρνεάδης Ἐπικώμου ἢ Φιλοκώμου, ὥς Ἀλέξανδρος ἐν διαδοχαῖς, Κυρηναῖος, Suidas simpliciter Καρνεάδης Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης υἱὸς Φιλοκώμου. accedit autem caussa gravior cur diversos Polemarchi f. et Philocomi ducam, ecquo enim alio consilio scriptor XXX 1 patris nomen noluit celari, nisi hoc ut parum nobilis philosophus distingueretur ab splendidissimae famae decessore? ... in Academia igitur, si recte huius paginae et XXXmae sententias adsecutus sum, dum Clitomachus in Palladio versatur, Carneadi successit Carneades Polemarchi f., huic Crates'. BVECH.* commento egregie excogitato insuper ex O aliquantum fidei adcrescit: etenim frustulum columnae XXIV inferiori adhaerens absque difficultate cum huius paginae versuum 36—38 finibus in unum coire vidi, unde reliqua supplementa ultro se obtulere. quodsi 38 τῶι πάππωι supplevi, ex ipsa rei natura sequi videbatur, ut qui scholarcha cui idem nomen erat auctore in quaestionibus solvendis animum exercitasse, postmodo illi vivo successisse fertur, sanguine cum Carneade τῷ πάνυ coniunctus fuisse existimetur. consimiles necessitudines ab historia philosopha haud alienas esse omnibus notum: ut Iasonem omittam Posidonii nepotem eundemque successorem (Suid., Susem. II 159), habet Academia ipsa Speusippum Platonis ἀδελφιδοῦν (LD. III 4, IV 1 [ad VI 28], Cic. de nat. d. I 13, 32, Ac. post. IV 17 [ad VI 1], Amm. vita Aristot. 11, 11 Did.), habet Aristum Antiochi fratrem (XXXV 2 sqq.) 37 γέγ)ονε? 38 Aristoteles πρὸς ϑέσιν συνεγύμναζε τοὺς μαθητάς (LD. V 3) 40 Καρ̊νεάδην suppl. Sp.

37 Καρνεάδης] L. Diog. IV 62 Καρνεάδης Ἐπικώμου ἢ Φιλοκώμου κτλ. cf. ad 36. — 66 γέγονε μέντοι καὶ ἄλλος Καρνεάδης, ἐλεγείας ποιητὴς ψυχρός.

ΞΑΜΕΝΔϹΗΤΗϹΑΘ . ΞΕΤΗ	ξάμεν(ο)ς ἡγήσαθ' (ἓ)ξ ἔτη,	
ΚΑΤΕϹΤΡΕΨΕΔΕ^N ΕΤΕΚΛΕ- ΟΥϹ	κατέστρεψε δ' ἐ(π') Ἐ(πι)- κλέους	
ΑΡΧΟΝΤ . . ΚΑΤΕΛΙΤΕΝΔΕ Ο.	ἄρχοντ(ος), κατέλιπεν δὲ	
XXVI. (755 O. 7 N.) ΔΙΑΔΕΧΟΝΤΟΝϹΥϹΧΟΛΑϹ	διάδοχον τὸν συσχολασ-	
ΤΗΝΚΡΑΤΗΤΑΤΑΡΕϹΑΤΟΕ	τὴν Κράτητα Ταρσέα τὸ	
ΓΕΝΟΕΙϹΓΗϹΑΤΟΔΑΥ////ΕΤΗ	γένος, ἡγήσατο δ' (ο)ὗ(τος) ἔτη	
ΤΕΤΤΑΙΑ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟϹ	τέτταρα. Μητρόδωρος	METRODORUS STRATONICENSIS
ΔΕΟϹΤΡΑΤΟΝΙΚΕΥϹΜϹΓΑϹ	δὲ ὁ Στρατονικεὺς μέγας	
ΚΑΙΒΙΩΙΚΑΙΛΟΓΩΙΓΕΊϽΝΩϹ	καὶ βίωι καὶ λόγωι γεγονὼς	
ΟΥΚΑΝΑΛΟΓΟΥϹΑϹΕΔΙ . ϹΕΙ	οὐκ ἀναλογούσας ἐδ(όκ)ει	
ΧΑΡΙΤΑϹΕΧΕΙΝΟϹΕΦΗ . ΑΡ	χάριτας ἔχειν, ὃς ἔφη (Κ)αρ-	
ΝΕΑΔΟΥΤΑΡΑΚΗΚΟΕΝΑΙ	νεάδου παρακηκοέναι	
ΠΑΝΤΑϹΟΥΓΑΡΑΚΑ	πάντας, οὐ γὰρ ἀκα(τάλη-	

41 ΞΑΝ . . . ΚΗΓΗϹΑ . . ΤΕΤΗ N   43 ΑΡΧΟ . . . ΟΚ . . ΕΛΙ . . Ν N

41 ἓξ supplevi, cf. XXX 1   42 *κατέστρεψε* suppl. Sp.   *Ἐπικλέους* e XXX 3 suppl. Buech.*   43 *κατέλιπεν* suppl. Sp.

Suid. s. v. a *Καρνεάδης Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκώμου, φιλόσοφος, ἀφ' οὗπερ ἡ νέα Ἀκαδήμεια ἤρξατο.* b *Καρνεάδης ἕτερος, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀναξαγόρου.*

XXVI. 1 *δε*] ΔΟ P   2 ϹΚΑΤΗΤΑ N   3 ΓΕΜ . . . ΓΗϹΑΤΟ N   7 *ἐδόκει*] ϹΑ . . ΕΙ N   9 ΠΑΡ- N

XXVI. 2 *Κράτητα* corr. Sp.   3 *γένος* et *οὗτος* suppl. Buech.*, *ἡγήσατο* Sp.   5 Gomp. Jen. p. 604 n. versus subesse coni. ad Metrodori ingenium delineandum aliunde, forsitan ex Apollodoro, adsumptos: *ἦν μὲν μέγας βίῳ τε καὶ λόγῳ γεγώς, οὐκ ἀναλόγους δὲ τὰς χάριτας δοκῶν ἔχειν.* equidem ambigo non una de causa   7 *ἐδόκει* suppl. Buech.*   10 *ἀκατάληπτα* suppl. Buech.*

XXVI. 2 L. Diog. IV 23 in decem Cratetum serie *δέκατος Ταρσεὺς φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός.*

4 L. Diog. X 9 cf. XXIV 15.

8 August. c. Acad. III, 18, 41 Metrodorus . . . primus dicitur esse confessus non decreto placuisse Academicis nihil posse comprehendi, sed necessario contra Stoicos huiusmodi eos arma sumpsisse. cf. Zeller III, 1³, 526₂.

10 Numen. ap. Euseb. pr. evang. XIV, 7, 15 de Carneade: *Λόγων μὲν οὖν ἀγωγῇ ἐχρήσατο ᾗ καὶ ὁ Ἀρκεσίλαος· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπετήδευε τὴν εἰς ἑκάτερα ἐπιχείρησιν καὶ πάντα ἀνεσκεύαζε τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων λεγόμενα, μόνῳ*

	ΙΤΑΝ . ΝΟΜΙΚΕΝΑΙΠΑ . . .	*πτα γ̣(ε)νομικέναι πά(ντα*
	. . . . . ΝΟCΤΕΚΑ . . ΕΝ . .	*. . . . . γ̣ος τε κα(ὶ) . εν̣ . .*
	. . . . . ΤΟΚΑΙΤ . . ΤΙΖ . .	*. . . . . το καὶ τ . . τιζ . .*
	. . . . . ΑΥΤΑΝΤΩΝΟΜ . . .	*. . . . . ἁπάντων ομ . . .*
15	Τ . ΚΑ . . ΟΝΟΙCΥΠΕ	*τ . κα(ὶ μ)όνοις ὑπε . . . .*
	. . . . . . ΝΚΟΚΕΙCΕΚΑ . .	*᾿Ακαδημ)α̣ϊκοῖς? εἰς ἑκά(τε-*
	. . . Τ . ΧΕΙΡΕΙΚΩCΚΑΙ . . .	*ρα ἐ)π̣(ι)χειρεῖν, οἳ καὶ . . .*
18	. . . . CΑΓΑ	*. . . . . σαγα . . . .*
21	. . . . . . Α	*. . . . . . α . . . . . .*
	. ΚΑ . ΑΙΛΙΤ	*. κα . αιλιτ . . . .*
	. . . . ΝΚΑΡΠ . ΑΝ	*. . . . ν καρπ . αν . . . . .*
	. . . . ΤΩΝΚΑ . Ν	*. . . . των κα . ν . . . . . .*
25	. . . . Κ . . . ΑΙ	*. . . . κ . . . αι . . . . . .*
	. . . . ΚΑ . . ΝΟ	*. . . . κα . . γ̣ο . . . . . .*
	. . . . ¯Ω	*. . . . . ¯ω . . . . . .*
	. . . . ΑΡ	*. . . . . αρ . . . . . .*
29	. . . . ΕΧ	*. . . . . εχ . . . . . .*
31	. . . . ΥΑΝ	*. . . . . υαν . . . . . .*
BOETHUS 33	. . . . . ΒΟΥΛ . . . . \ΤΟΝΑΙ	*τιν' Ε)ὐ̣βούλ(ου χρόνον,) | το(ῖς)*
	. . . . ΛΥΚΕΙΝΗΤΩΙΤΑΙ . .	*τ' Αὐτο)λυκεί(οις) τῶι τ' ᾿Α(μύν-*
35	ΕΘΑ . . . ΧΑΚΙCΗΔΗΤ . ΟΒΕ . .	*τηι πολ)λάκις | ἤδη π̣(ρ)οβε(βη-*
	Κ . ¯ΑΙΤΑΙCΧΟΛΗCΗ¯ΟΥΜΕ	*κ(ὼ)ς) καὶ σχολῆς ἡγ̣ούμε-*

11 Π . . Μ . ΝΟΜ N 14 \ΠΑΝΤΩΝ N 15 ΝΟΙCΥΠΙ N 16 ΚΟCΕΙCΕ N, ΙΚΟΙCΕΙCΕΚΑ P^c 17 Π . ΧΕΙΡΕΙΝΟ̣Ι P^c 18—33 in N desunt. in P ego prorsus nihil erui, contra Cr. non omnem spem abicit 34 ΛΥΚΕΙ N quoque 35 ΛΑΚ N 36 prima litt. Ν N, ΚCΝΚ P^c

16 sq. *εἰς ἑκάτερα ἐπιχειρεῖν* supplevi (cf. Numen. ad 10, L. D. IV 28 [ad XVIII 7]), verbum Buech.* agnoverat, qui *ἀντι)δίκοις* sim. praefert 33—42 = XXIX 6—16. incipit hic emblema e carmine chronographo, a Roepero p. 24 sqq. detectum summaque cum probabilitate ad Apollodori *Χρονικά* relatum. cf. Gomp. Jen. p. 603 sq., imprimis Sitzgsb. p. 83 sqq., ubi ex O novorum versuum spicilegium adcrevit 33 sqq. col. XXIX Gomperzio auctore in auxilium vocata supplevi, neque tamen in iis quae antecedunt inde a v. 22 quidquam invenio quod columnae XXVIII parti imae inde a v. 36 et XXIX summae respondeat, praeterquam quod 29 ΕΧ cum XXIX 2 *ἔχων* et 24 *τῶ(ι) Κα(ρ)ν(εάδη)ι* cum XXVIII 38 congruere videtur: unde totum Boethi characterismum hoc quoque loco fuisse exscriptum colligere non audeo

δ' ἐν τῷ περὶ τῆς ἐποχῆς λόγῳ πρὸς αὐτὸν διέστη, φὰς ἀδύνατον εἶναι ἄνθρωπον ὄντα περὶ ἁπάντων ἐπέχειν· διαφορὰν δὲ εἶναι ἀδήλου καὶ ἀκαταλήπτου, καὶ πάντα μὲν εἶναι ἀκατάληπτα, οὐ πάντα δὲ ἄδηλα.

NOCΔION .⁻ꞶIMOY . .⁻TꞶN | νος | Διον(υσί)ωι τ' οὔ(χ ἧ)ττον
K . \Δ . . . . . . ITΘE . .⁻HI . | α(ἵρεσιν τι)θε(ὶς | τῆι (τ'
AΓXINO TTANΔPOC . . . KAI | ἀγχινο(ίαι) τἀνδρὸς (ἅμα) καὶ
TꞶIΛOΓꞶIΔEKATꞶIΔE . . C | τῶι λόγωι. | δεκάτωι δὲ (τῆ)ς
TOYKAPNEAΔOYMCTAΛΛA | τοῦ Καρνεάδου μεταλλα-
THCYCTEPOMEN APXONTOC | γῆς | ὕστερον ἐ(π') ἄρχοντος
ΠAPHMINEYMAXOYΘAPIT | παρ' ἡμῖν Εὐμάχου | Θαρ(γη-
| MꞶNOCMHNOCEΞEΛIΠEN . . (| λιῶνος μηνὸς ἐξέλιπεν (
βίον)

37 μ] T N (cf. XXIX 10) 38 N̄ \Δ P, priores litterae ut videtur deletae. prima litt. N N IE . .⁻HI N 41 ˥ETAΛΛA N 42 ΓHCYCTEPON N 43 EYΓΔ . OY N, ΓΔ ⁽OY P 44 NꞶNOC N

37 sq. Διον(υ)σίωι τ' οὐ σ(πάνιο)ν (ἐσχό)λα(σ', αἱρε)θε(ὶς τ)ῆι (γ') ἀγχινο(ίαι) τἀνδρος (ἢ) καὶ τῶι λόγωι Gomp. Jen., οὐχ ἧττονα σπουδὴν τιθεὶς . . . λαμπρὸς ἦν Wilam. quorum supplementis ex parte usus sum. ἅμα scripsi cum propter capacius spatium tum propter XXIX 12, ubi P post ΑΝΔΡΟC clare litteram Α praebet 40 τῆς suppl. Sp. 43 Εὐγάμου ex N suppl. Buech.* probante Wilam. Ant. p. 71, Εὐδάμου praetulit Roep. p. 25, Εὐμάχου e vestigiis in P repertis rest. Gomp. Jen. p. 603 44 νόσῳ add. Roep. l. l., βίον Gomp.

Col. XXVII. (39. 756 O. 188 N.)

LACYDES ET LACYDEI

O. | (Λακύδης ἔτη | τὴν διατριβὴν κατέσ)-
K . . OKTꞶKAIΔEKATOCAYTA | χ(εν) ὀκτὼ καὶ δέκα, | τοσαῦτα
ΔETEPAΠPOCΛAꞶNTHNTOY | δ' ἕτερα προσλαβὼν τὴν τοῦ
BIOYMETAΛΛAΓHNEΠOIHCA | βίον | μεταλλαγὴν ἐποιήσα-
TEΠIKAΛΛIΓTPATOYEΠIΠA | τ' ἐπὶ Καλλιστράτου, | ἐπὶ Πα-

XXVII. 1 OYTꞶ N 4 AΛΛICTPATOY N

XXVII. 'Neque orationis contextu haec pagina superiori adhaeret et dissidet temporum ratione de quibus disseritur. nam in XXV et XXVI posteriores Carneade philosophos, in XXVII et XXVIII ut capti regis Persae interiectio ostendit, priores et aequales deprehendimus.' BVECH.* easdem turbas miratus Gomp. unius vel complurium columnarum defectum aut traiectionem indicavit

1—11 post Roeperum plenius refecit Gomp. Sitzgsb. p. 85. κατέσχεν et quae praecedunt supplevi 2 paragraphus non suo loco posita, cf. praef. p. IX

4 (-το ἐπὶ Κ. suppl. Sp.) 5 Πασιάδου Gomperzio confidentius Wilam., Παντιάδου Crön.

ΤΙΑΔΟΥΔЄΤЄΡΟΙΛЄΓΟΥϹΙΝ	τιάδου δ' ἕτεροι λέγουσιν,
ωΝΔΙЄΚΑЄΤΗ ·ΙΑΛΙΠЄΙΝ	ὧν δέκα | ἔτη διαλιπεῖν,
ΤΑΠΙΠΑϹΙΔΙΑΝ . ϹΟΝЄΓЄΝΟΝ	τἀπὶ πᾶσι διὰ ν(ό)σον. | ἐγένον-
ΤΟΔΑΥΤΟΥΠΑϹЄΑϹΤЄΚΑΙΘΡΑ	το δ' αὐτοῦ Πασέας τε καὶ Θρά-
ϹꓡϹΤΡΙΤΟϹΔΑΡΙϹΤΙΠΠΟϹϹΥ-ΝΗ	συ̣ς, | τρίτος δ' Ἀρίστιππος συνή-
ΘЄΝΚΑΙΔΥΟϹ . . . . ΠΟΤΑ-ΤΟΙΜΑ | Π . . Η	θε̣ι̣ς, καὶ δύο | ἐ̣π(ισ)ημ̣ότατοι μά-
. . ϹΤΑΤΗΛЄ . . . . Τ . . . .-ЄΥΛΙ) | ΚΛΗ	λι)στα Τηλεκλῆ(ς) τ(ε καὶ) | Εὔα̣ν̣-
. . . ϹЄΠЄΧϹ . . . ΤЄ . . . . ΟΙЄ . .	δρο)ς. ἐπεχε̣(ίρη)σε (δὲ) . . οιαι . . |
. . ϹΝЄΤΙΑ . . . . ΞЄΙΝ	ἐξ)ὸ̣ν ἔτ' ἰα(ύειν? καὶ συναύ)ξ̣ειν
Τ . ΝΒΙΟΝΔΛ . . . . ЄΙΠΡΟ	τ(ὸ)ν̣ βίον. | ἀ̣λ(λ' ἔσχ' ἀ)ε(λ)-π(τ)ο(ν?

5 ΠΑΤΙΑΔΟΥ P 6 ΔЄΚΑϹΤΗ . . ΑΛΙΠЄΙΝ N 8 ΑΥΤЄΙΠΑϹΚΑ N 10 *μα*] ΓΗ N 11 ϹΥΑΝ N 12 *τε*] ϹЄ N. *ιε*] ΙϹ N, ϽΙΑΙ P^c

6 *ἔτη διαλιπεῖν* suppl. Buech.* 7 *νόσον* suppl. Gomp. *ἐγένοντο δ' αὐτοῦ . . συνήθεις* agn. quidem, sed sprevit Buech.*

11 Teleclis et Euandri nomina agn. Buech.* ceterorum diadochorum Lacyde posteriorum nomina tantum non omnia in col. *M* emergunt 12 post quinque Lacydeae disciplinae socios enumeratos nominum propriorum seriem interrumpi apparet. quae sequuntur supplevi, sed refectionis parum plenae paenitet. de schola duobus familiaribus tradita Apollodorus non tacuerit, quare ab epitomatore narrationem suspicor esse decurtatam. fuit cum vestigiis quibusdam deceptus interpositam esse crederem narratiunculam de fraudulentis familiae iocis Lacydi inlatis (L. Diog. IV 59, Numen. ap. Eus. pr. ev. XIV 7, cf. *O* 6; Hirzel Herm. XVIII 3 sqq. Usener Epic. p. LXVIII sq. Kock CAFr. III 418. 666), donec Wilamowitzii potissimum argumenta (cf. 34) sententia me demoverunt

XXVII. 9 L. Diog. II 83 in Aristipporum enumeratione *τέταρτος ὁ ἐκ τῆς νεωτέρας Ἀκαδημίας.* Idem VIII 21 *Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος ἐν τῷ περὶ φυσιολόγων* (huc rettulit Zeller III, 1³, 498, diffidit Arnim Pauly-Wiss. II 906).

Numen. ap. Euseb. pr. evang. XIV, 7, 12 *Λακύδου γίνονται ἀκουσταὶ πολλοί, ὧν εἷς ἦν διαφανὴς ὁ Κυρηναῖος Ἀρίστιππος.*

Synes. epist. 50 (661 Herch.) *ὀδύρομαι δὲ τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς Κυρήνης, ὃ πάλαι μὲν εἶχον Καρνεάδαι τε καὶ Ἀρίστιπποι.*

Nietzschio (mus. Rhen. XXIV, 202) auctorem libelli *περὶ παλαιᾶς τρυφῆς* immiscenti obloquitur Wilam. Ant. p. 51.

11 L. Diog. IV 60 *μόνος* Lacydes *τῶν ἀπ' αἰῶνος ζῶν παρέδωκε τὴν σχολὴν Τηλεκλεῖ καὶ Εὐάνδρῳ τοῖς Φωκαεῦσι.*

15	ΤΕΛΟϹΟΤΗ . . . . ΗΝΑ	τέλος ὁ Τη(λεκλῆς πρὶν ἢ | β)ῆνα(ι
	ΔΗΚΛΙΝΟ . . . . ΥϹΔΕΙϹ	δι̣᾽ ἐ̣παίνο(υ?, περιβιο)ὺς δ᾽ Ε(ὔ-
	. ΝΔΕΟϹ . . . . . . ΟΥϹ . . . . ΤΑ	α)νδρος . . . . . . ουσ . . . . τα
18	. . . ΑΓ . . . . . . ΤΑϹ	. . . αγ . . . . . . τασ . . . . .
	* * *	
22	. . . . Ε . ΑΙΤ	. . . . ε . αιτ . . . .
	. . . . ΠϽΙΚΟΥϹΕΙ	. . . . π᾽ ο̣ἴκους ει . . . . . .
24	. . . ΚΑΤΑΛ	. . . καταλ . . . .
	* * *	
29	. . ΕΚΑ . . ΑΝ	. . εκα . . αν . . . .
	. . ΗϹΠΑΜΑ	. . ης πᾶμα . . . .
	. . Ϲ . ΝΔ	. . c . ν̣δ . . . . |
	ΥΤ/ . . ΠϹΑΓΑΤΗΚΑ	ὑπ̣α̣(μβλ)ύς, Ἀγαμήσ̣τ̣(ωρ τε
	ΠΑ . \ΟϹΗΝΕΤΙϹ	πά(λιν) ὃς ἦν ἔτι | ἔ(φηβος, Εὔ-
	ΔΟΥΛΟΙΤΕΠΡΟϹΤΟ . . . ΤΑΥ	β)ουλοί τε τ̣ρ(εῖ)ς τω̣̃(ν ἐ)γ̣λ̣υ-

15 Τ . . ΟΤΟΤΗ N. ΗΛΛΑ N 16 ΑΙΝΟ N, ΔΙϹΠΑΙΝϹ P^c 17 ΝΑ-ΡΟΕ N 18—32 desunt in N 32 ΥϹΑΓΑΜΗ◡¯ P^c 33 ΤΔ . . ΟϹ N 34 ΥΛΟΙΤΕΠΥϹ . ΤΟ . . . . ΑΥ N

30 *Παλλά(διον* ci. Buech. 32 *Ἀγαμήστωρ* suppl. Crön. 33 *πάλιν* suppl. Wilam., *ἔφηβος* ego (idem Buech.), *Εὔβουλοι* Gomp. 34 sq. *τρεῖς* (cf. *O* 20 sqq.) *τῶν ἐγλυτῶν* 'in debilium numero' supplevi, ad Wilamowitzi sententiam me applicans qui Lacydeos nobiliores recenseri arbitratur quibus ne magistro succederent aut teneri anni aut provectiores obfuerint. malui tamen pro *ὁ π(ρέσβ)υς* quod idem v. 32 supplet scil. ad nomen referendum quod interierit (fueritne Moschio?) *ὑπαμβλύς* scribere propter angustius intervallum

Epigr. Kaibel 40 (Bull. arch. 1873 p. 248).

. . . .
. . . . σοφίης πεῖρατ᾽ (ἐ)φιέ(με)νον·
ἐκ δ᾽ Ἀκα)δημείης, Τηλέκλεες, οὐκ ἀβόητο(ν
σὸν κλέος) ἰφθίμοις ἔπλετο Κεκροπίδαι(ς·
5 *καὶ νῦν τῇιδέ) σε κοῦρ(ος) ὑπὸ χθονὶ θῆκε Σέλ(ε)υκο(ς*
δακρυχέων· ἐσθλὴ)ν δ᾽ ἐσ(θλ)ὸς ἔτεισε χάρι(ν.

⟨4 suppl. Diels, cetera Kaibel.⟩ hinc num Telecles scholae praefuerit dubitat Wilam. Ant. p. 287_{21}. sane deest in tabula successorum Suidea (test. mant.), sed iam omnem scrupulum eximent quae de Apollonio scholarum Teleclearum exceptore traduntur *O* 32 sqq. neque video quid tali fere epigrammatis supplemento obstet: *Μάρψ᾽ Ἀίδης θιάσοιο καθηγητῆρά σ᾽ ἄωρον μουσείου κτλ.*

32 Plut. qu. symp. I 4, 3_1 8 *Ἀγαμήστορι τῷ Ἀκαδημαϊκῷ* (Agapestor Arnim Pauly-Wiss. I 729).

ΤΩΝϹ . . . ΧΙΩΝΜΕΝ- Δ . . Ε ΜΟϹ
ΤΕ . ΠΛ . . ΩΝΕΤΗΕΠ- ΕΥΕΙΟ ΑΡ
ΛΕ . ϹΟΥ . . ΞΗΝΜΕΤΗΛ
ΛΑΞΕΝΝΑϹΩΙ . ΕΤΑΙΤΑΥ
ΤΑΔΕΠΡΗΘΡΑΙΡϹΕΥΒΕΥΛΟϹ
ΠΑΤΡΟϹΑΝΤΗΝΟΡΟϹΓΕΓΟ
ΝΩϹΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΤΟΤΕ

Ο.

Col. XXVIII (40. 757 O. 189 N.)
ΑΡΧΟΝΤΟϹΕΠΙΤ . . . . . .
ΜΕΤΑΜΗΝΑϹΤΙΝΑϹΟ‾Α .
ΛΙΚΡΑΤΟΥϹΕΥΒΟ . ΛΟϹΩΝ
ΔΕΤΩΙΓΕΝΕΙΕΦ . . ΙΛϹΑΓΑ
ΜΗϹΤΩΡΔΕΜΕΤ . ΤΗΝΠΕΡ
ϹΕΩϹ . ΛΩϹΙΝΑΙΚΑϹΥΙΟϹ
ΩΝΠΟΛΥΞΕΝΕΥΠΠΞΕΝΟ
ΚΛΕΟΥϹΤΑ . ΑΠΟΛΥϹΙΝΤΟΥ

των. | ὁ Μοσχίων μὲν δ . . ε
τε . πλ(η)ρῶν ἔτη | ἐπ' Εὐπο-
λέ(μ)ου (τὸ) ζῆν μετήλ-
λαξεν νόσωι· | (μ)ετὰ[ι] ταῦ-
τα δ' οὐρ(υ)θραῖ(ο)ς Εὔβουλος
πατρὸς | Ἀντήνορος γεγο-
νὼς Ἀλεξάνδρου τότε |

ἄρχοντος, ἐπὶ τ(αὐτοῦ δὲ
μετὰ μῆνάς τινας | ὁ (Κ)α(λ-
λικράτους Εὔβο(υ)λος, ὢν
δὲ τῶι γένει | Ἐφ(έσ)ι(ο)ς,
Ἀγα-
μήστωρ δὲ μετ(ὰ) τὴν Περ-
σέως | (ἅ)λωσιν, Ἀ(ρ)κάς, υἱὸς
ὢν Πολυξένου, | (ἐ)πὶ Ξενο-
κλέους τὴ(ν) ἀπόλυσιν τοῦ

---

36 ΕΠΕΥΠΟ|.Ϲ P 37 sq. ΗΝ . . . . . ΛΑΞΕΝΝ . ΕΩ N. ΝΟϹΩΙ P
39 ΤΑΔΟΥ N. ΕΥΒΟΥΛΟϹ N

35 *δεκάκις* ἓξ Gomp. l. l. p. 86 dubitanter, id. ibid. (*Μοσ*)*χίων* (sic iam Buech.*) et *πλ*(*ηρ*)*ῶν* typis describens in graphide frustulo indigebat quod tabula phototypa suppeditat. *ὁ Μ. μ. δὴ εἴκοσ' ἐκπλ.* Wilam. 'Eupolemos ist eben zwanzig Jahre nach Kallistratos [v. 4], und das Lebensalter passt hier minder gut als die Zahl der Jahre, die Moschion den Lakydes überlebte'. at vero crasis num admittatur incerta res est 36 *Εὐπολέμου* suppl. Gomp. ibid.
37 *μετήλλαξεν* suppl. Buech.* 38 suppl. Gomp.

35 *M* 17.
39 sq. *M* 14 sq. *O* 23.

XXVIII. 4 ΕΥ . . . . Ϲ N 6 ΑΙΚΑϹ P 7 -ΞΕΝΟΥ . ΠΙ N 8 ΤΗ N

XXVIII. 1 *τούτωι δὲ* suppl. Roep. p. 25, *ταὐτοῦ* malui propter *O* 22 sqq., etenim a n n i distinctione opus est 2 (*μετὰ μῆνας* suppl. Sp.) — articulum add. Roep. *Καλλικρ.* rest. Sp. 4 *Ἐφέσιος* ex XXIX 5 suppl. Buech.*
6 *ἅλωσιν* suppl. Sp. *Ἀρκάς* suppl. Cr. iamque Buecheleri supplemento *ἄρξας* a Roepero l. l. probato facile carebimus 8 *ἀπόλυσιν* suppl. Sp.

XXVIII. 3 sq. = *M* 16 sq. *O* 22.

ΒΙΟΥΕΤΑΙΗϹΑΤΕΠ . ΝΙΚΟ . . Ϲ	βίου | ἐπ(ο)ιήσατ', ἐπ(ὶ) Νικο(σθ)έ-
ΝΟΥϹΔΟΤΗΝ . . . . ΕΠΙΠΑ . .	νους δ' ὁ Τηλ(εκλῆς?), | ἐπὶ πα . .
ΔΑΠΟΛΛϹ . . . . . \ΔΟΝ . .	δ' Ἀπολλω . . . . . . δονη . .
ΝΟΝΕΠ . . . . ΗΡΧϹ . .	νον | ἐπ(ὶ) . . . . . ο . ἦρχε . .
ΤΗΝ . . . . . . \ΑΚΗΚΟΩϹ	την . . . . ἀκηκοώς, |
ΜΕΤΑ . . . . . . ΙΤΗ⁻ΟΝΔ	μετὰ (τὸ)ν Θ(εα)ίτητον δὲ
ΤΟΥΝΕ . . ΤΕ . . ΥΕ	τοῦ νε(ω)τέ(ρο)υ | ἐ(πήβολος
ΓΕΝ . . . ⁻ΝΟ . . . . . ΟΥΝΟ .	γεν(όμ)ενο(ς Εὐβ)ούλο(υ? σχο-
. ΩΝ . . ΑΙΠ	λ)ῶν | . . αιπ . . . .
. ΕΝ . . . ʹΑ	. εν . . . . α . . . .
* * *	* * *
ΕΝ	εν . . . .
ΧΕΜ	χε μ . . . .
ΤΕΝΟϹ	τενοσ . . . .
ΚΙΝΥϹΤ	κινυστ . . . .
* * *	* * *
ΤΑΙΟ	ταιο . . . .
ΤΡ . Ν	τρ . ν . . . . (οἳ δέ σε |
ΥΠΕΡΗΤ . . . . ΥΝ . Ν	ὑπερη(φανεῖν ἐπῆλ)υν? (ἠ)ν(έσ-
ΧΟΝΤΟΝΩ . . . . . ΙϹΤΕΔ .	χοντ' ἐν ᾧ(ι | ἥκ)ιστ' ἔδ(ει,
ΤΟΥΤΩΝΤΕ\ΤΕ . ΕΚΑΙΜΙΑΙ	τούτων τε . τε . ε καὶ μιᾶι |
ΕΖΕΙΤΑΤΩΝΑΛΛΩΝ	σ)είσει? τὰ τῶν ἄλλων (πα-

9 ΝΙΚΟ . ΙΕ P 10 ΕΝΠΑ N 11 ΔΑΠΟΛΛΩ N. ΝΗ N 12 ΝΟΝϹΠ N. Ο . ΗΡΧϹ N 14 ΝΕ . . ΙΤΗ N 16 ΓΕΝ N 18—32 desunt in N 32 ητ] ΗΝ P[c] 33 ντον] ΝΠϹΝ N 34 ϹΚΑ N 35 ΕΙΚΕΙ P

9 ἐποιήσατ' suppl. idem. Νικομένους suppl. idem numerorum videlicet ignarus: quo supplemento concesso Roep. l. l. optionem dedit, utrum esset δὲ Νικομένους corrigendum an versu conlato itidem Apollodoreo (apud Gell. XVII 4 Κηφισιεὺς ὢν ἐκ Διοπείθους πατρός, ubi Διοπείθεος Heyne) scribendum Νικομένεος, cui coniecturae favet quidem quod spatium post ΤΗΝ (10) facile duas, aegre tres syllabas capit, obstat tamen quod ionicae genetivi formae in Apollodori chronicis locum fuisse veri dissimile est (Mein. Men. p. XXIV). plane eadem de nomine Nico(g)enis valent in nummis Atticis exstante (Mionn. S. III 556), non valent de Nico(sth)ene, quo inserto nulla sane correctione opus erit 10 Τηλεκλῆς supplevi 14 sqq. supplevi 32 sq. supplevi 35 παραλαβὼν suppl. Buech.*, explic. Gomp. Jen. p. 604 Carneadem appellari ratus, qui Chrysippi instar τῶν Ἀκαδημαϊκῶν στραγγαλίδων κοπίδος (Aristocreo ap. Plut. de sto. rep. 2) adversariorum doctrinas secum in orcum sit ablaturus: unde exorsus

	ΡΑΛΑΒѠΝЄΙΚΑΤѠ . . . Α . .	ϱαλαβὼν εἶ κάτω.' | (σιγ)ᾶ(ι
	ΤЄΚΑΙΠΑ . ΡΗϹΙΝΤ . . ϹΤЄΙ .	τε καὶ πᾶ(ς) ῥῆσιν ὑ(βρι)στὴ(ς
	ЄΧЄΙ . JΙΚΑΙΝЄΑ . ΗΔЄ	ἔχει. | (τ)ῶι Κα(ϱ)νεά(δ)ῃ δὲ
	ΚΑΙΤΑΤΟΝΑΥΤϹΝΗ . ΧΡЄΝ . .	κατὰ τὸν αὐτὸν ἦ(ν) χρόν(ον |
BOETHUS	ΒΟΗΘΟϹΥΙΟϹЄΡΜΑΓ . ΡΟΥΒΑ	[———] Βόηθος υἱὸς Ἑρμαγόρου (Μ)α-
	ΡΑΘѠΝΙΟϹΤΟΠΑΛΤΟΔЄΠ . .	ϱαθώνιος, | τό τ' ἄλλ' ὃ δεῖ π(ᾶν
	Ο.	
Col. XXIX. (41. 758 O. 190 N.)	. ΑΙΤΟΝ . . . . ΤΑ . .	κ)αὶ τὸν (ἁδρὸν ἔρω)τα (δὴ |
	ЄΧѠΝΦ . \ΟϹ . ΦΟΝΤ . ΙΛΟ	ἔχων φ(ι)λόσ(ο)φον, τ(ῶ)ι λό-
	ΓѠΙΔΑΓ\ΛѠΤЄΡΟϹΟΥΤΟϹ	γωι δ' ἁπ(α)λώτερος. | οὗτος
	ΔΑΡΙϹΤѠ\ΟϹΜЄΝΗΝΑΚΗ	δ' Ἀρίστωνος μὲν ἦν ἀκη-
	ΚΟѠϹΤΟ . ΤЄΦЄϹΙΟΥΒΛΑΧΥΝ	κοὼς | το(ῦ) τ' Ἐφεσίου β(ρ)αχύν
	ΤΙΝЄΥΒΟ . \ΟΥΧΡΟΝΟΝΤΟΙϹ	τιν' Εὐβο(ύ)λου χρόνον, | τοῖς
	ΤΑΥΤΟΛΥϹЄΙϹΙϹΤѠΙΤΑΜΥΝ	τ' Αὐτολυ(κ)είοις τῶι τ' Ἀμύν-
	ΤΗΙΠΟΛΛΑΚΙϹΗΔΗΠΡΟΒЄ	τηι πολλάκις | ἤδη προβε-

37 ΠΑΙΡΗϹ N. ϹΤΗ N 38 ЄΧЄΜ N, Μ non exstat. ΗΔΟ N 39 ΚΑΤΑ N. Η . ΧΑ . . N 40 Β . ΤЄΟϹ N. ΜΑΓΙΙΡΟΥ P 41 Ρ . . ѠΝΙϹ. ΤΟΤΑΛΛ N

clausulam 36 sq. supplevi quam sic fere interpretor: contra Carneadem unus ex disciplina insolentius se iactaverat, alius quis magistro singulari singularem laudem tribuit facetiis conditam, dein conticuit et cavillatoribus vox faucibus haesit 38 Carneadis nomen agn. Buech.* 39 suppl. Roep. p. 26 40 *Βόηθος* corr. Buech.* coll. XXXII 42. *Μαραθώνιος* corr. Gomp. l. l.: verbositatis Apollodori in philosophi haudquaquam illustris indole describenda positae causas fuisse quod chronographi et popularis fuerit et aequalis, fortasse amicus. — ceterum ethnicon requisiverat Roep. l. l. 41 *δεῖ* correxi, *πᾶν* suppl. Gomp.

XXIX. 1 deest in N 2 ΚѠΝ N. *φον*] ΔΙΝ N 3 ΑΓ . ΝΟΤЄΡΟϹ N 7 ѠϹΤѠΙ N

XXIX. 1 *βίον* (s. *τρόπον*) *μάλιστα δὴ* suppl. Gomp. Roepero praeeunte scil. *δὲ* ante *πᾶν* delens: ego aliam supplendi viam ingressus *βίον* evitavi, quem minus apte post *τὸ ἄλλο* poni arbitror 2 sq. suppl. Gomp. (*λόγωι* Buech.*) 4 Aristonem (genet.) agn., sed Aristippum (v. XXVII 9) praeoptavit Buech.* 5 corr. Sp. Buech.* 6—16 = XXVI 33—42. *Εὐβούλου* suppl. Sp. 7 *Αὐτολύ(κο)ισι(ν)* Gomp. Jen. p. 604.

XXIX. 7 L. Diog. IV 29 Arcesilaus *ἤκουσε κατ' ἀρχὰς μὲν Αὐτολύκου*

ΒΗΚѠϹΚ . . ϹΧΟΛΗϹΗΓΟ . . Ϲ	βηκὼς κ(αὶ) σχολῆς ἡγο(ύμ)ε-	
ΜΟϹΑΙϹ . . ϹΙѠΙΤΟΥϹΧ . . .	νος | Διο(νυ)σίωι τ' οὐ[σ]χ (ἥτ-τον'	
. . . . Λ . . . ΚΑΔ . . . ΙΑΙ . . .	αἵρεσι)ν (τιθεὶς | τῆι) τ' ἀγ(χι-	
. . . . . . ΝΤΟϹ	νοίαι τ)ἀνδρὸς ἅ(μα καὶ	
. . . . . . ΝΚΑΤ	τῶι λόγωι.) | δεκάτ(ωι δὲ τῆς	
. . . . ΑΡΝЄΑΔΟ	τοῦ Κ)αρνεάδο(υ μεταλλα-	
. . . ΥϹΤЄΡΟΝ	γῆς) | ὕστερον (ἐπ' ἄρχον-	
. ΟϹ	τ)ος (παρ' ἡμῖν Εὐμάχου | Θαργη-	
	(λιῶνος μηνὸς ἐξέλιπεν βίον)	
. ΥΓ	ουγ . . . . [ρο] . . .	
* * *	* * *	
. . . . ΑΤЄϹ . .	. . . . ατεσ . .	
. . . . ΔЄΧѠ . .	. . . . δ' ἔχω(ν .	
. . . . ѠΝ	. . . . ων	
. . . . ΟϹ	. . . . οσ .	
. . . . ΟΥ	. . . . | τ)οῦ	
ΚΑ . . . ΑΔ . . . . . . ΗΡΑϹΗΔΗ	Κα(ρνε)άδ(ου διὰ γ)ῆρας ἤδη	CARNEADES POLEMARCHI F.
ΤΗΝЄϹЄΙΠΟΝΤΟϹΠΑΡЄΛΑ	τῆνέσει | (δ)όντος παρέλα-	

10 itidem ΑΙϹ N. ΟΥ . Χ N 11 ΛϹ P. ЄΙΑΙ P. — in media col. opercula grassantur veram lectionem obscurantia 12 ντος] ΡΟϹ N, ΑΝ͜ΡΟϹΑ P 13 ΝΙΚΑΤ N, ΑΙ/ΝΙΚΑΤ P^c, ego -ЄΚΑΤ expiscari mihi videbar 16—42 deest N 18 ΟΥ P^c. sub finem aperte legi ΡΟ, quod operculum esse per Cr. edoctus sum 40 ΤΗ . . ѠѠϹ . . . . ΤΟϹΠΑΡЄ P^c

9 καὶ suppl. Sp. 10 sqq. supplevi ad col. XXVI exemplar 11 Ἀ)καδ(ημε)ίαι suppl. Gomp., sed litterarum partem alio spectare manifestum, cf. XXVI 38 14 Carneadem agn. Buech.* 39 suppl. Gomp. Sitzgsber. p. 85 40 sic intellego: Carneades propter senectutem iam animi remissionem quaerens nepoti ὁμωνύμῳ (cf. XXV 38) summam rerum concessit. cf. XXV 39 ζῶντα δ' ἔτι Καρνεάδην διαδεξάμενος. aliter Gomp. l. l., aut solutam orationem admixtam esse opinatus aut sic fere versus conformandos: τοῦ Κ. δ. γ. ἤδη τὸν βίον | λελοιπότος π. ἐξ. τ. κ. | σχολήν. at vero, ut senectutem ipsam mortis causam dici potuisse concedamus, τὸν β. λελ. neque libri vestigiis neque re ipsa commendatur. accedit quod longa syllaba post σχολην [42] hac ipsa voce versum utique terminari ostendit. tantum autem abest ut versuum seriem putem interceptam, ut adstrictae orationis indicium certissimum quinque illis syllabis mensura variantibus ΤΗΝЄϹЄΙΠΟΝΤΟϹ inesse videatur.

τοῦ μαθηματικοῦ πολίτου τυγχάνοντος. Fabric. bibl. gr. IV 18. Hultsch praef. ed. Autol. p. V. Cantor Vorlesgñ. I p. 278. Pitanaeum vocat etiam Simpl. ad Arist. de caelo II, 12, p. 504, 23 Hbg.

diversus ni fallor Amyntas, qui Ἀσίας σταθμοὺς conscripsit (Susem. I 544₉₈).

ΒΕΝΕ . ΟCΧΡΑΝΤΕΚΑΙCΧΟ
ΛΗΝΗ . . . .
Ο.
Col. XXX. (42. 759 O. 191 N.) ΔΟΜΩCΕ . . . ΩΤΗΠΕΡΙΚΑΡ
ΝΕΑΔΟΥΔΕΤΟΥΠΟΛΕΜΑΡ
ΚΟΥΤΟΝΒΙΟ\ΕΠΕΠΙΚΛΕΟΥC
ΑΡΧΟΝΤΟ . ΕΓΛΕΛΟC˥ΙΤΟC
CRATES . ΡΑΤΗCΟΤΑΡCΕΥCΤΗΝ
Λ
CΧΟΔΗΝΔΙ . ΔΕΞΑΤΟΤΟΥ
ΤΟΥΔΕΔΥΕΤΗΔΙΑΚΑΤΑCΧΟΝ
CLITOMACHUS ΤΟCΜΟΝΟΝΚΛΕΙΤΟΝΑ
‹ΟCΕΝ . . . ΠΑΛΛΑΔΙΩΙ
. ΧΟ \ΗΝC . . . ΕΙCΤΗΝΑ
. . . ΗΜ . . . . ΙΕΤΗΛ . ΕΓΝΩ
. . . . ΟΥ
. . . . ΙΧΟ . . Υ
. . . . ΑΜΤ . Ε

* * *

βεν ἐ(ξέδ)ραν τε καὶ σχο-
λήν, | ἥ(ς προστάτης ὢν
δ(ι)ε(βί)ωσε(ν ἓξ ἔ)τη. | π(α)ρ(ὰ) Καρ-
νεάδου δὲ τοῦ Πολεμάρ-
χου τὸν βίον | ἐπ' Ἐπικλέους
ἄρχοντο(ς) ἐγλελο(ι)π(ό)τος |
Κ)ράτης ὁ Ταρσεὺς τὴν
σχολὴν δι(ε)δέξατο. | τού-
του δὲ δύ' ἔτη διακατασχόν-
τος μόνον | Κλειτόμα-
χος ἐν τ(ῶι) Παλλαδίωι
σ)χολὴν ἔ(χων) | εἰς τὴν Ἀ-
καδ)ήμε(ιαν μ)ετῆλ(θ)ε γνω-
ρίμων | πολλῶν μέθ',) οἵ . . ου
. . . . \μεν . . υ
. . . . αμπρε

* * *

41 suppl. Gomp. l. l. 42 supplevi et cum inseq. col. conexui

XXX. 1 deest N 5 ΑΤΗΕ N 7 ΑΙΧΟΝ N 8 ΜΕΜΟΝ N 9 ΑΛΛΑΝΩΙ N, ΕΝΤ . ⁿΑΛΛ Pc 10 ΗΝΕ Pc. *εἰς*] ΕΝ N 11 ΗΜC Pc 12 ΟΙ . . ΟΥ Pc 13 *ιχο*] \ΜΕΝ P (ΜΕΝ N) 14 ΑΜΠΡΕ Pc

XXX. 1 supplevi. *παρά* corr. Gomp. p. 84. *Καρνεάδου* suppl. Buech.* 2 sqq. v. Sp. p. 536 5 *Κράτης ὁ Ταρσεύς* suppl. Sp. 7 *διακατασχόντος* rest. Sauppe ap. Sp. 8 *μόνον* corr. Sp. 9 *Παλλαδίῳ* Buech.* 10 *ἔχων εἰς* idem Roepero probante 11 *Ἀκαδημίαν* suppl. idem.* *μετῆλθε γνωρίμων π. μ.* conl. col. XXIV 34 suppl. Gomp. p. 84, Roepero p. 26 praeeunte

XXX. 1 cf. XXV 41.
3 cf. XXV 42.
5 cf. XXVI 2.
7 cf. XXIV 30.
8 sqq. cf. XXIV 32 sqq.

Col. XXXI. (43. 760 O. 192 N.)

Ο.	
ΔΕΠΡΕCΒѠΥCΑCΠΑΤΕCΠ- ΛΕΥ	δὲ πρεσβ(ε)ύσας π(ο)τὲ | ἔ-πλευ-
ΟCΝΕΙΓΡѠΜΗΝΠΑΡΗΝΤΕ	σεν εἰ(ς) Ῥώμην παρῆν τ' ἐ-
Π.ΤΥΓΧΑΝѠΝΚΑΙΜΗΝ	π(ι)τυγχάνων. | καὶ μὴν
ΜΕΛΑΝΘΙΟΝΓΕΓΙΝѠCΚΕΙC	Μελάνθιόν γε γινώσκεις MELANTHIUS
ΖΗΝ	
ΟΥΙΤΡΑΓѠΙΔΙΑΙΜΕΝΜΕΝΟΙ	ὅτι | τραγωιδίαι μὲν ἦν ποτ'
ΕCΤΕΦΑΝѠΜΕΝΟ.ΙΚΑΝΟΝ	ἐστεφανωμένο(ς) | ἱκανόν
ΤΑΡΙCΤΑΡΧѠΙCΥΝΕCΧΟΛΟ	τ' Ἀριστάρχωι συνεσχολ(α-
ΟCΕΝ	
ΚѠCΧΡΟΝΟΝΠΟΛΥΤΗΞΞ	κὼς χρόνον | πολύ τ' ἐν
ΑΘΗΝΑΙCΜΑΛΛΟΝѠC....	Ἀθήναις μᾶλλον ως ....
Π	
CΥΙΗCΑΛΛѠCΥΠΝΑ....	σ(χο)λῆς | ,ἄλλως ὑπά(ρχων
ΕΝΜΕΠΑΛΗΤΕΡΙΟ.Τ.....	ἐν μεγάλῃ περισ(τάσει, | τοῦ
ΚΑ..ΕΑΔΟΥΔΕΝΧ.....	Κα(ρν)εάδου δ' ἐν χ.....

XXXI. 1 itidem ΠΑΤΕ N 2 C.ΝΕΙΓ N. ΠΑΙ.ΠΙΤΕ N 5 ΝΕΝΗ, sup. l. fort. ΜΕΝ P^c, ego nihil legere potueram. ΝΕΝ..ΠΟ N (ΟΝ sup.) 10 C..ΙΗC Cr, qui Υ operculo tribuit. CΥ..ΗΤ N. ΥΡΝΑ N, ΥΝΑΡ P^c (Π sup.) 11 ΜΕΤΑΛΗΠΕΡΙC N 12 ΔΕΝ N

XXXI. 1 *πρεσβεύσας* corr. Sp. *ποτὲ κατέπλευσεν* Roeper p. 26, et illud quidem recte 2 *εἰς* corr. Sp. — 1—6. 8. 9 versus agnovit Gomp. Sitzgsber. p. 84 4 Melanthii nomen agnov. Buech.* de Melanthio Rhodio Carneadeo eodemque tragico Wilam. Herm. XXIX 150, vv. 1 sqq. de aliquo philosopho ipso quoque Rhodio agi coniciens 6 senarium agnovit Scymnique personati versum simillimum comparavit Roeper 7 'grammaticus sine dubio Alexandrinus significatur quem Ritschelius opusc. I p. 73 sub a. 150 vivere statuit desiisse' BVECH.* 10 *ἐσχηκὼς* sim. ci. idem 11 *περίστασις* agn. idem

XXXI. 4 Cic. Acad. II, 6, 16 cf. test. mant.

L. Diog. II 64 in Aeschinum serie *ἕκτος Νεαπολίτης, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός, Μελανθίου τοῦ Ῥοδίου μαθητὴς καὶ παιδικά.*

[Plut.] X or. vit. Lyc. 24, 842e *ἐν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσόφου κήπῳ.* Gomp. Sitzgsber. p. 84.

7 [Scymnus] *Περιήγ.* 21 de Apollodoro *συνεσχολακὼς δὲ πολυν Ἀριστάρχῳ χρόνον.*

. . . . . Y . . ΝΤΟΝΑΧ	. . . . . υτ . . τομ̣αχ . . . .
ΤΑ . . . . ΤΟC	τα . . . . τοσ . . . . .
ΤΟ . . . ΙΑΙΠΡΟCΑ	το . . . ιαι προσαι . . . . .
ΙΟΔ . . . ˥ЄΙΑΙCΧΗΝ	ιοδ . . . . ειαισχοιγ . . . .
CΑ . . . . ΝΟΥЄΛΝΑΙ	σα . . . . νουϑ̣αναιο . . . .
. . . . . CΑΤ . . . ΧѠ	. . . . . σατ . . . χω . . . .
* * *	* * *
ΖΗΝ . . . . ЄΝ . . .	ζ̣ην . . . . εν . . .
ΤΙ . . . . ΝЄCΧЄΤΙЄΖ . . .	τι . . (συ)νέσχ' ἔτι | ἕξ̣? . . .
Ѡ . . . . . ΚΑΛ	ω . . . . . καλ . . . .
. . . . . . ΜЄΠΙЄΙΖΗ	. . . . . . -μ' ἐπὶ | ειζ̣η . . . .
* * *	* * *
CHARMADAS	
. . . . ΟC . ΟΝ . . .	. . . . οσ . ὸν . . .
Π . . . . . . ΤΑΤ . ΝΑΙ . . .	π . . . . . . τατ . ναι . . (ἄν-
ΑΡ . . . . . ΛΛΟΓΙΜѠΤ . . .	δρε(ς) . . (ἐ)λλογιμώτ(ατοι, |
. . . . ΦΑΝΤΟΥΠΡѠ	ἐ̣π̣' (Ἀρ)ισ(τ)ο̣φάντου πρῶ-
ΤΟΝЄΙCΓЄΝΑΤΤΙΚЄΝΚΑΤЄ	τον εἰς τ̣(ὴ)ν Ἀττικ(ὴ)ν | κατέ-
ΠΛЄΥCЄ◡ΤѠΝѠΝЄΙΚΟC . .	πλευσε ἐ̣τῶν ὢν εἴκοσίν
ΤΟΚΑΙ . ΤΟΤ . ΙΚΑΡΝЄΑΔΟΥ	τε̣ καὶ (δ)ύ̣ο. | τ(οῦ) Καρνεά-δου
Δ . ΟCЄΤΤΑΔΙΑΚΟΥCΑCЄΤΗ	δ' ὡ̣ς ἑ̣πτὰ διακούσας ἔτη |
ЄΥΤΗΝ˧CΙΑΝΑΠΗΡЄΚЄΙΔЄΥ	εἰς τὴ̣ν Ἀσίαν ἀπῆ̣ρ'· ἐκεῖ δ' εὐ-
ΗΜЄΡѠΝΚΑΙΤѠΝΚΑΘΑΥ	ημερῶν | καὶ τῶν καθ' αὐ-
ΤΟΝΦΑΙ˥ΟΜЄΝΟCΠΟΛΥΧΟΥC	τὸν φαινόμενος πολυχούσ-
. . . . ΑΘЄΝΑCΙ . Λ	τατος, | πάλιν εἰ)ς̣ Ἀθήνας, κἀ̣-

13 YT . . TOMΚ⅄ N, scil. operculum post Κ⅄ . quas litteras Cr. ad XXXII 13 pertinere suspicatur: ΤΑΙ]ΚΑ[15 . . . Α . . ΑΙΠΡΟCΑΙ N 16 /\ΙC . . . ЄΙΑ-CΧΟΙΝ N, ˥ЄΙΑΙCΧΟΙΓ Pc 17 . ΟΝ . . . ΝΟΥЄΑΝ . ˥Ο N 19—33 deest N 34 ΑΔЄ N, ΔΡЄ Pc 35 CΙΙ . . ΙC . ◡ Pc, ΦQΝΤΟΥ N 36 τον] Κ . Ν N. ΚΑΙΤЄ N 37 ЄΙΚΟCΙΝ P 39 Δ . ◡CЄ . . Α N, Δ . ◡CЄ .-ΤΑ P 40 ЄΙC N 43 ΛЄΙΝΑCΚΑ N, ⌒ΑΘΗΝΑ Pc

13 *Κλειτομάχου?* 16 *Ἀ̣(καδη)μ̣είαι?* 33 *ἐπαίδευσάν τινες* | *κατὰ τὴν Ἀσίαν ἄ. τότ' ἐλλ.* Buech. ad sententiam 35 supplevi, 35—43 post Roep. et Buech.* Gomp. rest. l. l. 39 *δώδεκα* ex N Buech.*, *δὶς ἑπτὰ* Roep., *δ' ὡς ἑπτά* ex O Gomp. 43 *πάλιν* supplevi. *κἀ̣θ'* coniunxi (sequitur fortasse *ἓν ἔτος αὐταῖς*) et haec omnia ad Charmadam rettuli, cf. col. seq.

O.	
XXXII. (31 O. N.) Θ . . . . ΤΑΥΤΑΙϹΕ	ϑ' . . . . ταύταις ἐ(νιῶν | καὶ
ϹΑΥΜΑΤΩΝΟϹΠΟΛ . . . ΟΚΕ	ϑ̣αυμάτων, ο⟨ἷ⟩ς ποικ(ί)λως [τ'] ἐ(πά-
ΘΕΠΟΧΛΟΥϹΚΑΙΠ . . . ΜΑ	ϑαιν' ὄχλους, | καὶ πραγμά-
ΤΩΝΕΜΠΕΙΑΟϹΙΚΑΝ . ΝΚΑ .	των ἔμπειρος ἱκαν(ῶ)ν κα(ὶ
ΦΥϹΕΙΜΝΗΜΩΝΑ٦ΕΠΟΩ	φύσει | μνήμων, ἀ̣νεγ̣γ̣ω-
ΚΩϹΔΕΠΟΛΛΑΡΑΙΔΙΩϹ . ΤΟ	κὰς δὲ πολλά, ῥ̣αιδίως | (ἐ)τ(υ-
ΧΕΠΟΛΙΤΕΙΑϹΤΕΚΑΜΑΙΞΟ	χε πολιτείας τε κὰν(ῷ)ιξε
ΕΧΟΛΑ . . ΝΤΩΙΙΙΠΛϹ٦Α .	σχολὰ(ς | ἐ)ν τῶι Πτ̣(ο)λε̣μα(ί-
ΩΓΥΩ . \ΛΕΙΦΟΜΕΝΩΝ	ωι τῶ(ν) ἀ̣λειφομένων

XXXII. 2 prima litt. Δ N. itidem ΝΟϹΠΟ N. ΠΟΙΚ.ΛΩϹΤ P[c] 3 ΘΛΙΝΟΧΛΟΥϹ P[c]. ΠΡΑΓΜΑ P[c] 4 ΕΜ.ΕΙΡΟϹ N 5 ΕΠ i. e. ΕΓΓ P, O non vidi 7 ΧΕΟ.ΛΙΤΡΙΑϹΤΕΙ.ΑΓΡΙΞΟ N, ego id quod O habet, legere mihi videbar, ΤΕΚ⁻ΑΝΑϹΞΕ P[c] 8 ϹΧΟΛΑ..ΝΤΩΙ..ΝΤΑ N 9 ΩΙΤΩ N

XXXII. 1 sq. supplevi importuna simul post *ποικίλως* particula deleta. *ἐν τῷ παϑαίνειν καὶ δεινοποιεῖν τὰ πράγματα* Herodotum non multum valere contendit Dionys. Hal. de Thuc. 23, 866 (360, 23 Us.). propius ad nostrum accedit eiusdem locus de Demosthene quem negat *διὰ σχημάτων ποικίλων παϑαίνειν τοὺς ἀκούοντας*, 20, 1014 (171, 9). monuit Buech. *ϑαύματα* 'Virtuosenstücke' 3 *πραγμάτων ἐμπείρους* reddit *ἐμπορία* Plut. Sol. 2 5 *μνήμων* praecipue Charmadae conveniens, id quod Buech.* perspexit. *ἀνεγνωκώς* correxi 7 *κὰνῷξε* rest. Wilam. de honoribus scholarum rectoribus tribui solitis v. Zumpt Über den Best. der philos. Schulen p. 18, Dittenb. Syll.[1] 246, 101, Jerusalem W. Stud. I 39 8 init. suppl. Buech.* quem aedificii vocabulum requiri non fugit, *Πτολεμαίῳ* corr. Gomp. cf. Dittenb. de epheb. p. 50. Wachsmuth, St. Ath. p. 634[3], Grasberger Erz. u. Unterr. III p. 425 9 *ἀλειφομένων* suppl. Buech.* *εἷς τις τῶν ἀλειφομένων* de palaestrita Diogen. epist. 35 (p. 249 Herch.). Dittenb. Syll.[2] 521, 33. 653, 108. 681, 19.

XXXII. 5 Cic. de or. II, 88, 360 vidi enim ego summos homines et divina prope memoria, Athenis Charmadam, in Asia, quem vivere hodie aiunt, Scepsium Metrodorum, quorum uterque tamquam litteris in cera, sic se aiebat imaginibus in iis locis, quos haberet, quae meminisse vellet, perscribere. Tusc. I, 24, 59 non quaero quanta memoria Simonides fuisse dicatur . . . quanta nuper Charmadas. cf. Quintil. XI, 2, 26.

Plin. h. nat. VII, 24, 89 Charmadas quidem in Graecia, quae quis exigeret volumina in bibliothecis, legentis modo repraesentavit.

8 Cic. de fin. V, 1, 1 cum audissem Antiochum . . . in eo gymnasio quod Ptolemaeum vocatur.

Paus. I, 17, 2.

ЄΚЄΙΑ . . . . . . ΙΝЄϿЄΔΡΑΝ	ἐκεῖ | ἀ(νάπαυσ)ιν? ἐξέδραν
ΑΝ\ΝΗ . . . . ΤΑΤΑΝΤΟΥ	† ανṿη . . . . ταταντου
ΚΑΙΧΗΤ . . ΥΛ . . . . ΟΝΤΑΚ . .	† καιχητ . . υλ . . . . οντ᾽ ἀ- κ(ουσ-
ΤΑΙϹ ΝΤ[ΡѠ] . . . Ι◡ . . . ΥΚЄΝ	ταῖσ(ι)ν? τ . . . . . | ọ(ἱ δ᾽ ο)ὐκ ἐν
ΑϹ‾ . . [Ν]Τ . . ΑϹΟΛΑϹΠЄΠΟΙ	ἄστ(ει) τ(ὰς σ)χọλὰς πεποι-
ΗΜЄ[ΓΝΥϹ] \Ν‾. ΠΑΤΡΟϹΑΤΙ	ημέ(νοι, | Ἀ)ντ̣(ί)πατρος, ἔτι
ΔЄΤ[ЄΙΝΑΙ] . . ѠΡ . . ѠΝΟΝЄΝ	δὲ (Μητρόδ)ωρ(ος)?, ὧν ὃ μ̣ὲν ¦
. . [ϹΥΓΓΡΑ] . \Є . . ΝΔΟϹ . . Υ	. . . . ε . . νδοσ . . υ
. . . [ΟΜЄΝ] . Τ . . Ν . ΤΗΠЄ	. . . . τ . . ν . τηπε
[Α . \ΟΤΡΙΟ] . . . Ν	. . . . ν . . . . .
ΤΟΥ . . . . ΡΧΗΔ . . . . ΚЄ	του . . . . ρχηδ . . . . κε
ΤΑΘЄΙ . . . ΥϹЄ	ταθει . . . . υσε . . . . .

---

11 init. ΑΝ Ν 14 ΑϹΤ Ν 15 *ατι*] ЄΤΗ Ν 16 ΔЄΤΙΝΑΙ Ν. ѠΝΟΝ Ν 18—26 deest Ν

---

13 *οὐκ ἐν ἄστει* suppl. Buech.* 14 sqq. Ν post ΑϹΤ(ЄΙ), ΓΝΥϹ, ЄΙΝΑΙ cum alio spectare verissime Cr. suspicatus esset, columnae *P* particulam in hac vidi belle expressam et ita quidem, ut vera utrubi scriptura exstet minime dubitare possis:

χαλεπ(ός, τὸ δ᾽ ἐρω-
τῆσαι καὶ πικρὸς (ἦ)ν, τ(ὸ σκῶμ-
μα̣ χ̣άριτι μειγνύς. (ὃ δὲ
δοκ)εῖ σπάνιον εἶναι, (τοῦτο
μὲν αὐτὸς τ(ῆ)ς συγγρα(φῆς
ἀπέστηι τὴν̣ ἐσομένην
φ)ώραν τῆς ἀλλοτριολο(γίας

15 *Ἀντίπατρος* agn. Buech.* *ἔτι* correxi 16 supplevi. videntur versus non ante 23 finem capere ubi paragraphus est, 22 fort. *τὴν Ἀλεξάνδρειαν* ante semiseptenariam

---

15 Antipatrum Tarsensem laudant Strabo XIV 674. Plut. Mar. 46. Ti. Gracch. 8. de exil. 14. L. Diog. VII 121. Athen. VIII 346c *ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς*, XIV 643f. Sext. Emp. dogm. II 443 *τῶν ἐν τῇ στωικῇ αἱρέσει ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν*. frg. Cic. Acad. post. I ap. Non. 65, 13 Merc. (87, 12 Müll.) quid autem stomachatur Mnesarchus, quid Antipater digladiatur cum Carneade tot voluminibus? Tyrium Cic. de off. II, 24, 86 Stoicus, qui Athenis nuper est mortuus. Strabo XVI 757. Plut. Cato mai. 4 *τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς φιλοσόφων*. L. Diog. VII 139.

Δ . ЄΤ . . . . . ¯ΗΙ Α . . ΤΑ .	δ . ετ . . . . . τῆι Ἀ(λε)ξα(ν-
ΔΡЄΙΛ . . . . . ΤЄ . . . . . Є	δρεία(ι . . . . .) τε . . . . . ε
ΟΥϹ . . . . . ¯Α . \Ο . . . ΊΑ	ουσ . . . . . . α . . ο . . . . α
ΜΙϹΩ . . . . . . ϹΩΚΡΑ	μισω . . . . . . Σωκρα(τ . . .
. . . . Η . ΙϹЄΑ	. . . . η . ι . θα . . . .
* * *	* * *
	(Εὐ-
ΚΛЄΙΔΗϹ . Μ	κλείδης (κ)αὶ (Σαραπίων
ΚΑΙΔΙΟΓΡ	καὶ Διογένη(ς) κα(ὶ Ἡρόδο-
ΤΟϹΚΑΙϹΤΡΑΤΙΠΠΟϹ	τος καὶ Στράτιππος (Νικο-
ΜΗΔΙϹЄΙϹΒΑΤΑΚΗϹΝΙΚΑΙ . . .	μηδεῖς, Βατάκης Νικαι(εύς,
ΑΡΤЄΙΘΗϹΠΑ . ΓΟϹΚΡΟΤ \Α . .	Εὐ)πείθης Πά(φ)ιος, Κρ(ι)-τ(ό)λα(ός
ΤΑΜΙϹΗΝΟϹΔΙΟΜЄΔΩΝ . .	τ' Ἀμισηνὸς Διομέδων (τε
ΤΑΡϹЄΥϹΠΑΜΦΙΛΟϹΑΠ	Ταρσεύς, Πάμφιλος ἀπὸ (Μαι-
ΑΝΔΓΟΥΜΑΓΝΗϹΑΠΟΛΛΩ	άνδρου Μάγνης, Ἀπολλώ-
ΝΙΟϹ . . ¯ΡΑΔΙΟϹΟ⊣ΚΟϹΤΡΑΥΟ .	νιος (Βα)ρ(κ)αῖος, (Νι)κόστρα-το(ς
ΑΛЄΞΑΜΔΡΟΥϹΒΟΗΘΟϹΠΑΡ . . .	Ἀλεξανδρεύς, Βόηθος Πά-ρ(ιος,
	* * *

26 ΦΑЄ ego legi, Η . ' ¯ΘΑϹ P^c 33 μ] Ν N 34 ΚΩ . . ΓЄ N, ΓЄ . Ͱ . 'Α P 36 Δ . ΧЄΙϹ, litt. aliqua del., P 37 Ͱ . . . . ΛΛϹ P^c 38 ΔΙ . ΚЄΔ N 39 ἀπό] Α . Є N 40 ΑΝΔΡΟΥ N 42 ΗΔΡЄΥϹΒ . . ΡΟϹ N

22 suppl. Gomp. 33 sqq. v. Buech. p. 14 (col. XXIII 35 sqq.), Gomp. Festschr. p. 257 39 *Πάμφιλος* rest. Sp. cf. XXIII 41 41 sq. *Νικόστρατος Ἀλεξανδρεύς* rest. Sp. columnam cum XXXIII. non cohaerere perspexerunt Gomp. Buech.*

25 Socrates Bithynius peripateticus, L. Diog. II 47.

Col. XXXIII. (194 N.)

N.

PHILO ΛΟΓΩΙΚΑϹΤ . ΜΒΙΟΝ . ΦΑΙΩΙ	λόγωι καὶ τ(ὸ)μ βίον. Φίλων
ΔΕΔΙΑΔΕΞΑΙ . ΝΟΙϹΕΛΕΙ . .	δ' ὁ διαδεξά(με)νο[ι]ς Κλει(τό-
ΜΑΧ . . ΕΓΕΝ . ΘΗΜΕΝΕΠΑ	μαχ(ον) ἐγενν(ή)θη μὲν ἐπ' Ἀ-
ΡΙϹΤΑΙΧΜΟ . . ΑΡΕΓΕΝΕ . .	ρισταίχμο(υ, π)αρεγένε(το
ΔΕΙΕ . . . . ΑϹΤ . ΡΙϹΕ . ΤΑ .	δ' εἰς (Ἀθήν)ας (πε)ρὶ (τ)έ(τ)-τα(ρα
. ΑΙϹ . . ΟϹΙΝΥ . . ΟΧΩΝΕ .	κ)αὶ ε(ἴκ)οσιν ὑ(πά)ρχων ἐ(τῶν
ΚΑΙΑΝΙΚΟΝΑΧΔ . ΕϹΚΟΛΑ	κατὰ Νικόμαχ(ον), ἐσχολα-
ΚΟΜϹ . . ΤΗΙΠΑΤΡΙΔΙΚΑΛΛΙ	κ(ὼ)ς (ἐν) τῆι πατρίδι Καλλ(ι-
ΚΛΕΙΤΩΙΚΑΡ . ΕΑΔΟΥ . . .	κλεῖ τῶι Καρ(ν)εάδου (γνω-
ΡΙΜΩ . ΠΕΡΙΟΚ . . . Ε . . . Ε	ρίμω(ι) περὶ ὀκ(τὼ ἢ) ἐ(ννέ') ἔ-
ΤΗΚΛ . ΠΟΜΑ . . ΙΔΕΔΕΓΑ	τη, Κλ(ε)ιτομά(χω)ι δὲ δέκα

XXXIII. O deest 6 Υ . . ΡΧΩΝ Pc 7 ΟΜΑ P 11 ΔΕΚΑ P

XXXIII. 1 notandus senarius dimidiatus. *καὶ* corr. Buech.*, *Φίλων* idem 2 *δ' ὁ* correxi. Clitomachi nomen agnovit Sp. p. 543, accusativum rest. Buech.* 5 *Ἀθήνας* suppl. Buech.* *περὶ τέτταρα* Buech.* 6 *ὑπάρχων* suppl. Cr. 7 *Νικόμαχον* suppl. Buech.*, archontem ignotum potius quam scriptorem intellegens 8 init. corr. Buech.* 9 *γνωρίμωι* suppl. Sp. 10 *περὶ ὀκτὼ καὶ δέκ' ἔτη* Buech.*, *ὀκτὼ ἢ ἐννέ'* idem nunc. *π. ὀκτὼ σχεδὸν* Zeller III 1^3 589_1 probante Susem. II p. 279_{228b}, attamen spatium post Κ non sufficit 11 *δέκα* ex N corr. Buech.*, *συνῆν* vel *ἐσχόλασεν* addens

XXXIII. 1 Cic. Acad. post. IV 13 Antiochi magister Philo, magnus vir.

Eus. pr. evang. XIV, 8, 9 *διάδοχος δ' αὐτοῦ* (Carneadis) *τῆς διατριβῆς καθίσταται Κλειτόμαχος· μεθ' ὃν Φίλων, οὗ πέρι ὁ Νουμήνιος μνημονεύει ταῦτα.* 9, 1 *'ὁ δὲ Φίλων ἄρα οὗτος, ἄρτι μὲν ἐκδεξάμενος τὴν διατριβὴν ὑπὸ χαρμονῆς ἐξεπέπληκτο καὶ χάριν ἀποδιδοὺς ἐθεράπευε καὶ τὰ δεδογμένα τῷ Κλειτομάχῳ ηὖξε καὶ τοῖς Στωικοῖς ἐκορύσσετο νώροπι χαλκῷ κτλ.* 2 *Φίλωνος δὲ γίνεται ἀκουστὴς Ἀντίοχος, ἑτέρας ἄρξας Ἀκαδημίας.*

Ar. Didym. apud Stob. Ecl. II 39, 20 W. *Φίλων ἐγένετο Λαρισαῖος, φιλόσοφος Ἀκαδημιακός, ἀκουστὴς Κλειτομάχου.*

11 Cic. Acad. pr. II, 6, 17 Clitomacho Philo vester operam multos annos dedit. Philone autem vivo patrocinium Academiae non defuit.

de orat. III, 28, 110 nunc enim apud Philonem, quem in Academia maxime vigere audio, etiam harum iam causarum cognitio exercitatioque celebratur.

Brut. 89, 306 eodemque tempore, cum princeps Academiae Philo cum Athe-

	. ΑΙΤ . . ΤΑΡ . . . . Α . ΝΑ	κ)αὶ τ(έτ)ταρ(α . . .)α . να
	. . . . ΔΑΠ . . . . . . ΡΩΙΔΕ	. . . . δ' Ἀπ(ολλοδώ)ρωι δ' ἔ-
	. . ΑΥΟ . Μ . . . . . ΔΕΝΤΑ	τι) δ̣ύο . μ . . . . . δεντα
15	. ΩΙϹΤΩΙΚΩ . . . . . . ΞΑΒΟ	τῶι Στωικῶ(ι . . . ἤρ)ξατο
	ΛΗΤΕΙϹΘΑΙΤΗ . . . . ΛΗϹ . ΠΑ	δ̣' ἡγεῖσθαι τῆ(ς σχο)λῆς (ἐ)π(ὶ
	. . ΛΥΚΛΕΓ . Ω . . . . ΑϹΔ . Ι	Π)ολυκλεί̣του, (βιώσ)ας δ' (ἑ-
	. . ΚΟΝΤΕΤ/ . . . . Ι . . ΑΙ	ξή)κοντ' ἔτ(η νόσω)ι? κα-
	. . . ΤΡΕΨΕΝ . . . . . ΟΥ . ΙΝ	τ̣έστρεψεν, (οἱ δὲ λέγ)ου(σ)ιν
20	. . . ΕΤ . ΑΡΑ‾	. . τ)έτ(τ)αρα . . . .
22	. . . . . ΕΝ . . ΑΙΔΕΑΝ . . .	. . . . . εν . . αι δὲ αν . .
	. . . ΠΕΤΑΓΑ . . ΟΥΤΑΙ . . .	. . . μ̣ετὰ γα . . ου ται . .
	* * *	* * *
30	. . . . . . ΑΔΕ . . . . ΚΑ	. . . . . . αδε . . . . κα
31	. . . . Ω . ΚΕΙ	. . . . . ω . κει . . . . .
33	. . . . ΚΟΙ	. . . . κοι . . . . .

14 ΔΕΜΠΑ legere mihi videbar, ϽΔΕΝΤΑ P^c 15 ΤΩΙ P^c. ΞΑΤΟ P 16 sq. Π.|//ΟΛΥΚΛΕΙ‾Ο\ P^c (Α in vers. fine non vidimus) 18 sq. ΚΑ|ΙΕϹΤΡ P

13 suppl. Buech.* 14 ἔτι suppl. Buech.*, qui pergit (τῷ ἐπιτη)δε(ιο)-τάτῳ. δύο καὶ δέκα τῷ Στ. Ferguson The Ath. arch. p. 66, et litteras et spatia neglegens 15 ἤρξατο rest. Buech.* 16 σχολῆς suppl. Buech.* 17 *Πολυκλείτου* rest. Homolle Bull. de corr. hell. XVII 149 17 sq. βιώσας δ' ἑξήκοντ' ἔτη καὶ τρία suppl. Buech.* 19 sq. suppl. Buech.*

niensium optimatibus Mithridatico bello domo profugisset Romamque venisset, totum ei me tradidi admirabili quodam ad philosophiam studio concitatus, in quo hoc etiam commorabar attentius, quod etsi rerum ipsarum varietas et magnitudo summa me delectatione retinebat, tamen sublata iam esse in perpetuum ratio iudiciorum videbatur.

Tusc. II, 3, 9 (cf. 11, 26) nostra autem memoria Philo, quem nos frequenter audivimus, instituit alio tempore rhetorum praecepta tradere, alio philosophorum.

Plut. Cic. 3 *Φίλωνος ἤκουσε τοῦ ἐξ Ἀκαδημείας, ὃν μάλιστα Ῥωμαῖοι τῶν Κλειτομάχου συνήθων καὶ διὰ τὸν λόγον ἐθαύμασαν καὶ δια τὸν τρόπον ἠγάπησαν.*

13 L. Diog. VII 84 Apollodorum Stoicum inter Zenonem Tarsensem et Diogenem Babylonium recenset. cf. ib. 64 *οἱ περὶ Ἀπολλόδωρον.* Apollodoros Stoicos tres distinguit Gomp. Jen. p. 605: Seleucensem Diogenis Bab. discipulum (Ind. sto. LI 7, Rose Herm. I 370), Atheniensem Antipatri discipulum (Ind. sto. LIII 7), quem non esse ab eo diversum de quo hic agitur (cf. Cic. de n. d. I, 34, 93 Zeno [Epicureus] quidem non eos solum, qui tum erant, Apollodorum . . . figebat maledictis), itidem Atheniensem chronographum celeberrimum (Ind. sto. LXIX 4). praeierat Buech.* ad XXXIII 13.

......CEΞEP...AM.	....ς ἐξερ(γασ)άμ(ε-
....AI..ΛΛ....ICAΛ..	νος κ)αὶ (πο)λλ(ὰ καὶ) κ̣άλ(λι-
....ΓA..OΔ....OY...	στα ἔρ)γα..οδ....ου...
....IΠOI.ΛACΔE..EITO	....ιποι.λας δὲ..ειτο
....TWCHC BIWC.A.	....τωσης. βιώσας (δ' ἐν?
...EΔHKONTETH...E	καὶ) ἑξήκοντ' ἔτη (κατ)έ-
......EΠ..OKHTOY....	στρεψεν) ἐπὶ Νικήτου....
....NANENTWIT.TIOIΠPC	....α̣ναν ἐν τῶι τ(ρί)τωι?

38 BIWCA⌒ Pᵒ. inter C et A nullum interstitium 39 Ξ certo P 40 EΠINIKHTOY Pᶜ 41 A̤NAN Pᶜ TWIT..TWI mihi esse videbatur, TWIT.ΊNOI Crönerto, qui ΠPC alio pertinere arbitratur

34 sqq. supplevi 37 sq. *Κλ)ειτο(μά|χου ἀ)γωγῆς?* 39 sq. *ἑξήκοντ'* Gomp., *ἑβδομήκοντ'* vel *ἐνενήκοντ'* ex N Buech.* quem secutus ad Heraclitum Tyrium haec rettulit Zeller III 1³ 608₄. cf. Susem. II p. 284₂₄₈. verbum supplevi 40 archontis nomen latere vidit Buech.*

Col. XXXIV. (195 N.)

N.

...ΠENHΓEΠIΔPAI...	...ὑπῆγ(εν) ἐπιδρα(μὼν?
...‾APPWICAIT.NOXON	....αρρωι καὶ τ(ὴ)ν σ̣χολ̣(ὴν
ΔY.........OCO.MAIKIOCE	αὐτ̣(ο)ῦ̣......οσο. Μαίκιος ἐ-
MW ΦHAAEHNH.ENΠ...BAΛON	φ' ἡμῶν Ἀθήνη(θ)εν π(αρα)βαλόν-
TWNEΞA.EΞANΔΔPIA.	των ἐξ Ἀ(λ)εξανδρείας
.A.ΔIAKA.EIXEMHCAN	κ)α(ὶ) διακα(τ)εῖχεν. ἦσαν
ANTIOCHI DISCIPULI ΔAYTOYMAC.TAIKAΠOΛΛ	δ' αὐτοῦ μ̣αθ(η)ταὶ καὶ Ἰολλά(σι-

XXXIV. O deest 1 ᴐYΠHΓ.EΠIΔPAK..Γ P 2 KAITNOXON.Π P 3 AY‾.T.Ί.IϽ.OCO P 4 ΦHΔA (MWN) P 5 NΔPEIAC certo P 7 KAIIOΛΛA⌒|..C P

XXXIV. 2 sq. corr. Buech. 4 suppl. Buech.* 5 de Antiocho Ascalonita agi vidit Sp. p. 544, v. Buech. ad l. 6 corr. Buech.* academicum principatum intellegens, conl. XXX 6. adde ind. Sto. XXIX 3 *τὴν σχολὴν διακατασχεῖν* 7 *κἀπολλ(ᾶς* Buech.* Arnim Pauly-Wiss. I 2842. 'mihi *Ἰόλλας* vid. scribend. esse, sed post IOΛ potius A quam Λ exstat, seq. Λ⌒' CR.

. . CAPΔIANO . CAIMЄ . ЄKPA	ος) Σαρδιανὸ(ς) ϰαὶ Με(ν)εϰρά-
THC . . . YMNAIOCO . AIKA	της Μιτυληναῖος ὁ (ϰ)αὶ ϰα-
TACI . ЄΛIAN . ωCΠЄ . . . N	τὰ Σι(ϰ)ελίαν . ωσπρι . ιν
ΔIATPIBωNKAIMN . . . AC	διατρίβων ϰαὶ Μν(ασέ)ας
TYPI . . K⅃ . . ω . . . AKPA	Τύρι(ος) ϰα(ὶ Π)ῶ(λ)ος Ἀϰρα-
. AN . IN . . . . . . ЄΛANOIO .	γ)αν(τ)ῖν(ος ϰαὶ Μ)ελάνθιος
. AICΛNω . . . . YCIᛋ . NOC	ϰ)αὶ † σλνω . . . Λυσίμαχος
. HPOTЄP . . . . . OΛO	⁻ηροτερ . γ . . . . ολο . . . .
. . HPA . . . . . . ЄTA	. . Ἡράϰ(λε)ιτος? . . . ετα . . .
. . ΠA . TANA . . . . AIAY . .	. . . πα . τανα . . . αιαυ . .
. . . Π . . . . A . . O . C	. . . π . . . . α . . ο . σ . . . .
* * *	* * *
. . . . . . AT . ΔIЄ . . . ACO	. . . . . . ατ . διε . . . ασο
. . . . . TO . . ЄICT . . TOY	. . . . . το . . εἰς τ . . του
A . ꓶPЄCBЄ . ωN . . . N . .	α . πρεσβε(ύ)ων . . . ν . .
Θ . . . . CTЄPωMH . . AIΠ . O .	ϑ(. . εἴ)ς τε Ῥώμη(ν ϰ)αὶ π(ρ)ὸ(ς
TO . . . NTAICЄ . AIX . . . OCTPA	το(ὺς ἐ)ν ταῖς ἐ(π)αρχί(αι)ς στρα-
TH . . CK . . . . . TЄPACЄN	τη(γοὺ)ς ϰ(αϑ᾿ ἑϰα)τέρας ἐν

9 MIΓYΛHNAIOC P 10 AN . ωCΠPI . IN P. 'Inter N et ω una solum littera eaque valde brevis intercidit' CR. 12 ⌣CAKPA P 13 ЄΛANΘIOC P 14 \YCIMAXOC P 15 ⁻HPOTЄP . Γ P 16 HPAK . . ITOC P, litterae Λ vestigia quae deprehendisse mihi videbar, Cr. ad operculum refert 36 ꓶPЄCBЄ\ωN P 38 ЄIΔPXI . . C P

10 ἕ)ως πε(ριῆ)ν Buech.*, *τέως περ ἐνδιατρ.* Sp. 11 *Μνασέας* suppl. Sp. 12 *Δ)ῶ(ρος* Buech.*, *Πῶλος* praeoptavi propter sophistam ipsum quoque Agrigento oriundum (Pl. Theag. 128a) 13 *Μελάνθιος* suppl. Buech.* 15 *πρότερον* ci. Buech.*, aliud quid latere videtur 35 *εἰς τ(ὴν Ἰ)του(ραί)|α(ν*? 36 *πρεσβεύων* suppl. Buech.* 38 *ἐπαρχίαις* suppl. Buech.* 39 *ϰαϑ᾿ ἑϰατέρας* supplevi

XXXIV. 16 Cic. Acad. pr. II, 4, 11 cum Alexandriae pro quaestore, inquit ⟨L. Lucullus⟩, essem, fuit Antiochus mecum et erat iam antea Alexandriae familiaris Antiochi Heraclitus Tyrius, qui et Clitomachum multos annos et Philonem audierat, homo sane in ista philosophia, quae nunc prope dimissa revocatur, probatus et nobilis: cum quo Antiochum saepe disputantem audiebam, sed utrumque leniter. Buech. ad l., Zeller III, 1^3, 608_4.

38 Cic. Acad. pr. II, 19, 61 Haec Antiochus fere et Alexandriae tum et multis annis post, multo etiam adseverantius, in Syria cum esset mecum ⟨loquitur L. Lucullus⟩, paullo ante quam est mortuus.

ΠΗΙ . . CΟΠΟΤ . . ΙΑΙΛΙΥΙΠΩΙ	τῆι (Με)σοποτ(αμ)ίαι Λευκίωι
ΛΟΥΚ . ΛΩΙ . . ΟCΚΑΡ . Є	Λευκ(ό)λ̣λωι (πρ)οσκαρ(τ)ε-
ΡΩΝ . . . ΛЄΥΤΗCЄΝ . ΓΑ	ρῶν (ἐτε)λεύτησεν π̣α-
. . . ΜЄ . . . ΥΠΟ¯ΟΛΛΩΝΚΑ	ρ̣ε̣(ι)μέ(νος) ὑπὸ (π)ολλῶν κα-
	μ̣άτων)

40 ΛЄΥΚΙΩΙ P   41 ΛЄΥΚ . ΛΛΩΙ P   42 sq. ΝιΓΑ|¬CΜC . . ¯ΥΠΟ P

41 sq. rest. Sp.   42 sq. παρειμένος (olim κρατηθεὶς) Buech.   43 καμάτων suppl. Sp.

Col. XXXV. (196 N.)

N.	
ΠΟΥΚ . ΙΑΥΤΟC	που κ(α)ὶ αὐτὸς . . . .
ΔΙΔЄΓ . ЄΝ . . ΤΗΝΔЄΔΙ	δ(ε)δεγ(μ)έν(ος)· τὴν δὲ δι-
ΑΤΡΙΒΗ . ΑΥΤΟΥΔΙЄΔЄΞΑΤΟ	ατριβὴν αὐτοῦ διεδέξατο
ΑΔЄΛΨC . ΩΝ . . ΙΜΑ . ΗΤΗC	ἀδελφ̣ὸ̣(ς) ὢν (κα)ὶ μα(θ)ητὴς
ARISTUS ΑΡΙCΤΟCΑΚΟΥ . ΑCΔЄΚΑΙΠЄΡ	Ἄριστος, ἀκου(στ)ὰς δὲ καί-περ
ΑCΧΟΛΟΥΜЄΝ . . ЄCΥ . ΠΝЄΙ	ἀσχολούμεν(ο)ς ἔσχε πλεί-
ΟΥCΚΑΙΔΗΙ ΛΙ . . ΝΗΘΡΙC . .	ους καὶ δὴ (κ)α̣ὶ (συ)νήθ(ε)ις (ἡ-

XXXV. Ο deest   6 ЄCΧЄΠΛЄΙ P

XXXV. non cohaerere cum XXXIV vidit Sp. p. 544, at pauca deesse probant participia   2 suppl. Buech.*   4 suppl. Sp.   5 ἀκουστάς suppl. Arnim   7 rest. Buech.*   ἡμῶν supplevi, cf. XXXIV 4

XXXV. 2 sqq. Cic. Brut. 97, 332 quid te exercuit Pammenes vir longe eloquentissimus Graeciae? quid illa vetus Academia atque eius heres Aristus hospes et familiaris meus?

Acad. post. I, 3, 12 Brutus . . . Aristum Athenis audivit aliquamdiu, cuius tu ⟨Varronem adloquitur⟩ fratrem Antiochum. cf. de fin. V, 3, 8.

Tusc. V, 8, 22 ista mihi et cum Antiocho saepe et cum Aristo nuper, cum Athenis imperator apud eum deversarer, dissensio fuit.

ad Att. V, 10, 5 valde me Athenae delectarunt . . . sed multum ea philosophia sursum deorsum, si quidem est in Aristo, apud quem eram.

Plut. Brut. 2 *διαφερόντως δ' ἐσπουδάκει πρὸς τοὺς ἀπὸ Πλάτωνος, καὶ τὴν νέαν καὶ μέσην λεγομένην Ἀκαδήμειαν οὐ πάνυ προσιέμενος ἐξήρτητο τῆς παλαιᾶς καὶ διετέλει θαυμάζων μὲν Ἀντίοχον τὸν Ἀσκαλωνίτην, φίλον δὲ καὶ συμβιωτὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πεποιημένος Ἄριστον, ἄνδρα τῇ μὲν ἐν λόγοις ἕξει πολλῶν λειπόμενον, εὐταξίᾳ δὲ καὶ πραότητι τοῖς πρώτοις ἐνάμιλλον.*

Μ . ΝΑΡ . . ΤѠΝΑΤЄΚΑΙΔΙѠ	*μ(ᾶ)ν Ἀρ(ίσ)τωνά τε καὶ Δίω-*
ΝΑΑΛЄΞΑΝΔΡЄΙϹΚΑ . ΚΡΑ	*να Ἀλεξανδρεῖς κα(ὶ) Κρά-*
Τ . ΙΤΟΝ . ЄΡΓΑΜΗΝΟΝ . .	*τ(ιπ)πον (Π)εργαμηνόν, (ὧν*

10 suppl. Sp., *ὧν* add. Buech.*

8 Cic. Acad. pr. II, 4, 12 cum Heraclitum studiose audirem contra Antiochum disserentem et item Antiochum contra Academicos, dedi Antiocho operam diligentius, ut causam ex eo totam cognoscerem. itaque complures dies adhibito Heraclito doctisque compluribus et in his Antiochi fratre, Aristo, et praeterea Aristone et Dione, quibus ille secundum fratrem plurimum tribuebat, multum temporis in ista una disputatione consumpsimus.

L. Diog. VII 164 in Aristonum serie *ἕκτος Ἀλεξανδρεὺς περιπατητικός.* 'Lepidum philosophum Aristonem' ⟨Sen. ep. 29, 6⟩ a Chio distinguit I. Lipsius, a nostro, qui prioribus temporibus vixerit, Zeller III, 1³, 628₁. cf. FHG. III 324 Müll., Susem. II p. 308, Gercke Pauly-Wiss. II 956.

Ind. Sto. LXXIX 1 Stratoclis Rhodii auditor *(Δί)ων Ἀλεξανδρεύς,* cf. Compar. ad l., Gomp. Jen. p. 607.

Cic. pro Coel. X 24 neque solum Coelius, sed etiam adulescentes humanissimi et doctissimi . . . Titus Gaiusque Coponii, qui ex omnibus maxime Dionis mortem doluerunt, qui cum doctrinae studio atque humanitatis tum etiam hospitio Dionis tenebantur. habitabat is apud L. Lucceium . . . fuerat ei cognitus Alexandriae. — XXI 51 aurum sumpsit (scil. Coelius), ut dicitis, quod L. Lucceii servis daret, per quos Alexandrinus Dio, qui tum apud Lucceium habitabat, necaretur.

Strabo XVII, 1, 11 (796) *τὸν Αὐλητὴν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην δεξάμενος Πομπήϊος Μάγνος συνίστησι τῇ συγκλήτῳ καὶ διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβεων τῶν πλείστων ἑκατὸν ὄντων ὄλεθρον τῶν καταπρεσβευσάντων αὐτοῦ· τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκὸς ἀρχιπρεσβευτὴς γεγονώς.*

Plut. Symp. prooem. I *Δίωνα τὸν ἐξ Ἀκαδημίας* ultimum eorum enumerat scriptorum, qui *λόγους παρὰ πότον γενομένους* scripserint. cf. Athenaeus epit. I 34b, FHG. IV 391 Müll., Zell. III 1³ p. 609₁, Susemihl II p. 388.

9 Cic. de univ. 1 de P. Nigidio Carneadeo: qui cum me in Ciliciam proficiscentem Ephesi exspectavisset Romam ex legatione ipse decedens, venissetque eodem Mytilenis mei salutandi et visendi causa Cratippus, Peripateticorum omnium, quos quidem ego audierim, meo iudicio facile princeps, perlibenter et Nigidium vidi et Cratippum cognovi. cf. Brut. 71, 250.

Trebon. epist. ad fam. XII 16 Athenas veni a. d. XI. kal. Iun. (a. 710) atque ibi, quod maxime optabam, vidi filium tuum . . (2) illud quoque erit nobis curae, ut Cratippus una cum eo sit.

Cic. f. Tironi XVI, 21, 3 Cratippo me scito non ut discipulum, sed ut filium esse coniunctissimum eqs.

Cic. de off. I, 1, 1 quamquam te, Marce fili, annum iam audientem Cratippum idque Athenis abundare oportet praeceptis institutisque philosophiae propter summam et doctoris auctoritatem et urbis eqs. cf. III, 2, 5. 6. de divin. I, 3, 5; 32, 70.

Plut. Cic. 24 *Κρατίππῳ δὲ τῷ Περιπατητικῷ διεπράξατο μὲν Ῥωμαίῳ γενέσθαι παρὰ Καίσαρος ἄρχοντος ἤδη, διεπράξατο δὲ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ψηφίσασθαι καὶ δεηθῆναι μένειν αὐτὸν ἐν Ἀθήναις καὶ διαλέγεσθαι τοῖς*

ΑΡΙϹΤѠΝ . . . ΚΑΙΚΡΑΤ . .	᾿Αρίστων (μὲν) καὶ Κράτ(ιπ-
ΠΟϹЄ . . . . . ΝΑ	πος ἐ(πεὶ) . . να . . . . . (ἤ-
ΚΟΥϹΑ . . . . . ΗΛΟ . Ϲ	κουσα(ν . . .) . . ηλο . σ . . . .
ЄΓ . ΝΟΝ . . ΠЄΡΙ	ἐγ(έ)νον(το) Περιπα(τητι-
ΚΟΙΔ . . . . . ΤΗϹΑ	κοὶ ἀ(ποστα)τήσα(ντες τῆς) ᾿Α-
ΚΑ . . ΜЄΙΑ . . ΦΟΥΚΑ	καδημείας. (ἀ)φ᾿ οὗ κα(τὰ χρό-
ΝΟΝΤΙΝ . . . Ѡ . ΟΥϹ	νον τιν(ὰ) . . ω . ουσ . . . . .
ѠΝЄ . ¯ . . . ϹΑ . . ΞΑ	ωνε . . . . . σα . . ξα . . . .
* * *	* * *
. . . . . ѠΡΟΝΠ . . . ¯ΑΙΟΝ	Μητρόδ)ωρον Π(ιτα)ναῖον,
. . . ΑΙΤΟΥϹΤΡΑ . . ΝΙΚЄѠϹ	ὃς κ)αὶ τοῦ Στρα(το)νικέως
. . . . ΟΥϹЄ . ΧΛΡЄ . ΔΟΥΑ . . .	διήκ)ουσε. Χαρμάδου δ(ὲ . .
. . . ΑΙΤѠΝΠΛΑΝѠΜЄ . . .	. . κ)αὶ τῶν πλανωμέ(νων
. . . ΝΠΟΛΛΟΙΤ . . . . ΦΑ	πά)νπολλοι τ(ότε?) φα(ίνον-
. . . ΑΚΟΥϹΤΑΙ . . . . ΝЄΝΑ .	ται) ἀκουσταὶ (γεγο)νένα(ι·
. . . . ѠΡΟ . . ϹΟ . . ΡΑΝ . . .	Διόδ)ωρό(ς τ)ε ὁ (τυ)ράν(νου
. . . ΝΟΝΟΜΑΙ . . ΑΤΑΜ . . .	ἔχω)ν ὄνομα, (ᾧ κ)ατὰ Μ(ιθ-
. . . . ΤΗΝ . . ΚЄΥ . . ΝΑΔΑ . .	ραδά)την (ο)ὐκ εὔφ(η)μα δια-
. . . . ΚΘΑΙΔЄΚѠ . . ΔΙΑ . .	π(επ)ρᾶχθαι δοκῶ . . δια . .
. . . . . ΔѠΡΟϹΤΙΑ . . ΟϹ . . .	᾿Απολ)λ(ό)δωρος Τια(ν)ός . . .

14 ΠЄΡΙ¯Λ P 15 Α|ΚΑΔΗΜЄΙΑϹ P 35 inter Є et Χ interstitium, mox ΜΑ certo P 41 ϽΥΚЄΥΦ . ΜΑΔΙΑ P 42 Γ . . ΡΑΧΘΑΙΔΟΚѠ P 43 Λ . ΔѠΡΟϹ P

12 sq. *ἐπεὶ . . . ἤκουσαν καὶ ἐζήλωσαν* suppl. Buech. 14 sqq. suppl. Buech.*, Zellero probante III 1³, 628₁ 16 *ἀφ᾿ οὗ κ. χρ. τινὰ* supplevi 18 *εἰ)ς ᾿Α(λε)ξά(νδρειαν?* 33 sqq. suppl. Buech.* 35 *Χαρμάδου δ᾿ (ὕστερον* cum *διήκουσε* coniunxit Buech.* 36 sqq. suppl. Buech.* 39 *Διόδωρος* et mox *κ. Μιθραδ.* e Strabone suppl. Buech. *ὁ τυρ. ἔχων ὄν.* supplevi 41 sq. supplevi 43 nomen ego supplevi, ethnicon Buech.*

νέους ὡς κοσμοῦντα τὴν πόλιν. ἐπιστολαὶ δὲ παρὰ τοῦ Κικέρωνος εἰσὶ πρὸς Ἡρώδην, ἕτεραι δὲ πρὸς τὸν υἱόν, ἐγκελευομένου συμφιλοσοφεῖν Κρατίππῳ. cf. idem Pomp. 75 de Pompeii cum Cratippo commercio Mitylenis habito.

33 diversi ab hoc Metrodoro et a Stratonicensi: Scepsius, L. Diog. V 84, pictor idemque philosophus, Plin. n. h. XXXV, 11, 135.

39 Strabo XIII 614 *ἠτύχησε δὲ τὸ ᾿Αδραμύττιον ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ· τὴν γὰρ βουλὴν ἀπέσφαξε τῶν πολιτῶν Διόδωρος στρατηγός, χαριζόμενος τῷ βασιλεῖ· προσποιούμενος δ᾿ ἅμα τῶν τε ἐξ ᾿Ακαδημίας φιλοσόφων εἶναι καὶ δίκας λέγειν καὶ σοφιστεύειν τὰ ῥητορικά* (cf. Anth. pal. XI 376) . . . *ἔτισε δίκας τοῖς ἀδικηθεῖσιν· ἐγκλημάτων γὰρ ἐπενεχθέντων ἅμα πολλῶν ἀπεκαρτέρησεν αἰσχρῶς, οὐ φέρων τὴν δυσφημίαν.*

Col. XXXVI. (197 N.)

N.

. . . . ΙΚΛ . . ЄΙϹ . . .
ΗΙ ΙΟΔϹ . . ϹΜΑΛΟ . ΤΗϹΚΑΙ
ΦΑΝΟϹΤ . . ΤΟ . ΤΡΑΧΙΑΝΟϹ
ЄΥΠΡΟ . . Χ . . Ν . ΥΧΑΓѠΓΙ
ΑΝΗΚ . . . . . ΝΟϹЄΛЄΓЄΤΟ
ΔЄΚΑΙΑΠΟΛΛѠΝ . . . . ΥΚΑΡ
ΝЄΑΔΟ . . ΡΑ . ΥΝЄΙΝΑΧΡΟ
ΝΟΝΜЄ . ЄϹΧ . ΚЄΝΑΙ . . ΤΡΟ
ΔѠΡΟΥΔЄ . ΟΥΠΡΑ⁻ . ΝΙΚЄ .
Ѡ . . Є⁻ΑΛΛѠΝΚΑ . ϹΥ . . .
ΚΗΝΟϹ . . . ΝЄ . . . \ΗΤΡΟΔѠ
ΡΟ . ΜΑ . . ΤΗ . . . .
ΑΙ . . ΝЄ . . . . . ΝΟ . Є . . . .

ΤΟΤ . ⅃Є . Α . . . . ЄΝΚΛЄΙ . . . .
ΚΑΙ . ѠΝΑ . . . . . ΛѠΜΟϹ . . .
ЄΤ . ЄΤѠΝ . . . . ЄΝ . . .
ΓЄΓ . . ΝΙѠΝΑ . . . ϹЄ . Ν . . . .
. . . . . ΔΟΧ . Ν . . . .
. . . .

. . . . ἐπ)ικλ(ηθ)εὶς καὶ
Ἡ(λ)ιόδω(ρο)ς Μαλ⟨λ⟩ώτης καὶ
Φανόστ(ρα)το(ς) Τραχιανὸς
εὖ πρὸ(ς π)ᾶ(σα)ν (ψ)υχαγωγί-
αν ἠκ(ριβωμέ)νος· ἐλέγετο
δὲ καὶ Ἀπολλών(ιος το)ῦ Καρ-
νεάδο(υ β)ρα(χ)ύν (τ)ινα χρό-
νον με(τ)εσχ(η)κέναι, (Μη)τρο-
δώρου δὲ (τ)οῦ Στρατ(ο)νικέ-
ω(ς μ)ετ' ἄλλων κα(ὶ ὁ Κ)υ(ζι-
κηνὸς (μὲ)ν (ὢν) Μητρόδω-
ρο(ς), μα(θη)τὴ(ς δὲ . . . . . .
αι . . νε . . . . . νο . ε . . . .

τοτ . δε . α . . . . Εὐκλεί(δου?
καὶ (τ)ῶν ἀ(πὸ Πλά)τωνος, . .
ἔτι (δ)ὲ τῶν (τοὐντεῦθ)εν (ἐπι-
γεγο(ν)υιῶν α(ἱρέ)σεών τ(ε
κα(ὶ δια)δοχ(ῶ)ν συνα(γωγὴ
τόνδ' ἐχέ)τ(ω μοι τὸν) ὅρ(ον.

XXXVI. O deest 1 ΙΚΛ . ϹЄΙϹΚΑΙ P 2 ΜΑΛѠΤΗϹ P 15 ЄΥ-ΚΛЄΙ/Ι P 17 ЄΤΙ P 18 ΓЄΓϽ P. ϹЄѠΝΤ P 19 ΚΑ P. ϹΥΙΑ P[c] 20 . . . . . Ι . . . . . . ΟΡ P[c]

XXXVI. 1 suppl. Buech.* 2 rest. Sp. 3 *Ταρχιανὸς* vel *Τραλλιανὸς* ci. Buech.* 4 rest. Buech.* 5 sqq. suppl. Sp. 9 *Στρατον.* corr. Sp. 10 sqq. rest. Buech.* 14 sq. tale quid requirit Buech.: *καὶ ἄλλοι νῦν μὲν ἀμνηστοι, τότε δ' ἐκφανεῖς εὐκλείᾳ.* 15 sqq. cf. indicis Stoicorum clausula col. LXXIX 5 *οἱ μὲ(ν) οὖν ἀπὸ Ζ(ή)νωνος (Σ)τωικοὶ διά(δοχοι ἅπ)αν(τες αἵ θ' αἱρ)έσε(ις . . .* 16—19 suppl. Buech.*, qui cum 17 *ἐν ἐκείνοις* vel *περὶ ἐκείνους* proposuisset, Gomp. vestigiis strictius insistens *τῶν (μετ' αὐτ)ὸν γεγ.* supplevit, ego *τοὐντεῦθεν ἐπιγ.* praetuli 19 *συναγωγή* supplevi 20 suppl. Buech. inscriptio pariter atque in Stoicorum indice periit

---

XXXVI. 6 Strabo XIV, 2 . . *ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος* Alabandensis. Apolloniorum LXXXIV. ap. Wissowam.

ab hoc diversus, de quo Strabo XVI, 757 *ἐκ Τύρου μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκθεὶς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων.* de illo potius hic cogitandum censet Buech.*

Testimoniorum mantissa.

Suid. s. v. *Πλάτων*: *διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἵδε· Σπεύσιππος, Ξενοκράτης, Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης, Σωκρατίδης* ⟨sic ut vid. A, et postulavit Buech. p. 12 conl. col. XVIII, 2: *οἱ δὲ Σωκρατίδ, -τίδες, -τίδαι* ll.⟩, *Ἀρκεσίλαος, Λακύδης, Εὔανδρος Φωκαεύς, Δάμων, Λεοντεύς, Μοσχίων, Εὔανδρος Ἀθηναῖος, Ἡγησῖνους, Καρνεάδης, Χαρμάδας*. ante ultimum nomen lacunam statuit Rohde apud Flach., Hesych. Onom. p. LXVII.

Suid. s. v. *Ξενοκράτης*... *Χαλκηδόνιος, μαθητὴς καὶ διάδοχος μετὰ Σπεύσιππον Πλάτωνος, τοῦ δὲ Πολέμων, τοῦ δὲ Κράντωρ*. cf. Wilam. Ant. p. 47₅.

Cic. de orat. III 18, 67 Academicorum nomen est unum, sententiae duae. nam Speusippus Platonis sororis filius et Xenocrates qui Platonem audierat et qui Xenocratem Polemo et Crantor nihil ab Aristotele, qui una audierat Platonem, magno opere dissensit. Arcesilas primum, qui Polemonem audierat, eqs. v. ad XX 1. 68 Hinc haec recentior Academia manavit, in qua exstitit ... Carneades.

cf. de fin. V 3, 7.

Cic. Acad. post. XII 46 de Arcesila disserens: hanc Academiam novam appellant, quae mihi vetus videtur, si quidem Platonem ex illa vetere numeramus ... sed tamen illa, quam exposui, vetus, haec nova nominetur: quae usque ad Carneadem perducta, qui quartus ab Arcesilao fuit, in eadem Arcesilae ratione permansit.

Acad. pr. II 6, 16 cuius (scil. Arcesilae) primo non admodum probata ratio, quamquam floruit cum acumine ingenii tum admirabili quodam lepore dicendi, proxime a Lacyde solo retenta est, post autem confecta a Carneade, qui est quartus ab Arcesila: audivit enim Hegesinum, qui Euandrum audierat, Lacydi discipulum, cum Arcesilae Lacydes fuisset. sed ipse Carneades diu tenuit: nam nonaginta vixit annos et qui illum audierant admodum floruerunt: e quibus industriae plurimum in Clitomacho fuit: declarat multitudo librorum: ingenii non minus in Hagnone ⟨Christ: in hac nonne B[1] *V*⟩, in Charmada eloquentiae, in Melanthio Rhodio suavitatis. bene autem nosse Carneadem Stratoniceus Metrodorus putabatur. (17) Iam Clitomacho Philo vester operam multos annos dedit. Philone autem vivo patrocinium Academiae non defuit.

[Galen.] de hist. phil. 226 K. (p. 29, 21 Diels = Doxogr. 599) *Πλάτων τοίνυν μάλιστα διενηνοχὼς τῶν ἄλλων ἐπὶ φιλοσοφίαν ἐλθόντων* ... *τῆς ἀρχαίας λεγομένης Ἀκαδημίας κατῆρξε. Σπεύσιππος μὲν οὖν χρόνον τινὰ βραχὺν ἐπὶ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως διαμεμενηκώς, ἀρθριτικοῖς δὲ νοσήμασι περιπεσὼν Ξενοκράτην ἀνθ' αὐτοῦ κατέστησε τῶν Πλατωνικῶν δογμάτων ἐξηγητήν. μετὰ δὲ τοῦτον Πολέμων ἐπιεικέστατος* ⟨correxi: *ἐπεὶ καὶ ἦν αὐτὸς* A, *ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἦν* B, *καὶ ἦν Δτος* i. *τέταρτος* glossematis vice Usener, aliorum temptamina v. ap. D.⟩ *ἐπὶ τοὺς λόγους τοῦ Πλάτωνος καὶ Κράτητος γέγονε καθηγητής· εἰς ὃν κατέληξεν ἡ ἀρχαία Ἀκαδημία. τοῦ δὲ Κράτητος ἀκουστὴς ἦν Ἀρκεσίλαος* ⟨*ὃς* add. D.⟩

τὴν μέσην Ἀκαδημίαν ἐπινενόηκεν, ἥτις ⟨D.: *ὅστις* cod.⟩ *μέχρις Ἡγησίνου ἐπιμεμένηκε* ⟨D.: *μέχρι σιγῆς ἐπινενόηκε* cod. vide an e Clementis loco infra citando *ἤνθηκε* depromendum sit⟩. *τούτου δὲ Καρνεάδης κατέστη διάδοχος* ⟨*ὃς* add. D.⟩ *τῆς νέας Ἀκαδημίας τὰς ἀρχὰς συνεώρακεν. οὗ Κλειτόμαχος μετέσχεν. εἰσὶ δὲ πρὸς ταύταις πάσαις Ἀκαδημίαι δύο νεώτεραι, ὧν τῆς μὲν προτέρας προέστη Φίλων, Ἀντίοχος δὲ τῆς ἐφεξῆς.*

Sext. Emp. Pyrrh. I 220 *Ἀκαδημίαι δὲ γεγόνασιν, ὥς φασιν οἱ πλείους, δύο ἢ* ⟨Ritter-Preller Diels: *φασὶ πλείους μὲν ἢ* ll.⟩ *τρεῖς, μία μὲν καὶ ἀρχαιοτάτη ἡ τῶν περὶ Πλάτωνα, δευτέρα δὲ καὶ μέση ἡ τῶν περὶ Ἀρκεσίλαον τὸν ἀκουστὴν Πολέμωνος, τρίτη δὲ καὶ νέα ἡ τῶν περὶ Καρνεάδην καὶ Κλειτόμαχον· ἔνιοι δὲ καὶ τετάρτην προστιθέασι* ⟨*τὴν* ex Eusebio addidi⟩ *τῶν περὶ Φίλωνα καὶ Χαρμίδαν* (cf. Arnim Pauly-Wiss. III₂ 2172), *τινὲς δὲ καὶ πέμπτην καταλέγουσι τὴν τῶν περὶ τὸν Ἀντίοχον.*

cf. 232 *Ἀρκεσίλαος ὃν τῆς μέσης Ἀκαδημίας ἐλέγομεν ειναι προστάτην καὶ ἀρχηγόν.*

Euseb. pr. ev. XIV 4, 14 *Πλάτωνά φασιν ἐν Ἀκαδημίᾳ συστησάμενον την διατριβὴν πρῶτον Ἀκαδημαϊκὸν κληθῆναι καὶ τὴν ὀνομασθεῖσαν Ἀκαδημαϊκὴν φιλοσοφίαν συστήσασθαι. μετὰ δὲ Πλάτωνα Σπεύσιππον τὸν ἐξ ἀδελφῆς Πλάτωνος, τῆς Ποτώνης, εἶτα Ξενοκράτην, ἔπειτα Πολέμωνα τὴν διατριβὴν ὑποδέξασθαι.* 16. *Πολέμωνα γάρ φασι διαδέξασθαι Ἀρκεσίλαον, ὃν δὴ κατέχει λόγος ἀφέμενον τῶν Πλάτωνος δογμάτων ξένην τινὰ καί, ὥς φασι, δευτέραν συστήσασθαι Ἀκαδημίαν* (cf. ad XVIII 40) … *μετὰ δὲ τὸν Ἀρκεσίλαον τοὺς ἀμφὶ Καρνεάδην καὶ Κλειτόμαχον, τῆς τῶν προτέρων δόξης ἀποτραπέντας, τρίτης Ἀκαδημίας αἰτίους γενέσθαι φασίν. ἔνιοι* eqs. v. ap. Sextum.

cf. XIV, 5, 1. Censor. de d. nat. 15 Carneades, a quo tertia academia est, quae dicitur nova.

Clem. Al. Strom. I p. 301 (353 P.) *Σωκράτους δὲ ἀκούσας … Πλάτων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἀνεχώρησε. παρὰ Πλάτωνι Ἀριστοτέλης φιλοσοφήσας μετελθὼν εἰς τὸ Λύκειον κτίζει τὴν περιπατητικὴν αἵρεσιν … Σπεύσιππος δὲ Πλάτωνα διαδέχεται, τοῦτον δὲ Ξενοκράτης, ὃν Πολέμων· Πολέμωνος δὲ ἀκουσταὶ Κράτης τε καὶ Κράντωρ, εἰς οὓς ἡ ἀπὸ Πλάτωνος κατέληξεν ἀρχαία Ἀκαδημία* (cf. Galen.). *Κράντορος δὲ μετέσχεν Ἀρκεσίλαος, ἀφ οὗ μέχρις Ἡγησιλάου* (imo *Ἡγησίνου*) *ἤνθησεν Ἀκαδημία ἡ μέση. εἶτα Καρνεάδης διαδέχεται Ἡγησίλαον καὶ οἱ ἐφεξῆς.* cf. Diels Dox. 244.

August. de civ. d. VIII, 12 cum … post mortem vero Platonis Speusippus, sororis eius filius, et Xenocrates, dilectus eius discipulus, in scholam eius, quae Academia vocabatur, eidem successissent atque ob hoc et ipsi et eorum successores Academici appellarentur …

Idem ibid. XIX, 1 quo modo autem refutatis ceteris ⟨sc. sectis⟩ unam eligat ⟨Varro⟩, quam vult esse Academicorum veterum (quos a Platone institutos usque ad Polemonem, qui ab illo quartus eius scholam tenuit, quae Academia dicta est, habuisse certa dogmata vult videri et ob hoc distinguit ab Academicis novis, quibus incerta sunt omnia, quod philosophiae genus ab Arcesila coepit successore Polemonis), eamque sectam, id est veterum Academicorum, sicut dubitatione ita omni errore carere arbitretur, longum est per omnia demonstrare.

discrimen veteris et novae Academiae etiam Arnobius novit adv. gent. 54, 18 Rff.

Ad col. *Y* 10 sqq. Platonici apud Procl. comm. in Eucl. Friedl. 67, 3 Eudoxus Cnidius ἑταῖρος τῶν περὶ Πλάτωνα γενόμενος.

ib. 10 Menaechmus ἀκροατὴς ὢν Εὐδόξου καὶ Πλάτωνι δὲ συγγεγονώς. de his, simul et de Dinostrato, Theudio Magnete, Athenaeo Cyziceno pergit 19 διῆγον οὖν οὗτοι μετ' ἀλλήλων ἐν Ἀκαδημίᾳ κοινὰς ποιούμενοι τὰς ζητήσεις.

24 Φίλιππος ὁ Μενδαῖος, Πλάτωνος ὢν μαθητής. cf. col. III 36.

Ad col. XX 7. Polyb. X 25₁ (p. 27, 4 Ddf.) Philopoemen παραγενόμενος ἐς ἡλικίαν ἐγένετο ζηλωτὴς Ἐκδήμου καὶ Δημοφάνους, οἳ τὸ μὲν γένος ἦσαν ἐκ Μεγάλης πόλεως, φεύγοντες δὲ τοὺς τυράννους καὶ συμβιώσαντες Ἀρκεσίλᾳ τῷ φιλοσόφῳ κατὰ τὴν φυγὴν ἠλευθέρωσαν τὴν αὑτῶν πατρίδα.

Plut. Philop. 1, 356 ἤδη δὲ τοῦ Φιλοποίμενος ἀντίπαιδος ὄντος Ἔκδημος καὶ Μεγαλοφάνης οἱ Μεγαλοπολῖται διεδέξαντο τὴν ἐπιμέλειαν, Ἀρκεσιλάῳ συνήθεις ἐν Ἀκαδημείᾳ γεγονότες καὶ φιλοσοφίαν μάλιστα τῶν καθ' ἑαυτοὺς ἐπὶ πολιτείαν καὶ πράξεις προαγαγόντες.

Paus. VIII 49 διδασκάλοις δὲ ὁμιλῆσαι τὸν Φιλοποίμενα καὶ ἄλλοις καὶ Μεγαλοφάνει τε καὶ Ἐκδήλῳ λέγουσι· τοὺς δὲ Ἀρκεσιλάου φασὶν εἶναι Πιταναίου μαθητάς.

Suid. s. Φιλοποίμην.

Ath. XII 552c Πανάρετος Ἀρκεσιλάου ἠκροᾶτο τοῦ φιλοσόφου.

Ad XX 10. Zopyrus paradoxographus Oxyrhynch. pap. II n. 218. cf. Crön. Arch. f. Pap. I 530. Ludwich BphW. 1900₃₅₈, Haussoullier Rdph. 1900₆₅.

Ad col. *M* 29. praeter testes p. 115 laudatos cf. L. Diog. IV 60 παρὰ δ' Εὐάνδρου διεδέξατο Ἡγησῖνος Περγαμηνός, ἀφ' οὗ Καρνεάδης.

Num. ap. Eus. pr. evang. XIV, 8, 1 Καρνεάδης δὲ ἐκδεξάμενος παρ' Ἡγησίνου ⟨RStephanus: παρήγησιν οὗ, v. Dind. praef. XIII⟩.

Ad p. 88 n. 2 (cf. supplementum XXVIII 32). Basis inventa Athenis ad stoam Attali (Köhler Mittheil. d. arch. Inst. in Ath. V (1880) p. 284, Dittenb. Syll.[2] 298) Καρνεάδην Ἀζηνιέα | Ἄτταλος καὶ Ἀριαράθης Συπαλήττ(ιοι) | ἀνέθηκαν. 'Carneadem Cyrenensem philosophum nobilissimum agnovit Köhler. eum cum per magnum temporis spatium Athenis doceret, etiam civitatem Atticam nactum esse ex hoc titulo discimus, in quo ex more solenni demoticum nomini adiungitur'. cf. Bernoulli Gr. Ikon. II p. 181.

Ad col. XXVII 11. C. I. A. II, 385, 9 τῆς κατὰ φιλοσοφίαν παιδείας, 12 sqq. -μ)ενος την σωτηρίαν τῶν ..-όντων Εὐάνδρου σχολάς ... 15 (ὁ βα)σιλεὺς Ἄτταλος ηνεκι. 'Conlaudabatur homo quidam Pergamenus, qui cum Athenis scholas Euandri Academici frequentasset, postea in patriam redux apud Attalum regem de Atheniensibus bene meritus erat. Euander suscepit principatum scholae Academicae post Lacydem, Euandro autem successit Hegesinus Pergamenus; hinc facilis nascitur coniectura decretum spectasse ad Hegesinum' Köhler. cf. Wachsm., St. Ath. I p. 636 sq.

Num. ap. Eus. pr. ev. XIV, 7, 12 ἐκ πάντων δ' αὐτοῦ (Lacydis) τῶν γνωρίμων τὴν σχολὴν αὐτοῦ διεδέξατο Εὔανδρος καὶ οἱ μετὰ τοῦτον.

FASTI ACADEMICI.

H. Clinton, Fasti Hell., lat. ed. C. G. Krüger, Lips. 1830 p. 377 sqq. C. G. Zumpt, Über den Bestand der philosophischen Schulen in Athen und die Succession der Scholarchen, Berl. 1843, pp. 64 [40] sqq. Eusebii Chronicorum ll. II. ed. A. Schöne. V. v. Schöffer in Pauly-Wissowae Encycl. vol. II p. 587 sqq.

A. Dumont, Fastes Éponymiques d'Athènes, Par. 1874, p. 17 sqq. Th. Homolle, Remarques sur la chronologie de quelques archontes Athéniens, Bull. de corr. hell. XVII, 1893, p. 149 sqq. cf. Preuner, Hermes XXIX, p. 554. — W. Sc. Ferguson, The athenian secretaries, Cornell studies in class. philol. n. VII, New-York 1898, p. 57 sqq. — Idem, The athenian archons of the third and second centuries before Chr., ibid. n. X, 1899, p. 27 sqq. cf. G. De Sanctis, Riv. di fil. XXVIII, p. 43 sqq. I. E. Kirchner, Gött. Gel. Anz. 1900, n. 6. — F. Jacoby, De Apollodori Athen. chronicis, Berol. 1900.

a. a. Chr. n.	archonte*	col.	
427	—	*X* 6	Plato nascitur.
399	—	—	Socrates obit.
348/7	Theophilo	II 33, VI 28	Platoni defuncto Speusippus succedit. Testimoniis p. 20 conlectis accedit chronogr. in Oxyrh. pap. I 27.
—	—	*V* 5	Hermias tyrannus Aristotelem et Xenocratem invitat.
339	—	VI 41	Speusippo defuncto Xenocrates succedit.
± 331	—	—	Alexander Macedo Chaeronem Pellenensibus tyrannum imponit. Schaefer Dem. III² 134. Gomperz W. Stud. p. 116_{14}, Kaerst Pauly-Wiss. III, 2032.
315/4	—	—	Xenocrati defuncto Polemo succedit. Clint. p. 181.
—	—	—	Arcesilaus nascitur. Diels m. Rhen. XXXI, 47.
—	—	—	Ante Polemonem Crantor obit.
268/7	Philocrate	*Q* 4. 8	Polemoni defuncto Crates succedit. Euseb. II p. 120, Hieron. p. 121. Sync. 525, 3. — Gomp. Jen. Lit.-Ztg. 1875, p. 603. Rohde, Litt. Centralbl. 1882 p. 58. Schtschukarew, Ath. Arch. p. 182, Ferg. VII p. 60, X p. 27. Kirchner p. 442. 270/69 Jacoby p. 4_{16}.
—	—	XVIII 1	Arcesilaus, cui Socratides de honore cessit, Crateti succedit. ± 268 Jacoby l. l.

* Eos tantum archontes nominavi, quorum nomina in Indice apparent.

a. a. Chr. n.	archonte	col.	
241/0	—	—	Arcesilao anno aet. 75. (Hermippus ap. L Diog. IV 44) defuncto Lacydes succedit (id. 61).
± 230	—	—	Lacydeum ab Attalo rege instituitur. L. Diog. IV 60, Wachsm. St. Ath. 1, 637.
224/3	—	XXVII 1	Lacydes principatu per 18 annos obtento se abdicans Telecli et Euandro scholam tradit (L. Diog. IV 60; idem 61 tradit 26 annos scholae praefuisse). discrepantiam solvere conatur Gomp. Sitzgsber. p. 85 sq.: Lacydem, cum duodeviginti annos scholae praefuisset, totidem egisse in umbra, ideo Callistrati annum, quo secundum quosdam testes Lacydes obiit, triginta sex annis post Arcesilaum, esse ol. 143, 3 (206/5), unde colligi Patiadis annum fuisse ol. 141, 1 (216/15). cf. Preuner l. supra l., Ferg. X p. 51, Kirchn. p. 454.
aut 216/5	Patiade	—	—
aut (Apollodoro auctore) 206/5	Callistrato	XXVII 3	Lacydes obit.
214/3	—	—	Carneades Philocomi f. nascitur. Zeller III 1³ 498₁.
ante 200	—	—	Antigonus Carystius vitas philosophorum describit.
187/6	—	XXV 1	Clitomachus nascitur.
185/4	Eupolemo	XXVII 35	Moschio obit. Köhler Herm. II 326, C. I. A. II. 439. 440. Gomp. Sitzgsber. p. 86, Ferg. X p. 57, Kirchn. p. 457, Wilam. ad l. p. 96.
—	Aristophonte post Theaetetum	*O* 20	Eubulus nescio cuius philosophi frater idemque ab Ephesio Erythraeoque diversus obit. de supplemento *O* 18 sq. Ἀρίστωνες Kirchnero auctore iam ipse dubito.
—	Alexandro	*O* 22, cf. 29, XXVII 38 sqq.	Eubuli obeunt, et Ephesius quidem aliquot mensibus post Erythraeum. concidit igitur calculus Buecheleri p. 17, Ferg. X p. 35, Kirchneri p. 445, qui Eubulum Antenoris f. Alexandro archonte natum esse existimantes Alexandrum tertio saeculo adnumerant. cautius Wilhelm Pauly-Wiss. I 1443, n. 35.

a. a. Chr. n.	archonte	col.	
168/7	Xenocle	XXVIIII 4	Agamestor obit. Dumont p. 18, Köhler C. I. A. II 975, Homolle Bull. de corr. hell. X 9. XVII 164, Ferg. VII p. 60. 62, X p. 61, Kirchn. p. 459, De Sanctis p. 45, Arnim Pauly-Wiss. I 729.
—	Nico-(sth?)ene	XXVIIII 9	Telecles obit? de archontum ordine Dumont l. l. Ferg. X p. 62, Kirchn. p. 459 sq.
163/2	—	XXV 2	Clitomachus 24 annos natus Athenas venit.
160/59	Ari-staechmo	XXXIII 3	Philo nascitur. 147 Buech. p. 19, 151/0 Homolle XVII p. 165, Ferg. X p. 65 sq., Kirchn. p. 461 sq.
159/8	—	XXV 4	Clitomachus 28 annos natus in Carneadis disciplinam se tradit.
ante 156/5	—	—	Hegesino Euandri successori Carneades succedit. cf. Wegener de aula Attalica p. 220.
156/5	—	XXII 21	Carneades cum Diogene stoico et Critolao peripatetico legatus Romam mittitur.
± 150	—	—	Melanthius floret. Wilam. l. p. 101 laud., B. Keil Herm. XXX 200.
146	—	cf. ad XXV 1	Clitomachus Carthagine eversa cives consolatur. E loco Ciceronis Tusc. III 54 (p. 88) iam tum scholae principem fuisse non posse colligi contra Dumont p. 20, Kirchn. p. 463 monet Wilam.
± 144	—	XXXIII 7	Philo 16 annos natus domi Calliclis disciplina utitur.
144	—	—	Apollodori Chronica primum edita, iterum post a. 119. Gomp. Jen. p. 603, Diels m. Rhen. XXXI 54, E. Schwartz Pauly-Wiss. I. p. 2858, Jacoby p. 4 sqq.
140/39	Hagnotheo	XXV 8	Clitomachus 47 annos natus scholam in Palladio instituit. Archontis nomen apud Paus. VII 16, 10 ὁ δὲ πόλεμος ἔσχεν οὗτος τέλος Ἀντιθέου μὲν Ἀθήνησιν ἄρχοντος, ὀλυμπιάδι δὲ ἑξηκοστῇ πρὸς ταῖς ἑκατόν in Ἁγνοθέου corrigit Wilam.
137	—	—	Carneades Carneadi Polemarchi filio scholam tradit.
± 136/5	sub Nicomachi annum	XXXIII 4 sqq.	Philo circiter 24 annos natus Athenas profectus Clitomachi discipulus fit. ± 123 'quo tempore Carneades dudum vita decesserat' Buech.* ad l., 127/6 Homolle XVII p. 165. Ferg. X p. 65 sq., Kirchn. p. 461 sq.

a. a. Chr. n.	archonte	col.	
131/0	Epicle	XXV 42, XXX 3	Carneadi Polemarchi f. defuncto Crates Tarsensis succedit. Homolle p. 165. Ferg. X 74 sq. Carneadum nomina confundens, Kirchn. p. 465 sq.
129/8	Lycisco	XXV 11, sed cf. XXVI 3	Clitomachus 57 annos natus in Academia Crateti Tarsensi succedit. — Carneades Philocomi f. obit. Apollodorus ap. L. Diog. IV 65. Zumpt p. 66 [42], Jahn ad Censor. de d. n. 15. Ferg. X p. 78. Kirchn. p. 467. 469.
122	—	XXXIII 11	Philo circiter 38 annos natus Clitomachum audire desistit, deinde Apollodorum (stoicum?) audit. 13 sq. Kirchner ci.: Ἀπολλοδώρῳ δέ(κα), δύο (δὲ, ut in ΔΕΝΤΑ stoici ab Ap. diversi nomen lateat.
± 120	Eumacho	XXVI 40 = XXIX 13	Boethus Marathonius obit. Kirchn. p. 469.
± 110	—	—	Charmadas Clitomachus Aeschines Academiam obtinent. Cic. de or. I, 11, 45. cf. Homolle p. 150, Arnim Pauly-Wiss. III_2 2172. Kirchn. p. 461.
110/9	Polycleto	XXV 15, XXXIII 15	Clitomacho defuncto Philo succedit. Zumpt p. 67 [43], Homolle p. 149_2. Ferg. X p. 65. 84 sq. Kirchn. p. 461 sq. 472. alius annus col. XXV 16 sq. indicari videtur: τινὲς δὲ καταστρέψαι φασὶν ἔτη (γε|γονότα πρὸς) τοῖς ἑβ(δομή)κοντα . . .
88	—	—	Philo Romam confugit.
79	—	—	Philo iam non in vivis est. Zeller III 1^3 598_5. Susem. II p. 281_{233}.
—	—	—	Cicero Athenis Antiochum audit.
± 68	—	—	Antiocho defuncto Aristus frater succedit. Eundem Cicero c. a. 50 audit.
± 50	—	—	Philodemus Epicureus Romae floret.
46—44	—	—	Cicero philosophorum doctrinas variis libris illustrat.
44	—	—	M. Brutus Athenis Theomnestum et Cratippum audit. Plut. Brut. 24. Zumpt p. 69 [45]. Zeller III 1^3 609_1.

NOMINA HOMINVM.

(Crassioribus numeris Apollodorea indicantur.)

INDEX

TERRARVM INSVLARVM VRBIVM VICORVM GENTIVM.

ORIGINVM CONSPECTVS.

(cf. Gomp. Anz. p. 41 et ad XXIII 35.)

Ephesii: Eubulus, Aristo } Lacydei p. 78. 80. 81. 96. 98.
Sardianus: Iollasius Antiochius p. 109.
Thyatirenus: Demetrius Carneadius p. 86.
Heracleotae: Heraclides, Amyntas, Chio } Platonici — Heraclides p. 33. 39.; Amyntas p. 33.; Chio p. 35.
Nicomedenses: Euclides, Sarapio, Diogenes, Herodotus, Stratippus } Carneadii p. 85. (105.)
Chalcedonius: Xenocrates p. 33. 38.
Tianus: Apollodorus p. 112.
Nicaeenses: Bataces, Mentor } Carneadii p. 85. (105.) p. 86.
Magnes: Pamphilus Carneadius p. 85. (105.)
Stratonicensis: Metrodorus p. 87. 91. 113.
Amiseni: Dorotheus Arcesileus p. 74.
Critolaus Carneadius p. 85. (105.)
Aspendius: Eumenes Crateteus p. 62.
Tarsenses: Hagno, Diomedo } Carneadii p. 84. p. 85. (105.)
Crates p. 87. 89. 91. 100.
Solenses: Crantor p. 59.
Bito, Hipparchus } Carneadii p. 86.
Mallotae: Moschio, Aristo } Lacydei p. 78. 81.
Heliodorus p. 113.

Syri: Metrodorus Carneadius, Asclepiades Carneadius } Apamenses p. 84. 86.
Aristus (Antiochus Ascalonitae) p. 110.
Phoenices: Zenodorus Carneadius, Agathocles Carneadius, Mnaseas Antiochus } Tyrii p. 83. 84. 109.
Olympicus, Dio, Olympiodorus } Gazaei Carneadii p. 84. 86.

Alexandrini: Theris Telecleus? p. 79.
Zeno, Antipater, Nicostratus, Demetrius, Sosicrates } Carneadii p. 83. 84. 86. (105.) 86. 87.
Aristo, Dio } Aristi discipuli p. 111.
Cyrenenses: Lacydes p. 74.
Demo Lacydeus p. 77.
Apollonius, Leontichus } Teleclei? p. 79.
Carneades
Barcaeus: Apollonius Carneadius p. 86. (105.)
Carthaginienses: Aristo Lacydeus p. 81.
(Clitomachus p. 88.)

INDEX VOCABVLORVM

ad disciplinae sedem formam rationem pertinentium.

(Crassioribus numeris Apollodorea notantur.)

INDEX TESTIMONIORVM.

NVMERORVM CONSPECTVS.

	Collectio Oxon. vol. IV.		Col. (cf. praef. p. XXIV.)	pag.		Herc. voll. tab.
	num. spec.	num. gener.		M.	B.	
1.	—	—	I*	3	—	—
2.	1	718	*M*	77	—	—
3.	2	719	*N*	79	—	—
4.	3	720	*O*	80	—	—
5.	4	721	*P*	65	—	—
6.	5	722	*Q*	58	—	—
7.	6	723	*R*	75	—	—
8.	7	724	*S*	61	—	—
9.	8	725	*T*	57	—	—
10.	9	726	*V*	22	—	—
11.	10	727	*X*	6	—	—
12.	11	728	*Y*	15	—	—
13.	12	729	*Z*	11	—	—
14.	13	730	I	4	4	162
15.	14	731	II	18	4	163
16.	15	732	III	12	4	164
17.	16	733	IV	45	7	165
18.	17	734	V	14	4	166
19.	18	735	VI	33	5	167
20.	19	736	VII	38	6	168
21.	20	737	VIII	42	7	169
22.	21	738	IX	24	8	170
23.	22	739	X	26	8	171
24.	23	740	XI	28	8	172
25.	24	741	XII	31	9	173
26.	25	742	XIII	47	9	174
27.	26	743	XIV	52	10	175
28.	27	744	XV	55	10	176
29.	28	745	XVI	59	11	177
30.	29	746	XVII	63	11	178
31.	30	747	XVIII	67	12	179
32.	31	748	XIX	69	12	180
33.	32	749	XX	72	13	181
34.	33	750	XXI	75	13	182
35.	34	751	XXII	81	14	183
36.	35	752	XXIII	83	14	184
37.	36	753	XXIV	86	14	185
38.	37	754	XXV	88	15	186
39.	38	755	XXVI	91	16	187
40.	39	756	XXVII	93	17	188
41.	40	757	XXVIII	96	17	189
42.	41	758	XXIX	98	18	190
43.	42	759	XXX	100	18	191
44.	43	760	XXXI	101	18	192
45.	44	761	XXXII	103	19	193
46.	—	—	XXXIII	106	19	194
47.	—	—	XXXIV	108	20	195
48.	—	—	XXXV	110	21	196
49.	—	—	XXXVI	113	21	197

Typis I. B. Hirschfeldi, Lipsiae.

Academicorum philosophorum
index herculanensis